

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΠΒ' – ΤΕΥΧΟΣ 11 – ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2005
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἴω. Γενναδίου 14 – 115 21 Ἀθήναι
Τηλ.: 210-72.72.253. Fax 210-72.72.251
<http://www.ecclesia.gr>
e-mail: contact@ecclesia.gr

Ἐκδίδεται

Προνοία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. **ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ**

ὑπὸ τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς
Ἐπιχειρήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Διευθυντῆς τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως
κ. **Σεραφεῖμ**
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱεράς Συνόδου

Ἀρχισυντάκτης
Κωνσταντῖνος Χολέβας

Τμῆμα Συντάξεως
Ἐπιμέλεια ὕλης, διόρθωσις δοκιμῶν
Χρῆστος Γ. Καραγιάννης, Δρ. Θ.

Φωτογραφίες
Χρῆστος Μπότης

Προεκτυπωτικὲς ἐργασίαι
Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΙΒΑΝΗ ΑΒΕΕ
Σόλωνος 98 – 106 80 Ἀθήνα
Τηλ.: 210-36.61.200. Fax 210-36.17.791
<http://www.livanis.gr>

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, Πατριαρχικῆ ἀπόδειξις ἐπὶ τοῖς Χριστουγέννοις	875
Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χριστοδούλου, Πρὸς τὸν Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχον κ. Βαρθολομαῖον Ἱεράς Συνόδου,	877
Πρὸς τὸ Λαό: Ἐνημέρωση γιὰ τὶς ἀληθινὲς ἐπιδιώξεις τῆς προτάσεως γιὰ «χωρισμὸ Ἐκκλησίας καὶ Κράτους»	878
Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χριστοδούλου, Μήνυμα ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ τῆς Παγκοσμίου Ἡμέρας διὰ τὴν ἐξάλειψιν τῆς βίας κατὰ τῶν γυναικῶν	880
Μήνυμα γιὰ τὴν Παγκόσμια Ἡμέρα τοῦ Aids	881
Μήνυμα γιὰ τὴν Διεθνή Ἡμέρα γιὰ τὰ ἄτομα μὲ ἐιδικὲς ἀνάγκες	881
Μήνυμα γιὰ τὴν Ἡμέρα τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων	882
Μήνυμα γιὰ τὴν Ἡμέρα τοῦ Παιδιοῦ – Ἡμέρα τῆς Unicef	882

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

«Περὶ λιτότητος καὶ ἀπλότητος εἰς τὴν συμπεριφορὰν καὶ τὴν ἀμφίσειν Ἐπισκόπων, Πρεσβυτέρων καὶ Διακόνων»	883
---	-----

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝΤΑ

Ἀνακοίνωσις τελεσιδίκων, ὀριστικῶν καὶ ἀμετακλήτων ἀποφάσεων Συνοδικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων	885
--	-----

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἀπαντητικὴ ἐπιστολὴ τοῦ Προέδρου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς κ. José Manuel Barroso	886
Ἱεράς Συνόδου, Ἀπάντησις εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς Κυβερνήσεως τῶν Η.Π.Α. περὶ θρησκευτικῶν ἐλευθεριῶν	888
Answer to the Report of the U.S. Government on religious freedom	891

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Αἱρέσεων, ΙΖ' Πανορθόδοξος Συνδιάσκεψις Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ Ἱερῶν Μητροπόλεων διὰ θέματα αἱρέσεων καὶ παραθρησκείας	893
--	-----

ΟΜΙΛΙΑΙ

Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χριστοδούλου, Ἐπὶ τῇ ἐνθρονίσει τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Θεοφίλου	895
Μητροπολίτου Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Κοσμᾶ, Ἐνθρονιστήριος Λόγος	897
Μητροπολίτου Δράμας κ. Παύλου, Ἐνθρονιστήριος Λόγος	903

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Χριστογέννα, Ὁρθόδοξα καὶ Ἀνορθόδοξα	908
--------------------------------------	-----

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἡ παρουσίαση τοῦ Μηνολογίου τοῦ Αὐτοκράτορος Βασιλείου Β'	910
---	-----

ΜΕΛΕΤΑΙ

Μητροπολίτου Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Ἱερωνύμου, Χωρισμὸς Ἐκκλησίας καὶ Κράτους;	914
---	-----

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

	916
--	-----

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

	918
--	-----

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

	923
--	-----

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

	959
--	-----

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Χρῆστου Γ. Καραγιάννη, Περιεχόμενα «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ» τοῦ ἔτους ΠΒ' (2005)	962
--	-----

**ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ
ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ
ΕΠΙ ΤΟΙΣ
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΙΣ**

«Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον» (Ἰω. 3,16).

Ἄδελφοί καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ αἰσθάνεται ἐντόνως τὴν ἀνάγκην νὰ ἀγαπηθῇ. Ἡ εὐρύτατα διαδεδομένη, ἰδίως μεταξὺ τῶν νέων, ἔλλειψις νοήματος εἰς τὴν ζωὴν ὀφείλεται εἰς τὴν ἔλλειψιν τῆς ἀγάπης. Τὸ πλεῖστον τῶν συνανθρώπων μας εἶναι ἐγκλωβισμένοι εἰς τὰς ἀτομιστικὰς ἐπιδιώξεις του καὶ ἀναζητεῖ τὴν πληρωσιν τοῦ κενοῦ τῆς ἀγάπης μὲ τὴν ἀπόκτησιν ὑλικῶν ἀγαθῶν, σαρκικῶν ἀπολαύσεων καὶ ἀνθρωπίνης δόξης. Ἄλλὰ μὲ αὐτὰ δὲν γεμίζει τὸ κενὸν τῆς ψυχῆς, διότι αὐτὴ ζητεῖ τὴν προσωπικὴν ἀναγνώρισιν, τὴν ἀγάπην.

Ἡ ἀγάπη ὁμως ὑπάρχει ἐν τῷ Θεῷ καὶ συνέχει τὸν κόσμον, ἀναγνωρίζει τὸν καθένα μὲ τὸ ὄνομά του καὶ τοῦ προσφέρεται πλουσιοπαρόχως. Ὁ Θεὸς ἀπὸ ἀγάπην καὶ μόνον ἐδημιούργησε τὸ σύμπαν διὰ τοῦ Λόγου Αὐτοῦ, ἵνα πάντες γίνωμεν μέτοχοι τῆς χαρᾶς, ἡ ὁποία πηγάζει ἀπὸ τὴν ἐνοπιὸν προσωπικὴν ἀγάπην.

Ἐν τούτοις, ὁ πρωτόπλαστος ἄνθρωπος καὶ οἱ ἀπόγονοί του μέχρι σήμερον ἠρνήθησαν τὴν ἀγάπην τοῦ Δημιουργοῦ πρὸς αὐτούς, ἐπεδίωξαν τὴν ἀγάπην ἀπὸ τὰς καρδίας των, ἐστράφησαν εἰς τὴν ἀπρόσωπον κτίσιν καὶ ἀνεζήτησαν ἀνεπιτυχῶς τὴν ἀναγνώρισιν τῆς προσωπικῆς ὑπάρξεώς των εἰς τὴν ὑπεροχὴν καὶ τὴν ἐγωκεντρικὴν ἱκανοποίησιν αὐτῶν καὶ ὄχι εἰς τὴν ἀποδοχὴν τῆς προσφερομένης εἰς αὐτούς ἀγάπης καὶ τὴν ἀντιπροσφορὰν αὐτῆς. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ἡ δημιουργία κοινωνιῶν ἀνταγωνισμοῦ, μίσους καὶ αἱμάτων, ὅπως ζῶμεν αὐτὰ καθημερινῶς.

Ἡ ἀγάπη ὁμως τοῦ Θεοῦ οὐδέποτε ἐκπίπτει, ἀκόμη καὶ ὅταν ἀπορρίπτεται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ Θεὸς ἀπὸ ἀγάπην ἀπέστειλε τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ὡς ἄνθρωπον εἰς τὸν κόσμον, ὄχι διὰ νὰ κρίνῃ τὸν ἐν ἀποστασία κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' Αὐτοῦ (πρβλ. Ἰω. 3,17). Ἐγεννήθη Οὗτος ἐν ταπεινῇ φάτνῃ ὑπὸ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας, διὰ νὰ καταδείξῃ ὅτι ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ προβολὴ καὶ ὁ ὑλικὸς πλοῦτος, εἰς τὰ ὁποῖα ὁ κόσμος ἀναζητεῖ τὴν χαρὰν καὶ τὴν σωτηρίαν, δὲν εἶναι ἀληθινὴ πηγὴ ζωῆς καὶ εὐδαιμονίας. Ἦλθεν ὁ Χριστὸς εἰς τὴν Βηθλεὲμ κοιμίζων ἐκ νέου δύο χιλιάδας ἔτη εὐαγγελίζεται αὐτὴν τὴν ἀπέραντην ἀγάπην. Ἦλθεν ὡς βρέφος ἀδύναμον καὶ ἀκίνδυνον, πλήρες ὁμως ἀγάπης, καὶ παρὰ ταῦτα ἀντιμετώπισε τὴν πρόθεσιν σφαγῆς. Αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου, ἐκπροσώπου μᾶς ἀνθρωπότητος μισούσης τὴν ἀγάπην, ἀκόμη καὶ ὅταν προσφέρεται ἀπὸ τὰ ἄθῳα καὶ γαληνιαῖα παιδικὰ βλέμματα.

Πολλοὶ τῶν σημερινῶν χριστιανῶν, ἐσφαλμένως δεδιδασκόμενοι περὶ τοῦ Θεοῦ ὡς αὐστηροῦ κριτοῦ, ἀντὶ ὡς στοργικοῦ πατρὸς ἀναμένοντος μὲ ἀγάπην καὶ συγχώρησιν τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἀσώτου, ἀπεμακρύνθησαν τοῦ ἐνσαρκωθέντος Θεοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Λόγου καὶ ἀπαυγάσματος τοῦ Θεοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ ὁμοουσίου αὐτοῖς Ἁγίου Πνεύματος, τῆς ζωοποιοῦ καὶ ἀγαπώσης Τριάδος, καὶ οὕτω κατέστησαν τὴν κοινωνίαν αὐτῶν ἐκκοσμιευμένην, μὴ ἔχουσαν εἰς Θεὸν ἐλπίδα καὶ γνησίαν ἀγάπην. Καταφεύγουν εἰς ὑποκατάστατα τῆς θείας ἀγάπης, στηρίζοντες τὰς ἐλπίδας αὐτῶν εἰς ἐγκοσμίους δυνάμεις, εἰς ἐπεκτάσεις ἐξουσιῶν,

εἰς αὐξήσιν πλοῦτου, εἰς ὑποδουλώσεις λαῶν, εἰς παγκοσμιοποίησιν τοῦ ἐμπορίου των, εἰς διάδοσιν ἀντιθέων ἰδεῶν, εἰς ἀγνόησιν καὶ ἀπώθησιν τοῦ θανάτου καὶ εἰς πάντα ἐν γένει ὅσα φαντάζονται ὡς λυτρωτικά τοῦ ἄγγελου αὐτῶν ἐναντι τοῦ ἀδιεξόδου μιᾶς ζωῆς χωρὶς ἀγάπην. Μὴ εὐρίσκοντες δὲ εἰς αὐτὰ λύτρωσιν πολλοὶ αὐτοκτονοῦν, ἀρνούμενοι τὴν ζωὴν, τὸ μέγα δῶρον τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Ἐν τούτοις, ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἠγαπημένα, ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀναμφισβήτητος καὶ παρούσα. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἀναμένει νὰ γεννηθῇ εἰς τὴν καρδίαν ἐκάστου διὰ νὰ φέρῃ εἰς αὐτὴν τὸ νόημα τῆς ζωῆς. Αὐτὸ εἶναι ὅτι εἴμεθα ἀγαπητοὶ τοῦ Θεοῦ, προωρισμένοι νὰ χαιρώμεθα τὴν ζωὴν ἐν ἀμοιβαίᾳ ἀγάπῃ καὶ νὰ αἰσθανώμεθα τὴν πληρότητα τῆς ὑπάρξεώς μας εἰς τὸ γεγονός τῆς κοινωνίας μας ἐν ἀγάπῃ μετὰ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν σαρκωθέντα Θεόν, καὶ μετὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ ὅλας τὰς ἀγαθὰς προσωπικὰς ὑπάρξεις. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλόγησας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ... καθὼς καὶ ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ*» (Ἐφ. 1, 3-4).

Τὸ μυστήριον τῆς φάτνης καὶ τοῦ σταυροῦ, τῆς γεννήσεως, τῆς ἀναστάσεως καὶ τῆς ἀναλήψεως καὶ πάσης ἐν γένει ἐπὶ γῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ ἀγάπη.

Ὁ κατὰ τὴν Γέννησιν ψαλλόμενος ὕμνος τῶν ἀγγέλων, «*Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία*» εἶναι ἀπόρροια τοῦ θαυμασμοῦ αὐτῶν ἐμπρὸς εἰς τὴν ἀσύλληπτον ἀγάπην τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἀνοχὴ τοῦ Χριστοῦ διὰ τὴν σταύρωσίν Του ὑπὸ τῶν παρανόμων δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα ἀδυναμίας Αὐτοῦ, ἀπαραδέκτου διὰ τὴν παντοδυναμίαν Αὐτοῦ, ἀλλὰ τῆς ἀπείρου ἀγάπης Του. Πᾶσαι αἱ ἐνέργειαι τοῦ Θεοῦ εἶναι πλήρεις ἀγάπης δι' ἕκαστον προσωπικῶς ἄνθρωπον.

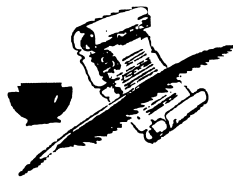
Ἄς ἐγκαταλείψωμεν, λοιπόν, ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα, τὴν πορείαν πρὸς τὴν ἐκκοσμικέυσιν καὶ ἄς ἐπιστρέψωμεν ἐν μετανοίᾳ εἰς τὸν Πατέρα μας Θεὸν καὶ τὸν ἐν φάτνῃ γεννηθέντα ὡς ἀδελφόν μας Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν ἐλθόντα εἰς τὴν γῆν ἐξ ἀγάπης πρὸς ἡμᾶς τοὺς πλανηθέντας καὶ ἀπομακρυνθέντας Αὐτοῦ. Ἡ ἀγάπη Του πρὸς ἡμᾶς εἶναι βεβαία. Πλησίον Του δὲν ὑπάρχει φόβος, ἀλλὰ συγχώρησις, εἰρήνη καὶ χαρὰ.

Τούτου ἡ χάρις, ἡ εὐλογία καὶ τὸ πλούσιον ἔλεος εἴησαν μεθ' ἡμῶν τὰς ἁγίας αὐτὰς ἑορτὰς τοῦ Δωδεκαημέρου καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ὑμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Φανάριον, Χριστοῦγεννα, βε'

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως

διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης πάντων ἡμῶν

**ΕΟΡΤΙΟΝ
ΜΗΝΥΜΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΝ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ
κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΝ**

(Αθήνησι,
Χριστούγεννα 2005)

Παναγιώτατε καὶ Θειώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικῆ Πατριάρχᾳ, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὴ καὶ περιπόθητε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργῆ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, κύριε Βαρθολομαῖε, τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Ἴδου καὶ αὖθις ἡ Μητρόπολις τῶν Ἑορτῶν ἐφέστηκεν. Ὁ Πανάγαθος καὶ φιλεύσπλαχνος Θεός, ὁ θέλων πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, μὴ φέρον θεάσασθαι τυραννόμενον ὑπὸ τοῦ διαβόλου τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ἄκρα συγκαταβάσει καὶ ταπεινώσει, ἀειπάρθενον μήτραν ᾤκησεν καὶ δ' οἶκτον φιλανθρωπίας ἐκ τῶν ἀγῶν καὶ παρθενικῶν αἱμάτων τῆς ὑπερφυῶς κηυσάσης Αὐτόν, τὸ ἡμέτερον ὄλον προσέλαβε φύραμα, ἵνα ἀνακεφαλαιώσῃ τὰ πάντα ἐν Αὐτῷ καὶ ἡμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι καὶ ταῖς ἁμαρτίαις σῶσῃ καὶ ζωοποιήσῃ.

Τῇ κτίσει οὖν συμπάσῃ, ἐνθουσιῶντες, πανηγυρίζομεν καὶ ἡμεῖς, οἱ ταπεινοὶ ἰκέται τοῦ Κυρίου, οἱ περικυκλοῦντες νοερῶς τὸ Θεοδέγμον καὶ φωτολαμπές Σπήλαιον, «ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ Ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεός» καὶ προσκυνοῦντες γονυκλινεῖς, τὸν Ἀγγελικὸν ὕμνον προσάδομεν «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Τούτου δὲ ἔνεκεν, δεήσεις καὶ προσευχὰς τῷ Σπηλαίῳ Τεχθέντι ὑπὲρ πάντων ἡμῶν τε καὶ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου ἀναπέμποντες, ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν ἔλεον, οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν ἀλλὰ στεντοριά τῇ φωνῇ μετὰ τῆς τῶν θεολόγων κρηπίδος Ἁγίου Γρηγορίου, ἀναφωνοῦμεν: «Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε, Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε».

Ὅθεν τὴν ἐν Χριστῷ σωτηρίαν ἡμῶν ἐν ἀγαλλίασει ψυχῆς ἐορτάζοντες καὶ μετὰ τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος καὶ τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας, ἧς Αὕτη προΐσταται, συνευφραϊνόμενοι ἐπὶ τῆς ὑπὲρ ἡμῶν Θείας συγκαταβάσεως, ἀγίῳ καὶ φιλεόρτῳ ἀσπασμῷ ἐν Κυρίῳ περιπτυσσόμεθα Αὐτήν, εὐχόμενοι ὅπως ὁ τῆς εἰρήνης Ἄρχων τὸν κόσμον Αὐτοῦ εἰρηνεύσῃ, τὴν Ἁγίαν Αὐτοῦ Ἐκκλησίαν καλῶς διαφυλάξῃ, τὴν δὲ λίαν ἡμῖν πεφιλημένην Σεπτὴν Κορυφὴν ἐπὶ ἔτη ὡς μήκιστα ἐν ὑγείᾳ, ἄνωθεν σοφία καὶ δυνάμει διατηρήσῃ ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς Ἀγιωτάτης Αὐτοῦ Ἐκκλησίας καὶ πρὸς δόξαν τοῦ Ἁγίου Αὐτοῦ Ὄνόματος, τὸν δὲ ἐπὶ θύραις νέον Ἐνιαυτὸν τῆς Αὐτοῦ χρηστότητος ἐμπλήσῃ θεῶν δωρεῶν καὶ εὐλογιῶν παντὶ τῷ εἰς Αὐτὸν πιστεύοντι θεολέκτω λαῷ.

Ἐπὶ δὲ τούτοις καὶ αὖθις τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα φιλοερτίως κατασπαζόμενοι ἐν Χριστῷ σαρκωθέντι διατελοῦμεν.

Ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός
† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

**ΠΡΟΣ ΤΟ ΛΑΟ:
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΓΙΑ
ΤΙΣ ΑΛΗΘΙΝΕΣ
ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ
ΤΗΣ
ΠΡΟΤΑΣΕΩΣ
ΓΙΑ «ΧΩΡΙΣΜΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΡΑΤΟΥΣ»**

Ὅταν ἀκούει κάποιος τὸ σύνθημα περὶ «χωρισμοῦ Ἐκκλησίας ἀπὸ τὸ Κράτος», νομίζει ὅτι στὴ Χώρα μας εἶναι ἐνωμένοι οἱ δυὸ αὐτοὶ θεσμοὶ ἢ ὅτι δὲν εἶναι διακριτοὶ οἱ ρόλοι καὶ διαφορετικὲς οἱ ἀρμοδιότητές τους.

Αὐτό, ὅμως, δὲν εἶναι ἓνα ἀπλὸ λάθος ἀλλὰ μία ἐσκεμμένη διαστρέβλωση τῆς ἀλήθειας, πὺν προκαλεῖ τοὺς πολλοὺς καὶ παραπλανᾷ τοὺς λίγους ἀφελεῖς.

Ὅλοι γνωρίζετε, ὅπου καὶ ἂν κατοικεῖτε, στὴν Ἐνορία σας, στὴν Κοινότητά σας ἢ τὸν Δῆμο σας, ἂν ἡ Ἐκκλησία ἢ ὁ Παπᾶς σας μπερδεύονται στὶς τοπικὲς ἐξουσίες ἢ ἐμποδίζουν τίς κρατικὲς δραστηριότητες. Ἀντιθέτως, ὅλοι γνωρίζετε ὅτι ἡ Ἐκκλησία καὶ ὁ Ἱερέας σας εἶναι μόνιμα ἀρωγοὶ σ' ὅλους τοὺς κοινωνικοὺς καὶ τοὺς ἀνθρώπινους προβληματισμούς, ἀπὸ τὴν αἰμοδοσία μέχρι τὴν ψυχικὴ στήριξη καὶ ἀπὸ τὴν ἀποφυλάκιση μέχρι τὴν οἰκονομικὴ βοήθεια ἀνθρώπων πὺν σκληρὰ δοκιμάζονται ἀπὸ φτώχεια καὶ ἀρρώστειες. Ἡ Ἐκκλησία, σὲ ὅλη τὴν μακρόχρονη πορεία Της, συμπληρώνει, βοηθᾷ καὶ στηρίζει τὸν ἀνθρώπο.

Τὸ Σύνταγμα μας –ὅπως καὶ τὰ προηγούμενα δέκα Συντάγματα τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας– καὶ γενικὰ ἡ Ἑλληνικὴ νομοθεσία, ὀρίζουν ξεκάθαρους καὶ διακριτοὺς ρόλους γιὰ τὴν Ἐκκλησία καὶ τὴν Πολιτεία. Τὸ σύνθημα, ἐπομένως, πὺν χρόνια κάποιοι, μὲ πολὺ δηλητήριο, φανατισμὸ καὶ πείσμα, κυκλοφοροῦν ἀνάμεσά μας, σὲ ἄλλους στόχους ἀποβλέπει. Στόχους, πὺν τελευταῖα εὐτυχῶς ἔχουν πλήρως ἀποκαλυφθεῖ, γιὰ τοὺς πολλοὺς μὲ τὴν δημόσια κατάθεση τῶν διαφορῶν προτάσεών τους.

Πίσω ἀπὸ τὸν παραπλανητικὸ τίτλο τοῦ... αἰτήματος «Χωρισμὸς Ἐκκλησίας - Κράτους» νὰ τί κρύβεται, ὅπως τὰ ἀποκαλύπτουν οἱ ἐν λόγω προτάσεις.

Νὰ τί ἀκριβῶς ζητοῦν:

- Ἀπαιτοῦν μὲ νομοθετικὴ ἐπιβολὴ τὸν ὑποχρεωτικὸ πολιτικὸ γάμο γιὰ ὅλους τοὺς Ἕλληνες καὶ τίς Ἑλληνίδες.
- Ἀπαιτοῦν τὴν καθαίρεση, μὲ νόμο, ὄλων τῶν θρησκευτικῶν συμβόλων καὶ τῶν εἰκόνων ἀπὸ ὅλους τοὺς δημόσιους χώρους (τὰ σχολεῖα, τίς δημόσιες ὑπηρεσίες, τίς Ἐνοπλεις Δυνάμεις, τὰ πλοῖα, τὰ δικαστήρια, τὰ ιδρύματα, τὰ νοσοκομεῖα).
- Ἀπαιτοῦν τὴν κατάργηση, μὲ νόμο, τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν.
- Ἀπαιτοῦν, μὲ νόμο, τὴν ἐξαφάνιση κάθε θρησκευτικότητας στὶς ἐθνικὲς μας ἐορτές (καὶ βέβαια τίς θρησκευτικὲς ἀργίες).
- Ἀπαιτοῦν τὴν ἐκδίωξη, μὲ νόμο, τῶν Ἱερέων ἀπὸ τὰ Νοσοκομεῖα, τίς Φυλακές, καὶ τοὺς σχηματισμοὺς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας.
- Ἀπαιτοῦν τὴν διακοπὴ τῆς μισθοδοσίας ὄλου τοῦ κλήρου, μὲ νόμο.
- Ἐπιδιώκουν τὴν ὑπονόμευση τῆς βάπτισης τῶν Ἑλληνοπαίδων, μὲ νόμο, καὶ τὴν προπαγάνδισή τῆς πολιτικῆς κηδεῖας.

[Σημ.: ἀκόμη κάποιοι τόλμησαν καὶ μίλησαν γιὰ ἀλλαγὴ τῆς ἐθνικῆς μας σημαίας ἐπειδὴ φέρει τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ!]

Αὐτὰ εἶναι μερικὰ ἀπὸ τὰ «αἰτήματα» (ἀπαιτήσεις), πὺν περιέχονται στὶς προτάσεις τους, πὺν ἀπρόσεκτα καὶ χωρὶς σύνεση δημόσια κατέθεσαν οἱ γνωστοὶ

ἀντίπαλοι τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας, πιέζοντας τώρα τὴν Βουλὴ νὰ τὰ ἐγκρίνει, ἐρήμην τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Ἡ κατάθεση αὐτῶν τῶν προτάσεων τὸν περασμένο Νοέμβριο μὲ τὸ πιὸ πάνω περιεχόμενο γιὰ τὴν δῆθεν κατοχύρωση, τῆς καλὰ, κατοχυρωμένης ἤδη Συνταγματικῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, ὑποκρύπτει κάτω ἀπὸ τὸν παραπλανητικὸ αὐτὸ τίτλο τὰ ἀπὸ μακροῦ σχέδια τῶν «ἐκσυγχρονιστῶν» τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας, πού ἐπέλεξαν νὰ ταυτίσουν τὸν ἀναγκαῖο, κατὰ τὰ ἄλλα, κοινωνικὸ ἐκσυγχρονισμὸ μὲ τὴν περιθωριοποίησιν ὄχι μόνο τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ τῆς ἴδιας τῆς Θρησκείας τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τῶν Ἑλλήνων. ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ.

Θὰ περιμένε κανεὶς, ἀπὸ ὑπεύθυνα καὶ ἀξιόλογα πρόσωπα, νὰ στρέψουν τὴν προσοχὴ καὶ τὴν συμβολή τους στὴ διόρθωση τῶν ἀπὸ ἐτῶν κακῶς κειμένων στὴν ἐλληνικὴ κοινωνία, ἀρχίζοντας: ἀπὸ τὴν ὁρατὴ ὑπονόμευση ὄλων τῶν θεσμῶν, ἀπὸ τὴν ἀναγκαῖα σταθερὴ καὶ ὁμόφωνη ἀντιμετώπιση τῶν σοβαρῶν ἐθνικῶν μας προβλημάτων, ἀπὸ τὴν ἐπιστροφὴν κατὰ δυνάμει, πού θὰ μπορούσε νὰ συνεισφέρει στὴν ἐπίλυση τῶν σοβούντων προβλημάτων τῆς καθημερινῆς καὶ διαχρονικῆς ζωῆς τοῦ Λαοῦ, ἀνταποκρινόμενοι πειστικὰ στὶς ζωτικῆς ἀνάγκες τῶν Ἑλλήνων καὶ τὶς ἀνάγκες τῆς μεγάλης μας Πατρίδος.

Ἄντ' αὐτῶν, καὶ λόγῳ τῆς γνωστῆς ἀπὸ ἔτη χρεωκοπίας πολλῶν ἰδεολογιῶν, κατασκεύασαν τὸ νέο ἰδεολογικὸ τους λάβαρο τῆς ἀποδυναμώσεως τῆς χριστιανικῆς πίστεως μὲ τὴν ἐγκαθίδρυση τοῦ καθεστώτος μιᾶς ΑΘΕΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ καὶ, δυστυχῶς, τὸν συνακόλουθο διχασμὸ ἑνὸς ὁλόκληρου Λαοῦ. ΔΙΧΑΣΜΟ, πού ὅπως φαίνεται, ἀρκετοὶ ἐκτὸς Ἑλλάδος, διαρκῶς τὸν ἐπιθυμοῦν καὶ καταχθόνια τὸν σχεδιάζουν.

Ἡ Ἐκκλησία λυπᾶται, γιατί σὲ ἐποχὴ τραγικῶν διεργασιῶν, πού συντελοῦνται ἐντὸς καί, κυρίως, ἐκτὸς τῆς Χώρας μας καὶ ἀπειλοῦν τὴν οὐσιαστικὴ ἐπιβίωση τοῦ Λαοῦ μας, κάποιον ἐξορροῦν ἀνεύθυνα γιὰ νὰ κατεδαφίσουν τὴν πίστη τοῦ Λαοῦ, ἀντὶ νὰ τὴν ἐνισχύσουν ὡς πολῦτιμο παράγοντα ἐσωτερικῆς ψυχικῆς πληρότητας, ἐθνικῆς ὁμοψυχίας καὶ κοινωνικῆς συνοχῆς.

Οἱ προτάσεις - ἀπαιτήσεις, πού εἶδαν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητας, δὲν ἀποβλέπουν στό «χωρισμὸ», ἀλλὰ στὴν ἐτσιθελικὴ καὶ βάνουση μετατροπὴ τῆς Ἑλλάδος σὲ ΑΘΡΗΣΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ χωρὶς βέβαια τὴν ἐγκρισὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Καὶ ἐπειδὴ καλὰ γνωρίζουν τὴν ἀντίσταση τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ἑλληνίδων καὶ ἰδιαίτερα τῆς νεολαίας μας, εἶναι βέβαιο ὅτι τὸν ἐπόμενο χρόνον θὰ ἐπιδιώξουν, μὲ ὅλα τὰ ἄθλια μέσα καὶ τὶς κάθε μορφῆς συκοφαντίες, νὰ γκρεμίσουν τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ Λαοῦ πρὸς τὴν Ἐκκλησία καὶ τὸν Κλῆρο τῆς, γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ ἐπιβάλουν ἄνετα τὶς ὁρέξεις τους. Προετοιμασθῆτε καὶ ὀπλισθῆτε μὲ ὑπομονή. Νέο κύμα διασυρμῶν κατασκευάζεται σὲ βάρος τοῦ Κλήρου καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας ἀπὸ τοὺς νέους... Διοκλητιανούς.

Κάποιοι νομίζουν –καὶ κυρίως αὐτοὶ πού βρίσκονται πίσω ἀπὸ αὐτούς– ὅτι τώρα εἶναι ἡ κατάλληλη στιγμή, μετὰ τὸν πρόσφατο γενικευμένο καὶ βάνουσο διασυρμὸ τῆς Ἐκκλησίας (γιὰ τὸν ὅποιο ἀσφαλῶς εὐθύνονται καὶ ὀρισμένοι ἐπίσκοποι καὶ ἀνήθικοι Κληρικοί), γιὰ νὰ ἐπιβάλουν τὶς ἀντιεκκλησιαστικῆς, ἀντιορθόδοξες καὶ ἄθρες ἀπόψεις τους.

Ἄλλὰ αὐτὴ τὴν ἱστορικὴ περίοδο κανεὶς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαταράξει, σὲ ἐποχὴ μάλιστα πολλαπλῆ δεινῆς κρίσεως, τὴν εἰρήνην καὶ τὴν συνοχὴ στὶς σχέσεις Ἐκκλησίας - Πολιτείας, πού εἶναι μία ἀπὸ τὶς προϋποθέσεις γιὰ τὴν κοινωνικὴ ὁμαλότητα καὶ τὴν συνοχὴ τοῦ Λαοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία, ἡ δεξαμενὴ αὐτῆς τῆς ἀγάπης, τὸ θεραπευτήριον τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν, τὸ ἐργαστήριον τῆς καθημερινῆς προσφορᾶς, δὲν ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὰ σχέδια καὶ τὶς ποικίλες ἐπιδιώξεις τῶν ὁποίων κύκλων. Συνεχίζει καὶ θὰ συνεχίζει μέσα στοὺς αἰῶνες, παρὰ τὴν πολεμικὴν, τὰ ἐμπόδια καὶ τὸν κατατρογμὸ, τὸν δρόμον τῆς, μὲ σεβασμὸν στό χρέος τῆς πρὸς τὸν Ὑψιστόν, στὴν ἱστορία καὶ τὴν παράδοσίν τῆς. Μὲ πλήρη ἐπίγνωσιν τοῦ πνευματικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ρόλου τῆς, τὸν ὅποιο εἶναι βέβαιον ὅτι ἐκτιμᾶ καὶ ἀποδέχεται ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς καὶ ὁ ἀπανταχοῦ Ἑλληνισμὸς.

Γιὰ θέματα σπουδαῖα, γιὰ θέματα πού ἀνατρέπουν τὴν θρησκευτικὴν εἰρήνην καὶ τὴν παράδοσιν τῶν Ἑλλήνων, ὁ μόνος, πού μπορεῖ ἄμεσα νὰ ἀποφανθεῖ, εἶναι ὁ Λαός, πού φέρει καὶ τὴν εὐθύνην τῆς προστασίας τῆς πολιτιστικῆς του ταυτότητος καὶ τῶν θρησκευτικῶν παραδόσεών του.

Οἱ μεγάλες ἀποφάσεις ἀνήκουν στὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν καὶ ὄχι σὲ πρόσωπα. Τὰ οἰαδήποτε πρόσωπα.

Ὁ Λαὸς εἶναι ἐδῶ.

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐδῶ!

**ΜΗΝΥΜΑ ΕΠΙ
ΤΩ ΕΟΡΤΑΣΜῶ
ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ
ΗΜΕΡΑΣ ΔΙΑ
ΤΗΝ ΕΞΑΛΕΙΨΗΝ
ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΤΑ
ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ**

(25 Νοεμβρίου 2005)

Ἡ σημερινή ἡμέρα, ἀφιερωμένη στήν ἐξάλειψη τῆς βίας κατὰ τῶν γυναικῶν, συμπίπτει στό χριστιανικό ἑορτολόγιο μέ τήν μνήμη μιᾶς μορφῆς τῆς Ἀλεξάνδρειας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ κόσμημα γιά τήν Ἐκκλησία ἀλλά καί γιά τὸ γυναικεῖο φύλο ἐν γένει.

Πρόκειται γιά τὴν πάνσοφο Αἰκατερίνα, ἡ ὁποία κατετρόπωσε μέ παρρησία ἑκατὸν πενήντα ῥήτορες σὲ δημόσια ἀντιπαράθεση μαζί τους. Τόσο ἡ Αἰκατερίνα, ὅσο καί οἱ ἀπ' αὐτὴν μεταστραφέντες ἐθνικοὶ ῥήτορες μαρτύρησαν ἐπὶ Μαξεντίου. Μάλιστα, μεταξὺ τῶν μαρτύρων ὑπῆρξε καί ἡ Βασίλισσα, σύζυγος τοῦ Μαξεντίου, ἡ ὁποία ὁδηγήθηκε στὸν ἀποκεφαλισμὸ ἀπὸ τὸν ἴδιο τῆς τὸ σύζυγο. Τὸ μαρτύριό τῆς ἀποτελεῖ ἓνα μικρὸ δείγμα τοῦ πῶς διέκειτο ὁ ἐθνικὸς κόσμος, ἀκόμα καί στὰ ὑψηλὰ στρώματα, ἔναντι τῆς γυναικός. Ἐὰν σήμερα μιλοῦμε γιά σεβασμὸ τῆς προσωπικότητος τοῦ ἄλλου καί καυχώμαστε γιά τὴν ἰσοτιμία ἀνδρὸς καί γυναικός σύμφωνα μέ τὴν ἀποστολικὴ ῥήση «οὐκ ἐν ἄρσεν καὶ θῆλυ» (Γαλ. 3:28), αὐτὸ δὲν θὰ ἦταν διόλου αὐτονόητο χωρὶς τὸ Εὐαγγέλιο.

Στηριγμένα ἐπάνω στὶς εὐαγγελικὲς ἀρχές τὰ δίκαια τῶν χριστιανικῶν χωρῶν θεσμοθετοῦν αὐτεπάγγελτες διώξεις γιά ὄσους καταφέρονται μέ βία ἀπέναντι στὶς γυναῖκες. Αὐτὸ ὅμως δὲν συμβαίνει σὲ χῶρες ἀπνευματίστες ἀπὸ τὴν ἐλευθερία καί τὸ ἦθος τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐὰν κατὰ συνέπεια θέλουμε νὰ ἐξαλείψουμε τὴ βία κατὰ τῶν γυναικῶν, φρονῶ ὅτι μπορούμε κάλλιστα νὰ τὸ ἐπιτύχουμε εὐαγγελιζόμενοι τὴν ἀγάπη τοῦ Κυρίου. Ὅποιος βλέπει τὸν ἄλλο ὡς εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτὸν Θεοῦ, εἴτε ἀνδρας εἶναι εἴτε γυναῖκα, δὲν παραδίδεται σὲ καταστάσεις ἀνεξέλεγκτης συμπεριφορᾶς, σὲ χρῆση λεκτικῆς, ψυχολογικῆς εἴτε καὶ ἔμπρακτης ἀκόμη βίας. Ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ βιάζει μόνον τὶς πύλες τοῦ Παραδείσου, ἐνῶ τὸ πάθος τῆς βίας ἀμαυρῶνει τὴ θεία εἰκόνα μέσα μας. Ὅποιος δέ, βιάζει τὸν ἑαυτό του πρὸς τὴν ἀπάθεια, δὲν διανοεῖται κἄν νὰ ἐπιχειρήσει βιαιοπραξία κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ. Τὴν καλὴ «βία» ἐπαγγελλόμαστε, τὴν κακὴ βία βδελυττόμαστε. Στὴ χάρη καί στό ἔλεος τοῦ Κυρίου παραδινόμαστε.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

**ΜΗΝΥΜΑ ΓΙΑ
ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ
ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ AIDS**

(1 Δεκεμβρίου 2005)

Σήμερα, 1η Δεκεμβρίου, όλόκληρη ἡ ἀνθρωπότητα στρέφει τὴν προσοχή της σὲ μία ἀπὸ τὶς μάλιστα πού τὴν ταλανίζουν, αὐτὴ τοῦ συνδρόμου ἐπίκτητης ἀνοσολογικῆς ἀνεπάρκειας, τὴ γνωστὴ σὲ ὄλους μὲ τὸ κωδικὸ ὄνομα AIDS. Ἀπευθυνόμαστε στοὺς ἀσθενεῖς, στοὺς οἰκείους καὶ τοὺς συγγενεῖς τους, σὲ ὅλοκληρη τὴν κοινωνία καὶ θὰ πρέπει νὰ ξεκαθαριστεῖ ὅτι ὅσοι δοκιμάζονται ἀπὸ τὴν ἀσθένεια αὐτὴ εἶναι καὶ παραμένουν παιδιά τοῦ Θεοῦ καὶ μάλιστα πολὺ πληγωμένα. Δὲν πρέπει νὰ χάσουν τὴν ἐλπίδα τους στὸ Θεό, ἀλλὰ αὐτὴ τὴ μεγάλη δοκιμασία νὰ τὴν μετατρέψουν σὲ πνευματικὴ εὐκαιρία.

Ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ καὶ συμπαρίσταται χωρὶς περιορισμοὺς καὶ ἐμπόδια, ἀφοῦ ὁ ἴδιος προκειμένου νὰ λυτρώσει τὸν ἄνθρωπο ἔγινε τελικὰ αὐτὸ πού ἀγάπησε, ἔγινε ἄνθρωπος, ἔγινε ὁ αἰωνίως πλησίον μας.

Ἡ σημερινὴ Παγκόσμιος Ἡμέρα γιὰ τὴν ἀσθένεια τοῦ AIDS ἐπιβάλλει νὰ καταθέσουμε καὶ τὴν πνευματικὴ ἀποψη γιὰ τὴν λύση τοῦ προβλήματος καὶ τὴν ἐξαφάνιση τῆς μάλιστα αὐτῆς τῆς ἐποχῆς μας. Ἡ πνευματικὴ αὐτὴ θέση βρῖσκεται στὴν τόσο ξεχασμένη λέξη πού πολλοὶ δὲν τὴν ξέρουν ἢ τὴν ξέρουν καὶ δὲν τὴν λένε ἢ τὴν περιφρονοῦν ἢ ἀκόμη καὶ τὴν κρύβουν. Ἡ λέξη αὐτὴ εἶναι αὐτοσυγκράτηση. Ἄν θέλουμε τὴν σοβαρὴ, ὑπεύθυνη, οὐσιαστικὴ καὶ δυναμικὴ ἀντιμετώπιση τοῦ ὅλου προβλήματος τῆς νόσου αὐτῆς, τότε μὴ δεῖτε ἀρνητικὰ τὴν ἀρετὴ αὐτὴ τῆς αὐτοσυγκράτησης. Ἀξιοποιήστε τὴν, καὶ θὰ δεῖτε γνησιότερη καταξίωση τῆς προσωπικότητάς σας γιατί ἡ αὐτοσυγκράτηση εἶναι «παθῶν ἀπαλλοτριώσεις καὶ ζωῆς πνευματικῆς ἀρχή».

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

**ΜΗΝΥΜΑ ΓΙΑ
ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ
ΗΜΕΡΑ ΓΙΑ
ΤΑ ΑΤΟΜΑ ΜΕ
ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ**

(3 Δεκεμβρίου 2005)

Δὲν τὰ σκεπτόμεθα μόνο σήμερα. Τὰ πρόσωπα, τὶς εἰκόνες τοῦ Θεοῦ, μὲ τὶς εἰδικὲς ἀνάγκες καὶ δεξιότητες πάντοτε τὰ ἔχομε μέσα στὴν καρδιά μας καὶ μεριμνοῦμε καὶ προσευχόμεθα γι' αὐτὰ.

Μὴ λησμονοῦμε ὅτι ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου σὲ τούτῃ τῇ γῇ εἶναι ἕνα δοκιμαστήριο γιὰ ὄλους μας. Εἶναι ἕνας δρόμος κοπιαστικὸς καὶ ἀνηφορικὸς μὲ θλίψεις καὶ ποικίλες δυσκολίες, ἀλλὰ συγχρόνως εἶναι καὶ κλιμαξὴ ἔμπονης παιδαγωγίας πού μᾶς ἀναβιβάζει στὸν οὐρανό.

Ὁδὸς καὶ κλιμαξὴ ὁ βίος μας στέκεται δάσκαλος ζωῆς καὶ ὑποφήτης ψυχῆς.

Οἱ σκέψεις γιὰ τοὺς ἀγαπητοὺς συνανθρώπους μας, τὰ πρόσωπα μὲ εἰδικὲς ἀνάγκες, λοιπόν, ἄς εἶναι ἐλπιδοφόρες, ἤρεμες, ψύχραιμες, ἀποδοτικὲς γιατί ὁ Θεὸς εἶναι δίπλα μας καὶ δίπλα τους.

Μετ' εὐχῶν διαπύρων

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

**ΜΗΝΥΜΑ ΓΙΑ
ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ
ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ**

(10 Δεκεμβρίου 2005)

**ΜΗΝΥΜΑ ΓΙΑ
ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ
ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ
– ΗΜΕΡΑ
ΤΗΣ UNICEF**

(11 Δεκεμβρίου 2005)

Μεγάλως και ἀξίως χαιρόμεθα σήμερα πού εἶναι ξεχωριστή ἡμέρα τῆς ὑπενθύμησης τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων. Καί τοῦτο γιατί τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα, τὰ ἀτομικά και κοινωνικά, εἶναι σπουδαία κατάκτηση, θησαυρός ἀνεκτίμητος, ἀγαθόν πολιτιστικόν, καρπὸς θεϊκός.

Εἰδικότερα ἡ Ἐκκλησία πού καταξιώνει τὸν κτιστὸ ἄνθρωπο μέσα στὴν ἄκτιστη χάρη τοῦ Θεοῦ, αἰῶνες τώρα, ὑπερασπίζεται ὅλα τὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου, ἐξυψώνοντάς τον ἔτσι ἀπὸ ἄτομο σὲ πρόσωπο, ἀπὸ res σὲ ὄν θεούμενο.

Εὐχή και προσευχή μου εἶναι αὐτὰ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα νὰ μὴν τυγχάνουν ποτὲ καταστρατηγήσεως, ἀλλὰ νὰ παραμένουν ὁδοδείκτες γιὰ μιὰ εἰρηνική συνύπαρξη μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Σήμερα ἡμέρα ἀφιερωμένη στὸ παιδί θάθελα πιὸ πολὺ νὰ ὑπογραμμίσω τὸ ζήτημα τῆς καθόλου διαπαιδαγώγησης τῶν παιδιῶν μας.

Ἄς σκεφθοῦμε ὅλοι μας. Πῶς και μὲ τί διαπαιδαγωγοῦμε τίς τρυφερὲς ὑπάρξεις, ὡς οἰκογένεια, ὡς σχολεῖο, ὡς Μ.Μ.Ε., ὡς κοινωνία, ὡς κράτος;

Ἄς ἀναλογισθοῦμε: Διαπαιδαγωγοῦμε τὰ παιδιά ἔτσι ὥστε νὰ καλλιεργοῦν τὰ χαρίσματά τους και νὰ ἀναδεικνύονται ἐλεύθερες ὀλοκληρωμένες ὑγιεῖς πνευματικὲς προσωπικότητες;

Ἡ Ἐκκλησία πάντως ἔχει γιὰ τὰ παιδιά ἓνα πρότυπο: Εἶναι ὁ Αἰώνιος Διδάσκαλος και τὸ Εὐαγγέλιό Του.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 5401
 Ἀριθμ. Διεκπ. 2858

Ἀθήνησι τῇ 29ῃ Νοεμβρίου 2005

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2825

**«ΠΕΡΙ ΛΙΤΟΤΗΤΟΣ
 ΚΑΙ ΑΠΛΟΤΗΤΟΣ
 ΕΙΣ ΤΗΝ
 ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΝ
 ΚΑΙ ΤΗΝ
 ΑΜΦΙΕΣΙΝ
 ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ,
 ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝ
 ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΝΩΝ»**

Πρὸς
 Τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας
 τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Σεβασμιώτατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

«Δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κλητὸς ἀπόστολος, ἀφωρισμένος εἰς Εὐαγγέλιον Θεοῦ, ὃ προεπηγγέιλτο διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν ἁγίαις γραφαῖς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ... Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, δι' οὗ ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολήν» (Ρωμ. α', 1-5) ἐκλήθη ἕκαστος ἐξ ἡμῶν εἰς τὸ ὑπερμέγιστον ἔργον τῆς Ἀρχιερατικῆς Διακονίας. Μετὰ φόβου Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ μετ' ἐνθέου ζήλου, ἀνταπεκρίθημεν εἰς τὴν οὐρανόπεμπτον αὐτὴν κλῆσιν καὶ ἐχωρήσαμεν, χαίροντες καὶ τρέμοντες ἅμα, πρὸς τὸν ἀνάτην δρόμον τῆς ἐμπειπιστευμένης ἡμῖν ἀποστολῆς. Ἐθέσαμεν τὰς χεῖρας ἡμῶν ἐπὶ τοὺς οἴκας τῆς ὀλκάδος τῆς λαχούσης ἐκάστῳ ἡμῶν ἐπαρχίας καὶ ἐπλοηγήσαμεν Αὐτὴν ἐν τῷ πελάγει τῶν θλίψεων πρὸς τὸν εὐδίων λιμένα τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλ' ὅμως, «ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος, ὡς λέων ὠρυόμενος» (Α' Πέτρ. ε', 8) καὶ «μυκόμενος» (Ἀποκάλ. ι' 3), ἐφθόνησεν τὴν φιλόχριστον Διακονίαν ταύτην. «Οἱ ἀνταποδιδόντες ἡμῖν κατὰ ἀντι ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλον ἡμᾶς ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην» (Ψαλμ. λζ', 21). «Ἄδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσα αὐτῶν ὡσεὶ ξηρὸν ἠκονημένον ἐποίησαν δόλον» (Ψαλμ. να', 4), «ὡς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν» (Ψαλμ. ρθ', 4). Κατὰ τὴν δοκιμασίαν αὐτὴν ἠγωνίσθημεν ἵνα σταθῶμεν «ὥσπερ ἄκμων ἀνήλατος» (Ἰώβ. μα', 21). Σκέπη καὶ καταφυγὴ ἡμῶν ὁ Θεὸς τῆς Ἐκκλησίας Δομήτωρ, ἰσχύς καὶ ἐπιστηριγμὸς ὁ φιλόχριστος καὶ εὐσεβὴς λαὸς τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ὅλη αὕτη δοκιμασία ἔτρωσεν, ἀλλὰ καὶ ἐπροβλημάτισεν ἡμᾶς. Ἦκούσαμεν τὴν φωνὴν τοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἐμπιστεύεται τὴν Ἐκκλησίαν, ἐδέχθημεν τὴν καλόπιστον κριτικὴν τῆς νεότητος, ἡ ὁποία προσβλέπει πρὸς Αὐτὴν, ὡς μόνην ἀκαταίσχυντον ἐλπίδα τῶν ἀναζητήσεων αὐτῆς. Διεξηγάγομεν πρῶτοι ἡμεῖς διάλογον μετὰ τῆς Κοινωνίας. Καὶ διεπιστώσαμεν ὅτι τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα ἵσταται παρὰ τῷ πλευρῷ ἡμῶν, ἀλλὰ ἐπιθυμεῖ, ταυτοχρόνως, ἵνα διακρίνη ἐκκλησιαστικὴν χριστοπρεπῆ ἀuthεντικότητα εἰς τὴν συμπεριφορὰν ἡμῶν, ἀπερικλόνητον καὶ σταθερὰν συνέπειαν τῶν λόγων καὶ τῶν πράξεων ἡμῶν, «μή πως ἄλλοις κηρύξαντες, αὐτοὶ ἀδόκιμοι γενώμεθα» (Α' Κορινθ. θ' 27).

Ὅθεν ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐν τῇ Συνεδρίᾳ Αὐτῆς τῆς 4ης φθίνοντος μηνὸς Νοεμβρίου ἐ.ἔ., διεξελθοῦσα μετὰ τῆς προσηκούσης εὐθύνης τὸ ἐν τοῖς ὑπερθεν διαλαμβανόμενον θέμα καὶ σκοποῦσα τὴν σωτηρίαν ψυχῶν, ὑπὲρ ὧν Χριστὸς ἀπέθανεν, ἀπεφάσισεν ὅπως καταστήσῃ πάντας ὑμᾶς, τοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς καὶ συλλειτουργούς, κοινωνοὺς καὶ μετό-

χους τῶν σκέψεων καὶ τῶν προβληματισμῶν Αὐτῆς:

α. Καλούμεθα, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἵνα φυλάσσωμεν τὸ δωρηθὲν ἡμῖν πανίερρον χάρισμα. «Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος» (Α' Τιμ. δ' 14), διδάσκει ὁ οὐρανοβάμων Ἄποστολος τῶν ἐθνῶν, «ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ἦ ἐν πᾶσιν» (Α' Τιμ. δ', 15). Ὁ ἀδιάλειπτος καὶ ἀνύστακτος ἀγὼν ἡμῶν, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἀναζωπυρήσεως τοῦ χαρίσματος τῆς Ἀρχιερωσύνης, θέλει ἐπιθέσει ἡμᾶς «ἐπὶ τὴν λυχνίαν» (Μάρκ. δ', 21), «ὅπως οἱ ἄνθρωποι ἴδωσιν τὰ καλὰ ἔργα ἡμῶν καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (Ματθ. ε', 16).

β. Καλούμεθα, περιπόθητοι ἀδελφοί, «ἵνα... βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι» (Α' Τιμ. β' 2), «μὴ ἐν χρυσῷ, ἢ μαργαρίταις ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ» (Α' Τιμ. β' 9). Εἰς τὴν σύγχρονον ἐποχὴν ἱκανὸν μέρος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν πένεται, ἀντιμετωπίζει, ἰδία οἱ νέοι, τὸ δυσεπίλυτον πρόβλημα τῆς ἀνεργίας, οἰκογένειαι διαβιοῦσι ἔχουσαι προσόδους οὔσας ὑπὸ τὸ ὄριον τῆς πτωχείας, ἄστεγοι περιπλανῶνται, πρόσφυγες ἀναζητοῦσι χώρον καὶ γῆν, ἀσθενεῖς ἀποστεροῦνται τὴν ἀπαραίτητον οικονομικὴν δυνατότητα διὰ τὴν νοσηλευτικὴν ἢ φαρμακευτικὴν ἀγωγὴν αὐτῶν· «τίς ἀσθενεῖ καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι;» (Β' Κορ. ια' 29). Ἄναντιροῆτως τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, πρὸς ἀνακούφισιν τῶν πολυτρόπως ἐμπεριστάτων ἀδελφῶν ἡμῶν, εἶναι τεράστιον, ἴσως μοναδικὸν εἰς τὴν Χώραν ἡμῶν, μολονότι οἱ μισοῦντες Σιών ἐπιδιώκουσιν, ἀδιαλείπτως, ὅπως τιθῶσιν αὐτὸ «ὑπὸ τὸν μόδιον» (Ματθ. ε', 16). Παρὰ ταῦτα, «ὀφείλομεν καὶ ἡμεῖς τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζοντες» (Ρωμ. ιε', 1) ἵνα ἀποφεύγωμεν τὴν πρόκλησιν καὶ τὸν σκανδαλισμὸν τῶν συνειδήσεων αὐτῶν, μὲ ἀμφίεσιν λιτὴν, ἀπλὴν καὶ ἱεροπρεπῆ, μὴ ἐνδυομένοι «πορφύραν καὶ βύσσον» (Λουκ. ιστ', 19), ὥστε ἐμπνεόμενος ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου παραδείγματος, ὁ πιστὸς καὶ εὐσεβὴς τοῦ Κυρίου Λαὸς ἵνα ἦ σύμμαχος εἰς πᾶσαν προσπάθειαν ἡμῶν ὑπὲρ τῶν δικαίων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ὠφελείας τοῦ Ἔθνους ἡμῶν.

γ. Καλούμεθα, πεφιλημένοι ἀδελφοί, ἵνα διακρινώμεθα καὶ ὑπὸ ἀπλότητος εἰς τὴν ἐν γένει συμπεριφορὰν ἡμῶν. Αἱ ἐξουσιαστικαὶ καὶ ἀδιάλλακτοι ἐκδηλώσεις τῆς προσωπικότητος ἀπάδουσι πρὸς τὸ φρόνημα τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας, τὸ ὁποῖον πᾶσαν τὴν ζωὴν αὐτοῦ εἰς Αὐτὴν παρατίθησι, ἀλλ' ἐπιζητεῖ ἀπὸ τοὺς λειτουργοὺς Αὐτῆς τὴν ταπεινώσιν, τὴν ἀγαθότητα, τὴν προσήθειαν, τὴν γλυκύτητα, τὴν μακροθυμίαν, τὴν διάθεσιν

τῆς διακονίας. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς «ὑπόδειγμα ἔδωκεν ἡμῖν, ἵνα καθὼς Αὐτὸς ἐποίησεν ἡμῖν καὶ ἡμεῖς ποιῶμεν» (πρβ. Ἰωάν. ιγ', 15). Ὡς *servi, servorum dei*, ὀφείλομεν ἵνα διάγωμεν τὴν Ἀρχιερατικὴν πολιτείαν ἡμῶν, ὅπως, καὶ τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα τοῦ ἐν Τριᾷδι Θεοῦ μεγαλύνεται, καὶ ὁ πολύφωτος οὐρανός, ἡ Ἐκκλησία Αὐτοῦ, λαμπρύνεται.

Σεβασμιώτατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ συγκρομημένως μετὰ τὴν προτροπὴν «ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν», ἔχομεν τὴν εὐκαιρίαν, ὁσάκις συλλειτουργῶμεν, ἵνα δίδωμεν «φίλημα ἄγιον» λέγοντες τὴν φράσιν: «Ὁ Χριστὸς ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν καὶ ἦν καὶ ἔστι καὶ ἔσται, εἰς αἰῶνας αἰώνων». Ἐχοντες τὴν ἱερὰν αἴσθησιν αὐτῆς τῆς λατρευτικῆς ἐμπειρίας ἐξεφράσαμεν τὰς ὡς εἴρηται σκέψεις εἰς ὑμᾶς «οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας» (Α' Κορ. β', 1) ἀλλ' ἐν ἀγάπῃ καὶ σεβασμῷ καὶ τιμῇ, εἰς δήλωσιν καὶ βεβαίωσιν ὅτι ἐν σῶμα ἐσμέν τοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς μαρτυρίαν κοινὴν παντὶ τῷ κόσμῳ ὅτι Αὐτὸς ἔστι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ Ἀλήθεια καὶ ἡ Ζωὴ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Αὐτοῦ.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, παρακαλοῦντες ὅπως ἐν τῇ ἔμφρονι ποιμαντικῇ μερίμνῃ ὑμῶν ἐνημερώσητε δι' Ἱερατικῶν Συνάξεων περὶ τῶν ἐν τοῖς ὑπερθεν διαλαμβανομένων καὶ τὸν ὑφ' ὑμᾶς Ἱερὸν Κλῆρον, κατασπαζόμεθα ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ καὶ διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

† Ὁ Μεσσηνίας Χρυσόστομος

† Ὁ Κορίνθου Παντελεήμων

† Ὁ Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας Στέφανος

† Ὁ Σερρών καὶ Νιγρίτης Θεολόγος

† Ὁ Σιδηροκάστρου Μακάριος

† Ὁ Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας Ἰωὴλ

† Ὁ Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου Ἱερόθεος

† Ὁ Ἐλευθερουπόλεως Χρυσόστομος

† Ὁ Σερβίων καὶ Κοζάνης Παῦλος

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς Νικόλαος

† Ὁ Πατρῶν Χρυσόστομος

† Ὁ Κυθήρων Σεραφεῖμ

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Χριστιανουπόλεως Σεραφεῖμ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀθήνησι τῇ 28ῃ Νοεμβρίου 2005

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

**ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
ΤΕΛΕΣΙΑΔΙΚΩΝ
ΟΡΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΩΝ
ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ
ΣΥΝΟΔΙΚΩΝ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ**

Κατόπιν τῆς ἀπὸ 7.12.1988 ἀποφάσεως τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου περὶ κοινοποιήσεως ὑμῖν τῶν ἐκάστοτε τελεσιδίκων, ὀριστικῶν καὶ ἀμετακλήτων ἀποφάσεων τῶν Συνοδικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων, γνωστοποιούμεν ὑμῖν ὅτι:

1) Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 7/2005 ἀποφάσεως τοῦ Δευτεροβαθμίου διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοὺς Συνοδικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπεκυρώθη ἡ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 8/2005 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοὺς Συνοδικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπιβληθεῖσα ἐπὶ ἀντικανονικοῖς παραπτώμασι, εἰς τὸν Πρωτοπρεσβύτερον Ἀνδρέαν Παπαϊωάννου τοῦ Λεωνίδου, Κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Σμύρνης, ποινὴ τῆς Καθαιρέσεως ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς Ἱερωσύνης ὑπουργήματος καὶ τῆς ἐπαναφορᾶς αὐτοῦ εἰς τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν.

2) Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 27/2005 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοὺς Συνοδικοῦ Δικαστηρίου, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπεβλήθη, ἐπὶ ἀντικανονικοῖς παραπτώμασι, εἰς τὸν Ἀρχιμανδριτὴν Μᾶρκον Μελέτην, κατὰ κόσμον Ἀντώνιον τοῦ Χρήστου, Κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου, ἡ ποινὴ τῆς Καθαιρέσεως ἐκ τοῦ Ὑψηλοῦ τῆς Ἱερωσύνης Ὑπουργήματος, μετ' ἀφαιρέσεως τοῦ Μοναχικοῦ αὐτοῦ Σχήματος καὶ διαγραφῆς του ἐκ τοῦ μοναχολογίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίων Ἀναργύρων Μελισσοτόπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας, καὶ τῆς ἐπαναφορᾶς αὐτοῦ εἰς τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν.

3) Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 28/2005 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοὺς Συνοδικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπεβλήθη, ἐπὶ ἀντικανονικοῖς παραπτώμασι, εἰς τὸν Πρεσβύτερον Θεοδόσιον Βαῖνᾶν τοῦ Ἀντωνίου, Κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου, ἡ ποινὴ τῆς ἑπταετοῦς καὶ ἡμίσεος ἔτους ἀργίας ἀπὸ πάσης Ἱεροπραξίας, δίχα στερήσεως τῶν ἀποδοχῶν αὐτοῦ, μὴ συμψηφιζομένης τῇ ἄχρι τοῦδε διανυθείσῃ.

Αἱ ἀνωτέρω δικαστικαὶ ἀποφάσεις κατέστησαν τελεσιδικοί, ὀριστικαὶ καὶ ἀμετάκλητοι, συναρᾶ τᾶς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 151 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ Αὐτῶν διαδικασίας», ὡς τίθενται καὶ ἰσχύουσι κατὰ τὰ σαφῶς ὀριζόμενα ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Βρυξέλλες, 8-11-1995

**ΑΠΑΝΤΗΤΙΚΗ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ
ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
κ. JOSÉ MANUEL
BARROSO**

Πρὸς τὸν
Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο
Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν
Ἀγίας Φιλοθέης 21
GR-10556 Ἀθήνα

Μακαριώτατε,

Σὰς εὐχαριστῶ θερμὰ γιὰ τὴν ἐπιστολὴ σας, στὴν ὁποία ἀναπτύσσετε τὶς ἀπόψεις σας σχετικὰ μὲ τὴ στρατηγικὴ τῆς Λισσαβόνας. Μία ἀπὸ τὶς προτεραιότητες τῆς τρέχουσας Ἐπιτροπῆς εἶναι νὰ ἀκούει προσεκτικὰ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀντιπροσωπεύουν ἰσχυρὰ ἰδεολογικὰ ρεύματα ὅσον ἀφορᾷ τὴν πολιτικὴ τῆς Ε.Ε. Εἶναι δὲ δική μου, προσωπικὴ, προτεραιότητα νὰ ἀναπτύξω τοὺς δεσμούς μεταξὺ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν κοινοτήτων διαφόρων δογμάτων καὶ θρησκειῶν, καθὼς ἐπίσης νὰ διαλέγομαι μὲ τοὺς ἡγέτες τῶν κοινοτήτων αὐτῶν, στοὺς ὁποίους σεῖς συγκαταλέγεσθε.

Ἐπάρχει σὲ μεγάλο βαθμὸ σύμπτωση ἀπόψεων μεταξὺ τῆς δικῆς σας ἀνάλυσης τῶν οικονομικῶν καὶ κοινωνικῶν προκλήσεων τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν δικῶν μου σχετικῶν ἀντιλήψεων. Ὅπως ἡ Ἐπιτροπὴ ἔχει ὑπογραμμίσει στὸ πλαίσιο τῆς νέας στρατηγικῆς τῆς Λισσαβόνας, στὸ σύνολο τῶν χωρῶν μας εἴμαστε ἀντιμέτωποι μὲ βαρυσήμαντα δεδομένα ποὺ συνεπάγονται ἀλλαγές. Τέτοια δεδομένα εἶναι ἡ παγκοσμιοποίηση, ἡ δημογραφικὴ γήρανση καὶ οἱ τεχνολογικὲς ἐξελίξεις. Πρόκειται γιὰ ἀδρές τάσεις, οἱ ὁποῖες ἔχουν ἀρχίσει νὰ φέρνουν στὴν ἐπιφάνεια ὀρισμένες ἀδυναμίες τῶν συστημάτων καὶ τῶν πολιτικῶν μας καὶ νὰ ἐγείρουν ζητήματα σὲ σχέση μὲ αὐτά. Ὅπως ἐπισημαίνετε, μία ἀπὸ τὶς πρωταρχικῆς σημασίας προκλήσεις εἶναι τὸ πῶς μποροῦν νὰ ἀναμορφωθοῦν οἱ ἀγορὲς ἐργασίας καὶ οἱ κοινωνικὲς πολιτικὲς, οὕτως ὥστε νὰ διασφαλιστεῖ ἡ κοινωνικὴ δικαιοσύνη καὶ ἡ εὐημερία γιὰ ὅλους. Πρέπει νὰ ἀντιμετωπίσουμε τὶς προκλήσεις αὐτὲς ἐγκαίρως, προκειμένου νὰ ἀξιοποιήσουμε τὶς ἐνκαιρίες, τὶς ὁποῖες δημιουργοῦν ὀρισμένες τάσεις, ὅπως εἶναι ἡ παγκοσμιοποίηση. Ὡστόσο, καλοῦμαστε ἐπίσης νὰ ἀναλάβουμε δράση γιὰ νὰ ἐλαχιστοποιήσουμε τὶς δυνητικὰ ἀρνητικὲς συνέπειες τῶν ἀλλαγῶν γιὰ τοὺς λαοὺς μας καὶ γιὰ τὸ περιβάλλον στὸ ὁποῖο ζοῦμε. Ἐπὶ τὴν ἔννοια αὐτὴ, συμμερίζομαι ἀνεπιφύλακτα τὴν ἄποψή σας ὅτι ἡ ἀναμόρφωση τῶν οικονομικῶν καὶ κοινωνικῶν πολιτικῶν δὲν πρέπει νὰ ὀδηγεῖ σὲ παραγκωνισμό τῶν θεμελιωδῶν ἀξιῶν καὶ ἀρχῶν τῆς Εὐρώπης, οὔτε στὴ διάλυση τῶν θεσμῶν ποὺ παρέχουν προστασία σὲ ὅσους χρῆζουν μέριμνας.

Σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ συστήματα ἐκπαίδευσης καὶ κατάρτισης καὶ τὴν ἀναγκαιότητα νὰ ἐστιάζει ἡ Εὐρώπη τὴν πολιτικὴ τῆς στὴν ἐν γένει ἀνάπτυξη τῶν ἀνθρώπινων πόρων, συμφωνῶ σαφῶς μαζί σας ὅτι πρόκειται γιὰ ζήτημα ζωτικῆς σημασίας. Ἡ ἀναβάθμιση τῶν ἐπαγγελματικῶν δεξιοτήτων ἀποτελεῖ πρωταρχικὴ συνιστώσα τῆς ἀκολουθούμενης πολιτικῆς καὶ ἀναπόσπαστο στοιχεῖο τῆς στρατηγικῆς τῆς Λισσαβόνας, χωρὶς ὅμως νὰ εἶναι τὸ μόνο. Ἡ ποιοτικὴ στάθμη τῆς βασικῆς ἐκπαίδευσης ἐπηρεάζει ἐπίσης τὴν μεταγενέστερη ἐπαγγελματικὴ ἐνα-

σχόληση τῶν ἀνθρώπων καὶ τὸ πόσο ἱκανοποιητικά θὰ ἐνταχθοῦν καὶ θὰ συνεισφέρουν στὴν κοινωνία. Ὡστόσο, πρέπει νὰ ὑπενθυμίσω ὅτι, σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐκπαιδευτική πολιτική, ἕκαστο κράτος μέλος παραμένει ἀρμόδιο γιὰ τὸ περιεχόμενο τῆς διδασκαλίας καὶ γιὰ τὴν ὀργάνωση τῶν ἐκπαιδευτικῶν συστημάτων. Συνεπῶς, καίτοι ἐγὼ προσωπικὰ συμμερίζομαι τὴν ἄποψή σας ὅτι ἡ παιδεία πρέπει νὰ συντελεῖ στὴν ἠθική καὶ πολιτιστική ἀνάπτυξη τῶν Εὐρωπαίων, ἡ Κοινότητα δὲν ἔχει τὴν ἐξουσία νὰ ἀποφασίσει τὴν ἀνάληψη δράσης στὸν συγκεκριμένο τομέα. Ὡστόσο, σὰς ὑπενθυμίζω ἐν προκειμένῳ τὸ κοινοτικὸ πρόγραμμα ἐργασίας μὲ τὴν ὀνομασία

«Ἐκπαίδευση καὶ Κατάρτιση 2010», στὸ πλαίσιο τοῦ ὁποίου τὰ κράτη μέλη συμφώνησαν τίς «βασικὲς ἱκανότητες» σὲ σχέση μὲ τὴν διὰ βίου μάθηση. Οἱ ἐν λόγω ἱκανότητες δὲν περιλαμβάνουν μόνο δεξιότητες ποὺ συνδέονται μὲ τὴν ἄσκηση ἐπαγγελματικῆς δραστηριότητας, ἀλλὰ καὶ δεξιότητες διαπροσωπικοῦ, διαπολιτισμικοῦ καὶ κοινωνικοῦ περιεχομένου καὶ δεξιότητες σχετικὲς μὲ τὴν ἀγωγή τοῦ πολίτη, δηλαδή ἀφοροῦν αὐτὰ καθ'αυτὰ τὰ θεμέλια τῆς εὐρωπαϊκῆς ταυτότητας.

Μὲ θερμούς χαιρετισμούς
José Manuel Barroso

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 5478
Ἀριθμ. Διεκπ. 2894

Ἀθήνησι τῆ 2α Δεκεμβρίου 2005

**ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ
ΤΗΣ
ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΩΝ Η.Π.Α. ΠΕΡΙ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ**

Πρὸς
Τὸν Ἐξοχώτατον
κ. Charles P. Ries,
Πρόσβυν τῶν Η.Π.Α. ἐν Ἑλλάδι.
Ἐν τὰ ὕθα

Ἐξοχώτατε κ. Πρόσβυν,

Περιῆλθεν εἰς γνῶσιν ἡμῶν ἡ Ἐκθεσις τῆς Κυβερνήσεως τῶν ΗΠΑ περὶ τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, τοῦ ἔτους 2005, ἡ ὁποία, ὡς ρητῶς ἡ ἴδια ἀναφέρει, συντάσσεται ὑπὸ τῆς ὑμετέρας Προεσβείας καὶ προέρχεται ἐκ πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας ἔχετε συλλέξει αὐτὸς ἢ αἱ ὑπηρεσίαι ὑμῶν ἐρχόμενοι εἰς ἐπαφὴν μὲ πρόσωπα ἀνήγοντα εἰς διαφόρους θρησκείας, αἱρέσεις, παραθρησκείας, καὶ λοιπὰς ομάδας ἀπροσδιορίστου ταυτότητος. Ἐπειδὴ μὲ ἐξουσιοδοτημένον ἐκπρόσωπον τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας εἰς οὐδεμίαν ἐπαφὴν ἤλθετε κατὰ τὸ ὡς ἄνω κρίσιμον χρονικὸν διάστημα (καὶ ἄρα δὲν εἶναι γνωστὰ ἐπισημῶς αἱ ἀπόψεις τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ἡ ὁποία ἐκπροσωπεῖ τὸ 97% τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ), κρίνομεν σκόπιμον νὰ παρατηρήσωμεν τὰ κάτωθι ἐπὶ τῆς ἐν λόγω Ἐκθεσεως.

1. Ὡς ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐν λόγω Ἐκθεσιν, ὅσα ἔχετε περιλάβει εἰς αὐτήν, τὰ ἀντλήσατε ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἐξ ἀπόψεων προσωπικῶν, τὰς ὁποίας διέτύπωσαν εἰς ὑμᾶς διάφορα πρόσωπα ἀνήγοντα εἰς παντοειδεῖς θρησκείας, παραθρησκείας, αἱρέσεις καὶ λοιπὰς ομάδας ἀπροσδιορίστου ταυτότητος. Ἡ Ἐκθεσις ὑμῶν (ὡς ἀφήνεται νὰ ἐννοηθῆ), τὰς ἀπόψεις αὐτάς, τὰς υἰοθετεῖ ἄνευ ἐλέγχου, ἐπαληθεύσεως καὶ διασταυρώσεως καὶ τὰς ἀναπαράγει ὡς ἰδίας ἀπόψεις τῆς Κυβερνήσεως τῶν ΗΠΑ. Οὕτω πως ὁμως συντασσομένη ἡ Ἐκθεσις ὑμῶν καθίσταται ἐλλειπῆς ἀπὸ ἀπόψεως ἀξιοπιστίας.

2. Εἰς πλεῖστα ὅσα σημεῖα ἡ Ἐκθεσις ὑμῶν περιλαμβάνει ἀπόψεις ἀνακριβεῖς, ἢ ἀξιοπιστία τῶν ὁποίων εὐκόλως ἐλέγχεται. Ἀναφέρει, ὅτι αἱ διάφοροι θρησκείαι, παραθρησκείαι καὶ αἱρέσεις εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν δύνανται νὰ ἔχουν ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν ἢ νὰ ἀποκτήσουν περιουσίαν ἐκ κληρονομίας. Καὶ ὁμως ἐὰν μελετήσητε τὸν Ἀστικὸν Κώδικα τῆς Ἑλλάδος, νόμον ὁ ὁποῖος ρυθμίζει νομικῶς τὰ θέματα αὐτά, θὰ διαπιστώσετε, ὅτι ἡ ὡς ἄνω ἄποψις εἶναι ἐντελῶς ἐσφαλμένη. Οὐδεὶς νόμος καὶ οὐδεμία διάταξις ἀπαγορεύει εἰς οἰοδήποτε πρόσωπον εἰς τὴν Ἑλλάδα, νὰ ἔχη ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν ἢ νὰ ἀποκτήσῃ περιουσίαν ἐκ κληρονομίας. Εἰς ἄλλο σημεῖον ἡ Ἐκθεσις ὑμῶν ἀναφέρει, ὅτι αἱ λοιπαὶ θρησκείαι (πλὴν τῆς Ὁρθοδόξου) δὲν δύνανται νὰ παρασταθοῦν καὶ ἐκπροσωπηθοῦν ἐνώπιον δικαστηρίων. Καὶ ὁμως τὴν ἄποψιν αὐτήν τὴν διαψεύδει ἡ ἴδια ἡ Ἐκθεσις ὑμῶν, ἀφοῦ περαιτέρω ἀναφέρει, ὅτι ἐκκρεμοῦν νῦν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ὑποθέσεις διαφορῶν αἱρέσεων καὶ παραθρησκείων, αἱ ὁποῖαι παρέστησαν ἐνώπιον τῶν ἐν λόγω δικαστηρίων. Βεβαίως ἐὰν ἀνατρέξητε εἰς τὸν ἑλληνικὸν Κώδικα Πολιτικῆς Δικονομίας (εἶναι ὁ νόμος ὁ ὁποῖος ρυθμίζει μεταξὺ ἄλλων

καὶ τὴν ἐκπροσώπησιν τῶν πολιτῶν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων), θὰ διαπιστώσητε, ὅτι οὐδεμία διάταξις ὑπάρχει εἰς αὐτόν, ἢ ὅποια νὰ ἀποκλείῃ εἰς οἰονδήποτε (καὶ φυσικὰ καὶ εἰς τοὺς ἐκπροσώπους τῶν παντοίων θρησκευτικῶν ομάδων), νὰ παρασταθοῦν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων.

3. Εἰς ἄλλο σημεῖον ἡ Ἐκθεσις ἀναφέρει, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων δὲν ἀνεγνώρισεν ὡς γνωστὴν θρησκείαν τοὺς λεγόμενους Σαηεντολόγους. Ὅμως ἡ πληροφορία αὐτὴ εἶναι ἔλλειπής. Τοῦτο, διότι οἱ Σαηεντολόγοι προσέφυγον ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας (Ἀνώτατον Διοικητικὸν Δικαστήριον) αἰτούμενοι τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐν λόγῳ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, πρὶν δὲ ἐκδοθῆ ἢ ἀπόφασις αὐτοῦ παρητήθησαν τῆς προσφυγῆς των. Τοῦτο σημαίνει, ὅτι ἀναγνωρίζουν ὡς ἔγκυρον τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐν λόγῳ Ὑπουργοῦ. Τὸ σπουδαῖον τοῦτο στοιχεῖον ἡ Ἐκθεσις ὑμῶν τὸ ἀποσιωπᾷ καὶ οὕτω δίδει ἐσφαλμένην πληροφορίαν εἰς τοὺς πρὸς οὓς ἀπευθύνεται.

4. Εἰς πολλὰ σημεῖα ἡ Ἐκθεσις ὑμῶν ἀναφέρει καὶ ἐπαναλαμβάνει συνεχῶς, ὅτι οἱ εἰς τὴν Ἑλλάδα μὴ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ πολῖται ἀντιμετωπίζουσιν δυσχερείας εἰς τὰς συναλλαγὰς των μὲ τὰς Δημοσίας Ὑπηρεσίας. Πῶς, ὅμως, τοῦτο θὰ ἦτο δυνατόν, ἐφόσον αἱ Δημοσῖαι Ὑπηρεσίαι εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν γνωρίζουσιν εἰς ποίαν θρησκείαν ἀνήκει κάθε πολίτης, ὁ ὁποῖος τὰς ἐπισκέπτεται ὥστε νὰ ἀρῶνται νὰ τὸν ἐξυπηρετήσουν ἕνεκα τῶν θρησκευτικῶν του πεποιθήσεων; Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ θρησκευτικὴ ἐλευθερία εἶναι σεβαστὴ καὶ οὐδεὶς εἶναι ὑποχρεωμένος εἰς οἰανδήποτε περίπτωσιν νὰ ἀποκαλύψῃ τὰς θρησκευτικὰς του πεποιθήσεις.

5. Ἡ Ἐκθεσις ὑμῶν ἀναφέρει, ἐπίσης, ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν εἶναι ἀντίθετος εἰς τὴν ἀνέγερσιν ἰσλαμικοῦ τεμένους εἰς Ἀθήνας. Ἡ πληροφορία αὐτὴ εἶναι ἐντελῶς ἀνακριβής. Καὶ θὰ ὀφείλετε νὰ ἐρωτήσετε ἡμᾶς ἐπὶ τοῦ προκειμένου, πρὶν ἢ ἐκφράσητε τὴν ὑμετέραν προσωπικὴν ἄποψιν. Ἡ ἄποψις τοῦ Μακαριωτάτου εἶναι νὰ ἀνεγερθῆ, ἰσλαμικὸν τέμενος εἰς Ἀθήνας, ὡς χῶρος λατρείας διὰ τὴν ἐξυπρέτησιν τῶν μουσουλμάνων, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν εἰς Ἀθήνας. Συγχρόνως, ἐξέφρασε τὰς ἐπιφυλάξεις του ὡς πρὸς τὴν ἀναγκαιότητα ἀναγέρσεως καὶ Ἰσλαμικοῦ Πολιτιστικοῦ Κέντρου, πλησίον τοῦ Τεμένους.

6. Ἡ Ἐκθεσις ἀναφέρεται εἰς τὸν «νόμον περὶ προ-

σηλυτισμοῦ». Ἀποκρύπτει ὅμως καὶ ἀποσιωπᾷ ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ προσηλυτισμὸς ἀπαγορεύεται ἀπὸ τὸ Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὄχι μόνον ἀπὸ τὸν νόμον. Ἐδῶ μάλιστα ἀνακλύπτει κατὶ τὸ περιεργον: Ἡ Ἐκθεσις ΚΑΤΗΓΟΡΕΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΙΟΤΙ ΕΧΕΙ ΝΟΜΟΝ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΗΛΥΤΙΣΜΟΥ, ΕΝΩ ΤΟΙΟΥΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΕΧΕΙ ΚΑΙ Η ΧΩΡΑ ΥΜΩΝ. Μάλιστα τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον τῶν ΗΠΑ (Supreme Court τῶν ΗΠΑ ἀπόφασις 310 US 296, ὑπόθεσις Cantwell κατὰ Connecticut). Ἡ ἐν λόγῳ ἀπόφασις δημοσιεύεται εἰς τὸν τόμον «Toward Benevolent neutrality – Church an State and the Supreme Court», ἐκδοθέντα ὑπὸ τῶν Miller καὶ Flowers σελίς 76 ἐπ. Εἰς ΔΕ ΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ 77 ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΓῳ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΠΑΡΑΤΙΘΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΛΕΞΙΝ ΑΥΤΟΥΣΙΟΣ Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ, Ο ΟΠΟΙΟΣ ΤΙΜΩΡΕΙ ΤΟΝ ΠΡΟΣΗΛΥΤΙΣΜΟΝ. Βεβαίως τὸ Supreme Court τῶν ΗΠΑ ἔχει ἐκδόσει καὶ ἄλλας καταδικαστικὰς ἀποφάσεις ἐπὶ προσηλυτισμῷ, κυρίως «μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά» (ἴδετε τὰ κείμενα τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν εἰς τὴν ὡς ἄνω ἔκδοσιν). Τέλος, ὑπενθυμίζομεν ὅτι ἡ Encyclopedia of the American Constitution (ἔκδοσις τῶν Levy-Karst Mahoney), εἰς τὸ λῆμμα «Religious liberty» (σελίς 1538 ἐπ.), ἀναφέρει ὅτι Ο ΠΡΟΣΗΛΥΤΙΣΜΟΣ Εἰς ΤΑΣ ΗΠΑ ΤΙΜΩΡΕΙΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ. Καὶ εἰς τὰς σελίδας 1542, 1543 καὶ 1544 περιγράφει ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὰς μεθόδους προσηλυτισμοῦ, τὰς ὁποίας χρησιμοποιοῦν ἰδίως οἱ «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά», τὰς χαρακτηρίζει δὲ ὡς προσβολὰς ἐναντίον τῶν ἄλλων θρησκειῶν καὶ ὡς ἐπιθετικὰς ἐνεργείας κατ' ἄλλων (τὰς χαρακτηρίζει ἐπὶ λέξει «aggressive missionary endeavors and verbal attacks»). Θὰ ἦτο ἐπομένως ἐντελῶς ἄτοπον, ἄστοχον καὶ ἄσκοπον, νὰ κατηγορηται ἡ Ἑλλάς, διότι ἔχει νόμους ἀκριβῶς ὁμοίους μὲ τὰς ΗΠΑ καὶ τοὺς ἐφαρμόζει ὅπως ἀκριβῶς τοὺς ἐφαρμόζει καὶ τὸ Supreme Court τῆς Χώρας ὑμῶν!

7. Ἡ Ἐκθεσις ὑμῶν ἀναφέρει ἐπίσης ὅτι «ὁ νόμος» εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπαγορεύει τὴν ἰδρυσιν ἰδιωτικῶν σχολείων ἐπὶ κτιρίων τὰ ὁποῖα ἀνήκουν εἰς μὴ Ὀρθοδόξους ιδιοκτητὰς. Ἡ Ἐκθεσις ὑμῶν δὲν διευκρινίζει ποῖος εἶναι ὁ νόμος αὐτός. Πληροφοροῦμε ὑμᾶς, ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα τοιοῦτος νόμος δὲν ὑπάρχει. Τοιαῦται πληροφορίαι ἐλέγχονται ὡς ἀνακριβεῖς.

8. Τέλος πρέπει νὰ πληροφορηθῶμεν τὴν ὑμετέραν Ἐξοχότητα, ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ ἐλευθερία γνώμης καὶ ἡ ἐλευθερία τοῦ Τύπου εἶναι ἀπαραβίαστοι καὶ ἐπομένως δὲν εἶναι δυνατόν, ἡ Ἐκθεσις ὑμῶν νὰ κατηγορῇ τὸν

Τύπον δι' ὅ,τι γράφη ἢ νὰ κατηγορῆ τοὺς Ἕλληνας πολίτας διὰ τὴν γνώμην, τὴν ὁποίαν ἐκφράζουν περὶ οἰοῦν δῆποτε θέματος καὶ βεβαίως καὶ περὶ τῶν ἑτεροθρήσκων. Ὅσον δὲ ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀποστροφὴν τῆς Ἐκθέσεως, περὶ τοῦ ὅτι κάποιοι τοπικοὶ Μητροπολίται ἐξέφρασαν τὴν γνώμην ὅτι οἱ πιστοὶ δὲν πρέπει νὰ ἔχουν ἐπαφὰς μὲ αἰρετικούς, ἀνάγεται καὶ αὐτὸ εἰς τὴν (συνταγματικῶς προστατευομένην) ἐλευθερίαν τῆς γνώμης, ἡ ὁποία ἀναγνωρίζεται εἰς ὅλους τοὺς πολίτας καὶ φυσικὰ καὶ εἰς τοὺς Μητροπολίτας. Ἄλλωστε ἡ γνώμη αὐτὴ εἶναι ἀπλῶς γνώμη καὶ δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ κανένα. Μήπως ἔπρεπε νὰ ἐρευνήσητε μήπως λειτουργοὶ τῶν διαφορῶν αἱρέσεων καὶ παραθρησκειῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνδεχομένως καταγγέλλουν τοῦτο, συνιστοῦν καὶ ἐκεῖνοι εἰς τοὺς ὁπαδούς των νὰ μὴν ἔχουν ἐπαφὰς μὲ Ὁρθοδόξους πολίτας;

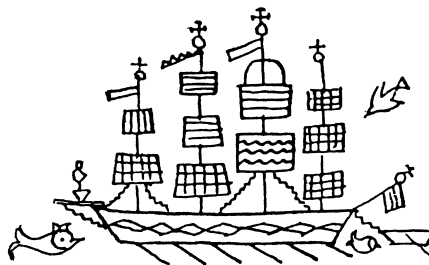
Ἐξοχώτατε,

Ἐὰν ἠθέλομεν προβῆ εἰς λεπτομερῆ ἀνάλυσιν τῶν ὅσων ἀναφέρει ἡ Ἐκθεσις, εἶναι φανερόν, ὅτι θὰ ἀπεδεικνύετο αὕτη ἐξ ὀλοκλήρου ἀνακριβής, ἀβάσιμος καὶ παραπλανητικὴ.

Ἐπειδὴ εἴμεθα βέβαιοι περὶ τῆς ἀπολύτου Ἐντιμότητος ὑμῶν, πιστεύομεν ὅτι ἡμεῖς προσωπικῶς γνωρίζων τὴν ἐν Ἑλλάδι ἐπικρατοῦσαν πραγματικὴν κατάστασιν ἀποδοκιμάζετε καὶ δὲν ἀποδέχεσθε τὰς ὡς ἄνω βαρείας ἀνακριβείας τῆς Ἐκθέσεως καὶ ὅτι θὰ ἐλέγξητε αὐστηρῶς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι παρέσυραν ὑμᾶς εἰς διατύπωσιν τοσούτων ἀβασίμων ἀπόψεων καὶ ὤθησαν ὑμᾶς νὰ ὑπογράψητε τοιοῦτον κείμενον.

Ἐντολῇ καὶ Ἐξουσιοδοτήσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ὁ Ἀρχιεραμματεὺς

† Ὁ Χριστιανουπόλεως Σεραφεῖμ

THE HOLY SYNOD OF THE CHURCH OF GREECE

Pr. Nu. 5478//2894

Athens 2 December 2005

**ANSWER TO
THE REPORT
OF THE U.S.
GOVERNMENT
ON RELIGIOUS
FREEDOM**

His Excellency
The Honourable Mr. Charles P. Ries,
United States Ambassador to Greece,
USA Embassy
91, Vasilissis Sophias
Athens.

Your Excellency,

The Report of the United States Government for the year 2005 on religious freedom in Greece, which specifically states that it was prepared by your Embassy and is based on information gathered either by you personally or by Embassy Services coming into contact with persons belonging to different religions, heresies, para-religious groups and other groups of unspecified identity has been brought to our attention. Because you did not have contacts with any individual authorized by our Church during the crucial period in question (and consequently you have no official knowledge of our Church's views on the matter –the views of a Church representing 97% of the Greek population–) we feel the need to make the following comments on the Report in question.

1. As you mention in the Report, what is included therein has been drawn exclusively and solely upon personal opinions, submitted to you by individuals belonging to all kinds of religions, para-religions, heresies and other groups of unspecified identity. Your Report gives the impression that these have been adopted by you without examination, verification and cross-checking and are reproduced as being the views of the Government of the United States. In this manner, however, your Report becomes deficient as concerns its credibility.

2. In many places your Report includes inaccuracies whose credibility can be easily put to test. It states that the various religions, para-religions and heresies in Greece cannot acquire real estate property or acquire property through inheritance. Should one, however, simply glance at the Civil Code of Greece (which is the law that regulates such matters) that this statement is completely wrong. No law and no provision forbids any person in Greece from possessing fixed property or acquiring property through inheritance. In another place your Report mentions that the other religions (except the Orthodox faith) cannot appear or be represented before the courts. This view, however, is contradicted by this very Report of yours which further along states that various cases involving heresies and para-religions have appeared before the courts and are still pending before them. Of course should one recourse to the Greek Code of Civil (the law that provides, among other things, for the appearance of citizens before the courts) one would see that it contains no law excluding anyone (and of course the representatives of various religious groups) from appearing before the courts.

3. At another point the Report mentions that the Greek Ministry of National Education and Religions has not recognized the Scientologists as a religion known. This information is *deficient*. And this is so because the Scientologists appealed to the Council

of State (the Supreme Administrative Court) seeking the repeal of this act on the part of the Ministry of National Education and Religions. Before the Court rendered a decision, *they withdrew their appeal*. This means that they accepted the decision of the Minister of National Education and Religions as valid. This important fact is nowhere mentioned in your Report and does give mistaken information to its readers.

4. In many places of your report it is repeatedly stated that in Greece non-Orthodox Christians meet difficulties in their dealings with public authorities and services. How is this possible, since the public services in Greece do not know to what religion the particular citizen who visits them belongs, so as to deny facilitating him on the grounds of his or her religious convictions? In Greece religious freedom is respected and in no instance is anyone required to divulge his or her religious convictions.

5. Your Report also mentions that the Greek Archbishop is against the erection of an Islamic Mosque in Athens. This is completely inaccurate. And you should have asked us directly before presenting our personal view on the matter. The view of the Greek Archbishop is that an Islamic Mosque should be erected in Athens as a place of worship to serve those Muslims who reside in Athens. At the same time he expressed reservations as to the need for erecting an Islamic Cultural Centre next to the Mosque.

6. The Report also refers to the «Law on Proselytism». It conceals, however, and passes over in silence the fact that in Greece proselytism is forbidden by the Constitution of the Hellenic Republic and not only by the law. At this point something bizarre comes up: the Report blames Greece for having a law on proselytism, whereas your own country has a similar law. Indeed, the USA Supreme Court has repeatedly sentenced Jehovah's Witnesses on the charge of proselytism (Ruling 310 US296 of the Supreme Court of the USA, in the case of *Cantwell versus Connecticut*). The Ruling in question has appeared in a volume under the title «*Toward Benevolent Neutrality – Church and State and the Supreme Court*». Moreover, p. 76, published by Miller & Flowers. Moreover, on p. 77 of the same publication the American Law that provides for the punishment of proselytism is quoted verbatim and in full. Of course the Supreme Court has also delivered other sentences on charges of proselytism, mainly against Jehovah's Witnesses (see the full texts of these other rulings in the aforementioned publication). Finally, may we remind of the

fact that the *Encyclopedia of the American Constitution* (edited by Levy-Karst Mahoney), in the entry «*Religious Liberty*» (p. 1538 ff.), states that proselytism in the USA is punished by the law. Moreover, in pp. 1542, 1543 and 1544 it describes in detail the methods of proselytism used particularly by Jehovah's Witnesses, characterises them as offences against other religions and as aggressive acts against them (the exact quotation being «*aggressive missionary endeavors and verbal attacks*»). It would therefore be utterly absurd, preposterous and pointless to blame Greece for having laws exactly similar to those of the USA and for applying them in exactly the same manner as does the Supreme Court of your country!

7. Your Report also states that in Greece «*the law*» prohibits the establishment of private schools on land that is not owned by an Orthodox. Your Report does not specify which law this is. May we inform you that such a law does not exist in Greece and therefore such information is averred to be inaccurate.

8. Lastly, we must inform Your Excellency that freedom of opinion and freedom of the Press are inviolable in Greece and therefore it is not possible for your Report to blame the press or Greek citizens for the opinion they express on any matter and certainly on the matter of believers of other religions. As regards the passage of your Report, where it is noted that certain Metropolitans expressed the opinion (that is constitutionally protected and) recognised for all citizens and naturally for the metropolitans as well. Besides, theirs is also merely an opinion, not binding on anyone. Maybe you should also look into cases in which ministers of various heresies and sects, who are possibly behind such denunciations, also recommend to their followers to avoid contact with Orthodox citizens.

Your Excellency,

It is obvious that, should we proceed to further analysis in detail of the contents of your Report, this latter would be proved to be entirely inaccurate, unfounded and misleading.

Being convinced of the absolute honesty of your person, we believe that you personally disapprove and do not accept grave inaccuracies such as the ones that we have pointed out indicatively in your Report and that you will censure your assistants severely for leading you to formulate so many unfounded views and to put your signature under such an imperfect document.

By the authorization of the Holy Synod

The Chief Secretary

† Bishop Serafim of Christianoupolis

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

ΙΖ'
ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΕΟΣ
ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ
ΕΝΤΕΤΑΛΜΕΝΩΝ
ΟΡΘΟΔΟΕΩΝ
ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΚΑΙ
ΙΕΡΩΝ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ
ΔΙΑ ΘΕΜΑΤΑ
ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ
ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

(Ιερόν Προσκύνημα Ὁσίου
 Ἰωάννου τοῦ Ρώσου,
 Προκόπι Εὐβοίας,
 31-10 ἕως 4-11-2005)

Ἡ ΙΖ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ Ἱερῶν Μητροπόλεων γιὰ θέματα αἵρέσεων καὶ παραθρησκείας πραγματοποιήθηκε ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, στὸ Ἱερό Προσκύνημα τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσου στὸ Προκόπι Εὐβοίας, ἀπὸ 31.10 μέχρι 4.11.2005, μὲ τὴν φιλόξενη φροντίδα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου καὶ ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Μελετίου, Προέδρου τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Αἱρέσεων, μὲ θέμα: «Πτυχὲς τῆς “Νέας Ἐποχῆς” – Ἀπειλὴ ἀλλοίωσης τοῦ Ὁρθοδόξου φρονήματος ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς “Νέας Ἐποχῆς”».

Ἡ λεγόμενη «Νέα Ἐποχή» δὲν εἶναι μιὰ συγκεκριμένη ὁργάνωση. Δὲν ἔχει ἰδρυτὴ καὶ ἐπιτελεῖο. Εἶναι ἓνα ρεῦμα ποῦ προέρχεται ἀπὸ τὴν μετεξέλιξη προηγούμενων μορφῶν θεώρησης τοῦ κόσμου (διαφωτισμός, ρομαντισμός, νεωτερικότητα, μετανεωτερικότητα).

Ἡ «Νέα Ἐποχή» παραμερίζει καὶ καταφρονεῖ κάθε θρησκεία ποῦ δέχεται τὴν δημιουργία ἀπὸ δημιουργό Θεό, καὶ τὴν ὑποκαθιστᾷ μὲ τὴν δική της διδασκαλία, ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι δῆθεν Θεός, ποῦ ὁμως ἔχει ἀνάγκη νὰ ἀποκτήσει ποιότητα ζωῆς καὶ νὰ ὀδηγηθεῖ σὲ τελείωση!

Ἡ «Νέα Ἐποχή» μιλάει καὶ γιὰ τὸν Χριστό. Ὅμως ὁ Χριστὸς τῆς «Νέας Ἐποχῆς» δὲν ἔχει καμμία σχέση καὶ ὁμοιότητα μὲ τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ τῶν Εὐαγγελίων, τῆς Ἐκκλησίας. Ὅποιαδήποτε, λοιπὸν ἐκ μέρους τῆς «Νέας Ἐποχῆς» ἀναφορὰ στὸ ὄνομα καὶ στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ παραπλάνηση καὶ στοχεύει στὴν ἐξαπάτηση τῶν Χριστιανῶν.

Χρέος τοῦ κάθε ἀνθρώπου, καὶ ἰδιαίτερα τοῦ Χριστιανοῦ, εἶναι νὰ μένει ἐδραῖος καὶ ἀμετακίνητος στὴν πίστη στὸν Χριστὸ καὶ στὴν Ἐκκλησία Του. Νὰ ἀγωνίζεται νὰ ξεπερνᾷ ἀνεπηρέαστα τὰ ἀπατηλὰ συνθήματα, ποῦ τόσο ἄφθονα σερβίρονται κυρίως μὲ τὰ μυθιστορήματα καὶ μὲ ἄλλα σύγχρονα ἠλεκτρονικά μέσα. Νὰ μὴ ξεχνᾷ, ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ μόνος ἀληθινὸς Θεός, ὁ Θεὸς ποῦ κυβερνᾷ τὸν κόσμον καὶ σώζει τὸν ἄνθρωπο, *«καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος»*.

Τέλος, χρέος τοῦ κάθε Χριστιανοῦ, ἀλλὰ καὶ χρέος τῆς ποιμαίνουσας Ἐκκλησίας εἶναι νὰ ἀντιμετωπίζει μὲ καλωσύνη τὸν κάθε πλανημένο, καὶ ὅταν ἐπιστρέφει νὰ τὸν δέχεται μὲ στοργὴ καὶ μὲ ἀγάπη στὴν αὐτὴ τοῦ Κυρίου.

ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ

1) Ἡ λεγόμενη «Νέα Ἐποχή» δὲν εἶναι μιὰ συγκεκριμένη ὁργάνωση. Δὲν ἔχει ἰδρυτὴ καὶ ἐπιτελεῖο. Εἶναι ἓνα ρεῦμα ποῦ προέρχεται ἀπὸ τὴν μετεξέλιξη προηγούμενων μορφῶν θεώρησης τοῦ κόσμου (διαφωτισμός, ρομαντισμός, νεωτερικότητα, μετανεωτερικότητα).

2) Ἐκεῖνα πού συστεγάζονται κάτω ἀπὸ τὸν ὄρο «Νέα Ἐποχή» (ἀποκρυφισμός, ἀστρολογία, μαγεία, πνευματισμός, μαντεία, θεοσοφία, νεοπαγανισμός, νεοειδωλολατρία) δὲν εἶναι κάτι τὸ νέο. Εἶναι πράγματα πολὺ παλαιά, πού ἀπλὰ μᾶς τὰ παρουσιάζουν σὰν νέα, ἐνῶ εἶναι τροφή πού ἔχει λήξει ἢ ἡμερομηνία χρήσης της καὶ ἔχει ὑποστῆ ἄλλοίωση!

3) Ἡ λεγόμενη «Νέα Ἐποχή» ἐμφανίζεται σὰν προσπάθεια ἀπάντησης στὰ μεγάλα προβλήματα τῆς ἀνθρωπότητας, ὅπως παρουσιάζονται μετὰ τὴν γενικὴ διαπίστωση, ὅτι τὰ φιλοσοφήματα πού ἀναφέρονται στὴν παράγραφο 1 ξεπεράστηκαν καὶ δὲν ἱκανοποιοῦν πιά τὸν ἄνθρωπο. Ἔρχεται λοιπὸν ἡ «Νέα Ἐποχή» καὶ ὑπόσχεται νὰ δώσει ἀπάντηση σὲ ἐρωτήματα ἀναζήτησης τοῦ ἀνθρώπου γιὰ νόημα ὑπαρξης, γιὰ ποιότητα ζωῆς, γιὰ τελείωση, γιὰ ὑπαρξη μετὰ θάνατον, γιὰ ὑπαρξη Θεοῦ, γιὰ ἐπικοινωνία μὲ τὸν Θεό, κ.ἄ.

4) Γιὰ τὴν «Νέα Ἐποχή» ὁ Θεὸς δὲν εἶναι πρόσωπο, ἀλλὰ μιὰ ἐνέργεια, μὲ τὴν ὁποία ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ ἔλθει σὲ ἐπικοινωνία, ὅποτε ὁ ἴδιος θέλει, καὶ μὲ τὸν τρόπο πού ὁ ἴδιος θέλει, ἀκόμα καὶ μὲ εἰδικὲς τεχνικὲς-μεθόδους (διαλογισμὸ, γιόγκα, σωματικὲς ἀσκήσεις, ὑγιεινὲς τροφές, channelling) καὶ ἄλλες πού ὁ ἴδιος κάθε φορὰ ἐπιλέγει. Ὁ Θεὸς ἐνέργεια, ἔχει τὴν παγεράδα τῆς νεκρῆς ὕλης, παγεράδα θανάτου. Ἄλλὰ ὁ Θεὸς δὲν εἶναι ἐνέργεια· εἶναι πρόσωπο: μὲ βούληση, μὲ ἀγάπη, μὲ στοργή, μὲ καλωσύνη πρὸς ὅλους. Εἶναι ΠΑΤΕΡΑΣ καὶ σταυρώθηκε γιὰ μᾶς. Πληρότητα καὶ ζεστασιά.

5) Στὴν «Νέα Ἐποχή» ἐμφανίζονται καὶ κυριαρχοῦν παλαιῆς θρησκευτικὲς δοξασίες ἀνατολικῶν θρησκειῶν περὶ μετενσάρκωσης. Ἔτσι μᾶς λένε καὶ ὅτι ὁ Χριστὸς ἦταν μετενσάρκωση ἐνὸς ὄντος πού κατὰ καιροὺς ἐπανέρχεται καὶ ἐπανενσαρκώνεται. Ἡ ἄποψη αὐτὴ ἔρχεται σὲ ἀπόλυτη ἀντίθεση μὲ τὴν διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου, τὴν χριστιανικὴ πίστη.

6) Ἡ «Νέα Ἐποχή» παραμερίζει καὶ καταφρονεῖ κάθε θρησκεία πού δέχεται τὴν δημιουργία ἀπὸ δημιουργὸ Θεό, καὶ τὴν ὑποκαθιστᾷ μὲ τὴν δική της διδασκαλία, ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι δῆθεν Θεός, πού ὅμως ἔχει ἀνάγκη νὰ ἀποκτήσει ποιότητα ζωῆς καὶ νὰ ὀδηγηθῆ σὲ τελείωση!

7) Ἡ «Νέα Ἐποχή» μιλάει καὶ γιὰ τὸν Χριστό. Ὅμως ὁ Χριστὸς τῆς «Νέας Ἐποχῆς» δὲν ἔχει καμμία σχέση καὶ

ὁμοιότητα μὲ τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ τῶν Εὐαγγελίων, τῆς Ἐκκλησίας. Ὅποιαδήποτε, λοιπὸν ἐκ μέρους τῆς «Νέας Ἐποχῆς» ἀναφορὰ στὸ ὄνομα καὶ στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ παραπλάνηση καὶ στοχεύει στὴν ἐξαπάτηση τῶν Χριστιανῶν.

8) Ἡ λεγόμενη «Νέα Ἐποχή» εἶναι γιὰ τὴν Ἐκκλησία μιὰ διπλὴ πρόκληση: α) Νὰ μελετήσῃ τὸ φαινόμενο «Νέα Ἐποχή» β) Νὰ προβάλλῃ τὴν δική της ἀλήθεια γύρω ἀπὸ τὰ θέματα, πού ἡ «Νέα Ἐποχή» καὶ διαστρεβλώνει, ἀλλὰ καὶ προσπαθεῖ νὰ τὰ ἰδιοποιηθεῖ. Καὶ αὐτὰ εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ παγκόσμια εἰρήνη, ἡ παγκόσμια ἐνότητα, ἡ ἀδελφοσύνη, ἡ πνευματικὴ ἀνάπαυση, ἡ ἐσωτερικὴ ζωὴ, κ.ἄ.

9) Ἡ «Νέα Ἐποχή» ὑπόσχεται ὅτι τάχα θὰ ὀδηγήσῃ τὸν ἄνθρωπο σὲ νέα τέλεια γνώση καὶ σὲ μιὰ νέα συνείδηση, διευρυμένη, ἐντελῶς διαφορετικὴ ἀπὸ αὐτὴν πού ξέρουμε! Τὸ μόνο ὅμως καινούργιο στὸν κόσμον, εἶναι ἡ ἀληθινὴ ἐν Χριστῷ ζωὴ, ἡ «καινὴ κτίσις».

10) Χρέος τοῦ κάθε ἀνθρώπου, καὶ ἰδιαίτερα τοῦ Χριστιανοῦ, εἶναι νὰ μένῃ ἐδραῖος καὶ ἀμετακίνητος στὴν πίστη στὸν Χριστὸ καὶ στὴν Ἐκκλησία Του. Νὰ ἀγωνίζεται νὰ ξεπερνᾷ ἀνεπηρέαστα τὰ ἀπατηλὰ συνθήματα, πού τόσο ἄφθονα σερβίρονται κυρίως μὲ τὰ μυθιστορήματα καὶ μὲ ἄλλα σύγχρονα ἠλεκτρονικὰ μέσα. Νὰ μὴ ξεχνᾷ, ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ μόνος ἀληθινὸς Θεός, ὁ Θεὸς πού κυβερνᾷ τὸν κόσμον καὶ σώζει τὸν ἄνθρωπο, «καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος».

11) Χρέος τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ, ὅπως λέγει καὶ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, εἶναι: Νὰ μὴν ἀφήνεται νὰ καταντᾷ «κάλαμος ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενος», ἀλλὰ νὰ γίνεται ἡ ζύμη γιὰ μιὰ νέα κοινωνία καὶ φῶς τοῦ κόσμου. Νὰ φωτίζει, νὰ συντηρεῖ, νὰ ζυμώνει τὸν γύρω του κόσμον, νὰ τὸν ἐλκύει καὶ ὄχι νὰ τὸν ἀπωθεῖ.

12) Τέλος, χρέος τοῦ κάθε Χριστιανοῦ, ἀλλὰ καὶ χρέος τῆς ποιμαίνουσας Ἐκκλησίας εἶναι νὰ ἀντιμετωπίζει μὲ καλωσύνη τὸν κάθε πλανημένο, καὶ ὅταν ἐπιστρέφει νὰ τὸν δέχεται μὲ στοργὴ καὶ μὲ ἀγάπη στὴν αὐτὴ τοῦ Κυρίου.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς
ἐπὶ τῶν Αἱρέσεων

† Ὁ Νικοπόλεως Μελέτιος

**ΟΜΙΛΙΑ ΕΠΙ
ΤΗ ΕΝΘΡΟΝΙΣΕΙ
ΤΟΥ
ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ
κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ**

(Γεροσόλυμα 22.11.2005)

Μακαριώτατε και Θειώτατε Πατριάρχα, τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλὴμ και πάσης Παλαιστίνης, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ και περιπόθητε ἀδελφὲ και συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, κύριε **Θεόφιλε**,

Ἰστάμενοι κατὰ τὴν σημαντικὴν ταύτην ἡμέραν και ὄραν ἐν τῷ πανσέπτῳ και πανιέρῳ Ναῷ τούτῳ, ἔνθα ἔθυσεν Ἐαυτὸν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου ὁ ἕνσαρκος Λόγος τοῦ Θεοῦ και Κύριος τῆς Δόξης και διὰ τῆς λαμπροφύρου Αὐτοῦ Ἀναστάσεως ἐθριάμβευσεν κατὰ τῆς ἁμαρτίας και τοῦ θανάτου, ἀναλογιζόμεθα τὴν ἐπ' ἐσχάτων πικρὰν και θλιβερὰν δοκιμασίαν τῆς Μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας, ἐνθυμούμενοι τοὺς προφητικoὺς λόγους τοῦ Κυρίου πρὸς τοὺς Ἁγίους Αὐτοῦ Μαθητὰς και Ἀποστόλους, ὅτι μένοντες ἀφοσιωμένοι εἰς Αὐτὸν «θέλουσι παραδοθῆ εἰς θλίψιν και ἔσονται μισούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομα Αὐτοῦ και σκανδαλισθήσονται πολλοὶ και ἀλλήλους παραδώσουσι και μισήσουσι ἀλλήλους... και διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται» (Ματθ. 24, 9-14).

Οὗτοι οἱ τελευταῖοι λόγοι, οἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν ἐλπίδα παντὸς ἀγωνιζομένου χριστιανοῦ διεβεβαίωσαν τὴν ψυχὴν και τὴν καρδίαν πάντων ἡμῶν, ὅτι τῇ δυνάμει τῆς ἰσχύος τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ καιτοι θέλομεν διέλθει διὰ πυρὸς και σιδήρου πάντοτε θὰ ἐξάγη ἡμᾶς ὁ Κύριος εἰς ἀναψυχὴν.

Διὰ τοῦτο σήμερον μετὰ τὴν μεγάλην δοκιμασίαν τῆς Ἁγιοταφικῆς Ἀδελφότητος, ἦν μετ' ἀγωνίας και θλίψεως πολλῆς παρηκολούθησεν ἅπας ὁ κόσμος, παρευρισκόμεθα ἐνταῦθα, ἵνα ἐν σώματι και ψυχῇ βιώσωμεν και ὁμολογήσωμεν τὴν δύνάμιν τῆς Χάριτος τοῦ Παντοδυνάμου και Πανοικτίρμονος Θεοῦ, ἥτις και πάλιν ἐνήργησεν και ὠδήγησεν τὴν ταλανισθεῖσαν ἐσχάτως Μητέρα τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἁγίας ἐνότητος διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Παναγίου και Τελεταρχικοῦ Πνεύματος ὁμοφώνου ἐκλογῆς και καταστάσεως εἰς τὸν Παλαίφατον και Ἱστορικὸν Θρόνον τῆς Θεοφρουρήτου και Θεοσκεπάστου Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας τῆς Ὑμετέρας Θεοπροβλήτου Μακαριότητος.

Μακαριώτατε και λίαν προσφιλέστατε Ἀδελφέ,

Ἀπὸ τινος χρόνου εἴσθε ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ ὁποῖου ἐναπετέθη μέγας Σταυρὸς. Σταυρὸς τὸν ὁποῖον φέρουσιν ἅπαντες οἱ Προκαθήμενοι τῶν Αὐτοκεφάλων κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Εἴσθε ὁ ἡγέτης, ὅστις ἐκλήθη ὑπὸ τῆς Θείας Προνοίας, ἵνα ὀδηγήσῃ τὴν Ἁγιοταφικὴν Ἀδελφότητα και τὸ Χριστεπώνυμον Ποίμνιον εἰς νομάς σωτηρίου τοῦ δὲ σκάφος τῆς Ἀγιωτάτης Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας, ὡς δεξιὸς οἰακοστρόφος, εἰς εὐδίων λιμένα.

Πολλὰ βεβαίως τὰ συνωθούμενα ἔμπροσθεν ὑμῶν προβλήματα, ἅτινα καλεῖσθε νὰ ἀντιμετωπίσετε. Ἡ διαφύλαξις πρωτίστως και ἡ καλλιέργεια τοῦ πνεύματος τῆς ἐνότητος τῆς Ἁγιοταφικῆς Ἀδελφότητος, ὁ ἀγὼν ὁ ἀνυποχώρητος διὰ τὴν καταπαγίωσιν τῆς εἰρήνης εἰς τὴν εὐφλεκτον ταύτην περιοχὴν, ἡ διὰ παντὸς μέσου υπεράσπισις τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων και ὁ σεβασμὸς πρὸς τὸ ἀνθρώπινον πρόσωπον, δικαιωμάτων, ἅτινα πρῶτος ὁ Χριστιανισμὸς και ἐδίδαξε και καθιέρωσε, ἡ πατρικὴ μέριμνά Σας ὑπὲρ τοῦ πάσχοντος πνευματικοῦ

Σας ποιμνίου, ἰδίᾳ δὲ ὑπὲρ τῶν δυστυχοῦντων καὶ ἀνέργων νέων, τῶν πεινῶντων παιδιῶν, ἢ ἄρσις τῶν μεταξὺ Χριστιανῶν διαφορῶν ἐν τῇ Ἁγίᾳ ταύτῃ Πόλει, ἢ κατάλυσις τῶν ὀρθομένων κηρύκων τοῦ μίσους καὶ τῆς διαπάλης μεταξὺ τῶν εἰς τὴν χώραν ταύτην διαβιουσῶν κοινοτήτων, ἢ συμβολὴ τῶν θρησκειῶν εἰς τὴν κατάσβεσιν τῶν ἐστιῶν ἐχθρότητος καὶ ἀντιπαραθέσεως, αἵτινες μέχρι στιγμῆς ἐκόστισαν ἑκατόμβας θυμάτων ἑκατέρωθεν.

Μακαριώτατε Δέσποτα!

Γνωρίζομεν κατὰ ταῦτα, ὅτι τὸ ἔργον ὅπερ ἀναλαμβάνετε τυγχάνει ἄκρως δυσχερὲς καὶ πολύπονον, ἀλλ' ὁμως πεποίθαμεν, ὅτι τὸ ἀκέραιον ἐκκλησιαστικὸν φρόνημα, ἢ διακεκριμένη πείρα ἐν τῇ Ἁγιοταφίτικῇ Ἀδελφότητι καὶ ἡ εὐγένεια τοῦ χαρακτήρος Ὑμῶν, θέλουσι συμβάλει εἰς τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἐνότητα τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας, εἰς τὴν συνοχὴν τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἁγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος, οἵτινες δέονται πατρικῆς στοργῆς, ἀγάπης, ἐνδιαφέροντος καὶ συνεχοῦς μερίμνης, εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ πιστοῦ λαοῦ, εἰς ρύθμισιν τῶν ἰσοροπιῶν τῶν σχέσεων τῶν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γῆ διαβιούντων φίλων λαῶν, χριστιανικῶν ὁμολογιῶν καὶ θρησκειῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς διορθοδόξου συνεργασίας πρὸς τὴν ἀπὸ κοινοῦ χριστιανικὴν μαρτυρίαν εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον.

Πεποίθαμεν, ὅτι εἰς τὸν μέγιστον ἀγῶνα Ὑμῶν ἵνα διατηρηθῶσι ἄσβεστοι αἱ κανδηλαὶ τῶν ἱερῶν προσκυνημάτων καὶ τηρηθῇ ἀνόθευτος ὁ λόγος τῆς Ἐκκλησίας, ὡς οὗτος παρεδόθη ὑπὸ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν Πατέρων τῆς πίστεως ἡμῶν θὰ ἔχετε μεθ' Ὑμῶν τὴν Χάριν τοῦ Κυρίου, τὰς πρεσβείας καὶ τὴν προστασίαν τῆς

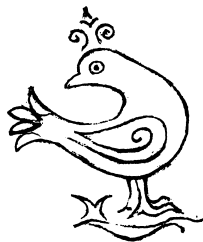
Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τὰς εὐχὰς τῶν κεκοιμημένων Ἁγίων Πατριαρχῶν καὶ Πατέρων καὶ τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἔχουσα παλαιούς καὶ ἀρρήκτους πνευματικούς δεσμούς μετὰ τοῦ Πρεσβυγενούς καὶ Παλαιφάτου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, δεσμούς διαπνεομένους πάντοτε ὑπὸ ἀδελφικοῦ ἐνδιαφέροντος, συνεργασίας καὶ ἀλληλοκατανοήσεως, θὰ συμπαρασταθῇ εἰς τὰς φιλοτίμους προσπάθειας Ὑμῶν καὶ θὰ συμβάλῃ τὸ ἐπ' Αὐτῇ εἰς πᾶσαν σχετικῶς φιλειρηνικὴν πρωτοβουλίαν Ὑμῶν, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἀρμοδίως αἰτηθῇ.

Ἐκ μέρους ὀλοκλήρου τῆς Ἱεραρχίας, τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ τῆς Ἁγιοτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συγχαίρομεν καὶ αὐθις Ὑμῖν καὶ τῇ περὶ Ὑμᾶς Σεπτῇ Ἱεραρχίᾳ, τῷ Ἱερῷ Κλήρῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς τῆς Ἁγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος καὶ εὐχόμεθα, ὅπως ὁ Κύριος χαρίζεται Ὑμῖν ὑγείαν, μακροημέρευσιν καὶ πᾶσαν ἐνίσχυσιν εἰς τὴν ὑψηλὴν Ὑμῶν Διακονίαν πρὸς Δόξαν τοῦ Παναγίου Ὄνόματος Αὐτοῦ.

Ὡς τεκμήριον δὲ τῆς εἰλικρινοῦς ἡμῶν ἀγάπης καὶ εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἱστορικῆς ταύτης ἡμέρας, προσφέρομεν τῇ πεφιλημένῃ ἡμῖν Μακαριότητι τὰ ἱερὰ ταῦτα ἐγκόλπια παρακαλοῦντες Αὐτὴν, ἵνα κατὰ τὰς ὑπ' Αὐτῆς τελουμένας Θείας Λειτουργίας μὴ παύσῃ δεομένη ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀδελφῶν Ὑμῶν.

Ἐπὶ δὲ τούτοις ἀσπαζόμενοι τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα φιλήματι ἀγίῳ, περιπτυσσόμεθα Αὐτὴν ἀδελφικῶς καὶ ἀναφωνοῦμεν ΑΞΙΟΣ!!

ΕΝΘΡΟΝΙΣΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

(Μεσολόγγι 6.11.2005)

Μακαριώτατε,
Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς
Τίμιον Πρεσβυτέριον
Χριστοῦ Διακονία
Ἐξοχώτατε ἐκπρόσωπε τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως
Ἐξοχώτατοι κ. Βουλευταὶ
Ἐντιμώτατε κ. Γενικὲ Γραμματέα τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος
Ἐντιμώτατε κ. Νομάρχα
Ἐντιμώτατοι κ. Δήμαρχοι τοῦ Νομοῦ Αἰτωλοακαρνανίας
Ἐντιμώτατοι Ἐκπρόσωποι τῶν πολιτικῶν, Δικαστικῶν,
Στρατιωτικῶν καὶ λοιπῶν ἀρχῶν τοῦ τόπου
Ἐλλογιμώτατοι κ. Καθηγηταὶ
Λαὲ τοῦ Κυρίου περιούσιε καὶ ἠγαπημένε.

Ἀπὸ τὰ βάθη τῆς συγκινημένης καρδίας μου ἀναπέμψω ὀλόθερμον εὐχαριστίαν καὶ δοξολογίαν εἰς τὸν ἐν Τριάδι Θεὸν καὶ Πατέρα, «τὸν ποιῶντα μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά Τε καὶ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς», εἰς ὅλην τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν Του καὶ εἰς ὅλους τοὺς πιστοὺς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς.

Δοξάζω τὸν Κύριόν μου, διότι χαρίζει εἰς ἐμὲ τὸν ἐλάχιστον καὶ ἀδύναμον, τοιαύτην τιμὴν. Μετέτρεψε τὴν ἰδικὴν μου μικρότητα καὶ ἐλαχιστότητα, τὴν ἀσθένειαν καὶ ἀφάνειαν, εἰς τιμὴν καὶ λαμπρὰν διακονίαν, τὴν ὁποίαν οὐδέποτε ἐπίστευσα ὅτι θὰ συναντοῦσα, εἰς τὴν ζωὴν μου.

Εὐχαριστῶ τὴν Κυρίαν Θεοτόκον διὰ τὰς πρεσβείας τῆς καὶ τὴν προστασίαν τῆς. Εὐχαριστῶ τὸν Μεγάλον Ἅγιον καὶ προστάτην μου, Ἅγιον Κοσμᾶν τὸν Αἰτωλόν, ὡς καὶ ὅλους τοὺς τοπικοὺς Ἅγίους, Ὅσιον Εὐγένιον τὸν Αἰτωλόν, Ἅγιον Ἰάκωβον τὸν ἐν Δερεβκίστη ἀσκήσαντα, Ἅγιον Βάρβαρον τὸν Πενταπολίτην, Ὅσιον Ἀνδρέαν τὸν Ἐρημίτην, Ἅγιον Ἰωάννην τὸν ἐν Βραχωρίῳ μαρτυρήσαντα, τοὺς Τρεῖς Νεομάρτυρας τοὺς ἐν Ἀγρινίῳ μαρτυρήσαντας καὶ τὸν Ἅγιον Ἱερομάρτυρα Βλάσιον τὸν ἐν Σκλαβαίνοις. Εὐχαριστῶ καὶ τὸν πολιοῦχον καὶ προστάτην τῆς Ἱερᾶς Πόλεως Μεσολογγίου, Ἅγιον Σπυρίδωνα τὸν Θαυματουργόν.

Πρὶν τριάντα (30) ἔτη, ἐδῶ εἰς αὐτὸν τὸν Ναόν, ἐτέλεσα τὴν πρώτην θείαν Λειτουργίαν μετὰ τὴν εἰς πρεσβύτερον χειροτονίαν μου. Ἀπὸ τὸν ἴδιον Ναὸν σήμερον, ἀρχίζω τὴν διακονίαν τῆς διαποιμάνσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Δεχθῆτε, Μακαριώτατε, καὶ Ὑμεῖς, αὐτὴν τὴν λαμπρὰν ἡμέραν τὰς θερμὰς υἱοκάς μου εὐχαριστίας. Ἐπεδείξατε μεγάλην ἀγάπην εἰς τὸ πρόσωπόν μου. Μὲ περιβάλλατε μὲ πατρικὴν στοργήν, καὶ μὲ καταστήσατε διὰ τῆς τιμίας καὶ ἁγίας ψήφου, τῶν σεπτῶν Ἱεραρχῶν τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἐπίσκοπον καὶ Ποιμένα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.

Ὁμολογῶ καὶ θὰ κηρῦσω τὴν ἀγάπην σας. Ὑποβληθήκατε καὶ εἰς τὸν κόπον νὰ ἔλθετε εἰς τὴν Ἱερὰν Πόλιν τοῦ Μεσολογγίου, διὰ τὴν ἐνθρόνισιν, παρὰ τὰς πολλὰς Σας ὑποχρεώσεις καὶ τὰ πάμπολλα καθήκοντά Σας. Οὐδέποτε θὰ κρύψω τὴν εὐεργεσίαν. Καὶ διακηρύττω, ὅπως καὶ κατὰ τὴν εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονία μου, ὅτι θὰ εἶμαι πλησίον Σας, συνεργὸς καὶ συναγωνιστὴς ταπεινός, εἰς ὅλους τοὺς ἀγῶνας σας διὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, διὰ τὴν διαφύλαξιν τῶν ἰδανικῶν τῶν ἀξιῶν, τῆς Ἑλληνορθοδόξου Παρα-

Τοῦ
Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας
κ. **Κοσμᾶ**

δόσεως, τὴν ὁποίαν τόσον γνωρίζετε, ἀγαπᾶτε καὶ προβάλλετε.

Εὐχαριστῶ καὶ τοὺς Ἅγίους Ἱεράρχας, οἱ ὅποιοι ὑπεβλήθησαν εἰς τὸν κόπον καὶ ἦλθον εἰς τὴν ἐνθρόνισίν μου. Ὁμολογῶ ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς χειροτονίας μου, καὶ μέχρι σήμερον, μένω ἄναυδος ἀπὸ τὴν ποικιλοτρόπως ἐκδηλουμένην ἀγάπην, τῶν Ἁγίων Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν. Ἐπιτρέπατέ μου νὰ εὐχαριστήσω ἰδιαιτέρως τὸν λίαν ἀγαπητὸν ἀδελφὸν Ἅγιον Ἄρτης τὸν καὶ τοποτηρητὴν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, κ. Ἰγνάτιον διὰ τοὺς πολλοὺς κόπους, τὰς θυσίας καὶ τὴν προσωπικὴν του ἀγάπην, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἐκδηλα κατὰ τὴν τοποτηρητείαν του. Ὅλοι οἱ Χριστιανοί, ὁμολογοῦν ὅτι τὸ πέρασμά του ἄφησε ἅγιον παράδειγμα καὶ πνευματικὴν ὠφέλειαν. Ἐπιτρέπατε, ἀκόμη, μὲ υἱικὸν σεβασμὸν νὰ καταθέσω τὰς εὐχαριστίας μου καὶ πάλιν, εἰς τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας Πειραιῶς κ. Καλλίνικον καὶ Σταγῶν καὶ Μετεώρων κ. Σεραφεῖμ.

Ὑποκλίνομαι μὲ πολλὴν συγκίνησιν, ἐνώπιον τοῦ Σεβασμιωτάτου προκατόχου μου κ. Θεοκλήτου. Ὁ υἱικός μου σεβασμός, ἡ εὐγνωμοσύνη μου καὶ αἱ εὐχαριστίες μου, θὰ εἶναι ἰσόβια. Τοῦ ὀφείλω πολλά, θὰ προσπαθῶ νὰ ἀνταποκριθῶ εἰς τὴν ἀγάπην του. Ἡ ἀπουσία του κατὰ τὸ θέρος ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι καὶ ἡ παρὰ τὴν θέλησίν μου ἀδυναμία μέχρι τὴν ἐνθρόνισίν μου, νὰ ἐπισκεφθῶ τὸ Μεσολόγγι, δὲν ἐπέτρεψαν νὰ λάβω τὴν εὐλογίαν του καὶ τὴν ἀρχιερατικὴν εὐχή του. Διαβεβαιῶ ὅτι θὰ παραμείνει κύριος τοῦ ἐπισκοπικοῦ μεγάρου. Θὰ ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν του τὸ αὐτοκίνητον μετὰ τοῦ ὀδηγοῦ καὶ πᾶν ὅ,τι ἡ θέλησίς του καὶ ἡ υἰγεία του ἐπιζητήσουν. Ἡ φωτογραφία του δὲν θὰ κατεβῆ ἀπὸ κανέναν ἐκκλησιαστικὸν χώρον, οὔτε ἀπὸ τὰ γραφεῖα τῶν Ἱερῶν Ναῶν. Θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν θέσιν τῆς Σεβασμιώτατε Γέροντα, Σᾶς σέβομαι, Σᾶς ἀγαπῶ καὶ δὲν θὰ Σᾶς ἐγκαταλείψω... Ἀπὸ τῆς χειροτονίας μου ἕως σήμερον, γνωρίζετε πολὺ καλὰ ἂν ποτὲ ἔδειξα ἀνυπακοήν. Ἐπαναλαμβάνω Σᾶς ἀγαπῶ, σᾶς σέβομαι καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ τὴν ἀγάπην μου καὶ τὸν σεβασμὸν μου, πρὸς Ἑσᾶς.

Δὲν ἔρχομαι, Μακαριώτατε, σεβαστοὶ Ἱεράρχαι, ἀγαπητοί, δὲν ἔρχομαι νὰ διακονήσω μιὰν ἄγνωστον περιοχὴν. Δὲν καλοῦμαι νὰ ποιμάνω ἀγνώστους χριστιανούς, ἀγνώστους κληρικούς. Δόξα τῷ Θεῷ. Καὶ ὁ πλέον ἀπομακρυσμένος συνοικισμὸς, μοῦ εἶναι πολὺ γνωστός. Ἔρχομαι ὄχι ὡς Ἱεροκήρυξ, ἀλλ' ὡς Ἐπίσκοπος, ὡς ποιμὴν τώρα.

Ἐπιτρέπατέ μου νὰ ὁμιλήσω μὲ καρδιακὴν εὐλικρίνεια. Δὲν μὲ συνέχει ἡ δόξα καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἀξιώματος. Δὲν μὲ συγκινοῦν καὶ δὲν μὲ ἐγγίζουσιν αὐτά. Καὶ παρακαλῶ ὅλους σας νὰ προσεύχεσθε νὰ μὴ μὲ ἀλλοτριώσουν, ἕως ὅτου φύγω ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτόν, διὰ τὴν αἰωνίαν μακαριότητα. Τώρα, τρέμω τὸν Σταυρόν, καὶ τὰς εὐθύναις, ποῦ ἐπωμίζομαι. Ὁ Ἐπίσκοπος ἐπωμίζεται ἀπὸ αὐτὴν τὴν στιγμήν, τὰς εὐθύναις καὶ τὰς ἀγωνίας ὄλων τῶν ψυχῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Ἐπωμίζεται τὴν εὐθύνην διὰ τὴν σωτήρια ὄλων, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν. Ὀφείλει νὰ προσεύχεται ὄχι μόνον διὰ τὸν ἑαυτόν του, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ποιμνιόν του. Νὰ κλαίει ὄχι μόνον διὰ τὰ ἰδικὰ του ἁμαρτήματα, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν χριστιανῶν του τὰ ἀγνοήματα, καὶ ἁμαρτήματα. Νὰ ἀνησυχῇ καὶ νὰ ἀγωνίζεται διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν καὶ τῶν ἰδικῶν του πειρασμῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν πειρασμῶν τῶν ψυχῶν τοῦ ποιμνίου του. Μετὰ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ὁ Ἐπίσκοπος, ὀφείλει νὰ ἔχη τὴν καλὴν ἀγωνίαν καὶ νὰ διακηρύσσει λόγοις καὶ ἔργοις: *«Τίς ἀσθενεῖ καὶ οὐκ ἀσθενᾷ; Τίς σκανδαλίζεται καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι;»*.

Ἀναλαμβάνω τὸ πηδάλιον τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας εἰς ἐποχὴν κρίσιμον, εἰς ἐποχὴν ἀποστασίας. Εἰς κάθε τομέα οἱ κοσμικοὶ ἄνθρωποι, ζητοῦν παραδόξους ἀνακατατάξεις. Τίποτε δὲν θέλουν πολλοὶ νὰ ἀφήσουν σταθερόν, ὄρθιον, εἰς τὴν θέσιν του. Αἰώνιοι θεσμοὶ ἀμφισβητοῦνται, πολεμοῦνται, σείονται, τίθενται ὑπὸ δοκιμασίαν. Ἡ προσπάθεια ἀλλοτριώσεως ἀξιῶν, ἰδανικῶν καὶ ἱερῶν παραδόσεων, εἶναι καθολικὸν φαινόμενον. Ἡ μεγάλη τεχνολογικὴ καὶ ἠλεκτρονικὴ ἀνάπτυξις, ἡ ταχύτης μεταδόσεως εἰδήσεων καὶ γνώσεων, ἔφεραν τὴν κοσμικὴν, τὴν υἰλόφρονα, τὴν φιλήδονον νοοτροπίαν καὶ ζωὴν, ἀλλὰ καὶ τὴν ὀρθολογιστικὴν θεώρησιν καὶ ἀντιμετώπισιν, ἀκόμη καὶ τῶν ἱερῶν καὶ ἁγίων ἀληθειῶν τῆς Πίστεως, καὶ εἰς τὸ πλέον ἀπομεμακρυσμένον χωρίον μὲ τὰς γνωστὰς φοβερὰς συνεπειάς. Εἰς αὐτὴν τὴν κρίσιμον ἐποχὴν καὶ κατάστασιν, ἔχομεν ἀπόλυτον ἀνάγκην, νὰ ἀκούσωμε τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος εἶναι *«τὸ φῶς τὸ Ἀληθινόν, τὸ φωτίζειν πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον»*.

Ὅχι μόνον νὰ ἀντικρῶσουμε τὸ Εὐαγγέλιον, ἀλλὰ νὰ δεχθῶμε εἰς τὰς καρδίας μας τὴν ζωντανήν, τὴν κρυστάλλινην, τὴν ἀνόθευτον, τὴν σώζουσαν φωνὴν τοῦ Ἀναστάσιμου Χριστοῦ μας. Ἐκ τούτων καταφαίνεται πόσον σήμερον εἶναι δυσκολότερον τὸ ἔργον τοῦ Ἐπισκόπου, ὁ ὁποῖος καλεῖται νὰ ἐνθρονίσῃ καὶ νὰ μορφώσῃ τὸν Χριστὸν εἰς τὰς καρδίας τῶν χριστιανῶν του,

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Κοσμᾶς προσέρχεται στὴν Τελετὴ τῆς Ἐνθρονίσεως στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ τοῦ Μεσολογγίου συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο, τὸν Τοποτηρητὴ Σεβ. Μητροπολίτη Ἄρτης κ. Ἰγνάτιο καὶ ἐκπροσώπους τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν (6.11.2005).

καὶ πόσον τραχύτερος καὶ αἱματηρὸς ὁ ἀγώνας του.

Πτερυγίζει ἡ σκέψις μου αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἀπὸ τὸ ἕνα ἄκρον τῆς Μητροπόλεώς μας, ἕως τὸ ἄλλο, ἀπὸ Περιθωρίου ἕως Φλωριάδος καὶ ἀπὸ Ἁγίου Νικολάου Βονίτσης ἕως Κονίσκης ὄρεινῆς Τριχωνίδος. Ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν μου καὶ ὁ λόγος τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ καὶ παρακαλῶ τὸν Κύριον νὰ με ἀξιῶσῃ πάλιν καὶ πολλάκις, ὅπως καὶ μέχρι τώρα, νὰ ἐπισκεφθῶ ὁλόκληρον τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν καὶ νὰ κάμω πράξιν τὸν λόγον τοῦ Ἁγίου μου. Λέγει ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός: «Ἀνίσως, ἀδελφοί μου, καὶ ἦτο δυνατόν νὰ ἀνεβῶ εἰς τὸν οὐρανόν, νὰ φωνάξω μίαν φωνὴν μεγάλην, νὰ κηρύξω εἰς ὅλον τὸν κόσμον πῶς μόνον ὁ Χριστὸς μας εἶναι Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Θεὸς ἀληθινὸς καὶ ζωὴ τῶν πάντων, ἤθελα νὰ τὸ κάμω. Μὰ ἐπειδὴ δὲν δύναμαι νὰ πράξω ἐκεῖνο τὸ μέγα, κάμνω τοῦτο τὸ μικρόν. Καὶ περιπατῶ ἀπὸ τόπον εἰς τόπον καὶ διδάσκω τοὺς

ἀδελφούς μου τὸ κατὰ δύναμιν, ὄχι ὡς διδάσκαλος, ἀλλ' ὡς ἀδελφός» (Διδαχ. Α').

Βαρὺς ὁ Σταυρὸς μου, ἀλλὰ δὲν ἀποθαρρύνομαι. Ρίπτω τὸν ἑαυτὸν μου εἰς τὸν ὠκεανὸν τῆς ἀγάπης, τῆς εὐσπλαχνίας, καὶ τῆς παντοδυναμίας τοῦ Κυρίου μου. Ἐξαιτοῦμαι τὰς θεοπειθεῖς προσευχάς, Ὑμῶν, Μακαριώτατε, τῶν σεπτῶν καὶ Ἁγίων Ἀρχιερέων καὶ ὄλων τῶν σεβαστῶν πατέρων, καὶ προχωρῶ. Στηρίζομαι καὶ εἰς τοὺς καλοὺς, τοὺς πιστοὺς, τοὺς εὐλαβεῖς ἱερεῖς μου καὶ μοναχοὺς, τοὺς ἐντιμωτάτους ἄρχοντας τῆς ἐπαρχίας μας, τὸν εὐσεβῆ λαόν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀγωνιστικὴν καὶ ἄλκιμον νεότητα, τῆς Μητροπόλεώς μου.

Πρὶν εἰσελθῶ, με συντομίαν βέβαια, εἰς τοὺς ἐπιμέρους ὁραματισμοὺς μου, στρέφομαι πρὸς ὅλους τοὺς κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς τῆς ἐπαρχίας μου, καὶ ἐπιθυμῶ νὰ τοὺς διαβεβαιώσω. Μοῦ ἐχάρισε τὴν Ἀρχιερωσύνην ὁ Κύριος, ἀξιῶνομαι ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν νὰ ἀναλάβω τὸ

πηδάλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας. Ἐπιθυμῶ καὶ θὰ ἐπιδιώξω ὄχι τὴν ἐξουσίαν, ἀλλὰ τὴν διακονίαν. Ποθῶ νὰ ὑπηρετήσω κάθε ψυχὴν, νὰ γίνω «τοῖς πᾶσι τὰ πάντα», νὰ δώσω καὶ τὴν ζωὴν μου ἀκόμη, διὰ τὴν σωτήρια τοῦ ποιμνίου μου.

Δὲν ἐπιθυμῶ, δὲν ζητῶ, δὲν περιμένω τίποτε ἀπολύτως ἀπὸ μέρους των, ὑλικὸν ἢ οἰανδήποτε ἄλλην ὠφέλειαν διὰ τὸν ἑαυτὸν μου. Πτωχὸς ἐγεννήθην, πτωχὸς ἔμεινα μέχρι στιγμῆς καὶ πτωχὸς ἐπιθυμῶ νὰ ἀποθάνω. Ἐφόσον θὰ ἔχω τὴν δυνατότητα ἀπὸ πλευρᾶς χρόνου καὶ καθηκόντων, θὰ εἶμαι πλησίον ὄλων, εἰς τὴν χαρὰν καὶ τὴν λύπην καὶ οὐδέποτε θὰ δεχθῶ οὐδεμίαν ὑλικὴν ἀμοιβὴν ἢ δῶρον, οὔτε ἀπὸ ἐνορίας, οὔτε ἀπὸ πρόσωπα. Παρακαλῶ, ἐπιτρέψατέ μου καὶ εὐχεσθε νὰ ζῶ τὸν λόγον τοῦ Ἁγίου Κοσμά: «*Παρακαλῶ τὸν Κύριόν μου μέχρι τέλους τῆς ζωῆς μου νὰ μὲ ἀξιῶση, νὰ μὴν ἀποκτήσω σακκούλα διότι ὡσὰν κάμω ἀρχὴν νὰ παίρνω ἄσπρα, εὐθὺς ἔχασα τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ δὲν ἤμπορῶ καὶ τὰ δύο. Ἦ τὸν Θεόν, ἢ τὸν διάβολον*». (Διδαχ. Α΄).

«*Οὐ ζητῶ τὰ ὑμῶν, ἀλλὰ ὑμᾶς*» (Β΄ Κορινθ. Ιβ΄ 14). Ἔνα ζητῶ ἀπὸ ὄλους σας. Τὴν πίστην σας, τὴν ὑπακοήν σας εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀγάπην σας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Πατρίδα, τὸν πόθον τῶν ἀρετῶν, τὴν μυστηριακὴν ζωὴν, τὸν πόθον καὶ τὴν ἀγωνίαν διὰ τὴν σωτηρία. «*Μειζότεραν τούτων οὐκ ἔχω χαρὰν, ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν ἀληθείᾳ περιπατοῦντα*» (Γ΄ Ἰωαν. 5).

Ἐπιτρέψατέ μου τώρα ἐπιγραμματικῶς νὰ ἐκθέσω τοὺς ὀραματισμούς μου. Ὁραματισμοί, οἱ ὁποῖοι θέλουν αὐτὴν τὴν Ἱερὰν καὶ Ἱστορικὴν Μητρόπολιν, ζῶσαν καὶ ἐλευθέραν Τοπικὴν Ἐκκλησίαν, δίδουσιν μαρτυρίαν ζωῆς ἀγίας. Καὶ εἰς τὰ μέλη της, ἄνεσιν, ἐλευθερίαν ἐν Χριστῷ, χαρὰν καὶ κυρίως ἀγάπην ἀνυπόκριτον, καὶ εἰλικρινῆ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι.

Στρέφω τὴν προσοχήν μου, τὴν εὐγνωμοσύνην μου καὶ τὴν ἀγάπην μου, εἰς τοὺς ἐντιμοτάτους ἄρχοντας καὶ τοὺς ἐλλογμιωτάτους Πανεπιστημιακοὺς διδασκάλους. Πιέζει ἰσχυρῶς τοὺς ὄμους μου ἡ πολλὴ τους ἀγάπη καὶ μοῦ χαρίζεται αἰσιοδοξία, δύναμη, ἐλπίδα. Ὁ κ. περιφερειάρχης, ὁ κ. Νομάρχης, οἱ κ.κ. Ὑπουργοὶ καὶ βουλευταὶ τοῦ Νομοῦ μας, ὄλοι οἱ κ.κ. Δήμαρχοι, αἱ Στρατιωτικά, αἱ Ἀστυνομικά, αἱ Δικαστικά ἀρχαί, αἱ ἀρχαὶ ὄλων ἐν γένει τῶν σωμάτων ἀφαλείας, οἱ πρόεδροι καὶ τὰ μέλη τῶν πολιτιστικῶν καὶ κοινωνικῶν Συλλόγων. Ὅλοι μὲ ἐξέπληξαν μὲ τὴν ἀγάπην τους. Τοὺς εὐχαριστῶ ὄλους καὶ τοὺς καλῶ εἰς συναγεμὸν ἀγάπης καὶ συνερ-

γασίας. Ὁ Ἐπίσκοπος θὰ εἶναι συνεργός, πατέρας καὶ ἀδελφός τους. Θὰ προχωρήσουμε ἠνωμένοι διὰ τὴν καλύτεραν ἀνάπτυξιν τῆς Ἐπαρχίας μας. Εἶμαι καὶ ἐγὼ γέννημα θρέμμα αὐτοῦ τοῦ τόπου καὶ ὀφείλω νὰ δώσω τὰ πάντα μαζί τους διὰ τὸ καλόν, τὸ ὠραῖον καὶ τὸ ὠφέλιμον τῆς περιοχῆς μας.

Μὲ πολλὴν ἐκτίμησιν καὶ προσοχὴν ἀτενίζω τοὺς ἀγαπητοὺς ἐκπαιδευτικούς. Ἔχουν εἰς τὰ χέρια τους τὰ μαθητικά καὶ φοιτητικά νειάτα. Κουράζονται, μοχθοῦν, θυσιάζονται, προσφέρουν. Τοὺς εὐχαριστῶ πολὺ καὶ τοὺς συγχαίρω. Ἀγαπητοὶ ἐκπαιδευτικοί, δεχθῆτε τὰς εὐχαριστίας μου διὰ τὴν ἐπὶ δεκαετίας ἀπρόσκοπτον συνεργασία μας. Μὲ ἐνισχύσατε τόσο πολὺ, τόσα ἔτη. Τώρα σὰς παρακαλῶ, νὰ συνεχίσουμε τὴν συνεργασίαν. Ὁ Ἐπίσκοπος προσεύχεται καὶ θὰ προσεύχεται γιὰ σὰς καὶ ἐπιζητεῖ πιὸ στενὴν πνευματικὴν συνεργασίαν διὰ ὠφέλειαν τῶν παιδιῶν μας. Ἡ Ἐκκλησία δὲν θέλει νὰ ἀλώσει τὸ σχολεῖον, ἀλλὰ νὰ τὸ βοηθήσει. Νὰ στηρίξει τὸ ἔργον σας. Νὰ τὸ καταστήσει περισσότερον εὐεργητικόν. Θέλει νὰ σὰς τιμῆσιν καὶ θὰ τὸ κἀνῃ πάντοτε.

Μὲ ἀνύστακτον προσοχὴν καὶ προσευχὴν ἐπιθυμῶ νὰ παρακολουθῶ καὶ νὰ διακονῶ τὴν οἰκογένειαν. Τὸ ἡγιασμένον αὐτὸ κύτταρον τῆς ὑγιειοῦς κοινωνίας μας, τὴν «*κατ' οἶκον Ἐκκλησίαν*», ἡ ὁποία ὀφείλει νὰ ἐδραιώνεται καθημερινῶς εἰς τὰ ἅγια καὶ ἱερά θέσμινα καὶ νὰ ἀγιάζῃ τὰ μέλη της. Θέλω νὰ συμπαρασταθῶ, νὰ στηρίξω, νὰ διακονήσω τὴν κάθε οἰκογένειαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας, τοὺς εὐσεβεῖς οἰκογενειάρχας, μάλιστα τοὺς πολυτέκνους καὶ ὑπερπολυτέκνους. Προέρχομαι ἀπὸ πολυτέκνον οἰκογένειαν, γνωρίζω τοὺς κόπους καὶ τοὺς μόχθους τῶν ἀγωνιστῶν πολυτέκνων γονέων καὶ θέλω νὰ τοὺς διαβεβαιώσω ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος εἶναι εἰς τὸ πλευρόν τους. Ἐπιθυμῶ νὰ ἀγωνισθῶ διὰ νὰ φυγαδευθῇ κάθε διαταραχὴ, κάθε ψυχρότητα, κάθε φιλονικία ἀπὸ τὴν ταραγμένην οἰκογένειαν. Προσεύχομαι κάθε οἰκογένεια νὰ ζῆ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐνότητα, καὶ παρακαλῶ τὸν Κύριον νὰ μὲ ἀξιῶσιν νὰ μὴν ὑπογράψω, εἰ δυνατόν, κανένα διαζύγιον.

Μέσα εἰς τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὴν οἰκογένειαν θέλω νὰ ἐντάξω καὶ τὴν συμπαράστασιν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως εἰς τὴν σεβαστὴν τρίτην ἡλικίαν καὶ τοὺς δοκιμαζομένους ἀσθενεῖς ἀδελφούς μας. Τὰ ἀξιοσέβαστα γηρατειά, ἐπιθυμῶ νὰ προσευχηθῶν, νὰ τιμηθῶν, νὰ ἀπαλυνθῇ ὁ πόνος τους.

Τοὺς ἀδελφούς μας, οἱ ὁποῖοι ζοῦν τὴν στέρησιν, τὴν πτωχείαν, τὸν πόνο, τὴν δοκιμασίαν δὲν θέλω νὰ ἀγνοή-

σω. Ὁ Ἐπίσκοπος ἐπιθυμῆ, εἰ δυνατόν, νὰ εἶναι εἰς τὸ προσκέφαλον τοῦ κάθε ἀσθενοῦς. Πίστις μου εἶναι ὅτι ἕκαστος ἀληθῶς πτωχός, εἰλικρινής καὶ εὐσεβής, κρύπτει εἰς τὰ στήθη του μίαν μεγαλοπρέπειαν, πρὸ τῆς ὁποίας ὑποκλίνονται οἱ ἄγγελοι.

Τὶ δὲ νὰ εἶπω διὰ τοὺς λίαν ἀγαπητοὺς καὶ ἀγωνιστὰς ἐπιτρόπους ἱεροψάλτας καὶ νεωκόρους; Παιδιόθεν, ὡς υἱὸς ἱερέως, τοὺς ἐκτιμοῦσα καὶ τοὺς ἐθαύμαζα, ὅταν μὲ εὐσέβειαν, προθυμίαν καὶ συνέπειαν διακονοῦσαν τὸ ἱερὸν Ἀναλόγιον ἢ τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ. Τοὺς βεβαιῶνω ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος θὰ κἀνῆ ὅ,τι ἠμπορεῖ διὰ τὴν καλυτέραν συνεργασίαν. Ζητῶ ὅμως ἀπὸ ὅλους πνευματικὴν ζωὴν, ὑποδειγματικὴν ἐκκλησιαστικὴν συμπεριφορὰν καὶ ὑπακοὴν εἰς τὴν τάξιν πού ὑπαγορεύει ἡ Ὁρθόδοξος λατρευτικὴ Παράδοσις. *«Πάντα εὐσχημῶς καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω».*

Ὑποκλίνομαι μὲ εὐλάβειαν ἐμπρὸς εἰς τὰς Ἱερὰς Μονὰς καὶ τὰ ἱερὰ προσκυνήματα τῆς Μητροπόλεώς μας. Μὲ ὄλον μου τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀνύστακτον φροντίδα, ἐπιθυμῶ νὰ διακονήσω καὶ νὰ στηρίξω τὰ ἱερὰ κάστρα τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς Πατρίδος, τὰ μοναστήρια μας. Ὡς μοναχός ὁ Ἐπίσκοπος, ἀγαπᾷ καὶ θέλει νὰ ζεῖ τὸν γνήσιον μοναχισμόν, τὸν ὀρθόδοξον μοναχισμόν, χωρὶς ἐκκοσμηκεύσεις καὶ διαφημίσεις. Προσβλέπει μὲ ἐμπιστοσύνην καὶ ἀγάπην εἰς τὸν μοναχισμόν πού ζεῖ τὴν γνήσιαν ἀσκήσιν καὶ προσευχὴν, μὲ ὑπακοὴν καὶ ἄρνησιν τοῦ ἰδίου θελήματος. Παρακαλῶ τοὺς μοναχοὺς καὶ τὰς μοναχὰς νὰ ἡσυχάζουν, νὰ ζοῦν τὴν ἀγγελικὴν ζωὴν καὶ νὰ προσεύχονται νὰ εὖρη καὶ ὁ Ἐπίσκοπος τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν σωτήρια. Θὰ ἐργασθοῦμε μὲ ὄλας τὰς δυνάμεις διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον, τὴν ἡρεμον καὶ ἡσύχιον ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ζωὴν τῶν Ἱερῶν Μονῶν, καὶ Ἡσυχαστηρίων καὶ τῶν ἐν αὐταῖς ἀσκουμένων.

Τώρα, ἰδιαιτέρως, ἐπιτρέψατέ μου νὰ σταθῶ ἐνώπιον τῶν ἀδελφῶν ἱερέων. Τοὺς γνωρίζω καὶ μὲ γνωρίζουν. Τοὺς ἀγαπῶ καὶ τοὺς σέβομαι. Δεκαετίας ὀλοκλήρους εἰς πόλεις καὶ χωριά, εἰς βουνοκορφὰς καὶ πεδιάδας, εἰς κεντρικοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς καὶ παρεκκλήσια, ζήσαμε ἀλησιμονήτους στιγμὰς. Ζήσαμε κατανυκτικὰς θείας Λειτουργίας. Ζήσαμε γεγονότα θαυμαστά, σπείροντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ ἐδοξάσαμε τὸ πανάγιον Ὄνομά Του. Πάντοτε ἠνωμένοι καὶ ἀγαπημένοι. Ποτὲ δὲν ἐφιλονικήσαμε, ποτὲ δὲν ψυχρανθήκαμε. Τώρα, ἡ σχέσις μας πλέον δὲν εἶναι σχέσις ἱεροκήρυκος καὶ ἐφημερίων ἀλλὰ σχέσις Ἐπισκόπου καὶ πρεσβυτέρου. Τοῦτο οὐδόλως ἔμπο-

δίξει τὸ νὰ συνεχίσουμε νὰ εἶμαστε ἠγαπημένοι, ἠνωμένοι, εἰρηνικοί, χαρούμενοι ὅλοι. Ἐπαντες τὴν Ἐκκλησίαν μας διακονοῦμε. Εἰς τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ εἰς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας ὑπακούουμε. Κοινὸν σκοπὸν ἔχουμε: τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, τὴν προσωπικὴν μας σωτήρια καὶ τὴν σωτήρια τῶν χριστιανῶν μας. Ὑπάρχει λόγος διαφωνίας, ψυχρότης, ταραχῆς; Θέλω νὰ διαβεβαιώσω τοὺς ἀδελφοὺς ἱερεῖς ὅτι δὲν θὰ ἔχουν Δεσπότη, ἀλλὰ Ἐπίσκοπον καὶ Πατέρα. Δὲν ἔχουν νὰ φοβηθοῦν τίποτε. Τὸ γραφεῖον τοῦ Ἐπισκόπου θὰ εἶναι ἡ θερμὴ ἰδική τους γωνία, πού θὰ ξεκουράζονται καὶ θὰ συζητοῦν τὰ πάντα προσωπικῶς μὲ τὸν Ἐπίσκοπον, χωρὶς μεσιτείας μὲ ἐλευθερίαν καὶ ἀνεσιν. Τὰ γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, θὰ εἶναι ἡ ἔπαλξις, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ στηρίζονται καὶ ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ἀντλοῦν πίστιν, ἀγάπην, αἰσιοδοξίαν, δύναμιν διὰ νὰ συνεχίσουν τὸν ἡρωϊκὸν τους ἀγώνα. Τοὺς παρακαλῶ μόνον νὰ φλογίζουν τὴν καρδιά τους μὲ πίστιν καὶ ἀγάπην εἰς τὸν Χριστόν, τὸ φρικτὸν θυσιαστήριον καὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον. Ἐὰν ἡμεῖς οἱ κληρικοί δὲν εἶμεθα ἅγια πρότυπα, τύποι τῶν πιστῶν *«ἐν λόγῳ, ἐν ἀγνεῖα, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ»* καὶ πρότυπα ὑπακοῆς, πῶς θὰ ἐλκύσωμε εἰς τὴν ἁγίαν ζωὴν τοὺς χριστιανούς μας;

Δὲν ἠμπορῶ νὰ μὴν ἀναφερθῶ εἰς τὴν χρυσὴν ἡλικίαν, τὴν νεότητα. Τόσα ἔτη κοντὰ εἰς τὴν νεότητα ἔζησα τὴν εἰλικρινειάν της, τὴν ὑπακοὴν της εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸν ἐνθουσιασμόν της. Πόθος μου πάντοτε ἦτο καὶ εἶναι ἡ νεότης νὰ μείνη ἀπείραστος, ἀνεπηρέαστος, ἀλώβητος, ἀνέγγιχτος ἀπὸ τὰς φθοροποιὰς προκλήσεις τοῦ κόσμου καὶ τῶν σκοτεινῶν ἐκμαυλιστῶν. Ἐπιθυμία μου ἦτο καὶ εἶναι κάθε νέος καὶ κάθε νέα, ὄρθιοι, ἀκμαῖοι, ἐπιμελεῖς νὰ βαδίσουν εἰς τὴν πορεία τῆς ζωῆς των μὲ ἀληθινὸν ἀγώνα, μὲ ἐπιτυχίαν μὲ πρόοδον καὶ ἐπιδιώξῃ μου θὰ εἶναι ἡ ἀντιμετώπισις τοῦ σοβαροῦ προβλήματος τῆς ἀνεργίας, ἡ ὁποία ταλαιπωρεῖ σημαντικὴ μερίδα τῆς νεότητος. Ἐπιθυμία μου νὰ μὴν παρεκκλίνουν, νὰ βαδίσουν εἰς ἀτραποὺς φθορᾶς καὶ αὐτοκαταστροφῆς, νὰ μὴ γίνον ἄνθρωποι τῆς διαφθορᾶς, τῆς διαστροφῆς τῶν ναρκωτικῶν. Δι' αὐτὸ ἐδόθη ἰδιαίτερα προσοχὴ εἰς τὴν νεότητα. Τώρα εἶναι καιρὸς, ἐφόσον δόξα τῷ Θεῷ οἱ συνθῆκες τὸ ἐπιτρέπουν, νὰ δοθοῦν τὰ πάντα διὰ τὴν διακονίαν τῆς νεότητος. Ἡ νεότης τῆς Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, νεότης ζωσα, ἡρωϊκὴ, δυναμικὴ, γενναία, νεότης μὲ ἄριστον ψυχικὸν κόσμον, εἶναι ἀξία πάσης θυσίας. Παρακαλῶ ὅλους τοὺς ὑπευθύνους νὰ συστρατευθοῦν εἰς

τὸν κοινὸν ἀγώνα διὰ νὰ στηρίξουμε αὐτὴν τὴν νεότητα. Νέοι καὶ νέες! Μὴν ἀνησυχεῖτε! Ὁ ἱεροκῆρυξ, μὲ τὸν ὁποῖον μέχρι τώρα συζητούσατε ἐλεύθερα, δὲν ἄλλαξε καὶ δὲν θὰ ἀλλάξῃ ἀπέναντί σας. Δὲν ἔγινε καὶ δὲν θὰ γίνῃ ἀπρόσιτος. Τὸ γραφεῖον του, θὰ εἶναι πάντοτε ἀνοικτὸν γιὰ σᾶς καὶ ὁ ἴδιος πάντοτε ἔτοιμος νὰ ἀκούσῃ τὸν προβληματισμὸν σας, νὰ ἀναπαύσῃ τὸν πόνον σας. Θερωμῶς παρακαλῶ κάθε νέον, κάθε νέαν, τὰ στρατευμένα νειάτα, τοὺς φοιτητάς, τὰς φοιτήτριες, τοὺς μαθητάς, τὰς μαθήτριες νὰ ἐναποθέτουν τὸν προβληματισμὸν τους χωρὶς δισταγμὸν εἰς τὸν Ἐπίσκοπον. Ἀκριβῶς διὰ νὰ βοηθηθῇ ἢ νεότης, ὡς πρῶτον μέλημά μας θὰ εἶναι ἡ δημιουργία προτύπου κατασκηνώσεως, διὰ νὰ ἀναπαύονται, νὰ ψυχολογῶνται καὶ νὰ ὠφελοῦνται οἱ νέοι καὶ οἱ νέες.

Περαίνων, θὰ ἤθελα νὰ ὑπογραμμίσω ἰδιαίτερος δύο πόθους μου καὶ ἐπιδιώξεις μου. Ὅπως ἀνέφερα εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὁμιλίας μου, ὁ πόθος τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ νὰ ἀπλωθεῖ τὸ θεῖον κήρυγμα, τὸ ὀρθόδοξον, ὁ Εὐαγγελικὸς λόγος, εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὑπάρχει καὶ εἰς τὴν ἰδικήν μου ταπεινὴ καρδιά, διὰ τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν μου. Ὁ Ἅγιος Μεγαλομάρτυς Δημήτριος διεκήρυσσε καὶ ἔλεγε: «*Κανεῖς Θεσσαλονικεὺς νὰ μὴν ὑπάρχῃ, ὁ ὁποῖος δὲν θὰ γνωρίσει τὸ Εὐαγγέλιον*». Τὸ αὐτὸ καὶ ἐγὼ ποθῶ, μὲ συναίσθησιν καὶ συνειδήσιν τῆς ἐπισκοπικῆς μου εὐθύνης. Κανεῖς εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας νὰ μὴ μείνῃ, ὁ ὁποῖος δὲν θὰ γνωρίσῃ τὸ Εὐαγγέλιον. Δι' αὐτὸ καλῶ ὅλους ὄσους ἀγαποῦν καὶ θέλουν νὰ διακονήσουν τὴν Ἱεραποστολήν, νὰ συστρατευθοῦν εἰς τὸν ἀγώνα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ μὲ ὑπακοὴν εἰς τὸν Ἐπίσκοπον, νὰ διακονήσουν τὴν προσφορὰν τοῦ Εὐαγγελικοῦ λόγου ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Παρακαλῶ ὅλους τοὺς θεολόγους, νὰ δώσουν τὸ παρὸν εἰς τὴν συστράτευσιν αὐτὴν. Διακρίσεις δὲν ὑπάρχουν. Τοὺς ἀγαποῦμε ὅλους.

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις θὰ πράξῃ τὸ πᾶν διὰ τὴν σπορὰν τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Ἐπιμέλεια ἰδιαίτερα τῆς κατηχήσεως, ἰδιαίτερα προσοχὴ εἰς τὰ κατηχητικὰ σχολεῖα ὅλων τῶν ἐνοριῶν, ἱερὰς συνάξεις διὰ τὴν μελέτην τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ἐσπερινὰ κηρύγματα, περιοδεῖες συνεχεῖς ἱεροκηρῦκων, ἐκδόσεις βιβλίων ὀρθοδόξου οἰκοδομῆς, ἀλλὰ καὶ ἡ δημιουργία καὶ λειτουργία ἐπισήμου Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας ἐπιθυμοῦμε νὰ φέρουν τὰ «*ρῆματα τῆς αἰωνίου ζωῆς*» εἰς κάθε ψυχήν.

Ταντοχρόνως ἐπιθυμοῦμε νὰ θερμοανθῇ, νὰ καλλιερῆθῃ, νὰ ἀγαπηθῇ ἢ τακτικὴ καὶ συνειδητὴ λατρευτικὴ

ζωή. Ὅφείλομε νὰ συνειδητοποιήσουμε κληρικοί καὶ λαϊκοὶ ὅτι ἡ ζωσα λατρεία ἀποδεικνύει ἀληθινὴ Ἐκκλησία, δοξάζει τὸν Τριαδικὸ Θεόν, ἐνώνει τὸν οὐρανὸν μὲ τὴν γῆν, ἀγιάζει ψυχάς.

Θὰ ἐπιμένουμε καὶ θὰ πράξουμε τὸ πᾶν διὰ νὰ ἐδραιωθεῖ εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς μας τὸ ἀρχαῖον κάλλος τῆς θείας Λατρείας, ἡ ὀρθὴ τάξις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, ἡ εὐπρέπεια τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ. Ἄν δὲν μάθουμε νὰ προσευχώμεθα, ἂν δὲν ἀγρυπνοῦμε προσευχόμενοι, ἂν δὲν προσκαρτεροῦμε «*τὴν προσευχὴν, τὴν λατρεία καὶ τὴν κλάση τοῦ ἄρτου*», μὴν περιμένουμε νὰ ἐπιτύχουμε ἀγιασμὸν καὶ σωτηρίαν, οὔτε λύσιν τῶν πολλῶν καὶ φοβερῶν προβλημάτων μας εἰς αὐτὴν τὴν ζωὴν.

Δράττομαι τῆς ἐνκαιρίας καὶ ἐπιθυμῶ νὰ καταστήσω γνωστὸν ὅτι ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις θὰ πράξῃ τὸ πᾶν, διὰ νὰ προβληθοῦν, νὰ γίνωνται γνωστοὶ καὶ νὰ τιμῶνται δεόντως, οἱ τοπικοὶ Ἅγιοί μας.

Οἱ ἀγιασμένοι τόποι ἀσκήσεως καὶ μαρτυρίου τῶν καὶ τὰ ἱερὰ Λείψανα, ποθοῦμε νὰ γίνωνται Ἱερὰ Προσκυνήματα, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ λατρεύεται καὶ θὰ δοξάζεται ὁ Τριαδικὸς Θεὸς μας, θὰ τιμῶνται οἱ Ἅγιοί μας καὶ θὰ ὠφελοῦνται οἱ πιστοί.

Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι, ἀγαπητοὶ Πατέρες καὶ ἀδελφοί, ἤλθεν ἡ ὥρα νὰ κρατήσω σταθερὰ τὸ πηδάλιον τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ ἀνοιχθῶ εἰς τὸ πέλαγος μὲ προορισμὸν ὅλων τῶν μελῶν τῆς, τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας. Νὰ κρατήσω τὸ λάβαρον τῶν ἱδανικῶν τῆς Πατριδος καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας, νὰ δώσω μαρτυρίαν ζωῆς. Εἶναι γνωστὰ αἱ δυσκολαί... Χάριτι Θεοῦ, ὁμῶς δὲν πτοοῦμαι. Εὐχηθεῖτε νὰ μιμηθῶ τὸν Ἅγιον Κοσμᾶν τὸν Αἰτωλόν, ὁ ὁποῖος μόνον τὸν Θεὸν ἐφοβεῖτο καὶ διὰ τὴν ψυχὴν ἀγρυπνοῦσε. Εὐχηθεῖτε νὰ μιμηθῶ τὸ πνεῦμα καὶ τοὺς ἀγῶνας τοῦ Ρωγῶν Ἰωσήφ καὶ τῶν ἐλευθέρων πολιορκημένων τῆς Ἱερᾶς Πόλεως τοῦ Μεσολογγίου καὶ ποτὲ νὰ μὴν προδώσω οὔτε τὴν Πατρίδα, οὔτε τὴν γλυκυτάτην Ὁρθοδοξίαν. Εὐχηθεῖτε νὰ μὴ λυπήσω ποτὲ τὸν Θεόν.

Ἄδελφοί, σεῖς, «*συναγωνίσασθαι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Θεόν*». Κι ἐγὼ, δὲν θὰ παύσω «*ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενος καὶ αἰτούμενος, ἵνα πληρωθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ, περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Κυρίου εἰς πᾶσαν ἀρέσκειαν, ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες καὶ αὐξανόμενοι, εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ*» (Κολ. α' 9-10).

ΕΝΘΡΟΝΙΣΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

(Δράμα 19.11.2005)

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. Χριστόδουλε,
Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας
κ. Παντελεῆμον,
ἐκπρόσωπε τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου
κ. Βαρθολομαίου
Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου
κ. Προκόπτε,
Τοποτηρητὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως,

Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχαι,
Ἅγιοι Καθηγούμενοι,
Τίμιον Πρεσβυτέριον,
Εὐλαβέστατοι Διάκονοι,
Ἐξοχώτατε κ. Ὑπουργέ,
Κύριοι Βουλευταί,
Ἐνδοξώτατε Στρατηγέ,
Ἀξιότιμοι:
κ. Νομάρχαι,
κ. Δήμαρχοι,
πολιτικά καὶ στρατιωτικά ἀρχαί,
Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

«... ὁ λαμβάνων ἐάν τινα πέμψω, ἐμὲ λαμβάνει, ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων λαμβάνει τὸν πέμψαντά με...» (Ἰω. 13, 20).

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ δεδοξασμένον εἶη τὸ ἅγιον Αὐτοῦ ὄνομα, ὅστις ἐν τῇ ἀφάτῳ Αὐτοῦ συγκαταβάσει καὶ φιλανθρωπία εὐδοκεῖ, ἵνα ἐνδείξηται τὸ ἔλεος Αὐτοῦ διὰ τῶν ταπεινῶν καὶ ἀσθενῶν, ὅπως μὴ καυχῆσθαι πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον Αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπὶ μᾶλλον κραταιωθῆ, καὶ ὡς φωσφόρος ἀνατείλῃ ἡ θεία Αὐτοῦ σοφία καὶ αἰδῖος ἰσχὺς.

Ἀναλαμβάνουμε μετὰ φόβου Θεοῦ καὶ ἀκαταισχύντου ἐλπίδος πρὸς Αὐτὸν καὶ τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον τοὺς οἴακας τῆς περιβλέπτου καὶ αἱματοβαφοῦς ταύτης Μητροπόλεως, ἰστάμενοι ἐπὶ τῆς φυλακῆς, ἐν ἧ ἔστησεν ἡμᾶς ἱεροκανονικῶς καὶ νομίμως ἡ ψῆφος τῆς σεπτῆς Ἱεραρχίας τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐρχόμενος πρὸς ὑμᾶς τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά καὶ περιπόθητα ἢ μᾶλλον σταλεῖς ὑπὸ τῆς πνοῆς τοῦ Παναγίου Πνεύματος, τοῦ συγκροτοῦντος τὸν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας, ἴσταμαι ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν οὐχὶ διὰ νὰ κηρύξω ἑμαυτόν, ἀλλὰ τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς «οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ. Οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ ταῦτον ἐσταυρωμένον» Κορ. Α', 2, 1-3.

Καλοῦμαι ν' ἀπεκδυθῶ τὸν κατὰ κόσμον ἑαυτόν μου, νὰ γίνω αὐλός, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Θεὸς θὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὸν λαόν.

Καλούμενοι οἱ προφήται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἔκρυπτον ἑαυτοὺς ἢ ἐν συντριβῇ πολλῇ ἐδήλουν τὴν ἀδυναμίαν των. Ἐν ἀπολύτῳ ταπεινώσει, ἐπιγνώσει καὶ συντριβῇ ὁ μέγας Μωυσῆς εἶπε πρὸς τὸν Κύριον: «...δέομαι, Κύριε, οὐχ ἱκανὸς εἰμι πρὸ τῆς ἐχθῆς, οὐδὲ πρὸ τῆς τρίτης ἡμέρας, οὐδὲ ἀφ' οὗ ἤρξω λαλεῖν τῷ θεράποντί σου, ἰσχνόφωνος καὶ βραδύγλωσσος ἐγὼ εἰμι». Ἐξοδ. 4, 10.

Τὴν ἐπαινετὴν ἐκδήλωσιν τῆς ἀδυναμίας αὐτοῦ συνέτριψεν ἢ προσταγῇ τοῦ Θεοῦ: «Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, τίς ἔδωκε στόμα ἀνθρώπῳ, καὶ τίς ἐποίησε δύσκαφον καὶ κωφόν, βλέποντα καὶ τυφλόν; Οὐκ ἐγὼ ὁ Θεὸς καὶ νῦν πορεύου, καὶ ἐγὼ ἀνοιξῶ τὸ στόμα σου, καὶ συμβιβάσω σε ὃ μέλλεις λαλῆσαι». Ἐξοδ. 4, 11-12.

Διὰ τοῦτο, ἀδελφοὶ καὶ τέκνα, μὴ δίδετε βάρος εἰς τὰ μέχρι τοῦδε γνωσθέντα βιογραφικὰ καὶ ἄλλα περὶ τοῦ προσώπου τοῦ Ποιμενάρχου σας. Εἶναι ἄνευ σημασίας. Τὰ ἀπὸ τοῦ νῦν ἔχουσι σημασίαν.

Αἰφνιδιασθέντες ἐκ τῆς ἀπροβλέπτου ἐκλογῆς μου μὲ ἀνταφνιδιάσατε διὰ τῆς ἀγάπης, τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῶν εὐγενῶν προσδοκιῶν σας, ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι, κληρὸς καὶ λαός. Μία εἶναι ἡ ὁδὸς δι' ἐμὲ: ν' ἀποβῶ καλὸς ποιμὴν, ἔτοιμος νὰ θύσω τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ ὑμῶν. Οὐκ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς ὡς ἐξουσιαστής, ἀλλ' ὡς διάκονος, πατήρ, τροφεύς, θεράπων, ἰκέτης, λειτουργός. Ἡ εἰκὼν τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ περιεζωσμένο τὸ λέντιον μὲ συνέχει. «*Μαθηταῖς ὑποδεικνύει ταπεινώσεως ὁ Δεσπότης τύπον, ζώννυται λέντιον καὶ κάμπτει γόνυ, δούλων ἐκπλῦναι πόδας*». Τροπ. Ε' ὠδῆς ὄρθρου Μ. Πέμπτης. Ἴδου ἢ προαίρεσις, τὸ στίγμα τῶν διαθέσεων τῆς ποιμαντικῆς διακονίας καὶ εὐθύνης τοῦ νέου σας Ποιμενάρχου.

Ὁ βαθύνους καὶ θεολογικώτατος μέγας διδάσκαλος Ἰωσήφ ὁ Βρυνένιος εἰς τὴν νοθετήριον ἐπιστολὴν του πρὸς τὸν πρωτόθρονον Μητροπολίτην Ἡρακλείας Ἀντώνιον ἔγραψε: «... τῆς ἀρχῆς ταύτης ἐπιλαβόμενος μέμνησο τίνων ἄρχεις, τίνας ἄγεις, καὶ τίνι, τούτων, πέρι, μέλλεις λόγον ὑφέξειν. Τοὺς εἰκόνι τετιμημένους Θεοῦ, καὶ γεγενημένους αὐτοῦ καθ' ὁμοίωσιν, καὶ Θεῶ, ᾧ πάντα εἰς κρίσιν αὐθωρὸν παραστήσεται, καὶ οὗ πρὸ προσώπου πᾶσα ἢ κτίσις φρίτει καὶ δέδοικεν, ὃς ἐκάστου τῶν βεβιωμένων λόγον ἡμᾶς ἀπαιτήσῃ... Τούτων τοσοῦτον ὁ Θεὸς περιέχεται, καὶ οὕτω στέργει τὰ κατ' αὐτοὺς, ὡς μὴ μόνον κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν ἑαυτοῦ δεδημιούργηκε τούτους, ἀλλὰ καὶ παραδείσων αὐτοῖς ἔχαρίσατο, καὶ τούτου δι' ἀπάτην ἐκπεπτωκότας νόμῳ

κατησφαλήσατο, προφήταις ἐπαιδαγώγησε, δι' ἀνδρῶν ἱερῶν τὸ συμφέρον ἐπέσκηψεν, ἀγγέλοις παρακατέθετο φύλαξιν. Δι' αὐτοὺς ἐξέτεινεν οὐρανόν, ἠπλωσεν ἀέρα, γῆν ἐτεκτῆνατο, ἥλιον ἤψεν, ἐξέχεεν ὕδωρ. Τί δεῖ τὰ πολλὰ λέγειν; τῆς φύσεως αὐτοῖς ἐκοινωνήσεν, ἀδελφούς ἑαυτοῦ καὶ κληρονόμους ἀνέδειξεν. Οὕτως ἄρα ὁ Θεὸς αὐτοὺς ὑπεραγαπᾷ, λοιπὸν κρίνων αὐτοὺς καὶ ἄγων, ὡς ἀδελφούς Χριστοῦ, καὶ υἱούς Θεοῦ θέσει πάντας ἡγοῦ. Οὕτω γὰρ καὶ τὸν ἀγαπῶντα αὐτοὺς πρὸς σὴν ἀγάπην ἐρεθίσαι, καὶ αὐτοὺς πρὸς μίμησιν κινήσεις ψυχωφελῆ». Ἰωσήφ Βρυνένιου, Τὰ παραλειπόμενα, τόμ. Γ', σελ. 165 Θεσ/νίκη 1991.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταδείκνυται ὅτι ἐὰν καλῶς διακονήσω τὰς ὑμετέρας ψυχάς, ἴσως καταξιωθῶ καὶ τῆς σωτηρίας τῆς ἰδικῆς μου ψυχῆς. Μία τῶν ψυχῶν τοῦ ἐμπειστημένου μοι ποιμνίου ἐὰν ἀπολεσθῇ, θὰ ἀπαιτηθῇ παρὰ τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ ἀπ' ἐμοῦ ἐν τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. Διὰ τοῦτο ἀνερχόμενος τὰς βαθμίδας τοῦ ἀρχιερατικοῦ θρόνου τῆς μαρτυρικῆς Μητροπόλεως Δράμας περιηγεῖ ἐν τῇ καρδίᾳ μου μυστικὴ τις φωνή, λέγουσά μοι ὡς πάλαι τῷ Μωϋσεῖ: «*λῦσαι τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου, ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ σὺ ἕστηκας, γῆ ἁγία ἐστὶ*» Ἐξοδ. 3,5.

Ἰστάμενος ἐπ' αὐτοῦ δεδικαιολογημένην συντριβὴν αἰσθάνομαι ἐν τῇ καρδίᾳ μου τόσον ἐκ τῆς ἐμῆς ἀδυναμίας, ὅσον καὶ ἐκ τῶν βαρυτάτων καὶ μεγάλων εὐθυνῶν ἃς ἐπωμίζομαι, ἐν τοῖς παροῦσι μάλιστα καιροῖς.

Κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως ὁ ἀρχιερεὺς εἶναι ἔμψυχος καὶ ζῶσα εἰκὼν Χριστοῦ, δι' ἔργων καὶ λόγων καὶ χαρακτηρίζουσα τὴν ἀλήθειαν. Εἶναι προβολὴ ἐν τῇ πράξει τῶν ἰδιοτήτων τοῦ μεγάλου Ἀρχιερέως Δεσπότη Χριστοῦ. Πρέπει ὡς Ἐκεῖνος νὰ ἔχη τὴν βαθυτάτην καὶ ἀνιδιοτελεῆ ἀγάπην πρὸς πάντας, τὴν ἀπροσωπόληπτον ἀγαθότητα πρὸς ὅλους, τὴν εὐθύτητα, τὴν δικαιοσύνην, τὴν ἀγιότητα καὶ αὐστηρότητα τοῦ βίου, ὅλαι δὲ αἱ πράξεις του, ν' ἀκτινοβολῶσι καὶ νὰ φέρωσι τὴν σφραγίδα τῆς τελειότητος καὶ ἀληθείας.

Κύριον αὐτοῦ ἔργον ὡς οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ κανόνες διακελεύουσι εἶναι ἡ καλὴ ὁμολογία τῆς πίστεως ὡς κατέχει ταύτην καὶ ὁμολογεῖ ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, ἢ μέχρι κεραιᾶς διαφύλαξις ταύτης, ἢ σωτηρία τῶν καταπεπιστευμένων αὐτῷ ψυχῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας τῶν δογμάτων λαλεῖν καὶ οὐκ αἰσχύνεσθαι.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξειδικευμένην κοινωνικὴν διακο-

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δράμας κ. Παῦλος ἐνῶ ἐτοιμάζεται νὰ ἐκφωνήσῃ τὸν Ἐνθρονιστήριο Λόγο του. Ἀριστερὰ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος (19.11.2005)

νίαν τοῦ ποιμενάρχου σας, ἀναγκαίως οὔσης κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, δὲν θεωρῶ φρόνιμον ἐν εἶδει προγραμματικῶν δηλώσεων ν' ἀναπτύξω ταύτην κατὰ τὴν ὥραν αὐτήν. Ἄλλωστε ἡμεῖς «... ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ...» Ἰω. 15, 19.

Ἐν μόνον θὰ εἶπω. Ὁ Κύριος ἀπαιτεῖ ἀπὸ τοὺς εἰς αὐτὸν πιστεύοντας, πολὺ δὲ περισσότερον ἐκ τῶν ποιμένων, τὴν συμπόρευσιν πρὸς τοὺς πολυμόρφως πάσχοντας ἐλαχίστους ἀδελφούς, θέτων ταύτην ὡς κριτήριον τῆς σωτηρίας ἡμῶν.

«Ἐπείνασα γάρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψασα, καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην, καὶ συνηγάγετέ με, γυμνός, καὶ περιεβάλετέ με, ἡσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἦμην, καὶ ἤλθετε πρὸς με...» Μτθ. 25, 34-37.

Ἡ Μητρόπολις δὲν εἶναι φρούριον ἀπόρθητον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου θὰ ἐγκλεισθῇ ὁ ποιμενάρχος σας. Ὅθεν καλῶ πάντας ὑμᾶς καὶ ἰδίως τὴν σπουδάζουσαν, ἐργαζομένην καὶ τὴν ἐν ἀγωνίᾳ πρὸς ἐξεύρεσιν ἐργασίας διατελοῦσαν νεότητα νὰ τὴν ἐκπορθήσετε. Ἀλλὰ τί λέγω; Δὲν θὰ χρειασθῇ. Ἀμαχητὶ σᾶς παραδίδεται ἀπὸ τῆς σήμερον.

Πρὸς τὸν εὐαγῆ δὲ κλῆρον καὶ τὸ φιλόχριστον πλή-

ρωμα τῆς Ἐκκλησίας ἀπονέμω, ἐξ ὅλης ψυχῆς τὴν Ἀρχιερατικὴν εὐλογία, ἐπευχόμενος πᾶν ἀγαθὸν καὶ σωτήριο, διαβεβαιούμενος ὅτι οὐδενὸς φείσομαι κόπου ἢ θυσίας ἐν τῇ ὑπὲρ αὐτῶν ποιμαντορικῇ προστασίᾳ καὶ μερίμνῃ μου.

Γνωρίζω ὅτι ὁ μὲν κλῆρος ἔχει ἀνάγκη ἀρτιώτερας πνευματικῆς μορφώσεως καὶ συνεχοῦς καταρτισμοῦ, συμφώνως πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν καιρῶν, διὰ νὰ δύναται νὰ χρησιμεύῃ ὡς ἀπλανῆς καὶ φωτεινὸς ὁδηγὸς πρὸς τὴν πνευματικὴν ζωὴν, ὥστε οὗτος ἐπαξίως νὰ κατέχη, καθὼς καὶ ἔχει καὶ κέκτηται θεῖω δικαίω, τὴν πρώτην θέσιν καὶ τάξιν καὶ χρησιμότητα ἐν παντὶ καὶ πάντοτε. Αὐτὸς δὲ εὐθαρσῶς δηλῶ ὅτι θὰ ἠγοῦμαι καὶ θὰ ποδηγετῶ καὶ τὸν τράχηλον πανταχοῦ ἀγογγύστως καὶ ἐρρωμένως θὰ προβάλλω ἐσαεὶ, συμπαριστάμενος καὶ συνευδοκῶν καὶ παραθαρρύνων καὶ στηρίζων ἐν τε ταῖς εὐτυχίαις καὶ ταῖς δυστυχίαις καὶ ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν ἱστορικῶν ἐπάλξεων τοὺς πεπιστευμένους ἄνωθεν ἀγαπητοὺς μοι ἐν Χριστῷ ἀδελφούς. Χρῆζομεν κλήρου καλοῦ, καλῶς καὶ ἀξιοπρεπῶς διατηρουμένου, κλήρου ἐνεο-

γητικώτερον καὶ εὐρύτερον δρώντος, ἀλλὰ καὶ ἀπηλλαγμένοι τῆς ἀκηδίας διὰ τὰ περὶ ἑαυτοῦ πάντων ἡμῶν.

Ὁ δὲ λαός, ὅστις εἶναι λαός μὲ πίστιν, εὐλάβειαν, ζῶσαν ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἔθνικὴν συνείδησιν καὶ εὐσεβεῖς πρὸς τὴν τελειότητα ἀνατάσεις, ζηλοτύπως ἐχόμενος τῶν πατρικῶν παραδόσεων, πολλὰ ἀφ' ἡμῶν τῶν πνευματικῶν αὐτοῦ πατέρων ἀπαιτήσεις ἔχει, ἐπιθυμῶν νὰ περιπατῶμεν ἀξίως τῆς κλήσεως ἡμῶν.

Ἐν Κυρίῳ καυχῶμαι διὰ τοὺς δύο ἀδάμαντας τοὺς κοσμοῦντας τὴν ἀρχιερατικὴν μου μίτραν, μοναστικὰς ἀδελφότητας τὰς ὑπὸ τῶν γεροντισσῶν Ἀλεξίας καὶ Ἀκυλίνης ποδηγετούμενας τῶν Ἱερῶν Μονῶν, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Εἰκοσιφοινίσσης, τῆς ἀρχαιοτέρας ἐν τῇ Βαλκανικῇ μονῆς καὶ τῆς Ἀναλήψεως ἐν Σίψα τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, τὰς ὁποίας καὶ εὐλογῶ. Αἱ ἐν αὐταῖς μονάζουσαι, ἀκολουθοῦσαι τὴν γνησίαν ὀρθόδοξον μοναστικὴν παράδοσιν, τὴν ἀποφυγὴν τοῦ κόσμου, τὴν εἰς ἑαυτὰς συγκέντρωσιν, τὴν πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν, τὴν τήρησιν τῶν ἐντολῶν Του δι' αὐστηρᾶς σωματικῆς καὶ πνευματικῆς καθαρότητος καθήμεναι παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ὡς ἡ Μαρία, ἦν καὶ ἐμακάρισεν ὁ Κύριος, ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ταπεινώσει ἀκούουσαι τῶν λόγων Αὐτοῦ, καὶ ὡς ἱεραποστολὴν ἔχουσαι τὸν ὑποδειγματικὸν αὐτῶν ἐν παντὶ βίον, δραστηρίως ἐργάζονται, ἵνα δι' αὐτοῦ ἐπαινητῆι ἡ μονήρης βιοσὴ καὶ δοξολογῆται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Διὸ καὶ παρακαλῶ, ὅπως εἰς τὰ καθημερινὰ αὐτῶν κομβοσχοίνια προσθήσωσι καὶ ἐν ὑπὲρ τοῦ Ἐπισκόπου των. Εἶναι τὸ μόνον πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον παρακλητικῶς ἐκζητῶ.

Κατὰ τὴν εὐσημιον ταύτην ἡμέραν καὶ ὥραν νοερῶς ἐπισκέπτομαι ἐν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὸν πνευματικὸν ὀμφαλὸν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς, Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τὸν πάνσεπτον καὶ γεραρὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, τὸν καθαρθέντα καὶ καθαγιασθέντα ἐν τῇ χοάνῃ ἱερῶν πόνων, τὸν δοξασθέντα καὶ κραταιωθέντα ἐν τῇ ἱστορικῇ αὐτοῦ πορείᾳ, εὐτόλμως καὶ ὑπευθύνως ὑπουργοῦντα καὶ τελεσιουργοῦντα ἄχρι τῆς σήμερον, παρὰ τὰς ἐμπόνους αὐτοῦ δοκιμασίας τὰ τῆς ἀμωμότητος ἡμῶν πίστεως καὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους μυστήρια. Ἀναλαμβάνων τὴν διαποιμάνσιν ἱερᾶς μητροπόλεως εἰς τὸν πνευματικὸν χῶρον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐν Βορείῳ Ἑλλάδι, κατασπάζομαι τὴν χαριτόβρυτον Δεξιάν τοῦ προσκυνητοῦ μου Δεσπότη, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, εὐλαβῶς ἐκζητῶν οὐ μόνον τὰς σεπτὰς καὶ θεοπειθεῖς

Αὐτοῦ εὐχὰς καὶ Πατριαρχικὰς εὐλογίας ἀλλὰ καὶ τὰς τῆς περὶ Αὐτὸν Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου. Διὸ καὶ καταθέτω τὸν ἀνυπόκριτον σεβασμὸν, τὴν ἀφοσίωσιν καὶ εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὴν κοινὴν πάντων ἡμῶν μητέρα, τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν.

Ἡ ἐν Ἑλλάδι Αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία τιμητικῶς καὶ ὀφειλετικῶς λειτουργεῖ ὡς προμαχῶν καὶ θώραξ καὶ προφυλακὴ τοῦ πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ θρόνου. Ἰσχυρὰ δὲ Αὐτοκέφαλος ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησία δύναται ν' ἀποτελέσῃ ἀνατρεπτικὸν παράγοντα καὶ τεῖχος ὀχυρώτατον κατὰ τῶν ἐπιβουλευομένων αὐτήν.

Πρὸς Ὑμᾶς Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλε, προεξάρχοντα τῆς ἱερᾶς ταύτης συνάξεως, πάνυ εὐλαβῶς ὑποβάλλω τὰς υἱικὰς εὐχαριστίας μου διὰ τὴν πρὸς με ὑμετέραν εὐκλειαν, εὐνοίαν καὶ ἀγάπην, ἐξαιτούμενος τὰς θεοσθηρίτους εὐχὰς καὶ εὐλογίας Ὑμῶν.

Μακαριώτατε, γνωρίζω ὅτι χρήζετε κυρηναίων διὰ τὴν ἄρσιν τοῦ σταυροῦ Σας. Ἴδου καὶ ἐγὼ μετ' ἄλλων ἀδελφῶν, ἔσχατος μὲν ἀλλὰ πρόθυμος μέχρι τρυγῶς νὰ πῶ τὸ ποτήριον τῶν θλίψεων, διὰ ν' ἀναψύξω τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα. Σὰς διαβεβαιῶ δὲ περὶ τῆς ἀγάπης τόσον τῆς ἰδικῆς μου ὅσον καὶ τοῦ εὐγενεστάτου ποιμνίου μου. Παρακαλῶ, εὐχεσθε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Ὅσᾱκις αἰσθάνεσθε τὴν ἀνάγκην ἀποδράσεως ἐκ τοῦ κλεινοῦ ἄστεως πρὸς μικρὰν ἀνάπαυλαν, περισυλλογὴν καὶ ἀναψυχὴν, ὁ ἐλάχιστος ἐν ἐπισκόποις μητροπολίτης Δράμας καὶ τὸ ποιμνιον αὐτοῦ μετ' ἀγάπης θὰ Σὰς ἀναμένουν, διὰ νὰ Σὰς κουφίσουν ὅσον δύνανται.

Θερμότατα εὐχαριστῶ τὸν Τοποτηρητὴν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Προκόπιον, τὸν φιλοτίμως μογήσαντα ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου μου καὶ διὰ τὰς ἐκδηλώσεις ἀγάπης πρὸς τὴν ἐλαχιστότητά μου, καθὼς καὶ τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας κ. Παντελεήμονα καὶ τοὺς συνεργάτας του διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν πρὸς ἐμὲ ἀγάπην καὶ φροντίδα των.

Εὐχαριστῶ τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας καθὼς καὶ ἅπαντας κληρικούς καὶ λαϊκούς, τοὺς προσελθόντας σήμερον ἐν τῷ πανσέπτῳ τούτῳ ναῷ.

Ἀρχόμενος τοῦ ἱεροῦ ἔργου τῆς διαποιμάνσεως τοῦ πληρώματος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δράμας χρεωστικῶς ἐκζητῶ τὰς εὐχὰς τῶν ἀοιδίμων προκατόχων μου ἀρχιερέων, μάλιστα δὲ τοῦ προσφάτως πρὸς τὰς αἰωνίους μονὰς μεταστάντος μητροπολίτου κυροῦ Διονυσίου

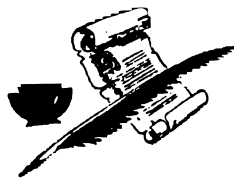
ου, ὅπως ἐκδαπανήσω ὅλας μου τας δυνάμεις ὡς ἐκεῖνοι ὑπὲρ τῶν ἐμπειστευμένων μοι ὑπὸ τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, προβάτων.

Τελευτῶν τὸν παρόντα ἐνθρονιστήριον λόγον μου θὰ ἐπαναλάβω τὸν ἐπίλογον τοῦ πρὸ 103 ἐτῶν ἐκφωνηθέντος ἐνθρονιστηρίου λόγου τοῦ ἐν ἀγίοις ἤδη συναριθμουμένου προκατόχου μου Μητροπολίτου Δράμας, ἱεροεθνομάρτυρος Ἁγίου Χρυσοστόμου: «Ἡ Ἐκκλησία ὡς τὴν ἐστερέωσαν οἱ ἅγιοι Πατέρες, δὲν εἶναι ψυχρὰ δύναμις ἐπιτάσσουσα οὔτε ὀργάνωσις ὑπολογίζουσα, ἀπειλοῦσα ἢ ἐκδιδουμένη μετὰ τὸ φόβητρον τῆς ἀνταποδόσεως. Εἶναι μήτηρ ἀγαπῶσα καὶ συγχωροῦσα καὶ ἐμπνέουσα τὸ γλυκύτερον τῶν ἐπὶ τῆς γῆς αἰσθημάτων. Καὶ οἱ διακονοῦντες αὐτὴν ποιμένες ἀποστολὴν ἔχουν νὰ προσεγγίξωσι τὰ διψῶντα χεῖλη τῶν χριστιανῶν πρὸς τοὺς πλήρεις θεοῦ γάλακτος μαστοὺς διὰ τὴν ἀκεραίαν, τὴν ἀσάλευτον, τὴν ὑπερτέραν ὑγίαν τῆς ζωῆς. Τὴν ἀποστολὴν μου αὐτὴν ἐν μέσῳ ὑμῶν θὰ ἐπιτελέσω κατὰ τοὺς νόμους τῆς θείας ἁρμονίας, ἐὰν λειτουργῶν ἐμπνεύσω τὴν κα-

τάνυξιν τῆς καρδίας καὶ οὐχὶ ἀπλῶς τὴν προσευχὴν τῶν χειλέων, ἐὰν ἐμφυσήσω τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐλπίδα καὶ οὐχὶ τὴν ἀνίαν καὶ τὸ δέος, ἐὰν ἀνασύρω τοὺς μαργαρίτας, τοὺς ὁποίους ἐγκλείει εἰς τὸ βάθος πᾶσα ἑλληνικὴ καρδία, ἐὰν ἀνοίξω τοὺς κρουνοὺς τῆς ἀγάπης, ἐὰν δώσω παλμὸν θάρρους, ὑπερηφανίας καὶ θυσίας εἰς ὅλας τὰς ψυχὰς, ἐὰν συντονίσω τὰ αἰσθήματα καὶ ὠθήσω εἰς τὰ ἔργα τοῦ φωτός. Θὰ ἀνεγείρω οὕτω μεθ' ὑμῶν θημωνιάς καρπῶν, προῖόν τῆς ἐργασίας, καὶ ἰδρύματα εὐποΐας, ἀπαύγασμα τῆς ἀγάπης τοῦ πλησίον, καὶ στερεὰ στήλας τῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων τοῦ ἀνθρωπισμοῦ καὶ ἀκατάλυτα τείχη τῶν ἱερῶν ἐθνικῶν δικαίων καὶ προνομίων.

Πάσχα Κυρίου εὐαγγελίζομαι ὑμῖν, ἀγαπητὰ τέκνα μετὰ τὴν ποιμαντορικὴν ράβδον, δᾶδα τῆς Ὁρθοδοξίας. ΑΜΗΝ». Χρυσοστόμου Δράμας, Ἐνθρονιστήριος.

† Ὁ Δράμας Παῦλος

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΑΝΟΡΘΟΔΟΞΑ

Τὴν ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ συγκεντρωνόμεστε ἐνωρὶς τὸ πρωὶ στὴν Ἐκκλησία γιὰ νὰ ἐορτάσουμε τὴν Σάρκωση τοῦ Θεοῦ Λόγου, νὰ μεταλάβουμε καὶ νὰ ἀκούσουμε τοὺς πανηγυρικοὺς ὕμνους τῆς ἡμέρας. «*Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται ἐκ Παρθένου. Σήμερον ὁ ἄναρχος ἄρχεται καὶ ὁ Λόγος σαρκούται. Αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἀγάλλονται, καὶ ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις εὐφραίνεται. Οἱ Μάγοι τὰ δῶρα προσφέρουσιν. Οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα κηρύττουσιν. Ἡμεῖς δὲ ἀκαταπαύστως βοῶμεν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ τῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.*» Ἔτσι μάθαμε ἀπὸ τοὺς γονεῖς μας καὶ ἀπὸ τοὺς προγόνους μας, ἔτσι συνηθίσαμε νὰ ἐορτάζουμε κατὰ τρόπο πατροπαράδοτο καὶ Χριστοκεντρικό. Αὐτὲς οἱ μεγάλες ἐορτές, οἱ χρονιάρες μέρες ὅπως τὶς ἀποκαλεῖ ὁ λαὸς μας, ἔχουν ἄρρηκτα δεθεῖ μὲ τὴν ζωὴ τῆς οἰκογενείας, καὶ τῆς τοπικῆς κοινότητος, μὲ τὰ ἥθη καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ τόπου, μὲ τὴν ψυχρὴ συνύληση τοῦ λαοῦ μας. Ἀκόμη καὶ ὅταν τὸ Γένος βρισκόταν ὑπόδουλο σὲ ξένους κατακτητῆς, τὰ Χριστούγεννα, τὸ Πάσχα, τὸ Δεκαπενταῦγουστο οἱ Ἕλληνες φρόντιζαν νὰ ξεφύγουν γιὰ λίγο ἀπὸ τὴν σκληρὴ καταπίεση καὶ νὰ ἐορτάσουν Ὁρθόδοξα, ἐκκλησιαστικά, παραδοσιακά.

Στὴν ἐποχὴ μας ἀκοῦμε καὶ παρατηροῦμε διάφορες ἀντιλήψεις νοοτροπίες καὶ ἰδεολογίες ποὺ ἀμφισβητοῦν τὸν Χριστοκεντρικὸ ἐορτασμὸ τῶν Χριστουγέννων καὶ προτείνουν ἄλλα πρότυπα, ὑλιστικά, εὐδαιμονιστικά καὶ δῆθεν ψυχαγωγικά. Ἡ πραγματικὴ, ὅμως, ψυχαγωγία εἶναι ἡ ἀγωγή τῆς ψυχῆς. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι πλασμένος κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν καὶ ἡ ψυχὴ του στρέφεται πρὸς τὸν Θεό, ἀναζητεῖ τὸν Θεό. *Anima naturaliter christiana*, δηλαδή ἡ ψυχὴ εἶναι ἀπὸ τὴν φύση τῆς Χριστιανικῆς, ἔγραψε ὁ Λατίνος Πατὴρ τῆς πρὸ τοῦ Σχίσματος ἐνιαίας Ἐκκλησίας Τερτυλλιανός. Τὸ νὰ ἀπομακρύνουμε τὴν ψυχὴ μας ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη Θεία λατρεία εἰδικὰ τέτοιες ἡμέρες καὶ νὰ τὴν στρέφουμε στὸν καταναλωτισμὸ καὶ τὴν γαστριμαργία αὐτὸ δὲν εἶναι οὐσιαστικὴ ψυχαγωγία, δὲν εἶναι ἀγωγή τῆς ψυχῆς. Εἶναι ἀπομάκρυνση τῆς ψυχῆς ἀπὸ τὸν προορισμὸ τῆς, εἶναι στρεβλὴ ψυχαγωγία.

Μία ἄλλη μορφὴ ἀμφισβητήσεως τῶν Χριστουγέννων ἔρχεται ἀπὸ τὸ πολυδιαφημισμένο ρεῦμα τῆς «πολυπολιτισμικότητος». Τὸ ἰδεολόγημα αὐτὸ προτείνει νὰ μὴν ὀνομάζουμε τὴν ἐορτὴ Χριστούγεννα διότι θίγονται οἱ μὴ Χριστιανοὶ ποὺ ζοῦν –μονίμως ἢ προσωρικῶς– στὶς κοινωνίες μας. Στὴν Αὐστραλία πέρσι ἔγιναν μεγάλες συζητήσεις σχετικὰ μὲ τὸ Χριστουγεννιάτικο δέντρο καὶ γενικὰ τὴν Χριστουγεννιάτικη διακόσμηση τῶν σχολείων καὶ τῶν πόλεων. Ἀκούσθηκαν ἐπιχειρήματα ὅτι πρέπει νὰ σταματήσουν νὰ κοσμοῦν τοὺς δημοσίους χώρους σύμβολα ποὺ θυμίζουν μίαν Χριστιανικὴ ἐορτὴ, διότι τοῦτο ἀπαιτεῖ ἡ θρησκευτικὴ οὐδετερότητα καὶ ἡ πολυπολιτισμικότητα. Στὶς Η.Π.Α. ἕνα διεθνὺς ἐμβελείας τηλεοπτικὸ δίκτυο ἔθεσε ἐφέτος σὲ δημοσίαν συζήτηση τὸ ἐρώτημα ἂν θὰ πρέπει ἡ ἐορτὴ νὰ ὀνομάζεται Χριστούγεννα, ἢ μήπως αὐτὴ ἡ λέξη προσβάλλει τὶς ἀλλόθρησκες θρησκευτικὲς κοινότητες τῆς χώρας; Ἡ πολυπολιτισμικὴ αὐτὴ ἀμφισβήτηση τῶν Χριστουγέννων ξεκινᾷ μὲ τὸ ἄθωο ἐπιχείρημα τῆς προστασίας τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῶν μειονοτήτων καὶ καταλήγει σὲ μίαν ἥμισυ δημοκρατικὴ ἀντίληψη, ὅτι δηλαδή τὰ δικαιώματα τῆς Χριστιανικῆς πλειοψηφίας δὲν πρέπει νὰ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν! Δὲν ἀποκλείεται, λοιπόν, σὲ ὀρισμένες κοινωνίες τοῦ Δυτικοῦ κόσμου νὰ δοῦμε τὴν ἀλλαγὴ

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΥ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Β'

(16/11/2005)

Εισαγωγικό Σημείωμα

Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σὲ συνεργασία μὲ τὴ Βατικανὴ Βιβλιοθήκη καὶ τὸν Ἰσπανικὸ ἐκδοτικὸ οἶκο «TESTIMONIO», στὰ πλαίσια τῆς πολιτιστικῆς τους συνεργασίας, προχώρησαν στὴν πανομοιότυπη ἐκδόση (*fac-simile*) τοῦ ἐθνικοῦ μας κειμηλίου, τοῦ ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΥ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Β', πού θεωρεῖται τὸ ἐπιφανέστερο ἀριστούργημα ἀνάμεσα στὰ Ἑλληνικὰ εἰκονογραφημένα χειρόγραφα, τὰ ὁποῖα ἔχουν φθάσει ὡς ἐμᾶς, καὶ ἀποτελεῖ σημεῖο ἀναφορᾶς ἀπαραίτητο γιὰ τὴ μελέτη τῆς Βυζαντινῆς Μικρογραφίας μεταξὺ 10ου καὶ 11ου αἰώνα. Ἀνήκει στὴ συλλογὴ τῶν Ἑλληνικῶν χειρογράφων τῆς Ἀποστολικῆς Βατικανῆς Βιβλιοθήκης καὶ σημειώνεται στὸ εὐρετήριό της ὡς *Vaticanus Graecus 1613 (36,5X28,5, σελ. 454)*.

Παραγγελία τοῦ αὐτοκράτορα Βασιλείου τοῦ Β' (976-1025), ἀντιπροσωπεύει τὸ ἀποκορύφωμα τῶν ἐμπειριῶν καὶ τῆ σύνθεση τῶν τάσεων τῆς αὐλικῆς τέχνης τῆς Κωνσταντινούπολης γύρω στὸ ἔτος 1000.

Ἡ «παγκόσμια πρώτη» τῆς παρουσίας τῆς πανομοιότυπης ἐκδόσεως τοῦ φημισμένου χειρογράφου ἔγινε τὴν Τετάρτη 16 Νοεμβρίου 2005, ὥρα 6 τὸ ἀπόγευμα, στὸ Βυζαντινὸ καὶ Χριστιανικὸ Μουσεῖο Ἀθηνῶν. Τὴν ἐκδήλωση ἐτίμησαν μὲ τὴν παρουσία τους ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, ὁ Ἐκλαμπρότατος Καρδινάλιος *Jean-Luis Tauran*, πρόεδρος τῆς Βατικανῆς Βιβλιοθήκης, ἡ Ἀναπληρωτὴς Ὑπουργὸς Πολιτισμοῦ ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὁ Ἐξοχώτατος Πρέσβυς τῆς Ἰσπανίας ὡς ἐκπρόσωπος τῶν Α.Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἰσπανίας, οἱ Ἐξοχώτατοι Πρέσβεις τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ρουμανίας, ὁ Θεοφίλ. Ἀποστολικὸς Νούντιος, ἐκπρόσωποι Διπλωματικῶν Ἀρχῶν, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος τῶν ἐν Ἀθήναις Ρωμαιοκαθολικῶν, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, ἐκπρόσωπος τοῦ ΓΕΕΘΑ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου, ἐκπρόσωποι Φορέων καὶ Ὄργανισμῶν, διακεκριμένοι ἐπιστήμονες καὶ ἀκαδημαϊκοὶ διδάσκαλοι, δημοσιογράφοι, ὡς καὶ ἄλλοι ὑψηλοὶ προσκεκλημένοι.

Ἡ ἐκδήλωση ξεκίνησε μὲ προσλαλιὰ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Φαναρίου κ. Ἀγαθαγγέλου, Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Στὴ συνέχεια ὁ Ἐκλαμπρότατος *Jean Louis Tauran* ἀνέγνωσε τὴν ἐπιστολὴ τοῦ Πάπα Βενεδίκτου 16ου.

Ἀκολούθως ὁμιλήσε ὁ Διευθυντὴς τῆς Βατικανῆς Βιβλιοθήκης π. Ραφαήλ *Farina*.

Ἡ παρουσίαση τοῦ Μηνολογίου ἔγινε ἀπὸ τοὺς καθηγητὲς κ. Εὐάγγελο Χρυσὸ καὶ *Francisco D'Aiuto*.

Μετὰ προβλήθηκε τὸ DVD πού ἔδειχνε τὴν ψηφιακὴ ἀποτύπωση, ἐκτύπωση καὶ βιβλιοδεσία τοῦ Μηνολογίου, τὸ ὁποῖο ἔδωσε τὴν εὐκαιρία νὰ θαυμάσουν ὅλοι τὸν τρόπο παραγωγῆς τοῦ Κώδικος. Μετὰ τὴν προβολὴ τὸ λόγο ἔλαβε ὁ Καρδινάλιος *Tauran*.

Τὴν ἐκδήλωση ἔκλεισε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος.

Ἐπιστολὴ τοῦ Πάπα Βενεδίκτου 16ου

«Πρὸς τὸν Ἐκλαμπρότατο Καρδινάλιο *Jean-Louis Tauran*, Ἀρχιεπισκόπου καὶ Βιβλιοθηκάρου τῆς Ἁγίας Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας.

Με μεγάλη χαρὰ ἔλαβα γνώση γιὰ τὴ συνεργασία ποὺ ἐγκαινιάσθηκε ἀνάμεσα στὴν Ἀποστολικὴ βιβλιοθήκη τοῦ Βατικανοῦ καὶ στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴν ἔκδοση τοῦ Μηνολογίου τοῦ Βασιλείου Β', τὸ ὁποῖο φυλάσσεται στὴν Ἀποστολικὴ Βατικάνεια Βιβλιοθήκη, καὶ εἶμαι εὐγνώμων ποὺ βλέπω τὰ διαφοροποιητικὰ στάδια ἐξέλιξης αὐτοῦ τοῦ σχεδίου.

Ἐφόσον, Ἐκλαμπρότατε, θὰ συμμετάσχετε στὴ συνάντηση τῶν Ἀθηνῶν ποὺ σηματοδοτεῖ τὴν ἐπίσημη παρουσίαση τῆς πανομοιότυπης ἔκδοσης τοῦ χειρογράφου, σὰς ἐπιφορτίζω μὲ τὴν ὑποχρέωση νὰ ἐκφράσετε στὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κύριο Χριστόδουλο τὰ ἀδελφικά καὶ ἐγκάρδια μου αἰσθήματα καὶ τὴν πλήρη ἱκανοποίησή μου γιὰ αὐτὸ τὸ σημαντικό γεγονός, τὸ ὁποῖο εἶναι καρπὸς τῶν νέων σχέσεων ποὺ δημιουργήθηκαν μετὰ τὴν ἀξέχαστη ἐπίσκεψη τοῦ μακαριστοῦ προκατόχου μου, του Πάπα Ἰωάννου-Παύλου τοῦ Β', στὴν Ἀθήνα, μὲ ἀφορμὴ τὸ προσκύνημα τοῦ Ἰωβηλαίου στὰ βήματα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Χαίρομαι ἰδιαίτερα, καθὼς διαπιστώνω ὅτι μίᾱ πιὸ ἐνεργὴ συνεργασία ἀναπτύσσεται συνεχῶς ἀνάμεσα στὴ Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία καὶ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.

Με αὐτὴ τὴν εὐκαιρία, σὰς ἐπιφορτίζω, ἐπίσης, μὲ τὸ καθήκον νὰ γνωστοποιήσετε στὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο κύριο Χριστόδουλο τὴ χαρὰ ποὺ θὰ εἶχα νὰ τὸν ὑποδεχθῶ στὴ Ρώμη, γιὰ νὰ δηλώσουμε ὅτι ἕνα νέο βήμα ἐπιτεύχθηκε στὸ δρόμο τῆς συμφιλίωσης καὶ τῆς συνεργασίας. Μαρτυρήσατέ του τὴν διακαῆ ἐπιθυμία μου γιὰ τὴν ἀνάπτυξη βαθύτερων σχέσεων ἐμπιστοσύνης καὶ ἀδελφοσύνης μεταξύ μας μὲ σκοπὸ νὰ δουλέψουμε μαζὶ στὸ ἔργο τοῦ Εὐαγγελισμοῦ: μποροῦμε ἰδιαίτερα νὰ βοηθήσουμε μὲ περισσότερη δύναμη τὰ εὐρωπαϊκὰ ἔθνη νὰ ἀναγνωρίσουν τὴν Χριστιανικὴν τους ρίζην, ὥστε νὰ ξαναβροῦν τὸ γόνιμο σφριγὸς γιὰ τὸ δικὸν τους μέλλον, γιὰ τὸ καλὸ τῶν προσώπων καὶ τῆς κοινωνίας στὸ σύνολό της. Θὰ εἶναι ἕνας τρόπος νὰ ἀναγγείλουμε μαζὶ τὴ Χαρμόσυνη Ἀγγελία τοῦ Χριστοῦ στὸ σύγχρονο κόσμον ποὺ τόσο τὸ ἔχει ἀνάγκη. Ἔτσι θὰ ἀπαντήσουμε στὴ διακαῆ ἐπιθυμία ποὺ ἐξέφρασε ὁ Κύριος “Ἴνα πάντες ἐν ὧσιν”

(Ἰω. 17,21), μέχρι τὴν εὐλογημένη ἡμέρα ὅταν, Θεοῦ θέλοντος καὶ ὑπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, θὰ μπορέσουμε νὰ συνεορτάσουμε τὴν πλήρη κοινωνία.

Σὰς ζητῶ, ἐπίσης, νὰ χαιρετήσετε ἐγκαρδίως ἐκ μέρους μου ὅλα τὰ μέλη τῆς Ἁγίας Συνόδου τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καθὼς καὶ τοὺς ἀδελφούς Ἐπισκόπους τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας, τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα, τὸν Πρόεδρο τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, καὶ ἄλλες προσωπικότητες ποὺ παρευρίσκονται σὲ αὐτὴ τὴν ἐκδήλωση.

Με συναισθήματα ἐμπιστοσύνης καὶ ἐλπίδος, σὰς ἀπευθύνω τὶς θερμὲς εὐχὲς μου γιὰ πλήρη ἐπιτυχία στὴν ἀποστολή σας.

Ἐπικαλούμενος εἰς βοήθειάν σας τὶς πρεσβείες τῆς φιλανθρώπου Μητέρας τοῦ Κυρίου, σὰς δίδω, Ἐκλαμπρότατε, τὴν ἰδιαίτερη καὶ στοργικὴ ἀποστολικὴ Εὐλογία».

Βενέδικτος 16ος

**Καταληκτικὴ Ὁμιλία τοῦ Μακαριώτατου
Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. Χριστοδούλου**

«Ἐπιτρέψτε μου πρὸ παντὸς ἄλλου, νὰ τιμῶσθαι τὴ μνήμη τοῦ ἐκλιπόντος Πάπα Ἰωάννου-Παύλου τοῦ Β', τοῦ πρώτου Προκαθημένου Ρώμης ποὺ ἦλθε στὴν Ἀθήνα ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Σχίσματος, προκειμένου νὰ προσκυνήσει τὸ σημεῖο ἀπὸ τοῦ ὁποίου ὁ Ἀπόστολος Παῦλος κήρυξε στοὺς Ἀθηναίους τὸν θεῖο λόγο τοῦ Εὐαγγελίου. Ὁ Κύριος εὐλόγησε νὰ εἶμαι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ποὺ συνόδευσε τὸν Πάπα στὴν προσκύνηση τοῦ Βήματος τοῦ Ἀρείου Πάγου. Εἶχαμε ἀμφοτέρωθεν τὴ βαθειὰ πεποίθηση ὅτι βαδίζαμε τὸν δρόμον ποὺ ὁ Κύριος ἤθελε, εἶχαμε τὴ συναισθησὴ ὅτι ἡ ὥρα ἐκείνη ἦταν ἱστορικὴ, ὅτι ἀνοίγε ἕνα νέο κεφάλαιον στὴν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας.

Καρπὸς ἐκείνης τῆς προσκυνηματικῆς ὥρας εἶναι καὶ ἡ προκειμένη ἔκδοση. Διότι ἡ ταπεινότητα τοῦ Πάπα ἐκείνου, ἐπέτρεψε στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος νὰ δεῖ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ρώμης μέσα ἀπὸ τὸ πρῶτον τῆς συγγνώμης, καὶ νὰ ἀνοίξει μὲ σύνεση καὶ χωρὶς βιασύνες, τὴ θύρα τῆς συνεργασίας γιὰ κοινὸν ἐνδιαφέροντος προγράμματα. Σὲ αὐτὸ τὸ πλαίσιον, οἱ δύο Ἐκκλησίαι συνεργάσθηκαν εὐλογημένα, καὶ σήμερον ἔχουμε ἐμπρὸς μας

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος χαιρετίζει τὴν παρουσίαση τῆς πανομοιότυπου ἐκδόσεως τοῦ Μηνολογίου τοῦ Αυτοκράτορος Βασιλείου Β'. (Βυζαντινὸν Μουσεῖον Ἀθηνῶν 16.11.2005)

τὴν ἔκδοση ἑνὸς χειρογράφου ἰδιαίτερης γιὰ ἐμᾶς σημασίας, ἑνὸς κειμηλίου τοῦ Γένους μας, ποὺ μαρτυρεῖ τὴν ἐσωτερικὴ πνευματικότητα, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑψηλὴ αἰσθητικὴ τῶν Βυζαντινῶν Ἑλλήνων.

Γιὰ τὸ ἴδιο τὸ χειρόγραφο καὶ τὴν ἀξία τῆς ὁμοιότυπου ἔκδοσής του δὲν θὰ μιλήσω καὶ ἐγώ, δεδομένου ὅτι σὰς μίλησαν ἤδη βαθεῖς γνῶστες τοῦ θέματος, καὶ τὸ μόνο ποὺ μένει, νομίζω, εἶναι νὰ ἀφεθεῖτε ἐν ἡρεμίᾳ νὰ τὸ θαυμάσετε. Ἐπιτρέψτε μου, ὅμως, ἔστω μὲ δύο μόνον λόγια, νὰ ἀναφερθῶ στὶς διαστάσεις ποὺ ἔχει ἡ προκειμένη ἔκδοση ἐξ ἐπόψεως ἐκκλησιαστικῆς καὶ πολιτιστικῆς.

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ διάσταση, ὀρίζεται ἀπὸ πνευματικὲς ἀναφορές. Προσέξαμε ὅτι νέος Πάπας ἐξελέγη ὁ ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἐκτιμώμενος γιὰ τὴν συγκρότησή του Καρδινάλιος Ἰωσήφ Ράτσινγκερ, γνωστός καὶ γιὰ τὴ βαθειὰ του συναίσθηση τῆς χριστιανικῆς ταυτότητας τῆς Εὐρώπης. Ἀνῆλθε στὸ θρόνο μὲ τὸ ὄνομα Βενέδικτος ΙΣΤ', καὶ βεβαίως τοῦτο δὲν ἔγινε τυχαίως. Τὸ ὄνο-

μά του παραπέμπει στὸν ἅγιο Βενέδικτο, τοῦ ὁποίου τὴν ἱερὰ μνήμη τιμᾷ ἡ Ἐκκλησία μας τὴν 14ῃ Μαρτίου. Εἶναι ὁ ἅγιος ποὺ συνέστησε στὴν Δύση τὴν πνευματικὴ ζωὴ τῆς Ἀνατολῆς, ἰδίως δὲ τὸν μοναχικὸ κανόνα τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, ἰδρυτῆς τοῦ μοναχικοῦ τάγματος τὸ ὁποῖο συνέβαλε ὅσον ὀλίγοι παράγοντες στὸν ἐκχριστιανισμό τῆς Εὐρώπης. Ἀπὸ καρδίας εὐχόμεθα ὁ νέος Προκαθήμενος Ρώμης νὰ δικαιώσῃ τὴν ἐπιλογή τοῦ ὀνόματός του.

Στὸ φῶς τῆς ζωῆς τοῦ ἁγίου Βενεδίκτου βλέπει ἡ Ἐκκλησία μας τὴν συνεργασία Ἀθῆνας καὶ Ρώμης γιὰ τὴν προκειμένη ἔκδοση. Στὸ φῶς ποὺ ἐμπνέει σεβασμὸ καὶ ὑπέρβαση τῶν διαφορῶν, ὄχι μὲ διπλωματικὸ, ἀλλὰ μὲ πνευματικὸ τρόπο.

Ἐχω ἤδη σὲ παλαιότερη ὁμιλία μου, παρατηρήσει —ὄχι χωρὶς θλίψη—, ὅτι οἱ Ἐκκλησίες, σὲ Δύση καὶ Ἀνατολή, δὲν ἐργάσθηκαν γιὰ τὴν ὑπέρβαση τοῦ Σχίσματος τόσον ὅσο γιὰ τὴν κατασκευὴ του.

Γι' αυτό, παρακολουθούμε με προσοχή και προσευχή τις κινήσεις όμοιοιαις της Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας και τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας. Χαρήκαμε με τὴν ἀπόφαση νὰ ἀρχίσει και πάλι ὁ διάλογος τῶν δύο Ἐκκλησιῶν. Εὐχόμεθα ὁ Κύριος νὰ εὐλογεῖ και ἐνισχύει ὄσους ἀγωνίζονται νὰ ἀφαιρέσουν τὴν ἔριδα και τὴν πλάνη ἀπὸ τὴν ἐν τῷ κόσμῳ ζωὴ τῶν πιστῶν. Εὐχόμεθα ἐπίσης, ἡ προκείμενη ἔκδοση, ὡς πράξη συνεργασίας τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, νὰ ἔχει τις εὐλογίες τῶν ἁγίων.

Ἀρκοῦν αὐτὰ, γιὰ νὰ γίνει σὲ ὄλους φανερόν ὅτι ἡ προκείμενη ἔκδοση ἔχει ὄλως ἰδιαίτερη σημασία γιὰ τὴν ἱστορία τῶν σχέσεων τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, ἢ μᾶλλον, γιὰ τὸν ἀγῶνα νὰ ὑπερβοῦμε τὸ χωρισμὸ δίδοντες ἀσπασμὸν ἐν Χριστῷ.

Ἐχει ὁμως και μιὰν ἀκόμη ἰδιαίτερη σημασία ἡ προκείμενη ἔκδοση. Τὸ Μηνολόγιον εἶναι ἔργο μιᾶς ἐποχῆς, στὴν ὁποία Ἀνατολὴ και Δύση ἔδιναν ἀγῶνες γιὰ νὰ κρατήσουν τὴν Εὐρώπη καρδιά τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ὁ δυτικὸς κόσμος προσπαθοῦσε νὰ συνεργασθεῖ με τὸν βυζαντινὸ, ὥστε νὰ ἀποκρουσθοῦν οἱ εἰσβολές τοῦ Ἰσλάμ, πού ἤθελε ἡ νὰ κατακτήσει ἡ νὰ ἐπιβληθεῖ στὴν Εὐρώπη. Τὴν ἴδια ἐποχὴ δέχθηκαν οἱ Ρῶσσοι ἀπὸ τοὺς Ἑλληνες τὸν Χριστιανισμό, και ἔγιναν ἔκτοτε μέρος τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κόσμου. Ἡ ἐποχὴ λοιπὸν συντάξεως τοῦ Μηνολογίου ἦταν και ἐποχὴ συντάξεως τῆς Εὐρώπης ὡς μιᾶς πολιτιστικῆς ὄντοτητας, με κύριο γνώρισμά της τὴν χριστιανικὴ πίστη.

Με τὴ σύντομη ἀναφορὰ στὸ ἱστορικὸ πλαίσιο δημιουργίας τοῦ πρωτοτύπου Μηνολογίου, ἔγινε, ἐλπίζω, φανερὴ ἡ πολιτιστικὴ σημασία τῆς ὁμοιοτύπου ἔκδοσης και κυρίως τὸ μῆνυμά της πρὸς τοὺς Εὐρωπαίους. Εὐχομαι ἡ προκείμενη ἔκδοση νὰ ἀποτελέσει δύναμη ἐνίσχυσης τοῦ χρέους τῶν Ἐκκλησιῶν Ἑλλάδος και Ρώμης πρὸς τὴν εὐρωπαϊκὴ μας αὐτοσυνειδησία.

Ὅφειλω ἐδῶ νὰ θυμῶσω ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἔχει ἤδη διατυπώσει, πρὸ τῆς ἀνόδου τοῦ νῦν Προκαθημένου Ρώμης στὸ θρόνο, τὴν πεποίθησή της ὅτι χωρὶς νὰ θεωροῦμε τὸν χριστιανισμό “εὐρωπαϊκὴ θρησκεία”, πρέπει πάντως νὰ διατηρήσουμε ἀκμαία τὴ χριστιανικὴ συνειδηση τῆς Εὐρώπης, και ἐπίσης νὰ ὑπερασπίσουμε τὴν ἰδιοπροσωπία τῶν λαῶν της. Χαιρόμεθα ἰδιαίτερος διαπιστοῦντες ὅτι αὐτὴ εἶναι πεποίθηση και τοῦ Πάπα Βενεδίκτου ΙΣΤ’.

Θὰ ἦταν σπουδαῖο νὰ κατανοοῦσε τις ἀνάγκες αὐτὲς

και ἡ πολιτικὴ ἡγεσία τῆς Εὐρώπης. Πρέπει νὰ κάνουμε ὅ,τι μποροῦμε γι' αὐτό. Ἀλλὰ ἡ ἐνδεχομένη ἀπουσία συναντίληψης τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας, δὲν συνιστᾷ δέσμευση γιὰ τὴν Ἐκκλησία. Εἶναι δική μας εὐθύνη, ὄχι βεβαίως νὰ καταδιώκουμε τοὺς Μουσουλμάνους, ἀλλὰ νὰ διδάσκουμε τοὺς Εὐρωπαίους ὅτι ἡ ρίζα τους εἶναι ἡ χριστιανικὴ τους πίστη, ἡ κλασικὴ παιδεία και τὸ κράτος δικαίου. Εἶναι ἀνάγκη νὰ τοὺς διδάσκουμε ὅτι ἀπομακρυνόμενοι ἀπὸ τις ρίζες τους διώχνουν τὸν κόσμο τους. Διώχνουν τὴν ὑπέρβαση, χωρὶς τὴν ὁποία ἡ ἐλευθερία γίνεται δούλωση στὴν ἀπόλαυση· διώχνουν τὴν κοινωνικότητα, χωρὶς τὴν ὁποία ἡ κοινωνία γίνεται μᾶζα· διώχνουν τὸ πλαίσιο ζωῆς, χωρὶς τὸ ὁποῖο ἡ ἠθικὴ γίνεται βασανιστικὴ δέσμευση. Καὶ κυρίως νὰ διδάξουμε πῶς και γιατί ἀπομακρυνόμενοι ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιο ὑποδουλώνονται σὲ ἰδεολογίες, πῶς και γιατί ἀπομακρυνόμενοι ἀπὸ τὴν πίστη ὑποτάσσονται στὸν φανατισμὸ.

Πρὶν κλείσω, ἐπιτρέψτε μου νὰ ἐκφράσω και δημοσίαι τις θερμὲς εὐχαριστίες μου πρὸς τὸν Ἐξοχώτατο Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας κ. Κάρλο Παπούλια, πού με τὸ φρόνημά του τιμᾷ τὴν Ἑλλάδα, και με τὴν νοερὰ παρουσία του ἀνάμεσά μας τιμᾷ τὴν ἱστορία μας και τις προοπτικὲς μας.

Νὰ εὐχαριστήσω ἐπίσης τοὺς ἐμπνευστὲς και τοὺς συντελεστὲς τῆς βαρυσήμαντης αὐτῆς ἔκδοσης: τὸν Ἐκλαμπρότατο Καρδινάλιο *Jean Luis Taurin*, τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Φαναρίου Ἀγαθάγγελο, τὸν Ὁσιολογιώτατο π. *Raffaele Farina*, τοὺς Ἑλλογιμώτατους Καθηγητὲς κ. *Francesco D'Aluto* και Εὐάγγελο Χρυσό, τόσο γιὰ τὴν ἐναργὴ παρουσίαση τῆς ἔκδοσης ὅσο και γιὰ τὴν ὄλη συμβολὴ τους.

Εὐχαριστῶ ἐπίσης και τοὺς ἄλλους συγγραφεῖς τῶν συνοδευτικῶν κειμένων, ἤτοι τοὺς Ἑλλογιμώτατους Βασίλειο Κατσαρό, Παναγιώτη Βοκοτόπουλο, *Andrea Luzzi*, *Augusta Acconcia Longo*, *Anna Zakkarova*, *Antonio Jacobi*, *Nancy Patterson Sevcenko*, *Leandro Ventura*, *Simonna Moretti* και Κωνσταντῖνο Χούλη.

Ἐκφράζω ἀπὸ καρδιᾶς τις εὐχαριστίες μου στὸν Διευθυντὴ τοῦ Βυζαντινοῦ και Χριστιανικοῦ Μουσείου Ἑλλογιμώτατο κ. Δημήτριο Κωνσταντίο, καθὼς ἐπίσης πρὸς ἐσᾶς.

Τὰ βλέμματά σας στὸ ἔργο μας εἶναι γιὰ μᾶς πηγὴ χαρᾶς και δυνάμεως».

ΧΩΡΙΣΜΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΡΑΤΟΥΣ;*

Δέν μάθαμε ἀκόμη ἂν τὸ ὑπουργεῖο Οἰκονομικῶν καὶ τὸ Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἀπάντησαν στὸ ἐρώτημα τοῦ πολιτικοῦ μας γιὰ τὸ ὕψος τοῦ ποσοῦ τῶν χρημάτων ποὺ κατέβαλε τὸ Δημόσιο στοὺς κληρικούς τῆς Ἑλλάδας αὐτὸ τὸ ἔτος προκειμένου καὶ ἡ ἀπάντηση αὐτὴ νὰ χρησιμεύσει στὸν στόχο γνωστῶν κύκλων γιὰ τὸν χωρισμὸ Ἐκκλησίας καὶ Κράτους.

Ζοῦμε εὐτυχῶς σὲ ἓνα Κράτος ἐλεύθερο καὶ εὐνομούμενο, μὲ ὅλες τὶς δυσκολίες καὶ τὶς μικρότητες ποὺ συνακολουθοῦν δυστυχῶς στὸ διάβα μας τὴν Ἐλευθερία καὶ τὴ Δημοκρατία καὶ ὡς ἐκ τούτου εἶναι παραδεκτὲς τέτοιες συμπεριφορὲς ποὺ ἀποβλέπουν, κατὰ τὴν ἄποψή μας, περισσότερο στὸν ἐντυπωσιασμὸ καὶ στὴ δημιουργία, μέσα στὴ σημερινὴ κρίση τῶν ιδεολογικῶν ἀξιών, μίας ἀκόμη ὑποδομῆς γιὰ ιδεολογικὴ καὶ ὄχι μόνον συσπείρωση καὶ ἐκμετάλλευση, παρὰ στὴ δῆθεν ἀνάπτυξη, στὴν πρόοδο καὶ στὴν προκοπὴ αὐτῆς τῆς χώρας.

Θὰ ἦταν πληρέστερη καὶ ἀπονήρευτη ἡ ἐρώτηση ἂν συγχρόνως ζητοῦσε πληροφορίες καὶ γιὰ τὸ μέγεθος τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας ποὺ οἰκειοποιήθηκε τὸ κράτος εἴτε γιὰ τὶς δικές του ἀνάγκες εἴτε γιὰ νὰ τὴ διανεῖμει δῆθεν στὸν ἑλληνικὸ λαό. Στὸ σημερινὸ κείμενο θὰ περιοριστοῦμε νὰ φανερώσουμε μίαν μόνο πτυχή τοῦ μεγάλου αὐτοῦ κεφαλαίου στὶς σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, δηλαδή τί ἔδωσε ἡ Ἐκκλησία στὸ Κράτος μόνον σὲ μίαν πόλη, στὴν Ἀθήνα, καὶ σὲ συγκεκριμένη περίοδο, γιὰ τὴν πραγματικὴ καὶ ὄχι τὴν πλασματικὴ ἀνάπτυξη, τὴν πρόοδο καὶ τὴν προκοπὴ τῆς πατρίδας μας. Καὶ ἐφ' ὅσον οἱ ἐρωτῶντες εἶναι ἀξιόλογοι ἐπιστήμονες καὶ ἐρευνητές, ἀξίζει προτοῦ δημιουργήσουν ἐντυπωσιαμοὺς νὰ ἐρευνήσουν τὸ κεφάλαιο αὐτὸ γιὰ νὰ διαπιστώσουν ὅτι ἡ μισθοδοσία τοῦ ὀρθοδόξου κλήρου εἶναι ἐλάχιστη κρατικὴ ἀνταπόδοση ἀπέναντι στὸν ὄγκο τῆς περιουσίας ποὺ παραχώρησε ἡ Ἐκκλησία στὸ Κράτος ἢ αὐτὸ ἄραξε μὲ διαφόρους τρόπους.

Τὸ Μετσόβειο Πολυτεχνεῖο, ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, ἡ Ριζάρειος Σχολή, τὸ Παλαιὸ Πτωχοκομεῖο, ἡ Μαράσλειος Ἀκαδημία, τὸ Νοσοκομεῖο Εὐαγγελισμός, ἡ Ἀγγλικὴ Ἀρχαιολογικὴ Σχολή, ἡ Ἀμερικανικὴ Ἀρχαιολογικὴ Σχολή, τὸ Ἀρεταίειο Νοσοκομεῖο, τὸ Αἰγινήτειο Νοσοκομεῖο, ἡ Γερμάνειος Ἐκκλησιαστικὴ Σχολή (τὸ κτίριο καὶ ἡ ἔκταση τῆς σημερινῆς Σχολῆς Χωροφυλακῆς), τὸ Νοσοκομεῖο Παίδων, τὸ Σκοπευτήριο, ἡ Ρωσικὴ Ἀρχαιολογικὴ Σχολή, τὰ Ἱατρικὰ Ἔργαστήρια Πανεπιστημίου, ἡ Γεννάδειος Βιβλιοθήκη, τὸ Νοσοκομεῖο Συγγρού, τὸ Ὀρφανοτροφεῖο Βουλιαγμένης, ἡ Πυριτιδαποθήκη, τὰ Παραπήγματα καὶ οἱ Λουτρῶνες Στρατοῦ (ἡ σημερινὴ ἔκταση τοῦ ἀγάλματος Βενιζέλου, τὸ οἰκόπεδο τοῦ σημερινοῦ Μεγάλου Μουσικῆς, ἡ σημερινὴ ἀμερικανικὴ πρεσβεία), ὀλόκληρο τὸ μεγάλο κτῆμα τῆς Μονῆς Πετράκη στὸ Γουδί γιὰ τὴν ἴδρυση στρατιωτικῆς πόλεως, τὸ Νοσοκομεῖο Ἁγίας Ἐλένης, οἱ Παιδικὲς Ἐξοχὲς στὴ Βούλα, τὸ Γυμναστήριο Ἀμαρουσίου, τὸ Νοσοκομεῖο Σωτηρία, τὸ Σανατόριο Πάρνηθος, τὸ Ἀσκληπιεῖο Βούλας καὶ τόσα ἄλλα κτίστηκαν σὲ οἰκόπεδα τῆς Ἐκκλησίας ποὺ δωρήθηκαν ἀπὸ αὐτὴν ἢ ἀρπάχτηκαν βιαίως ἢ ληστρικῶ τῷ τρόπῳ.

Δέν θὰ ὑπῆρχαν σήμερα ἀλσύλλια, πλατεῖες καὶ λίγο πράσινο στὴν πόλη τῆς Ἀθήνας ἂν δέν χρησιμοποιοῦνταν τὰ μοναστηριακὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ κτήματα.

Τοῦ
Μητροπολίτου Θηβῶν
καὶ Λεβαδείας
κ. **Γερονύμου**

* Ἀναδημοσίευση ἀπὸ τὸ *ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ* τῆς 11.12.2005.

Ἦ Ο Λυκαβηττός, τὸ Κεφαλάρι Κηφισιάς, τὸ ἄλλος Συγγροῦ, τὸ ἄλλος Παγκρατίου, ἡ πλατεῖα πρὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἡ πλατεῖα Μαβίλη, οἱ πλατεῖες τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ, τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Ἀμπελοκήπων, τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέα Ἱπποκρατείου, ἡ πλατεῖα πρὸ τοῦ Νοσοκομείου Παίδων καὶ δεκάδες ἄλλες περιπτώσεις πού ἐξυπνήρησαν ἄλλες ἀνθρώπινες καὶ ἐθνικὲς ἀνάγκες εἶναι ἐκκλησιαστικὴ περιουσία.

Θὰ γίνεῖ ἄλλη φορὰ λόγος γιὰ τὶς συμπαγεῖς ἐκτάσεις εἴτε στὴν Ἀττικὴ, ὅπως εἶναι ὁ Γέρακας, ἡ Βραώνα, ὁ Βουρβάς, τὰ Λεγραινά, τὸ Πάτημα, ὁ Σκαραμαγκάς, εἴτε σὲ ἄλλα μέρη τῆς πατρίδας μας, ὅπου τεράστιες ἐκτάσεις μεγάλων μοναστηριῶν διανεμήθηκαν σὲ γηγενεῖς κατοίκους ἢ ταλαιπωρημένους πρόσφυγες καὶ ἐξυπνήρησαν γενικότερους κοινωφελεῖς ἐθνικοὺς σκοποὺς.

Ἀκούστηκε καὶ γράφτηκε νὰ ἐπιστραφεῖ ἡ περιουσία τῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἂν δὲν εἶναι ἰδεολόγημα ἢ πρόφαση, δὲν εἶναι εὐκόλη ἐργασία. Ποιὸς θὰ βρεῖ τὴ λύση καὶ πῶς θὰ ὑλοποιηθεῖ ἡ ἐπιστροφή τῶν πιὸ πάνω καὶ τόσων ἄλλων περιπτώσεων; Ἄν προωθηθεῖ αὐτὴ ἢ πρόταση θὰ ξαναπαιχθεῖ τὸ ἔργο τῆς παραπομπῆς, δηλαδὴ στὰ δικαστήρια, στὶς ἀντεγκλήσεις, στοὺς διασυρμούς καὶ διχασμούς, στὴν ἀποζημίωση μὲ χρεόγραφα κ.λπ., πράξεις πού τὶς ἔζησε κατ' ἐπανάληψη στὸ παρελθόν ἡ Ἐκκλησία.

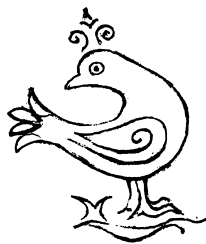
Αὐτὰ πού γράφτηκαν παραπάνω δὲν ἀποσκοποῦν στὸ νὰ κακίσουν ἢ κατηγορήσουν κάποιους, ἔστω καὶ κακοπροαίρετα κινουμένους. Θέλουν νὰ στηρίξουν τὴν ἄποψη ὅτι καλὰ ἔκανε ἡ Ἐκκλησία καὶ εἶχε χρέος νὰ δώσει καὶ πρέπει νὰ δίνει γενναιόδωρα, ὅταν μπορεῖ, σὲ ἀνθρώπους ἀνήμπορους καὶ στὰ ὅποια κοινωνικὰ προβλήμα-

τα καὶ ἀνάγκες. Ὅπως καλὰ ἔκανε καὶ κάνει ἡ Πολιτεία καὶ εἶναι ἠθικὸ χρέος τῆς, πέρα ἀπὸ τὶς συμβατικὲς τῆς ὑποχρεώσεις, νὰ μισθοδοτεῖ τὸν κληρο. Πίσω ἀπὸ αὐτὴ τὴ στενὴ καὶ ἀμφίδρομη σχέση βρίσκονται ἀγῶνες, ἱστορία, παράδοση καὶ ὁράματα ἑνὸς γένους.

Ἦ Ο Καταστατικὸς Νόμος τῆς Ἐκκλησίας πού ἔγινε μὲ τὴ σύμπραξη καὶ τοῦ Κράτους κάνει λόγο γιὰ τοὺς διακριτοὺς ρόλους τῶν δύο φορέων. Ἐδῶ ἐστιάζεται τὸ πρόβλημα καὶ ἐδῶ ἀπαιτεῖται ἡ ἐπικέντρωση τῆς προσοχῆς μας. Ἦ Ἐπανεξέταση, ἡ ἐμβάθυνση καὶ ἡ κατοχύρωση τῶν διακριτικῶν αὐτῶν διοικητικῶν ρόλων δὲν βλάπτουν, ἀντιθέτως ἀπομακρύνουν διαφαινόμενες διαιρέσεις καὶ διχασμούς μὲ ἀπρόβλεπτες τὶς συνέπειες τῆς χαλάρωσης τοῦ ἴσου τῆς κοινωνικῆς συνοχῆς μας, μὲ ὅ,τι αὐτὸ συνεπάγεται.

Ἦ Ἡ ὑπέρβαση τῶν ὁρίων αὐτῶν εἴτε ἀπὸ τὴ μία εἴτε ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, ὅπου εἶναι καλοπροαίρετη, ὅπως πιστεύω, θεραπεύεται. Θέματα ὅπως εἶναι ἡ ἡδη κατατεθεῖσα στὴ Βουλὴ πρόταση νόμου γιὰ χωρισμὸ Ἐκκλησίας καὶ Κράτους, ἀσφαλῶς καὶ θὰ τὰ συζητήσουμε. Ἐπιβάλλεται μερικὲς δευτερεύουσες γιὰ τὴν Ἐκκλησία διατάξεις, πού τὸ Κράτος κάποτε καθόρισε καὶ οἱ καιροὶ τὸ ἀπαιτοῦν, νὰ ἀλλαγθοῦν ἢ καὶ νὰ καταργηθοῦν.

Θέματα ὁμως οὐσίας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ γεγονότος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὰ ἐμπιστευθοῦμε σὲ χέρια ἀνθρώπων πού δὲν γεύθηκαν ἀκόμη τὴν πραγματικὴ ἐκκλησιαστικὴ ἐμπειρία, ἐπηρεασμένων ἀπὸ τὶς μικρότητες καὶ τὶς ἀστοχίες τῆς ἐκκλησιαστικῆς δυστυχῶς ἐκκοσμίκευσης. Αὐτὸ ἀσφαλῶς ἐναπόκειται στὰ χέρια καὶ στὴ συνείδηση τοῦ κυρίαρχου καὶ πιστευόντος ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ Διαβαλκανικὴ Συνεργασία

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εὐχεται καὶ προσεύχεται ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου καὶ ἰδιαίτερος μεριμνᾷ καὶ ἀγωνιᾷ γιὰ τὴν ἐπικράτηση τῆς εἰρήνης, τῆς καταλλαγῆς καὶ τοῦ κλίματος συνεργασίας στὴν ταραγμένη βαλκανικὴ γειτονιά μας. Στὸ πλαίσιο αὐτὸ ἐντάσσεται καὶ τὸ Διαβαλκανικὸ Συνέδριο μὲ τίτλο «Ὁ ρόλος τῆς Ἐκκλησίας στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ὀλοκλήρωση τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν», τὸ ὁποῖο διοργανώθηκε στὸν Βόλο ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Δημητριάδος καὶ τὸ Διεθνὲς Ἰνστιτούτο Διαβαλκανικῆς Συνεργασίας «Ρήγας Βελεστινῆς». Τὸ Συνέδριο πραγματοποιήθηκε ἀπὸ τὶς 4 ἕως καὶ τὶς 7 Δεκεμβρίου τ.ἔ. στὸ Συνεδριακὸ Κέντρο Θεσσαλίας στὰ Μελισσιάτικα καὶ προκάλεσε τὸ ἔντονο ἐνδιαφέρον τῶν τοπικῶν Μ.Μ.Ε. καὶ τῆς κοινῆς γνώμης. Κατὰ τὴν ἑναρξὴ ἀνεγνώσθη μῆνυμα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου καὶ ἀπηύθυναν χαιρετισμὸ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος, ὁ κ. Γεώργιος Σούρλας, Β' Ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς καὶ Πρόεδρος τοῦ Διεθνoῦς Ἰνστιτούτου Διαβαλκανικῆς Συνεργασίας «Ρήγας Βελεστινῆς», καὶ ἐκπρόσωποι τῶν Ἐκκλησιῶν Σερβίας, Ρουμανίας, Βουλγαρίας, Ἀλβανίας καὶ τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν. Τὴν ἑναρξὴ κήρυξε ὁ ὑφυπουργὸς Ἐξωτερικῶν κ. Παναγιώτης Σκανδαλάκης. Ἡ καταληκτικὴ συνεδρίαση ἔλαβε χώραν στὸ Δημαρχεῖο τοῦ Βελεστίνου καὶ στὴν συνέχεια οἱ συνέδριοι ἐπεσκέφθησαν τὸ σπίτι τοῦ Ἐθνομάρτυρος Ρήγα Φερραίου καὶ τέλεσαν ἐπιμνημόσυνη δέηση εἰς μνήμην του. Μεταξὺ τῶν ὁμιλητῶν περιλαμβάνοντο καὶ δύο στελέχη τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, ὁ κ. Βασίλειος Μαραγκός, τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δικαιοσύνης, Εἰρήνης καὶ Ἀσφαλείας, καὶ ὁ κ. Ἀριστοτέλης Γαβριηλίδης, ὑπεύθυνος γιὰ τὴν Διεύρυνση πρὸς τὴν Σερβία-Μαυροβούνιο. Ἀξίζει νὰ τονισθεῖ ὅτι μὲ εἰδικὴ εἰσήγησή του ὁ Βουλευτὴς κ. Γεώργιος Σούρλας κατέδειξε ὅτι τὰ ὁράματα τοῦ Ρήγα ἐνεπνέοντο ἀπὸ τὴν Ὀρθόδοξη Πίστη του, ἐνῶ κάποιοι ἄλλοι προσπαθοῦν νὰ τὸν παρουσιάσουν ὡς ὁπαδὸ τῶν ἀθεϊστικῶν ρευμάτων πού ἦσαν ἰσχυρὰ στὴν Δυτικὴ Εὐρώπη τοῦ 18ου αἰῶνος.

Κ.Χ.

Ὁ Λούσιος τοῦ Ἀσκητισμοῦ καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ

Στὴν Στεμνίτσα τῆς Ἀρκαδίας κοντὰ στὴν κοίτη τοῦ ποταμοῦ Λούσιου διοργανώθηκε τὸ Συνέδριο «Ὁ Λούσιος τοῦ Ἀσκητισμοῦ καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ» (1 καὶ 2 Ὀκτωβρίου τ.ἔ.). Τὸ Συνέδριο τελοῦσε ὑπὸ τὴν εὐλογία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Θεοφίλου καὶ εἶχε ὡς κύριο φορέα διοργανώσεως τὸν Δήμο Τρικολώνων. Ὁργανωτικὴ ψυχὴ τοῦ Συνεδρίου ὑπῆρξε ὁ Ὁμότιμος Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Στυλιανὸς Παπαδόπουλος. Τρία κυρίως θέματα ἀπασχόλησαν τοὺς ἐκλεκτοὺς ὁμιλητές: α) Τὰ μοναστήρια καὶ τὰ βυζαντινὰ μνημεῖα τῆς περιοχῆς, β) ἡ ἑξηκονταετὴς προσφορὰ τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Καθηγουμένου τῆς ἱερᾶς Μονῆς Τιμίμου Προδρόμου Γέροντος Θεοκτίστου καὶ γ) ἡ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τοῦ ἀειμνήστου Στεμνιτσιώτου καθηγητοῦ Παναγιώτη Τρεμπέλα. Στὸν π. Θεόκτιστο ἐπεδόθη τὸ

**Ἡ Ἐκκλησία καὶ
ἡ Διαβαλκανικὴ Συνεργασία****Ὁ Λούσιος τοῦ Ἀσκητισμοῦ
καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ****Ὁ κ. Γ. Μπαμπινιώτης
γιὰ τὸ μάθημα
τῶν Θρησκευτικῶν****Συγχαρητήρια
στὸν κ. Δημ. Κοσμόπουλο**

χρυσούν μετάλλιον τῆς πόλεως ἀπὸ τὸν Δήμαρχο Τρικολώνων κ. Γεώργιο Μπαρουῦτσο. Τὴν Κυριακὴ 2/10/2005 ἐτελέσθη μνημόσυνο ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἀειμνήστων καθηγητῶν Παναγιώτου Τρεμπέλα καὶ Ἰθασίου Χαστούπη. Εἶναι ἀξιέπαινες τέτοιες προσπάθειες, ὅταν συνδυάζουν τὴν ἐπιστημονικὴ διερεύνηση στοιχείων τῆς Ἑλληνορθοδόξου Παραδόσεώς μας μετὰ τὴν ἀπότιση φόρου τιμῆς σὲ προσωπικότητες ποὺ προσέφεραν πολλὰ στὴν Ἐκκλησίαν, στὴν ἐπιστήμην, στὴν κοινωνίαν.

K.X.

Ὁ κ. Γ. Μπαμπινιώτης γιὰ τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν

Ἐπειδὴ κατὰ καιροὺς ἀκούονται καὶ γράφονται διάφορες προτάσεις γιὰ τὴν μετατροπὴ τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν ἀπὸ ὁμολογιακὸ (Ὁρθοδόξου περιεχομένου) σὲ θρησκευτολογικὸ –ἀπόψεις μετὰ τίς ὁποῖες διαφωνεῖ ριζικὰ ἡ Ἐκκλησία μας– θυμηθῆκαμε κάποιες παλαιότερες λίαν ἐνδιαφέρουσες σκέψεις τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Γλωσσολογίας καὶ Πρωτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γεωργίου Μπαμπινιώτη. Στὶς 17/9/1995 ὁ κ. Μπαμπινιώτης δημοσίευσε στὸ ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ἓνα ἄρθρο ὑπὸ τὸν εὐγλωττο - ἐρωτηματικὸ τίτλο «Τὰ Θρησκευτικὰ προαιρετικὸ μάθημα;» Ἀπὸ τὸ κείμενο αὐτὸ ἐπιλέγουμε ἓνα χαρακτηριστικὸ ἀπόσπασμα. «Μπορεῖς νὰ ἀναπτύξεις θρησκευτικὴ συνείδηση μέσα ἀπὸ μία Παιδείαν, ὅποιαδήποτε Παιδείαν, ἐρήμην τῆς ἐπικρατοῦσας θρησκείας, ὅποιασδήποτε ἐπικρατοῦσας θρησκείας; Τὸ τί πιστεύουν ἢ τί πίστεψαν οἱ διάφοροι λαοὶ τῆς Γῆς, ἀπὸ τίς θρησκείας τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος καὶ τῆς Ρώμης ἕως τὸν ἰουδαϊσμό, τὸν ἰσλαμισμό, ζωροαστρισμὸ καὶ ἄλλες ἀρχαῖες λατρεῖες, ἀπὸ τὸν κομφουκιανισμό, τὸν ταοϊσμό, τὸν Μαχαγιάσα, τὸν βουδισμό καὶ τὸν σιντοϊσμό μέχρι τὸν ἀρχικὸ βουδισμό, τὸν ἰνδουισμό, τὸν ζαϊνισμό καὶ ἄλλες ἀνατολικὰς θρησκείας, ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ἀφρικανικῶν μέχρι τὴν πληθώρα τῶν ἰνδιάνικων θρησκευτικῶν πεποιθήσεων, αὐτὲς οἱ γνώσεις -

πληροφορίες μποροῦν νὰ ἀναπτύξουν θρησκευτικὴ συνείδηση στὰ παιδιὰ τοῦ σχολείου; Μερικοὶ νομικοὶ ποὺ ἀπετόλμησαν, μπαίνοντας στὰ χωράφια τῆς Παιδείας καὶ τῆς Ἐκπαίδευσης, νὰ εἰσηγηθοῦν τί πρέπει νὰ διδάσκεται ὡς Θρησκευτικὰ στὸ Σχολεῖο ἀποδεικνύονται ἀπὸ ἀνίδεοι ἕως ἀφελεῖς, προτείνοντας ἄλλοτε γνωριμῖα μετὰ ὅλες τίς ὑπάρχουσες θρησκείες, ἄλλοτε φιλοσοφικοῦ διδασκαλία. Τελικὰ μπορεῖς νὰ μιλήσεις γιὰ ἀνάπτυξη θρησκευτικῆς συνείδησης τῶν Ἑλλήνων, ὡς Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν μέσα στὸ σχολεῖο, χωρὶς νὰ διδάξεις τὴν Ἁγίαν Γραφήν, τοὺς Πατέρες καὶ τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας, χωρὶς νὰ καταλάβουν τὰ Ἑλληνόπουλα τὸ νόημα τῆς Θεῆς Λειτουργίας τῶν Ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων, τοῦ Πάσχα ἢ τῆς Παναγίας, τὴν ἔννοια τῶν Ἁγίων ἢ τῶν μαρτύρων τῆς Πίστεως ἢ τὸ νόημα τῆς ἀνεπανάληπτης χριστιανικῆς ὑμνογραφίας;» Πολὺ κρίσιμα ἐρωτήματα, τὰ ὁποῖα οὐδέποτε ἀψηχόλησαν σοβαρὰ τοὺς συντάκτες τῶν δῆθεν καινοτόμων νομοθετικῶν προτάσεων. Ἐκείνους ποὺ θεωροῦν πρόοδο γιὰ τὴν κοινωνίαν μας τὴν ἐπαναφορὰ τῶν ἀθεϊστικῶν καὶ ἀντιεκκλησιαστικῶν ἰδεολογημάτων τοῦ 18ου καὶ 19ου αἰῶνος!

K.X.

Συγχαρητήρια στὸν κ. Δημήτρη Κοσμόπουλο

Ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ἀπευθύνει θερμὰ συγχαρητήρια στὸν κ. Δημήτρη Κοσμόπουλο, ποιητὴ-δοκιμογράφο καὶ συνεργάτη τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴν τιμητικὴ βράβευσή του ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν. Στὸν κ. Κοσμόπουλο ἀπονέμεται στὶς 29/12/2005 τὸ βραβεῖο «Λάμπρου Πορφύρα» τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ὡς ἀναγνώριση τῶν λαμπρῶν ἐπιδόσεων του στὸν τομέα τῆς λυρικῆς ποιήσεως. Ὅλο τὸ ἔργο τοῦ Δημήτρη Κοσμόπουλου εἶναι μία συνεχὴς μαρτυρία Χριστιανικῆς Πίστεως καὶ Ἑλληνορθοδόξου Παραδόσεως. Τοῦ εὐχόμεθα καλὴ καὶ δημιουργικὴ συνέχεια μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**Πρόταση διχασμού του λαού κατατέθηκε στη Βουλή****Ἱερά Σύνοδος
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος****Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν****Ἱεραὶ Μητροπόλεις
Καστορίας****Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας**

Ἡ κατάθεση στὴ Βουλὴ Σχεδίου Νόμου γιὰ τὴν δῆθεν κατοχύρωση τῆς καλὰ κατοχυρωμένης ἤδη Συνταγματικῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, ὑποκρύπτει κάτω ἀπὸ τὸν παραπλανητικὸ αὐτὸ τίτλο τὰ ἀπὸ μακροῦ σχέδια τῶν «ἐκσυγχρονιστῶν» τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, ποὺ ἐπέλεξαν νὰ ταυτίσουν τὸν ἀναγκαῖο κατὰ τὰ ἄλλα κοινωνικὸ ἐκσυγχρονισμὸ μὲ τὴν περιθωριοποίησιν ὄχι μόνο τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ τῆς ἴδιας τῆς θρησκείας τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τῶν Ἑλλήνων, τῆς Ὁρθοδοξίας.

Θὰ περίμενε κανεὶς, ἀπὸ ὑπεύθυνα καὶ ἀξιόλογα πρόσωπα, νὰ στρέψουν τὴν προσοχὴ καὶ τὴν συμβολὴ τῶν στὴ διόρθωση τῶν ἀπὸ ἐτῶν κακῶς κειμένων στὴν Ἑλληνικὴ κοινωνία, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν ὀρατὴ ὑπονόμευση τῶν θεσμῶν, ἀπὸ τὴν σταθερὴ καὶ ὁμόφωνη ἀντιμετώπιση τῶν σοβαρῶν ἐθνικῶν μας προβλημάτων, ἀπὸ τὴν ἐπιστράτευση κάθε δυνάμεως ποὺ θὰ μπορούσε νὰ συνεισφέρει στὴν ἐπίλυση τῶν σοβούντων προβλημάτων τῆς καθημερινῆς καὶ διαχρονικῆς ζωῆς μας, ἀνταποκρινόμενοι πειστικὰ στὶς ζωτικὲς ἀνάγκες τοῦ Λαοῦ καὶ τῆς Πατρίδος.

Ἄντ' αὐτῶν καὶ λόγῳ τῆς ἐμφανοῦς ἀπὸ ἔτη χρεωκοπίας πολλῶν ἰδεολογιῶν, ἐπελέγη ἡ ὁδὸς τῆς ἀποδυναμώσεως τῆς χριστιανικῆς πίστεως μὲ τὴν ἐγκαθίδρυση τοῦ καθεστῶτος μιᾶς ἄθεης Πολιτείας καὶ δυστυχῶς τὸν συνακόλουθο διχασμὸ ἐνὸς ὁλόκληρου Λαοῦ. Διχασμὸ, ποὺ ὅπως φαίνεται, ἀρκετοὶ ἐκτὸς Ἑλλάδος, διακαῶς τὸν ἐπιθυμοῦν.

Ἡ Ἐκκλησία λυπᾶται γιατί σὲ ἐποχὴ τραγικῶν διεργασιῶν ποὺ συντελοῦνται ἐντὸς καί, κυρίως, ἐκτὸς τῆς χώρας καὶ ἀπειλοῦν τὴν οὐσιαστικὴ ἐπιβίωση τοῦ Λαοῦ μας, κάποιοι ἐξορμοῦν ἀνεύθυνα γιὰ νὰ κατεδαφίσουν τὴν πίστη τοῦ Λαοῦ, ἀντὶ νὰ τὴν ἐνισχύσουν ὡς πολῦτιμο παράγοντα ἐσωτερικῆς ψυχικῆς πληρότητας, ἐθνικῆς ὁμοψυχίας καὶ κοινωνικῆς συνοχῆς.

Ἡ Ἐκκλησία δὲν ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὰ σχέδια καὶ τίς ποικίλες ἐπιδιώξεις τῶν ὀποιῶν κύκλων. Συνεχίζει τὸ δρόμο Της μὲ σεβασμὸ στὴν ἱστορία καὶ τὴν παράδοσή Της, μὲ πλήρη ἐπίγνωση τοῦ πνευματικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ρόλου τῆς, τὸν ὁποῖον εἶναι βεβαία ὅτι ἐκτιμᾷ καὶ ἀποδέχεται ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς καὶ ὁ ἀπανταχοῦ Ἑλληνισμὸς.

Ἄλλωστε οἱ μεγάλες ἀποφάσεις ἀνήκουν στὸν Ἑλληνικὸ Λαὸ καὶ ὄχι σὲ πρόσωπα. Τὰ οἰαδήποτε πρόσωπα.

Ἡμερίδα γιὰ τὴν Κατήχηση

Παρουσία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου πραγματοποιήθηκε στὶς 24 Νοεμβρίου στὸ Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν Ἱ. Μ. Πεντέλης ἡ Ἡμερίδα γιὰ τὴν Κατήχηση. Στὴν Ἡμερίδα ἡ ὁποία σημείωσε μεγάλη ἐπιτυχία ἔλαβαν μέρος ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμος, πρόεδρος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς

Χριστιανικής Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος, ὁ Σεβασμώτατος Μητροπολίτης Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος, μέλος τῆς ἰδίας Ἐπιτροπῆς καὶ ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν σύνεδροι.

Τὰ βασικὰ θέματα ποὺ ἀπασχόλησαν τοὺς Συνέδρους ποὺ ἐργάσθησαν σὲ τρεῖς ὁμάδες ἦσαν ἀντιστοίχως:

1. Ὑπάρχει κρίση καὶ σὲ τί συνίσταται αὐτή;
2. Θεολογικὲς προϋποθέσεις καὶ πρακτικὲς λύσεις γιὰ τὴν ὑπέρβασή της.

3. Τρόποι ποὺ χρησιμοποιήθηκαν ἀπὸ τοὺς Συνέδρους γιὰ τὴν προσέγγιση τῶν νέων, καθὼς πολλοὶ ἀπὸ τοὺς συμμετέχοντες διακρίνονται γιὰ τὴν ἐπιτυχή διακονία τους στὸν τομέα τῆς Κατήχησης.

Στὴν τοποθέτησή του ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος ἀναφέρθηκε στὸν σοβαρὸ προβληματισμὸ του γιὰ τὴν Κατήχηση, καθὼς τὰ δεδομένα ἀλλάζουν καὶ ἡ ἀνάγκη γιὰ ἀναζήτηση νέων μορφῶν κατήχησης εἶναι ἐπιτακτική, τὸ βάρος της πέφτει στὴν Ἐκκλησία, ἀφοῦ ἡ οἰκογένεια ὡς παράγων κατήχησης ἔχει ἐν πολλοῖς ἀτονήσει ὑπὸ τὸ βάρος τῆς κρίσεως, τὴν ὁποία διέρχεται αὐτή, μὲ συνέπεια νὰ μὴν κατανοεῖ τὴν ἀνάγκη γιὰ τὴν κατήχηση τῶν παιδιῶν καὶ νὰ ἀδιαφορεῖ σχετικά. Ἡ θρησκευτικότητα ὅμως τῶν Ἑλλήνων, παρατήρησε ὁ Μακαριώτατος, παρέχει κάποιες ἐλπίδες, ἀλλὰ χρειάζεται προσπάθεια γιὰ ἀξιοποίησή τους.

Ἕνας δεῦτερος παράγων εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ σχολεῖο δὲν εἶναι αὐτὸ ποὺ ἦταν. Τὸ θρησκευτικὸ μάθημα ἀμφισβητεῖται πρὸς τὸ παρὸν ὅσον ἀφορᾷ στὸν ὁμολογιακὸ χαρακτήρα καὶ ἴσως ἀργότερα καθ' ὅλοκληριαν. Ἡ σύνθεση τοῦ σχολείου ἀλλάζει καὶ αὐτὸ εὐνοεῖ τὴν ἀλλαγὴ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ μαθήματος. Δὲν μποροῦμε πλέον νὰ ἐλπίζουμε στὸ Σχολεῖο γιὰ τὴν ὀρθόδοξη κατήχηση τῶν παιδιῶν.

Στὴν συνέχεια ἀναφέρθηκε στὴ στενότητα τοῦ ἐλεύθερου χρόνου τῶν παιδιῶν ἀκόμα καὶ τὸ Σαββατοκύριακο, ὁπότε δυσκολεύονται νὰ παρακολουθήσουν τὶς κατηχητικὲς συναθροίσεις τῶν ἐνοριῶν τους.

Εἶναι ἀνάγκη, τόνισε στὴ συνέχεια ὁ Μακαριώτατος, νὰ προβληματισθοῦμε σοβαρὰ ὥστε ἡ κατηχητικὴ διακονία νὰ προσφέρεται μὲ σύγχρονο καὶ ἐλκυστικὸ τρόπο, νὰ χρησιμοποιήσουμε καὶ τὶς νέες τεχνολογίες, νὰ ἀναζητήσουμε τὰ αἷτια τῆς κρίσης, ἡ ὁποία τελικὰ μπορεῖ νὰ εἶναι μιὰ θετική, δηλαδὴ δημιουργική, κρίση. Μᾶς ἐνθαρρύνει τὸ γεγονὸς, ὑπογράμμισε, ὅτι τόσο στὶς μεγάλες πόλεις ὅσο καὶ στὴν ἐπαρχία ὑπάρχουν ἐνορίες

ποὺ ἔχουν ἀκμάζουσα κατηχητικὴ καὶ ποιμαντικὴ κίνηση, καὶ ἀνέφερε τὸ παράδειγμα ἐνορίας στὴ Θεσσαλονίκη ποὺ κατὰ τὶς ἐβδομαδιαῖες συνάξεις τῆς συγκεντρώνει ὑπὲρ τοὺς ἑξακοσίους φοιτητὲς καὶ φοιτήτριες.

Ὁ Σεβασμώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμος μίλησε γιὰ τὴν σπουδαιότητα τοῦ προβλήματος, τὶς προσπάθειες τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν μελέτη τῶν σχετικῶν θεμάτων καὶ εὐχαρίστησε τὸν Μακαριώτατο γιὰ τὴν παρουσία του.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Παῦλος Ἰωάννου στὴν εἰσαγωγικὴ ὁμιλία του ἐξέφρασε τὴν ποιμαντικὴ ἀγωνία του γιὰ τὴν κατήχηση τῶν παιδιῶν καὶ τῶν νέων στὴν Ἐκκλησία ὅπως καὶ γιὰ τὴν κατηχητικὴ ἐλλειμματικότητα τῶν γονέων, ἀναφέρθηκε στὶς αἰτίες καὶ τὰ προβλήματα τῆς σύγχρονης κατήχησης τονίζοντας, ὅτι ἡ μὴ σωστὴ λειτουργία τῆς Κατηχητικῆς Συνάξεως τόσο ἀπὸ πλευρᾶς χώρου καὶ περιβάλλοντος ὅσον καὶ ἀπὸ πλευρᾶς ἀνεπάρκειας κἀποιων Κατηχητῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ αὐτονόμηση ἀπὸ τὴν ζωὴ τῆς Ἐνορίας τοῦ κατηχητικοῦ ἔργου εἶναι ἀνασταλτικοὶ παράγοντες γιὰ τὴν ἐπιτυχία του.

Παρατήρησε ἐπίσης ὅτι ἡ ὀργάνωση τοῦ νεανικοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου σὲ μιὰ ἐνορία χρειάζεται ὀρθὲς θεολογικὲς βάσεις, χρήζει μελέτης καὶ σχεδιασμοῦ τῶν ἰδιαιτεροτήτων τῆς κάθε ἐνορίας, ἐπιλογή προσώπων μὲ συνειδητὴν ἱεραποστολικὴ καὶ ζήλο κατ' ἐπίγνωσιν καὶ ὑπογράμμισε ὅτι εἶναι αὐτονόμη ἡ ἀνάγκη ὑλικοτεχνικοῦ ἐξοπλισμοῦ, ὥστε οἱ νέες τεχνολογίες νὰ τεθοῦν στὴν ὑπηρεσία τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου καὶ τὸ σημαντικότερο ἡ ἀξιοποίησή τοῦ λαϊκοῦ στοιχείου στὴ ζωὴ τῆς Ἐνορίας.

Τὰ πορίσματα τοῦ Συνεδρίου θὰ μελετηθοῦν ἀπὸ τὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ θὰ ὑποβληθοῦν στὴν Ἱερά Σύνοδο.

(25.11.2005)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐκδήλωση πρὸς τιμὴν τῶν 5.500 ἐθελοντῶν τοῦ ἐράνου ἀγάπης τῆς Ι.Α.Α.

Πραγματοποιήθηκε στὶς 29 Νοεμβρίου στὸ κλειστὸ γήπεδο τοῦ Σπόρτιγκ, μὲ πρωτοβουλία τοῦ Μακαριωτά-

του Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, ἡ ἐκδήλωση τῆς Διεύθυνσης Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν πρὸς τιμὴν τῶν 5.500 ἐθελοντριῶν τοῦ Ἐράνου Ἀγάπης.

«Σὰς ἐπαινῶ, γιατί φέρνετε τὴν ἀνθρωπιά μέσα στὸν κόσμο, γιατί τονίζετε τὶς ὑπερούσιες ἀξίες τῆς Πίστewος καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας» εἶπε ὁ Μακαριώτατος, ἀπευθυνόμενος στὶς ἐθελόντριες, στὶς ὁποῖες ἀπένειμε τιμητικὰ διπλώματα γιὰ τὴν πολύτιμη συμβολή τους στὸ φιλανθρωπικὸ καὶ κοινωνικὸ ἔργο τῆς Ι.Α.Α. «Ἐσεῖς οἱ ἐθελόντριες τῆς ἀγάπης», τόνισε, «ἔχετε μία εἰδοποιὸ διαφορά ἀπὸ κάθε ἄλλο ἐθελοντή, καθὼς ἔχετε διδαχθεῖ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία νὰ βλέπετε στὸ πρόσωπο τοῦ κάθε βασανισμένου καὶ περιφρονημένου ἀνθρώπου τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ». «Σήμερα ἡ κοινωνία μας», πρόσθεσε, «βρίσκεται σὲ μεγάλη κρίση, γιατί οἱ περισσότεροι κοιτάζουν μόνο τὸν ἑαυτό τους καὶ ἀδιαφοροῦν γιὰ τὸν διπλανό τους». Καὶ συνέχισε: «Ζοῦμε σὲ μία κοινωνία, ὅπου δὲν ὑπάρχει τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἀνάγκης. Ἐσεῖς, οἱ ἐθελόντριες τῆς Ἐκκλησίας, διαψεύδετε αὐτὴ τὴν κατάσταση μὲ τὴν αὐθόρμητη συμμετοχή σας στὸν Ἐρανο τῆς Ἀγάπης καὶ σὲ ὅλα τὰ ἄλλα ἔργα ἀγάπης ποὺ πραγματοποιεῖ ἡ Ἐκκλησία». «Ἡ Ἐκκλησία μας», σημείωσε, «καυχᾶται γιὰ ὅλες σας, γιατί εἶστε συνεργάτιδες μας καὶ γιατί, χάρη σὲ ἐσᾶς, συνεχίζουμε τὸ ἔργο ποὺ ἔχουμε ἀναλάβει». «Σὲ λίγες ἡμέρες ποὺ ἀρχίζει ὁ Ἐρανος τῆς Ἀγάπης θὰ κουραστεῖτε καὶ ἐνδεχομένως νὰ συναντήσετε καὶ ἀνθρώπους ποὺ θὰ σᾶς πικράνουν, ποὺ δὲν θὰ σᾶς δώσουν αὐτὸ ποὺ ζητᾶτε, ἀλλὰ θὰ κοιτάξουν νὰ σᾶς ἀποθαρρύνουν» εἶπε χαρακτηριστικὰ. «Νὰ ξέρετε», συνέχισε, «ὅτι ἐσεῖς σηκώνετε στοὺς ὤμους σας τὸν ὄνειδισμό τοῦ Χριστοῦ, νὰ ξέρετε ὅτι χάρη στὴν προσπάθεια καὶ τοὺς κόπους σας μπορεῖ ἡ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπή νὰ συνεχίσει τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα κάνει». «Χάρη σ' ἐσᾶς», ὑπογράμμισε ὁ Μακαριώτατος, «συντηροῦμε τὶς 18 Στέγες Γερόντων, τὶς 3 Στέγες Φιλοξενίας γιὰ Ἀστέγους, τὰ 72 Ἐνοριακὰ Συσσίτια, στὰ ὁποῖα προσφέρουμε 6.000 μερίδες φαγητοῦ ἡμερησίως». «Χάρη σ' ἐσᾶς», εἶπε, «λειτουργοῦν οἱ 2 βρεφονηπιακοὶ σταθμοί, συνεχίζεται τὸ πρόγραμμα αἰμοδοσίας —καὶ φέτος ἔχουν ἤδη συγκεντρωθεῖ περισσότερες ἀπὸ 6.000 μονάδες αἵματος—, συνεχίζει νὰ προσφέρει ἀγάπη καὶ προστασία σὲ παιδιὰ μὲ εἰδικὲς ἀνάγκες τὸ Ἴδρυμά μας, ἐξακολουθεῖ νὰ ντύνει τοὺς ἀπόρους ἡ "Ταβιθά", ἔχοντας ἤδη ἐξυπηρετήσει 72.000 ἀνθρώπους, λειτουργεῖ τὸ πρόγραμ-

μα τῆς "Κιβωτοῦ τῆς Ἀγάπης", προσφέροντας ἡμερησίως περισσότερες ἀπὸ 100 μερίδες φαγητοῦ στοὺς ἀστέγους τῆς Ἀθήνας, συνεχίζουν νὰ δίνουν μηνιαῖα βοηθήματα σὲ ἀπόρους τὸ Γενικὸ Φιλόπτωχο Ταμεῖο καὶ τὰ Ἐνοριακὰ Φιλόπτωχα Ταμεῖα καὶ συνεχίζεται τὸ πρόγραμμα ὑποτροφιῶν σὲ φτωχοὺς μαθητὲς καὶ φοιτητὲς». «Μέχρι σήμερα», ὑπογράμμισε, «τὸ Γ.Φ.Τ. καὶ τὰ Ε.Φ.Τ. τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς ἔχουν προσφέρει ἀπὸ κοινοῦ βοήθεια ἀξίας 5,2 δισεκατομμυρίων δραχμῶν, ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, τὸ 2004, προσέφερε συνολικὰ σὲ Ἕλληνες καὶ μετανάστες βοήθεια ποὺ ἀνέρχεται στὰ 22 δισεκατομμύρια δραχμῆς». Καὶ πρόσθεσε: «Μέσα στὴν Ἐκκλησία ὑπάρχει ἡ τιμιότητα καὶ ἡ ἐντιμότητα, ἀνθρωποι ποὺ θυσιάζονται γιὰ τὸν πλησίον. Μπορεῖ νὰ ὑπάρχουν σποραδικὰ ἀρνητικὰ φαινόμενα, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν θὰ πρέπει νὰ ἐπηρεάζει τὸ σύνολο καὶ νὰ δημιουργεῖ μία εἰκόνα ποὺ δὲν ἀνταποκρίνεται στὴν πραγματικότητα. Ἡ Ἐκκλησία μας, στὶς περιπτώσεις τῶν καταγγελιῶν ποὺ ὑπῆρξαν, κίνησε ἄμεσα ὅλες τὶς κανονικὲς καὶ νόμιμες διαδικασίες καὶ διέταξε ἀνακρίσεις σὲ βάρος Μητροπολιτῶν καὶ ἄλλων κληρικῶν. Καὶ αὐτὲς ὀλοκληρώθηκαν χωρὶς ἐνδείξεις πιθανῆς ὑπαιτιότητας, ἐκτὸς ἀπὸ ὀρισμένες περιπτώσεις ποὺ τιμωρήθηκαν παραδειγματικά. Ἡ Ἐκκλησία μας διαχειρίζεται μὲ ἀπόλυτη διαφάνεια τὰ οικονομικά της καὶ μάλιστα, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἔλεγχο τῆς Πολιτείας, στὸν ὁποῖο οἱ Ἱ. Μητροπόλεις ὑπόκεινται, ἔχει συστήσει καὶ δικὸ της εἰδικὸ ἐλεγκτικὸ σῶμα». Καταλήγοντας, ὁ Μακαριώτατος ἐξέφρασε τὰ αἰσθήματα ὑπερηφάνειας γιὰ τὸ ἔργο τῶν ἐθελοντριῶν, τοῦ «εἰρηνικοῦ στρατοῦ», ὅπως εἶπε, τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος ἀγωνίζεται γιὰ τὸ καλὸ, τὴ δικαιοσύνη καὶ τὴν ἰσότητα.

Ἀπὸ τὴν πλευρά της, ἡ Ἀν. Ὑπουργὸς Πολιτισμοῦ κ. Φάνη Πάλλη-Πετραλιᾶ, κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ χαιρετισμοῦ της, χαρακτήρισε τὶς ἐθελόντριες «ἀγγέλους τῆς ἀγάπης». «Σὲ μία τέτοια ἐποχή», εἶπε, «ποὺ κυριαρχεῖ ἡ ἀτομικότητα καὶ ὁ ἐγωισμὸς, ὅλες ἔχετε ἓνα κοινὸ χαρακτηριστικὸ, τὴν ἀγάπη στὸ Χριστό». Καὶ πρόσθεσε: «Κάνετε ἓνα δύσκολο ἔργο, ἀλλὰ ὅλοι ξέρουμε ὅτι τὸ νὰ εἶσαι ἐθελοντὴς εἶναι κάτι περισσότερο ἀπὸ προσφορά, εἶναι κατάθεση ψυχῆς». Ἀπευθυνόμενη τέλος στὸν Μακαριώτατο, ἡ Ὑπουργὸς τὸν προέτρεψε νὰ ἀνακοινῶναι ἡ Ἐκκλησία τὸ ἔργο Της, γιατί, ὅπως ὑπογράμμισε, «θέλουμε νὰ τὸ γνωρίζουμε, νὰ τὸ μαθαίνουμε καὶ νὰ τὸ χειροκροτοῦμε».

(29.11.2005)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Ἐπίσκεψη Μακαριωτάτου στήν Ἱ. Μητρόπολη Πατρῶν

Ἐπίσκεψη στήν Ἱ. Μητρόπολη Πατρῶν πραγματοποιήθηκε στίς 29 καί 30 Νοεμβρίου ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος μέ τήν εὐκαιρία τῶν ἑορτασμῶν μνήμης τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, πολιούχου τῆς Πάτρας.

Ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας προεξήρχε τὸ πρωτὶ τῆς 30/11 στὸ Πολυαρχιερατικὸ Συλλεiturγο ποὺ τελέσθηκε στὸν Πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸ Ἁγίου Ἀνδρέου. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ὁμιλίας του ἐπισημανε, μεταξύ ἄλλων, ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ πολυτιμότερο δῶρο ποὺ μᾶς ἔχει χαρίσει ὁ Θεός. «Μέσα στήν Ἐκκλησία», εἶπε, «βιώνουμε ἀφενὸς τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ καί, ἀφετέρου, τὴν ὑπέρβαση τῆς δικῆς μας ἀτομικότητας». «Μετατρέπομαστε», πρόσθεσε, «ἀπὸ ἄτομο σὲ πρόσωπο, σὲ μία ὄντοτητα, ἢ ὁποῖα καλεῖται νὰ ζήσει μέσα στὸ πνεῦμα τῆς κοινωνίας μέ τὸν Θεὸ καί τὸ σὺνάνθρωπο». Καί συνέχισε: «Μέσα σὲ αὐτὴ τὴν κοινωνία, ὁ καθένας διασώζει τὴν προσωπικότητά του, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι μέσα στήν Ἐκκλησία διδασκόμαστε νὰ συμπεριφερόμαστε ὡς μέλη μίας οἰκογένειας καί ὄχι ὡς ξεχωριστὲς μονάδες». «Μέσα στήν Ἐκκλησία», τόνισε ὁ Μακαριώτατος, «διδασκόμαστε νὰ μὴν χρησιμοποιοῦμε τὸ πρῶτο ἐνικὸ πρόσωπο. Τὸ “ἐγώ” καί τὸ “ἐσύ”». Τὸ πρῶτο πληθυντικὸ πρόσωπο δίνει σὲ ὅλους μας τὴν αἴσθησι ὅτι δὲν εἴμαστε ἀποκομμένες μονάδες, ἀλλὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ».

Ἐπιπλέον, ὁ Μακαριώτατος σημείωσε ὅτι ἡ Ἐκκλησία μᾶς διδάσκει νὰ προσευχόμαστε ὑπὲρ πάντων. «Προσευχόμαστε», εἶπε, «γιὰ τοὺς πολιτικούς μας ἄρχοντες, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀναλάβει τὴ μεγάλη εὐθύνη νὰ διακυβερνήσουν τὸν τόπο. Ἡ Ἐκκλησία μᾶς διδάσκει νὰ προσευχόμαστε γιὰ κάθε ἄνθρωπο ποὺ ἔχει ἀνάγκη». «Γιὰ τὴν Ἐκκλησία», συνέχισε, «δὲν ὑπάρχουν φίλοι καί ἐχθροί, ὅλοι εἴμαστε ἀδέρφια. Διδασκόμαστε τὴν ἐνότητα ποὺ τόσο πολὺ ἔχουμε ἀνάγκη». Σὲ ἄλλο σημεῖο τῆς ὁμιλίας του ὁ Μακαριώτατος ἐπισημανε ὅτι ἡ Ἐκκλησία διασώζει καί τὴν κοινωνικὴ συνοχὴ μέσα στήν εὐρύτερη κοινωνία τῶν ἀνθρώπων. «Αὐτὴ ἡ ἐνότητα ἀποτελεῖ τὴν προϋπόθεσι γιὰ τὴν ἀληθινὴ πρόοδο τὴν ὁποῖα ὁ καθένας ἐπιδιώκει. Στὴν πατρίδα μας βλέπουμε ὅτι ὁ κοινωνικός μας ἵστός βρίσκεται εἶναι ἰσχυρός, γιατί καί ἡ Ἐκκλησία μαζί μέ ἄλλους ἐθνι-

κοὺς θεσμούς, ἀγωνίζεται νὰ μεταδώσει τὴν ἐννοια τῆς ἐνότητας στὸ λαό», εἶπε χαρακτηριστικά. Τόνισε δὲ ὅτι «στὴν Ἐκκλησία προσευχόμαστε καί γιὰ τὸ ἔθνος, γιὰ τὸ λαὸ μας». Καί κατέληξε: «Υπάρχουν βέβαια ἐκεῖνοι ποὺ θὰ μᾶς κατακρίνουν καί θὰ ποῦν ὅτι μέ τὸ νὰ προσεύχεται ἡ Ἐκκλησία γιὰ τὸ ἔθνος, ἀπαρνεῖται τὴν οἰκουμενικότητά της. Μὲ τὸ νὰ προσεύχεται κανεὶς γιὰ τὸ ἔθνος καί γιὰ τὸν τόπο του, δὲν ἀποτελεῖ ἐκτροπή, ἀλλὰ καθήκον. Ἄρκει νὰ μὴ φτάνουμε σὲ ἀκραίες καταστάσεις».

(30.11.2005)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

ἹΕΡΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ

Ἱερά Μητρόπολις Καστορίας

Οἱ ἑορτασμοὶ γιὰ τὸν Καπετὰν Κῶτα

Γιορτάστηκαν φέτος τὰ ἑκατὸ ἔτη ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Καπετὰν Κῶτα, τὴν 27ην Σεπτεμβρίου 1905, στήν Ἑλληνικότατη πόλη τοῦ Μοναστηρίου.

Ἔτσι στήν Κυριακὴ 6 Νοεμβρίου ἐ.ἐ. τελέστηκε Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στήν Ρούλια (σημερινὸ Κῶτα) χωριὸ τοῦ ἥρωος, μέ τὴν συμμετοχὴ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας κ. Θεοκλήτου καί Καστορίας κ. Σεραφεῖμ.

Στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, ὁμίλησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καστορίας καί ἐξήρε τὴν θυσία τοῦ ἥρωος τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος καί ὅλων τῶν Μακεδονομάχων, τονίζοντας χαρακτηριστικά, ὅτι πρέπει ὅλοι νὰ ἐμβαπτισθοῦμε στὰ νάματα τοῦ ἀγῶνα τους καί τῆς θυσίας γιὰ τὰ δίκαια αὐτοῦ τοῦ τόπου. Ἐν συνεχείᾳ τελέστηκε ἐπιμνημόσυνη δέηση καί ἀκολούθησε Τρισάγιο στήν προτομὴ τοῦ ἥρωος μέ τὴν παρουσία τοῦ Ἐξοχωτάτου Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Καρόλου Παπούλια.

Ἡ δὲ παρουσία τοῦ κόσμου ὑπῆρξε ἀπροσδόκητα θερμὴ ἀποτυπώνοντας τὸ ἐντονο καί ἀμείωτο ἐνδιαφέρον κάθε ἡλικίας γιὰ τὴν ἐνδοξη καί βαμμένη μέ τὰ χρώματα τῆς ἐλευθερίας, ἱστορίας μας.

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ**Χρονικά τῆς Μητροπόλεως Λεοντοπόλεως
(Ἰσμαηλία)**

Κατὰ τὸν μήνα Νοέμβριον 2005 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γέρων Λεοντοπόλεως κ. Διονύσιος μετέβη εἰς τὴν ἐπαρχίαν του.

Συνεργάσθη μὲ τὸν πρόεδρον κ. Τσιβίκη. Ἐδέχθη τὸν Δήμαρχον τῆς πόλεως καὶ ἄλλους ἐπισήμους Αἰγυπτίους.

Ἐπίσης προέστη Ἀκολουθιῶν εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ καὶ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ πολιούχου τῆς πόλεως Ἁγίου Μηνᾶ ἐτέλεσε τὴν πανηγυρικὴν Θ. Λειτουργίαν, εὐλόγησεν ἀρτοκλασίαν καὶ ὁμίλησεν πρὸς τοὺς χριστιανούς.

Παρευρέθησαν πολλοὶ ἐκδρομεῖς ἀπὸ τὸ Κάϊρον, ὡς ἐπίσης ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρειαν. Ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα παρέστη ὁ γνωστὸς ἐπιχειρηματίας κ. Ζαχαρίας Ἡλιάδης μετὰ τῆς οἰκογενείας του. Ἡ Θ. Λειτουργία τελεῖται σὲ δύο γλώσσας: Ἑλληνικὴν καὶ Ἀραβικὴν διὰ τὸ μικτὸν ποίμνιον.

Ὁ Σεβασμιώτατος κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν μετέβη εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ συνηντήθη μετὰ τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πάπα καὶ Πατριάρχου ἡμῶν κ.κ. Θεοδώρου τοῦ Β', ὅπου συνεργάσθησαν διὰ διάφορα ἐκκλησιαστικὰ θέματα, κυρίως ἀφορῶντα τὴν ἐπαρχίαν του.

Ἐπίσης ὁ Σεβασμιώτατος ἐπεσκέφθη τὸν Δήμαρχον τῆς Ἰσμαηλίας καὶ τὸν εὐχαρίστησε διὰ τὸ ἐνδιαφέρον του διὰ τὴν μικρὰν μας παροικία.

Νέος Πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος Ὀφφικιάλων

Μὲ πιττάκιον τοῦ Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κυρίου Θεοδώρου τοῦ Β' ὤρισθη ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Πειραιῶς καὶ Ἄρχων Μ. Πρωτ. ἔκδικος κ. Θεόδωρος Ἰ. Παναγόπουλος ὡς νέος Πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος Ὀφφικιάλων «Ἀπόστολος Μᾶρκος» τοῦ παλαιότατου Πατριαρχικοῦ θρόνου.

Σὲ σεμνὴ τελετὴ στὰ γραφεῖα τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐξαρχείας τοῦ Πατριαρχείου στὴν Ἀθήνα ὁ προηγούμενος Πρόεδρος Ἄρχων Λογοθέτης κ. Σπυρίδων Καμαλάκης, παρουσία τοῦ ἐνταῦθα ἐκπροσώπου τοῦ Πατριάρχου Σεβασμιωτάτου Γέροντος Μητροπολίτου Ἀξώμης κ. Πέτρου, παρέδωσε τὸ ἱστορικὸ λάβαρον στὸν νέο Πρόεδρο καθηγητὴ κ. Θεόδωρο Παναγόπουλο μὲ εὐχὰς γιὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀποστολῆς του.

(Ἐκ τῆς Γραμματείας τῆς Ἀδελφότητος
«Ὁ Ἀπόστολος Μᾶρκος»)

**Ἐσωτερικός Κανονισμός
τῆς «ΙΕΡΑΣ ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΗΣ
ΜΟΝΗΣ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΤΣΙΡΙΛΟΒΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΤΟ-
ΡΙΑΣ»****ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΣΙΡΙΛΟΒΟΥ****ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ**

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῆς Ὁμοουσίου καὶ Ἄδιαιρέτου Τριάδος, Πρεσβείαις τῆς Κυρίας Θεοτόκου, τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, εὐχαῖς τῶν κτηρόρων καὶ δὴ τοῦ αἰοδίου Ἀρχιμ. Σεβαστιανοῦ Στεφανοπούλου, τοῦ καὶ πνευματικοῦ πατρὸς τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱ. Μονῆς ταύτης χρηματίσαντος, εὐλογία καὶ ἐντολῇ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καστορίας κ. Σεραφεῖμ Παπακώστα, ἐν σωτηρίῳ ἔτει δισχιλιοστῶ τρίτῳ, μηνὶ Ἰουνίῳ εἰκοστῇ τετάρτῃ, *προβαίνομεν* εἰς τὴν σύνταξιν Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Κοινοβιακῆς Μονῆς Ἁγ. Νικολάου Τσιριλόβου ἀφορῶντος εἰς τὴν ὀργάνωσιν, διοίκησιν καὶ προαγωγὴν τοῦ πνευματικοῦ βίου καὶ ἐν γένει τὴν λειτουργίαν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς συμφώνως πρὸς τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς Κανόνας, τὰς μοναχικὰς Παραδόσεις τῆς καθ' ἡμᾶς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ**Ἄρθρον 1****Σύστασις καὶ χαρακτῆρ τῆς Ἀδελφότητος**

Ἡ Ἱερά Μονὴ Ἁγ. Νικολάου Τσιριλόβου μετετράπη εἰς γυναικεία τὸ ἔτος 1963 (ΦΕΚ 493/2-11-1963 τ.β') (ὑπὸ τοῦ Πανοσιολογ. Ἀρχιμ. Σεβαστιανοῦ Στεφανοπούλου) καὶ λειτουργεῖ ὡς κοινοβιακὴ, ἀποτελοῦσα ΝΠΔΔ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1, §4 τοῦ Νόμου 590/77. Ὑπάγεται δὲ εἰς τὴν πνευματικὴν ἐποπτεῖαν τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου Καστορίας.

Ἡ Ἱερά Μονὴ θεωρεῖται ἐν ἐνεργείᾳ καὶ λειτουργίᾳ καὶ ἂν ἀκόμη ἀπομείνῃ ἐν αὐτῇ μία μόνον Ἀδελφή, εἰς τὸ πρόσωπον τῆς ὁποίας συγκεντρώνονται ἅπασαι αἱ ἐξουσίαι καὶ τὰ καθήκοντα τὰ ἀναγραφόμενα εἰς τὸν παρόντα Κανονισμόν. Αὕτη δὲ ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἱ. Μονὴν κατὰ πάντα, ἤτοι εἰς πάσας τὰς πρὸς τρίτους σχέσεις, συναλλαγὰς, συνεργασίας, διαχειριστικὰς πράξεις κλπ.

Ἄρθρον 2**Σκοπὸς τῆς Ἀδελφότητος**

Σκοπὸς τῆς ἀδελφότητος εἶναι α) ὁ ἁγιασμός καὶ ἡ ἐν Χριστῷ τελείωσις αὐτῆς διὰ τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τῶν περὶ τῆς μοναχικῆς Πολιτείας Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν παραδόσεων τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, β) ἡ προβολὴ τοῦ ὀρθοδόξου μοναχικοῦ πνεύματος καὶ γ) ἡ ἄσκησις τῆς φιλανθρωπίας πρὸς τοὺς πάσχοντα ἀδελφοὺς.

Ἄρθρον 3

Δικαιοδοσίαι τοῦ Ἐπισκόπου

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τελεῖ ὑπὸ τὴν Κανονικὴν, Ἐκκλησιαστικὴν καὶ Πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ κυριάρχου Μητροπολίτου Καστορίας, τοῦ ὁποῦ αἱ κανονικαὶ ἀρμοδιότητες ἔχουν οὕτως

α) Μνημονεύεται ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς Ἀκολουθίαις, ὡς ὀρίζει ἡ τάξις τῆς κατ' Ἀνατολὰς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

β) Ἀσκεῖ τὴν ἀνωτάτην πνευματικὴν ἐποπτεῖαν πατρικῶς καὶ προστατευτικῶς καὶ παρακολουθεῖ τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

γ) Ἐγκρίνει τὴν ἐκλογὴν καὶ ἐγκαθιδρύει δι' ἐιδικῆς τελετῆς τὴν ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος ἐκλεγείσαν Ἡγουμένην.

δ) Ἐγκρίνει καὶ ἐπευλογεῖ τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ε) Ἐγκρίνει καὶ τελεῖ τὰς τελετὰς ρασοφορίας τῶν δοκίμων Ἀδελφῶν καὶ τὰς χειροθεσίας τῶν ρασοφόρων εἰς μεγαλοσχήμεους.

στ) Μεριμνᾷ διὰ τὰς λατρευτικὰς ἀνάγκας τῆς Ἀδελφότητος καὶ διορίζει, προτάσει τῆς Ἀδελφότητος, τὸν κατάλληλον Ἐφημέριον καὶ τὸν Πνευματικὸν αὐτῆς.

ζ) Χορηγεῖ ἔγγραφον ἄδειαν ἀπουσίας εἰς τὴν Ἡγουμένην προκειμένου αὕτη νὰ ἀπουσιάσῃ ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς πέραν τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν.

η) Ἐγκρίνει τὰς ὑπὸ τῆς Ὀλομελείας τῆς Ἀδελφότητος τροποποιήσεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

θ) Μεριμνᾷ διὰ τὴν διαφύλαξιν τῆς ἱερότητος καὶ τὴν ἡσυχίαν τοῦ χώρου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἀπὸ ἀπρεπεῖς θορύβους, χορούς, ἄσματα, διασκεδάσεις παντοίας καὶ ἄλλας ἐκδηλώσεις ἀπαδούσας εἰς τὰ χριστιανικὰ ἦθη καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἡσυχαστικῆς Κοινοβιακῆς ζωῆς.

ι) Ἀσκεῖ πειθαρχικὸν ἔλεγχον κατὰ πάσης τυχόν παρεκτρεπομένης μοναχῆς, κατὰ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς Νόμους, καθὼς καὶ κατὰ πάσης μοναχῆς μὴ πειθαρχούσης εἰς τὴν ἐκάστοτε διοίκησιν τῆς Μονῆς.

ια) Ἐγκρίνει τὴν μετάπεμψιν Ἀδελφῆς τινος εἰς ἐτέραν Ἱερὰν Μονὴν ἢ τὴν ἐγκαταβίωσιν Ἀδελφῆς ἐτέρας Μονῆς εἰς τὴν Μονὴν ταύτην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἄρθρον 4

Ἡ διοίκησις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Ὅργανα διοικήσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι

α) Ἡ Ἡγουμένη

β) Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

γ) Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῆς Ἀδελφότητος.

Ἄρθρον 5

Ἡ Ἡγουμένη

Ἡ Ἡγουμένη εἶναι αἰρετὴ καὶ ἰσόβιος. Εἶναι ἡ κοινὴ τῶν Ἀδελφῶν Πνευματικὴ Μήτηρ, ἣτις μεριμνᾷ διὰ τὰς μοναχὰς ὡς ἄν τροφὸς θάλπη τὰ ἑαυτῆς τέκνα (Α Θεσ. 2, 7). Ὀφείλει νὰ ἀσκῆ ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ ἐν ἐπιγνώσει τῶν ἑαυτῆς καθηκόντων πᾶσαν τὴν πνευματικὴν ἐξουσίαν τὴν ἀπορρέουσαν ἐκ τοῦ ἀξιώματος αὐτῆς, ἐποπτεύουσα τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τῆς Ἀδελφότητος, μὴ ἐπιτρέπουσα μηδεμίαν παρέκκλισιν ἢ ἀλλοίωσιν τῶν κοινοβιακῶν θεσμῶν, τύπος καὶ ὑπογραμμὸς γενομένη ἐν πᾶσι. Ἐν μέσῳ ἀδελφῶν ἢ Ἡγουμένη αὐτῶν ἐντιμος (Σοφία Σειράχ, κεφ. ι', στ. 20).

Ἐμπεπιστευμένη τὰς ψυχὰς τῶν Ἀδελφῶν, ὡς λόγον ὑπὲρ αὐτῶν ἀποδώσουσα τῷ Κυρίῳ ὀφείλει νὰ ἀγιάζη πρῶτον ἑαυτήν, ἐπιδομένη εἰς πνευματικὰς ἀσκήσεις πρὸς αὔξησιν ἀρετῆς καὶ δὴ τῆς θερμῆς καὶ ἐμπράκτου ἀγάπης πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους, τῆς ἐγκρατείας καὶ τῆς ταπεινοφροσύνης.

Τυποῦσα Χριστὸν ἐν πᾶσι, ἐτοίμως ἔχει τὴν ψυχὴν αὐτῆς θεῖναι ὑπὲρ τῶν ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ αὐτοκλήτως ὑπ' αὐτὴν ἐστρατευμένων ψυχῶν.

Αὕτη, κατὰ τὸν Μέγαν Βασίλειον, ὀφείλει νὰ εἶναι ἀπλανὴς ὁδηγός, γνώστης τῶν Θείων Γραφῶν, ἀπερίσπαστος, ἀφιλάργυρος, ἀπράγμων, ἡσύχιος, ἀμνησικακος, ἀκενόδοξος, ἀνυπερήφανος, ἀκολάκευτος, ἀπερίτρεπτος, μηδὲν προτιμῶσα τοῦ Θεοῦ (1152Α).

Σὺν πᾶσι τούτοις τηρεῖ ἀνύστακτον τὸν πόθον τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν, ἵνα ἀνημμένας τὰς λαμπάδας κρατοῦσαι ἀκούσωσιν τὴν μακαρίαν ἐκείνην φωνὴν Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται, ἐξέλθετε εἰς ὑπάντησιν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 6

Διοικητικά καὶ Πνευματικά ἀρμοδιότητες
τῆς Ἡγουμένης

α) Ἡ Ἡγουμένη εἶναι ἡ ἀνωτέρα ἀρχὴ καὶ διοικητικὴ ἐξουσία τοῦ ἱεροῦ συστήματος τῆς Μονῆς καὶ κατὰ τοὺς κοινοβιακοὺς Κανόνας ὀφείλεται αὐτῇ ἢ κατὰ Θεὸν ὑπακοὴ παρὰ πάντων τῶν ἐν τῇ Μονῇ ἐνασκουμένων Ἀδελφῶν.

β) Αὕτη παρακολουθεῖ τὴν τήρησιν τῶν Τυπικῶν τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ τὰς κατὰ καιροὺς προγραμματιζομένας Ἱερὰς Ἀκολουθίας καὶ ἐργασίας.

γ) Προΐστανται τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς Συνελεύσεως τῆς Ἀδελφότητος. Καλεῖ κατὰ κανόνα ἅπαξ τοῦ μηνὸς ἢ καὶ ἐκτάκτως τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον καὶ περιστατικῶς τὴν ὀλομέλειαν τῆς Ἀδελφότητος.

δ) Ἐλέγχει τὸ Ταμεῖον, τὴν Γραμματεῖαν καὶ τὴν Οἰκονομικὴν Διαχείρισιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ε) Κανονίζει τὰ διακονήματα τῶν Ἀδελφῶν ἢ ἀναπροσαρμόζει αὐτά, ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη.

στ) Παρέχει ἄδειαν ἕως δέκα (10) ἡμερῶν εἰς τὰς Ἀδελφάς. Πέραν τούτων ἡ ἄδεια χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

ζ) Ἐκπροσωπεῖ τὴν Μονὴν μετὰ ἀπὸ ἐγκρισιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἢ τῆς Ὀλομελείας τῆς Ἀδελφότητος αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τῆς ἀναπληρωτρίας αὐτῆς, ἔναντι κάθε ἐκκλησιαστικοῦ, διοικητικοῦ, δημοσίου, δικαστικοῦ, φορολογικοῦ, τραπεζικοῦ, ταμειακοῦ κλπ ὀργάνου.

η) Δι' εἰδικὴν ὑπόθεσιν ἢ κατηγορίαν ὑποθέσεων δύναται, ἀποφάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, νὰ ἀναθέσῃ τὴν ἐκπροσώπησιν τῆς ἀδελφότητος εἰς ἕτερον μέλος αὐτῆς ἢ καὶ νὰ προσλάβῃ εἰδικὸν νομικὸν σύμβουλον.

θ) Ὑπογράφει ὅλα τὰ ἐγγραφα καὶ τὰ πρακτικά, τὰς ἐντολὰς πρὸς τὴν ταμίαν διὰ δαπάνας ἢ εἰσπράξεις, καθὼς καὶ τὰ ἐντάλματα δι' ἀνάληψιν χρημάτων.

ι) Καταρτίζει τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῶν Συνάξεων τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς Ὀλομελείας τῆς Ἀδελφότητος.

ια) Συμμετέχει ὑποχρεωτικῶς εἰς τὰς Ἱερὰς Ἀκολουθίας καὶ τὴν κοινὴν Τράπεζαν.

ιβ) Ὑπογράφει πᾶν ἐξερχόμενον ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς θέτουσα ὑποκάτω τῆς ὑπογραφῆς αὐτῆς τὴν φράσιν «καὶ ἐμοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφαί».

ιγ) Προτείνει εἰς τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τὴν πρόσληψιν δοκίμων, τὴν ρασοφορίαν τῶν δοκίμων καὶ τὴν χειροθεσίαν τῶν μοναζουσῶν.

ιδ) Ἀναπληροῦται ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τῆς α) διὰ θέματα τάξεως ὑπὸ τῆς ἐχούσης τὰ πρεσβεῖα κουρᾶς Ἀδελφῆς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ β) διὰ θέματα διοικητικά ὑπὸ μιᾶς τῶν Ἡγουμενοσυμβούλων ἢ ὑπὸ ἐτέρας Ἀδελφῆς, ἢ τινα ἤθελεν ὀρίσει, κατὰ προτίμησιν ἐγγράφως, ἥτις καὶ ὑπογράφει ἀντ' αὐτῆς.

ιε) Ἀγροκτῆματα τῆς Μονῆς συνεχόμενα αὐτῇ, ἀποτελοῦντα προστατευτικὴν ζώνην πέριξ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, οὐδέποτε πωλοῦνται, οἰαδήποτε μεγάλη οἰκονομικὴ ἀνάγκη καὶ ἂν ὑπάρξῃ. Παραμένουν ἕσασι εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν νομὴν καὶ κυριότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ιστ) Ἡ διαχείρισις τῶν ἀγροκτημάτων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν, γίνεται μετὰ τὴν δέουσαν προσοχὴν καὶ μετὰ τὴν συναίσθησιν ὅτι πρόκειται περὶ ἱερῶν κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὸν Ἄγιον.

ιζ) Οἰκῆματα δωρούμενα εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν καθίστανται μετόχια αὐτῆς ἄδεια καὶ εὐλογία τοῦ ἐπιχωρίου Ἀρχιερέως.

Ἄρθρον 7

Ἐκλογὴ τῆς Ἡγουμένης

α) Ἡ Ἡγουμένη καθίσταται δι' ἐκλογῆς, ἐὰν ἡ Ἱερὰ Μονὴ ἔχει ἐγκαταβιούσας τουλάχιστον πέντε (5) ἀδελφάς, ἄλλως διορίζεται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, κατὰ τὰ ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ Νόμου 590/1977, ἄρθρον 39, παράγραφος 5, καὶ ὁ διορισμὸς ἰσχύει ἐφ' ὅσον εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν ἐγκαταβιοῦν ὀλιγώτεροι τῶν πέντε (5) ἀδελφῶν. Συμπληρωμένου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πέντε (5), συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς διορισμένης Ἡγουμένης, γίνεται ἐκλογὴ τῆς Ἡγουμένης, κατὰ τὰ ὀριζόμενα εἰς τὸν παρόντα Κανονισμόν. Ἡ δι' ἐκλογῆς ἀναδειχθεῖσα Ἡγουμένη εἶναι ἰσόβιος, ἔστω καὶ ἂν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγκαταβιουσῶν μοναχῶν μειωθῇ κάτω τῶν πέντε.

β) Μετὰ τὴν κένωσιν τῆς θέσεως τῆς Ἡγουμένης ὡς τοποτηρήτρια ἀναλαμβάνει ἀμέσως καὶ αὐτοδικαίως ἢ ἔχουσα τὰ πρεσβεῖα τῆς κουρᾶς ἀδελφῆς, ἥτις δύναται νὰ βοηθηθῇ ἐκ τινος τῶν Ἡγουμενοσυμβούλων.

γ) Ἡ ἐκλογὴ διεξάγεται τὸ ἀργότερον εἴκοσι (20) ἡμέρας μετὰ τὴν κένωσιν τῆς θέσεως, καὶ προαναγγέλλεται ἐπτὰ (7) ἡμέρας ἐνωρίτερον.

δ) Ὁργανον προετοιμασίας καὶ διεξαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς εἶναι ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη

I) Ἐκ τῆς πρώτης τῆ τάξει τῆς κουρᾶς Ἀδελφῆς. Εἰς περίπτωσιν ἀδυναμίας αὐτῆς τὴν θέσιν τῆς λαμβάνει ἡ δευτέρα τῆ τάξει.

II) Ἐκ τῆς Οἰκονόμου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ

III) Ἐκ τῆς Γραμματέως.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀνακοινώνει ἐπτὰ ἡμέρας ἐνωρίτερον τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς ἐκλογῆς καὶ ἀναρτᾷ τὴν ἀνακοίνωσιν εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Τραπεζῆς.

ε) Ἡ ἐκλογὴ γίνεται διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας. Εἰς ἐκάστην ψηφοφόρον ἀδελφὴν δίδεται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐντὸς φακέλλου, ἐσφραγισμένου διὰ τῆς σφραγίδος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ψηφοδέλτιον ἐπίσης ἐσφραγισμένον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶναι δακτυλογραφημένα τὰ ὀνόματα τῶν ἐχουσῶν δικαίωμα ψήφου τοῦ ἐκλέγεσθαι ἀδελφῶν. Ἐκάστη μοναχὴ σημειώνει διὰ σταυροῦ τὸ ὄνομα τῆς ἀδελφῆς, τὴν ὁποίαν θεωρεῖ ἀξίαν διὰ τὴν θέσιν τῆς Ἡγουμένης. Ὁ φάκελλος ἀφοῦ κλεισθῆ, ρίπτεται ἐντὸς κυτίου ἠλεγμένου ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐσφραγισμένου δι' ἰσπανικοῦ κηροῦ. Αἱ ἀδελφαὶ ψηφίζουν κατὰ σειράν πρεσβείων καὶ ὑπογράφουν εἰς εἰδικὸν Πρωτόκολλον ψηφοφορίας. Κατόπιν ἀποσφραγίζεται τὸ κυτίον καὶ ἀνοίγονται οἱ φάκελλοι ἐνώπιον τῆς ἀδελφότητος ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς. Μετὰ τὴν καταμέτρησιν, ἐκλέγεται ὡς Ἡγουμένη ἡ λαβοῦσα τὰς περισσοτέρας ψήφους. Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας ἐπαναλαμβάνεται τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἡ ἐκλογὴ μετὰ τῶν ἰσοψηφισαῶν ἀδελφῶν. Ἐπὶ νέας δὲ ἰσοψηφίας ἐκλέγεται ἡ ἀρχαιότερα. Ἡ Ἐπιτροπὴ ὑποχρεοῦται νὰ συντάξῃ Πρακτικόν, ἐν ᾧ ἀναφέρονται αἱ ψήφοι ἐκάστης καὶ τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα, τὸ ὁποῖον ὑπογράφουν ἅπασαι αἱ ψηφίσασαι ἀδελφαί, καὶ ὑποβάλλεται ἐντὸς τριημέρου εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην, ὅστις παρακαλεῖται νὰ εὐλογῆσῃ τὴν ἐκλεγείσαν καὶ νὰ προβῆ εἰς τὴν ἐγκαθίδρυσιν αὐτῆς ὡς Ἡγουμένης.

στ) Τῆς ἐκλογῆς ἀκολουθεῖ εὐχαριστήριος δέησις ἐν τῷ Καθολικῷ, μετὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἐκλεγείσα ἀναλαμβάνει ἐγκύρως τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων αὐτῆς.

Ἄρθρον 8

Χρειαὶ θέσεως τῆς Ἡγουμένης

Ἡ θέσις τῆς Ἡγουμένης χρεεῖται:

α) Ἔνεκα θανάτου.

β) Ἔνεκα παραιτήσεως, ἡ ὁποία γίνεται δεκτὴ μὲ πλειοψηφίαν τῶν 4/5 τῆς ἀδελφότητος.

γ) Ἔνεκα παύσεως, ἤτοι: Ἐὰν συμβῆ ποτὲ ἡ Ἡγουμένη νὰ παραχαρράτῃ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ μοναχικοῦ βίου ἢ νὰ ἀθετῇ τινὰς ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ, δὲν θὰ ἐξανίστανται πᾶσαι αἱ ἀδελφαί, ἀλλὰ αἱ πρεσβύτεραι τῆ τάξει θὰ ὑπενθυμίζουν εἰς αὐτὴν ἠπίως καὶ μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ τὸ σφάλμα τῆς καὶ θὰ ὑποβοηθοῦν αὐτὴν εἰς διόρθωσιν οὐχὶ ἅπαξ, ἀλλὰ πολλάκις. Καὶ μόνον ἐὰν τελικῶς ἐμμένῃ εἰς τὸ σφάλμα, τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ἐπιλαμβάνεται τοῦ θέματος καὶ συγκαλεῖ τὴν σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος. Ἡ σύναξις συγκαλεῖται καὶ ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τῆς Ἡγουμένης εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων τῆς ἔνεκεν βαρείας ἀσθενείας προκαλοῦσης ἀνικανότητος.

Ἄρθρον 9

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Ἀποτελεῖται ἐκ δύο Συμβούλων-μελῶν ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀδελφῶν εἶναι κάτω τῶν δεκαπέντε (15). Αἱ Σύμβουλοι αὐξάνονται εἰς πέντε, ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀδελφῶν ἀνέλθῃ εἰς εἴκοσι. Αὐξανομένης δὲ τῆς Ἀδελφότητος ἀνὰ δέκα προστίθενται καὶ μία εἰσέτι Ἡγουμενοσύμβουλος.

Ὡς Ἡγουμενοσύμβουλοι ἐκλέγονται πρόσωπα διακρινόμενα ἐπ' ἀρετῆ καὶ διαθέτοντα διοικητικὰ προσόντα, εὐσεβῆ ζῆλον, αὐταπάρνησιν καὶ ταπεινὸν φρόνημα. Ἐκλέγονται ἀνὰ τετραετίαν καὶ εἶναι ἐπανεκλέξιμοι.

Ἄρθρον 10

Ἄρμοδιότητες τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου

α) Ἀποφασίζει περὶ πάντων ὅσα προβλέπει ὁ Κανονισμός. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν. Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ἀποψὶς μεθ' ἧς συντάσσεται ἡ Ἡγουμένη.

β) Συγκαλεῖ προτάσει τῆς Ἡγουμένης τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Ἀδελφότητος.

γ) Συντάσσει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ ὑποβάλλει τοῦτον εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Καστορίας πρὸς ἐγκρίσιν.

δ) Δύναται νὰ διαθέσῃ δαπάνην ὕψους 700 Εὐρώ κατὰ κονδύλιον μηνιαίως (τοῦ ποσοῦ κυμαινομένου ἀναλόγως πρὸς τὸν ἰσχύοντα τιμὰριθμον) ἄνευ συντάξεως Πρακτικοῦ. Ἀποδέχεται τὰς πρὸς τὴν Μονὴν δωρεάς.

ε) Ἀποφασίζει διὰ τὴν σύναψιν δανείων.

στ) Ἔχει δικαίωμα ἐλέγχου ἐπὶ τῶν διοικητικῶν πράξεων τῆς Ἡγουμένης.

ζ) Ἐκλέγει ἐν μέλος αὐτῆς ὡς Οἰκονόμον διὰ μίαν τετραετίαν. Ἡ Οἰκονόμος ἐπιλαμβάνεται πάντων τῶν θεμάτων τῶν ἀφορώντων εἰς τὰς ὑλικὰς ἀμοιβὰς τῆς ἀδελφότητος καὶ ἐπιβλέπει πάσας τὰς ἐπιτελουμένας ἐργασίας τοῦ Κοινοβίου.

η) Ἐκλέγει ἐν μέλος αὐτῆς ὡς Ταμίαν διὰ μίαν τετραετίαν. Ἡ Ταμίας διενεργεῖ εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς διὰ γραμματίων θεωρουμένων δεόντως ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου καὶ ὑπογραφομένων ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης καὶ τῆς Ταμίου.

θ) Ὅρίζει τὴν Γραμματέα διὰ μίαν τετραετίαν, ἡ ὁποία δὲν εἶναι ἀπαραίτητον νὰ εἶναι μέλος τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Αὕτη μετέχει τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἄνευ δικαίωματος ψήφου. Φυλάττει ἐπιμελῶς τὰ ἀρχεῖα καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Καταρτίζει τὰ Πρακτικὰ τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς Ὀλομελείας τῆς ἀδελφότητος καὶ τὰ ὑπογράφει μετὰ τῆς Ἡγουμένης.

ι) Εἰς τὰς Συνεδριάσεις τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἅπαντα τὰ μέλη αὐτοῦ ὀφείλουν νὰ ἐκφράζουν ἐλευθέρως τὰς ἀπόψεις των, συμπεριφερόμενα ἐναντι ἀλλήλων μετὰ σεβασμοῦ, πραότητος καὶ ταπεινοφροσύνης. Εἰς περίπτωσιν διαφωνίας αἱ ἀπόψεις τῶν διαφωνούντων καταχωρίζονται εἰς τὸ βιβλίον πρακτικῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ια) Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν. Ἐπὶ ἰσοψηφίας βαρύνει ἡ γνώμη τῆς Ἡγουμένης.

Μέλος τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἐὰν ἀπουσιάσῃ ἀδικαιολογητῶς εἰς τρεῖς συνεδριάσεις, καίτοι προσκαλούμενον, παύεται αὐτοδικαίως. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ἐπειδὴ θεωρεῖ τὴν ἀπειθειαν ὡς σιωπηρὰν παραίτησιν, παύει αὐτὴν ἀπὸ τῆς θέσεώς της καὶ ἀποφασίζει τὴν ἀντικατάστασιν αὐτῆς δι' ἐκλογῆς. Εἰς περίπτωσιν παραιτήσεως μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἢ καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἀπερχομένου, εἰς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ γίνεται ἐκλογή νέας Ἡγουμενοσυμβούλου, τῶν ἐκλογῶν διενεργουμένων ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀπομακρύνσεώς της.

Ἄρθρον 11

Ἐκλογή Ἡγουμενοσυμβουλίου

α) Διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν Ἡγουμενοσυμβούλων ἡ Ἡγουμένη ἀνακοινώνει τὴν ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν εἰς τὰς ἀδελφὰς ἐπτὰ ἡμέρας ἐνωρίτερον. Τὰς ἐκλογὰς διενεργεῖ ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελούμενη ἐκ τῆς Ἡγουμένης, ὡς Προέδρου, τῆς Οἰκονόμου καὶ τῆς Γραμματέως.

β) Ἡ Ἐπιτροπὴ καταρτίζει κατάστασιν μετὰ τὰ ὄνόματα τῶν ἀδελφῶν τῶν ἐχουσῶν δικαίωμα ψήφου, ἤτοι ἀπασῶν τῶν μεγαλοσχημῶν καὶ ῥασοφόρων, καὶ ἀναγράφονται ἰσάριθμα τῶν ἀδελφῶν ψηφοδέλτια. Ἐκαστον ψηφοδέλτιον φέρει τὴν σφραγίδα τῆς Μονῆς.

γ) Αἱ ἐκλογαὶ διενεργοῦνται ἀπαρτάκτως ὡς καὶ ἡ ἐκλογή τῆς Ἡγουμένης. Αἱ δὲ ἀδελφαὶ ὑποχρεοῦνται νὰ θέσουν εἰς τὸ ψηφοδέλτιον τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ παραπλευρῶς δύο ὀνομάτων ἀδελφῶν, τὰς ὁποίας θεωροῦν καταλλήλους. Κατόπιν ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ καταμετρεῖ τὰ ἔγκυρα ψηφοδέλτια καὶ τοὺς σταυροὺς προτιμήσεως. Ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι συνεκέντρωσαν τοὺς περισσότερους σταυροὺς ἐκλέγονται ὡς μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἰσοψηφία, ἐκλέγεται ἡ ἀρχαιοτέρα. Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐκλογῶν ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ συντάσσει Πρακτικὸν ἐκλογῆς Ἡγουμενοσυμβούλων, τὸ ὁποῖον ὑπογράφουν ἅπασαι αἱ ἀδελφαί, καὶ ἀντίγραφον τοῦ ὁποίου ἀποστέλλεται πρὸς γνώσιν καὶ εὐλογίαν εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην.

Ἄρθρον 12

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῆς Ἀδελφότητος

Τὴν ὀλομέλειαν συγκροτοῦν ἅπασαι αἱ ἀδελφαὶ τοῦ Κοινοβίου, ῥασοφόροι καὶ μεγαλόσχημοι. Αἱ δόκιμοι κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἡγουμένης παρίστανται εἰς τὰς Συνεδριάσεις ἄνευ δικαιώματος ψήφου. Θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ, ὅταν εἶναι παρόντα τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν τῆς ἀδελφότητος. Συγκαλεῖται παρὰ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου προτάσει τῆς Ἡγουμένης.

α) Διὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἀπολογισμοῦ παρελθούσης χρήσεως καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ νέας χρήσεως κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου.

α) Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν ἀδελφῶν ἐπὶ τῆς ἐν γένει πορείας τῆς

1. Μονῆς. Κατὰ τὴν ἐνιαύσιον Γενικὴν Σύναξιν ἀναγιγνώσκονται ὁ προϋπολογισμὸς νέας χρήσεως καὶ ὁ ἀπολογισμὸς παρελθούσης χρήσεως. (Φανερωμένη Σαλαμίνος)

β) Διὰ τὴν ἀνάθεσιν τῶν διακονημάτων εἰς ἐκάστην ἀδελφὴν κατὰ τὸ τέλος τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου.

γ) Διὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς Ἠγουμένης καὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου.

δ) Διὰ τὴν ἐνημέρωσιν τῆς ἀδελφότητος ἐπὶ ἐκτάκτων σοβαρῶν γεγονότων, θρησκευτικῶν, ἐθνικῶν, κοινωνικῶν.

δ) Διὰ λήψιν ἀποφάσεων εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις, ὅταν τοῦτο ζητηθῆ ὑπὸ τοῦ ἐνὸς τετάρτου τῶν μελῶν τῆς ἀδελφότητος. Εἰς περίπτωσιν ἀρνήσεως παρὰ τῆς Ἠγουμένης συγκαλεῖται αὐτοδικαίως, μερίμνη τῆς ἐχούσης τὰ πρεσβεῖα κουρᾶς ἀδελφῆς ἐκ τῶν αἰτουμένων τὴν σύγκλησιν ἀδελφῶν.

στ) Διὰ συμπλήρωσιν ἢ κατάργησιν ἢ τροποποίησιν ἄρθρου ἢ ἄρθρων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, κατόπιν αἰτιολογημένης εἰσηγήσεως τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου, ἐφόσον συμφωνήσουν πρὸς τοῦτο τὰ δύο τρίτα τῶν ἀδελφῶν.

ζ) Συγκαλεῖται ἐπίσης καὶ ὁσάκις γίνεται πνευματικὴ διδασκαλία παρὰ τῆς Ἠγουμένης ἢ ἐτέρου ἐκκλησιαστικοῦ καὶ πνευματικοῦ προσώπου ἢ καὶ ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Ἄρθρον 13

Πρόσληψις καὶ δοκιμασία Ἀδελφῶν

α) Ἡ πρόσληψις τῶν προσερχομένων νὰ κοινοβιάσουν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ πρέπει νὰ γίνεται κατόπιν προσεκτικῆς δοκιμασίας τῆς ἐν γένει καταστάσεως, τῆς γνησιότητος τῶν προσθέσεων, τοῦ ἐνθέου ζήλου καὶ τῆς φρονήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων.

β) Ἡ προσερχομένη ὀφείλει νὰ ἔχη νόμιμον ἡλικίαν, ἥτοι νὰ ἔχη συμπληρώσει τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας. Ἐὰν ἔχη ἡλικίαν μικροτέραν τῆς νομίμου ἀπαιτεῖται ἔγγραφος συγκατάθεσις τῶν γονέων ἢ τοῦ κηδεμόνος αὐτῆς.

γ) Ἡ ἐξ ἐγγάμων προσερχομένη δέον νὰ μὴν ἔχη ἀνήλικα τέκνα, νὰ ἔχη δὲ παρέλθει τοῦλάχιστον τριετία ἀπὸ τῆς χηρείας αὐτῆς.

δ) Αἱ ὑποψήφιοι γίνονται δεκταὶ κατ' ἀρχὰς ὡς φιλοξενούμενοι ἐπ' ἀρκετόν, ἐπὶ μακρότερον δὲ διάστημα αἰ προερχόμενοι «ἐκ πονηροῦ βίου ἢ ἀδιαφορίας» ἢ ἔχουσαι ἄγνοιαν ἢ ἑλλιπῆ πληροφορήσιν καὶ ἀγωγὴν περὶ τοῦ μοναχικοῦ βίου (Μ. Βασιλείου Ὅροι κατὰ πλάτος 13, ΕΠΕ, τόμ. 8, σελ. 242, στ. 15).

ε) Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο καταβάλλεται προσπάθεια «τὸν παρελθόντα βίον καταμανθάνειν» (Μ. Βασιλείου Ὅροι κατὰ πλάτος 13, ΕΠΕ, τόμ. 8, σελ. 242, στ. 15). Κυρίως ἐρευνᾶται ἐὰν εἶναι βαπτισμένη Ὁρθόδοξος ἢ χρήζη κατηχήσεως, ἐὰν γνωρίζη τὴν ὀρθόδοξον πίστιν καὶ τὰ ἰδεώδη τοῦ μονήρους βίου, ἐὰν διαπνέεται ἀπὸ πόθον ἀπαρνήσεως τοῦ κοσμικοῦ φρονήματος καὶ τῆς ματαιότητος τοῦ κόσμου.

στ) Ἐὰν ἐπιθυμῆ βίον καθαρὸν, ἀκτήμονα, λιτὸν, ἡσύχιον, ἐὰν ἀγαπᾷ τὴν προσευχὴν, τὴν ὑπακοήν, τὴν μελέτην, τὴν ἐργασίαν.

ζ) Ἐὰν δύναται νὰ ἐγκαταλείψῃ γονεῖς, περιουσίαν, ἀνέσεις, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτῆς ψυχὴν μετὰ τοῦ ἰδίου θελήματος.

η) Ἐὰν ἐτοίμασε τὴν ψυχὴν τῆς εἰς πειρασμοὺς σωματικούς, ψυχικούς καὶ πνευματικούς καὶ μάλιστα ἀπροσδοκίτους.

θ) Ἐὰν πάσχη ἐξ ἀνιάτου νοσήματος ψυχικοῦ ἢ σωματικοῦ.

ι) Ἐὰν ἀγαπᾷ τὰς Ἱερὰς Ἀκολουθίας, τὴν ἄσκησιν, τὴν κοινὴν συμβίωσιν καὶ ἐὰν δύναται εἰς περίπτωσιν ἀνάγκης νὰ ἐπιβίωσῃ πνευματικῶς.

ια) Τέλος, ἐὰν προσέρχεται νὰ δουλεύσῃ τῷ Κυρίῳ δι' Αὐτὸν τὸν Κύριον καὶ μὴ κινουμένη ἀπλῶς ἐκ συμπαθείας εἰς τινα πνευματικὰ πρόσωπα.

ιβ) Μετὰ ἱκανὸν χρόνον ἐπικοινωνίας τῆς ὑποψηφίας μετὰ τὴν Ἱερὰν Μονὴν δύναται ἢ ὑποψηφία νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ στάδιον τῆς δοκίμου μοναχῆς διὰ τὴν ἐκ τοῦ σύνεργου πλέον γνῶσιν τοῦ χαρακτήρος αὐτῆς.

ιγ) Μετὰ παρέλευσιν τοῦλάχιστον ἐξαμήνου δι' ἐγγράφου αἰτήσεώς της πρὸς τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον αἰτεῖται τὴν συγκαταριθμῆσιν της εἰς τὴν τάξιν τῶν δοκίμων καὶ ἐγγράφεται εἰς τὸ Μητρώον Δοκίμων.

ιδ) Ἡ δοκιμασία εἶναι ἔργο ἀποστολικὸ καὶ ὑπεύθυνο. Τὸ διεξάγει κυρίως ἡ Ἠγουμένη, ἀλλὰ συμμετέχουν ἐνεργῶς, τῇ προτροπῇ καὶ ὑποδείξει τῆς Ἠγουμένης καὶ ἄλλαι ἀδελφαί.

ιε) Εἰς τὸ στάδιον τῆς δοκιμασίας φέρει σεμνὴν λαϊκὴν ἐνδυμασίαν. Ὑποχρεοῦται δὲ ἡ δόκιμος νὰ ἀνα-

φέρη τοὺς λογισμοὺς τῆς εἰς τὴν Ἠγουμένην, νὰ δέχεται τὰς νοουθεσίας καὶ διδαχὰς τῆς καὶ νὰ ἀγωνίζεται σταθερῶς διὰ τὴν προσαρμογὴν τῆς εἰς τὸ Κοινόβιον, τὴν ἀκατάκριτον ἀποδοχὴν τοῦ τρόπου λειτουργίας του, τὴν ὀλοπρόθυμον συμμετοχὴν τῆς εἰς τὰς ἀνατιθεμένας αὐτῇ διακονίας, τὴν ἀβίαστον καὶ μετὰ χαρᾶς προσέλευσιν εἰς τὰς Ἱεράς Ἀκολουθίας, τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν τάξιν, τὸ πρόγραμμα καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Κοινοβίου, τὴν εἰς τὰς θλίψεις ὑπομονὴν καὶ τὴν πολύπλευρον ἐφαρμογὴν τῆς ἐντολῆς τῆς ἀγάπης.

ιστ) Ἡ διάρκεια τῆς δοκιμασίας εἶναι τριετής, δυναμένη νὰ συντηρηθῇ ἢ νὰ αὐξηθῇ ἀναλόγως τῆς ἡλικίας, τῆς πνευματικῆς ὠριμότητος ἢ ἄλλων ἐκτάκτων καὶ σοβαρῶν περιστάσεων.

ιζ) Ἐὰν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τριετοῦς δοκιμασίας διαπιστωθῇ ὅτι ἡ δόκιμος πάσχει ἢ ῥέπει πρὸς ψυχοπάθειαν, ἀπομακρύνεται τῆς ἀδελφότητος διὰ τὴν πρόληψιν σοβαροτέρων προβλημάτων.

ιη) Ἡ ἐγγραφεῖσα εἰς τὸ δοκιμολόγιον παραδίδει ἅπαντα τὰ ἑαυτῆς πρὸς φύλαξιν παρὰ τῆς ἀδελφότητος διὰ τὸ ἐνδεχόμενον τῆς οἰκειοθελοῦς ἢ ἐπιβεβλημένης ἀπομακρύνσεώς της ἀπὸ τὴν ἀδελφότητα πρὶν ἢ καταστῆ ρασοφόρος, ὥστε νὰ λάβῃ ὅ,τι κατέθεσεν εἰς εἶδος ἢ εἰς χρῆμα, ἐκτὸς ἐὰν παρέδωσέ τι, ἵνα χρησιμοποιηθῇ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Κοινοβίου.

ιθ) Δόκιμος μοναχῆ, ἐὰν ἐγκαταλείψῃ τὴν Ἱεράν Μονήν, γίνεται ἐκ νέου δεκτῆ, ἐφ' ὅσον συμφωνήσουν πρὸς τοῦτο ἡ Ἠγουμένη, ὁ Πνευματικὸς καὶ τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον.

κα) Δόκιμοι μοναχαὶ ράθυμοι, καχύποπτοι, γογγυσταί, ἀνυπάκοι, πείσμονες, διασπῶσαι τὴν ἐνότητα τῆς Ἀδελφότητος, λοῖδοροι, κατήγοροι τῆς Ἠγουμένης καὶ τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου, σκανδαλοποιαί, παραβιάζουσαι τὸν Κανονισμὸν δὲν ρασοφοροῦνται. Ἐὰν δὲ παραμένουν ἀδιόρθωτοι καὶ μετὰ τὴν ρασοφορίαν, ἀποπέμπονται τοῦ Κοινοβίου.

κα) Δόκιμος μοναχῆ ἐὰν ἀσθενήσῃ ἕως θανάτου καὶ ζητήσῃ νὰ τελειωθῇ ὡς Μοναχῆ, δύναται, τῇ ὁμοφώνῳ ἀποφάσει, τῆς Ἠγουμένης, τοῦ Πνευματικοῦ καὶ τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου, νὰ λάβῃ εὐχὴν ρασοφορίας ἢ τὸ Μέγα Σχῆμα. Μοναχῆ προερχομένη ἐξ ἐτέρας Μονῆς δὲν γίνεται δεκτῆ, ἐκτὸς σπανιωτάτης ἐξαιρέσεως, διὰ τὴν ὁποίαν ἀποφαίνεται τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον.

Ἄρθρον 14

Ρασοφόρος Μοναχῆ

α) Ἡ προαγωγή τῆς δοκίμου εἰς ρασοφόρον δὲν γίνεται κατὰ σειρὰν προσελεύσεως, ἀλλὰ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἠγουμένης, τοῦ Πνευματικοῦ καὶ τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου.

β) Μετὰ παρέλευσιν ἑξαμήνου ἕως τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς τῆς δοκίμου εἰς τὸ Δοκιμολόγιον τῇ εἰσηγήσει τοῦ Πνευματικοῦ καὶ τῆς Ἠγουμένης, τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον ἀποφασίζει τὴν εἰς ρασοφόρον προαγωγὴν της, διὰ Πρακτικοῦ, ἀντίγραφον τοῦ ὁποίου ἀποστέλλεται εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην, ὅστις καὶ καθορίζει τὴν ἡμέραν καὶ προβαίνει αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου του εἰς τὴν τέλεσιν τῆς ρασοφορίας.

γ) Ἡ ἀδελφῆ ἐνδύεται τὸ μοναχικὸν ἔνδυμα καὶ ἀλλάσσει ὄνομα. Λαμβάνει δὲ χώραν ἢ τελετὴ τῆς ρασοφορίας κατὰ προτίμησιν ἐν ὀλονυκτίῳ ἀγρυπνίᾳ καὶ δὴ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Θείας Λειτουργίας.

δ) Ἐὰν ρασοφόρος τις Μοναχῆ, οὕσα ἐτοιμοθάνατος, ζητήσῃ τὸ Μέγα Σχῆμα, λαμβάνει τοῦτο, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἠγουμένης, τοῦ Πνευματικοῦ καὶ τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου.

Ἄρθρον 15

Μεγαλόσχημος Μοναχῆ

Μετὰ τὴν κανονικὴν δοκιμασίαν, ἡ χρονικὴ διάρκεια τῆς ὁποίας εἶναι ἀπεριόριστος, ἡ ρασοφόρος Μοναχῆ ἐφ' ὅσον ἔχει δώσει διὰ τῆς καθ' ἡμέραν ζωῆς της τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ ὑγιοῦς μοναχικοῦ φρονήματός της, τῆς συνεπειᾶς πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις της, τῆς ὑπακοῆς της, τῆς εἰς ἅπαντα ἐγκρατείας της, τῆς ἀγάπης της πρὸς τὴν Ἠγουμένην καὶ τὰς ἀδελφάς, τῆς εἰς τοὺς πειρασμοὺς ὑπομονῆς, της ἐμμοῆς εἰς τὴν προσευχὴν, τὴν ἄσκησιν, τὴν διακονίαν, τῆς ἐν γένει ἀφομοιώσεώς της εἰς τὴν ἀδελφότητα, εἰσηγήσει τῆς Ἠγουμένης καὶ τοῦ Πνευματικοῦ καὶ ἀποφάσει τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου, ἀντίγραφον τοῦ ὁποίου ἀποστέλλεται εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην, ὅστις καὶ καθορίζει τὴν ἡμέραν καὶ ἐπιτελεῖ αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου του τὴν τελετὴν τοῦ Μεγάλου Σχήματος, κατὰ προτίμησιν ἐν παννύχῳ ἀγρυπνίᾳ.

Ἡ μεγαλόσχημος ὀφείλει ἰσόβιον ἐγκαταβίωσιν εἰς

τὴν Ἱερὰν Μονήν, ἐκτὸς ἐὰν σοβαροὶ λόγοι, πλὴν λόγου ἀποστασίας, ἐπιβάλλουν τὴν μετατόπισίν της.

Μέλος τοῦ Κοινοβίου, λαβὸν τὸ Μέγα Σχῆμα καὶ ἀποτελοῦν πρόσκομμα εἰς τὴν ἀδελφότητα, ἐὰν, παρὰ τὰς προσπάθειας ἐπανορθώσεως, δὲν ἐπιδεικνύη μεταμέλειαν, ἀποπέμπεται ἐπ' ἀόριστον εἰς ἑτέραν Μονήν ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς Ἀδελφότητος, μὲ ὁμόφωνον γνώμην τῆς Ἡγουμένης, ὡς ἀνάιτον καὶ σεσηπὸς μέλος, «ἵνα μὴ τὸ κακὸν χειρὸν γένηται».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Ἄρθρον 16

Τάξις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

α) Κέντρον τῆς καθημερινῆς ζωῆς τῆς μοναχῆς εἶναι ὁ Ναός. Ἐκάστη ἀδελφὴ ὀφείλει πρωτίστως (ἐκτὸς μόνον περιπτώσεις ἀσθενείας) νὰ συμμετέχῃ εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας καὶ νὰ φροντίζῃ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῶν νὰ κατανοῇ τὰ νοήματα τῶν ψαλλομένων καὶ ἀναγινωσκομένων, διότι οὕτω θὰ δυνηθῇ διὰ τῆς πολυχρονίου ἐντρυφήσεώς της εἰς αὐτά, νὰ ἀποκτήσῃ νοῦν Χριστοῦ.

β) Κλίμα ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἐν γένει λατρευτικὴν ζωὴν καὶ τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀδελφότητος προσευχῆς ἀποτελεῖ ἡ σιωπὴ καὶ ἡ ἐν τῇ Μονῇ ἐπικράτησις ἀτμοσφαιρας πλήρους ἡσυχίας καὶ ἡρεμίας.

γ) Ἡ ἡμερονύκτιος Ἀκολουθία καὶ τὸ ὅλον λειτουργικὸν πρόγραμμα τελεῖται κατὰ τὴν τάξιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῆς μοναστικῆς παραδόσεως.

δ) Εἰς πάσας τὰς Ἱερὰς Ἀκολουθίας αἱ μοναχαὶ φέρουν ἐν εὐπρεπεῖ καταστάσει, πλήρη τὴν μοναχικὴν αὐτῶν ἐνδυμασίαν, συμφώνως πρὸς τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῆς μοναχικῆς παραδόσεως.

ε) Ἱερὸς χώρος πλὴν τοῦ Ναοῦ θεωρεῖται καὶ ὁ χώρος τῆς Τραπεζῆς, δεδομένου ὅτι πάντα τὰ τῆς μοναχῆς ἀποβλέπουν εἰς τὴν κατὰ Χριστὸν τελείωσίν της. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν αἱ μοναχαὶ ὑποχρεοῦνται νὰ τρώγουν ἐν σιωπῇ, παρακολουθοῦσαι τὴν ἀνάγνωσιν, ἣτις καθορίζεται ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης καὶ εἶναι ἐπιβεβλημένη. Ἄπασαι δὲ αἱ ἀδελφαί, ἐκτὸς τῶν ἐχουσῶν εἰδικὸν κώλυμα, ἥτοι ἀσθένειαν ἢ διακονίαν ἐκτὸς τῆς Μονῆς, ὀφείλουν νὰ συμμετέχουν εἰς τὴν κοινὴν Τράπεζαν.

στ) Εἰς τὴν Ἱερὰν Μονήν τηροῦνται αὐστηρῶς πᾶσαι αἱ νηστεῖαι κατὰ τὰς Κανονικὰς διατάξεις. Εἰς τὴν Τρά-

πεζαν ἐκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν (ἐκτὸς ἐορτῶν) δὲν παρατίθεται ἔλαιον.

ζ) Ὅλη ἡ ἀδελφότης ἔχει ὑποχρεωτικῶς κοινὸν πνευματικόν.

Ἄρθρον 17

Ἐσωτερικὴ κατάστασις τοῦ Κοινοβίου

Τὸ Ἱερὸν Κοινόβιον ἀποτελεῖ μικρὰν κοινωνίαν ἀτόμων, ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνηγμένων, ἵνα βιώσουν ἐν σώματι «κατάστασιν ἀσωμάτων».

Ὡς ἐκ τούτου πρόκειται διὰ πρότυπον χριστιανικὴν κοινωνίαν ἐμφανίζουσα διφυῆ χαρακτῆρα. Εἶναι ἐπίγειος πολιτεία μὲ οὐράνιον πολίτευμα. Ἐπειδὴ δὲ εἶναι ἅπαντα κοινά, κοινόν «τὸ ἐγχείρημα τῆς σωτηρίας», διὰ τοῦτο ἐλλοχεύει ὁ κίνδυνος τῆς ἐξουθενώσεως τοῦ ἀτόμου ὑπὲρ τοῦ συνόλου. Ὁ κίνδυνος ὅμως αὐτὸς ἀποσοβεῖται, ὅταν ρυθμίζονται ἅπαντα κατὰ τὸ πνευματικὸν συμφέρον ἐνὸς ἐκάστου, εἰς τρόπον ὥστε τὸ σύνολον νὰ ὑπηρετῇ ἕκαστον μέλος.

Ἡ τήρησις αὐτῆς τῆς ἰσορροπίας ἀπαιτεῖ παρὰ τοῦ ἰθύνοντος προσώπου νοῦν ἐχέφρονα, σύνεσιν, πεφωτισμένην διάνοιαν, μακρὰν πάσης ἐπάρσεως καὶ ἐπαράτου οἰήσεως.

α) Αἱ ἀδελφαὶ ὀφείλουν νὰ ζοῦν ὡς ἄγγελοι, ἀγνίζουσαι ἑαυτὰς καὶ μετὰ πάσης αὐταπαρνήσεως ἐπιτιμώμεναι εἰς τὴν διακονίαν τοῦ συνόλου, τὴν ὑπακοὴν ποιούμεναι ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καὶ οὐχὶ ἐξ ἀνάγκης, γνωρίζουσαι ὅτι ἡ εὐλογία τῆς Ἡγουμένης εἶναι ἡ διακρατοῦσα τὸ Κοινόβιον δύναμις καὶ ἡ διασφαλίζουσα τὴν ἐνότητα.

β) Ἡ Ἡγουμένη ἐνεργεῖ μετ' ἐξουσίας, πλὴν «μὴ ἀναγκαστῶς ἀλλ' ἐκουσίως», μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν τοῦ ποιμαίνειν τέχνην μετερχομένη, διὰ νὰ ἐνοποιήσῃ τὴν πολλαπλότητα τῶν θελήσεων καὶ προσφέρῃ ἑαυτὴν «τύπον καὶ ὑπογραμμὸν τοῖς πᾶσι».

γ) Πάντα ὅσα ἀφοροῦν εἰς τὴν προσωπικὴν ζωὴν τῶν ἀδελφῶν ρυθμίζονται ὑπ' αὐτῆς. Ἀφοῦ δὲ λάβει ὑπ' ὄψιν τὴν χρεῖαν ἐκάστης ἀδελφῆς, τὴν ἡλικίαν, τὴν γενέτειραν, τὴν ἀγωγὴν, τὴν παιδείαν, τὴν υἰγιάν, τὰ ἔτη τῆς μοναστικῆς ζωῆς της, ρυθμίζει τὸ προσωπικὸν ἐκάστης πρόγραμμα ἐν πνεύματι κατανοήσεως καὶ ἐλευθερίας, τὴν διατροφήν, τὸν ὕπνον, τὴν ἐνδυμασίαν, τὴν ἄσκησιν. Ἰδιαιτέραν δὲ φροντίδα λαμβάνει διὰ τὰς ὑπερηλικούς καὶ τὰς ἐν ἀσθενείᾳ ἀδελφάς.

δ) Μερικῶς ὥστε οὐδεὶς γογγυσμὸς ἢ ψιθυρισμὸς ἢ καταλαλιά ἢ φιλονεικία, ἢ φατριασμὸς ἢ μερική φιλία νὰ κυφορεῖται εἰς τὸ σῶμα τῆς ἀδελφότητος, ἀλλὰ τὰ πάντα νὰ ἔρχονται εἰς φῶς πᾶσα δαιμονική ἐνέργεια ἢ ἐμπαθῆς κίνησις νὰ πατάσεται ἐν τῷ γεννᾶσθαι.

ε) Συγκαλεῖ τὰς ἀδελφὰς εἰς καθορισμένον ἢ ἔκτακτον χρόνον πρὸς διδασκαλίαν ἀγιογραφικὴν, ἀγιοπατερικήν, συμβουλευτικὴν ἢ παραμυθητικὴν, καταρτίζουσα αὐτὰς εἰς τὸν πόλεμον κατὰ τῶν παθῶν καὶ τῶν δαιμόνων.

στ) Αἱ ἀδελφαὶ ὑπακούουν εὐαρέστως μετὰ υἱκῆς ἀφοσίωσης καὶ ἐμπιστοσύνης, ἐπιτελοῦν προθύμως τὰ προσταττόμενα, ἐξομολογούμενται μετὰ πάσης εἰλικρινείας, γνωρίζουσαι ὅτι «κακία ἀποσιωπηθεῖσα, νόσος ὑπουργὸς ἐστὶν ἐν τῇ ψυχῇ» (Μ. Βασιλείου ὄροι κατὰ πλάτος 46, ΠΓ 31, στ. 1036Α). Ἡ ἀποκρύπτουσα πράξις καὶ διαλογισμοὺς ἢ δυσανασχετοῦσα διότι ἄλλη ἀπεκάλυψε τὰς ἐνεργείας τῆς εἶναι ἐχθρὸς τῆς ψυχῆς τῆς.

ζ) Συμπεριφέρονται μεταξύ των μετὰ πάσης ἀπλότητος, ἀγάπης ἀδελφικῆς καὶ πνευματικῆς, καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὰς ἀδελφὰς καὶ δὴ τὰς ὑπερηλίκους. Δὲν παρεμβαίνουν εἰς τὴν διακονίαν ἄλλης ἀδελφῆς, οὐδὲ παρατηροῦν αὐτήν, ἐὰν κάτι δὲν ἐπιτελεῖται ὀρθῶς, ἀλλὰ προάγουν καὶ ἐπιμελοῦνται τὸ συμφέρον τῆς ἀδελφότητος.

η) Ἐπιδίδονται εἰς διακονίας ἀρμοδίας τῇ μοναχικῇ πολιτείᾳ καὶ μὴ διασπῶσας αὐτὰς ἀπὸ τοῦ ἔργου τῆς προσευχῆς, μηδὲ θορυβῶδεις.

θ) Τηροῦν τὴν ἱεραρχίαν κατὰ τὰ πρεσβεῖα κουρᾶς.

ι) Προσέρχονται ἐγκαίρως εἰς τὰς ἀκολουθίας ἐν τῷ ἱερῷ Ναῶ, συμμετέχουσαι ἐπιμελῶς εἰς τὰ τελούμενα.

ια) Σιτίζονται εἰς κοινὴν Τράπεζαν καὶ κοινὸν διαιτολόγιον ὑποχρεωτικῶς, ἐκτὸς λόγου ἀσθενείας, καὶ μόνον εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις ἢ δι' ἀσθένειαν σιτίζονται ἰδιαιτέρως. Ἐσθίου ἐν σιωπῇ καὶ ἀκροώμεναι πνευματικὰς ἀναγνώσεις.

ιβ) Δὲν λαμβάνουν οὐδὲ προσφέρουν δῶρα ἐν ἀγνοίᾳ τῆς Ἠγουμένης, ἐναποθέτουν δὲ εἰς τὴν κρίσιν αὐτῆς τὸν τρόπον διαθέσεως παντὸς προσφερομένου πράγματος ἢ πάσης χρηματικῆς δωρεᾶς.

ιγ) Τηροῦν ἀπαρεγκλίτως τὰς ἀγίας νηστείας, ἀποκλειομένης τῆς κρεωφαγίας.

ιδ) Ἐπιμελοῦνται τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς σιωπῆς, ἀλλὰ καὶ συνέρχονται καὶ συζητοῦν πρὸς οἰκοδομὴν ἢ συμπάλλον εἰς καταλλήλους χώρους ἀποφεύγουσαι τὰς συντυχίας κατὰ τὰς νυχτερινὰς ὥρας καὶ μὴ ἐπισκεπτόμεναι ἀκαίρως τὰ κελλιά τῶν ἀδελφῶν ἄνευ εὐλογίας τῆς Ἠγουμένης.

ιε) Οὕτω συγκροτεῖται πολιτεία, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ δυνατοὶ προσφέρουν τὸ κατὰ δύναμιν καὶ οἱ ἀσθενεῖς λαμβάνουν τὸ κατ' ἀνάγκην.

ιστ) Αἱ ἀδελφαὶ καταλλήλως χειραγωγούμεναι δημιουργοῦν κλίμα ψυχικῆς ἀνέσεως, φιλαλληλίας, χαροποιοῦ πένθους, κατανύξεως, συναγωνιζόμεναι καὶ ὄχι ἀνταγωνιζόμεναι «καθάπερ ἵπποι», ἀμιλλώμεναι, λίθοι συναρμοζόμενοι εἰς οἰκοδομὴν πνευματικὴν, μέλη συναρμοζόμενα εἰς σῶμα Χριστοῦ, λαμπάδες καιόμεναι καὶ ἐμπέμπουσαι φῶς Χριστοῦ, καθ' ὅσον «φῶς Μοναχῶν Ἄγγελοι, φῶς δὲ ἀνθρώπου Μοναχοί».

Ἄρθρον 18

Ἡ μετὰ τῶν ἐκτὸς Κοινοβίου σχέσις

Αἱ ἀδελφαὶ ὀφείλουν νὰ γνωρίζουν ὅτι ἅμα τῇ ἀναχωρήσει των ἀπὸ τοῦ κόσμου, λησμονεῖται καὶ ὁ πρότερος αὐτῶν βίος, ἵνα θεμελιώσουν τὴν καινὴν ζωὴν ἐπὶ νέῳ θεμελίῳ. Οἱ συγγενεῖς τῆς ἀδελφῆς εἶναι συγγενεῖς ὅλης τῆς ἀδελφότητος καὶ ἡ πρὸς τούτους σχέσις δὲν διαφέρει τῶν σχέσεων πρὸς τοὺς λοιποὺς ἐπισκέπτας. Αἱ πρὸς τοὺς ἐξω σχέσεις δεόν νὰ εἶναι κόσμια, οἰκοδομητικαί, ἀσκανδάλιστοι. Ἀποφεύγονται αἱ ἐπισκέψεις συγγενῶν καὶ φίλων εἰς τὰ κελλία. Ἡ δὲ ἰδιωτικὴ ἀλληλογραφία διεξάγεται ἐν γνώσει καὶ κατὰ τὴν βούλησιν τῆς Ἠγουμένης. Αἱ ἀδελφαὶ δὲν ζητοῦν δικαιοματικῶς ἐξοδον, ἀλλὰ τὸ Συμβούλιον τῇ εἰσηγήσει τῆς Ἠγουμένης, παρέχει ἄδειαν διὰ λόγους σοβαροῦς ἢ διὰ προσκηνηματικὰς ἐπισκέψεις.

Ἄρθρον 19

Περιουσία τῶν Μοναχῶν

Μία τῶν βασικῶν μοναχικῶν ἀρετῶν εἶναι ἡ ἀκτημοσύνη. Ὁ ἀκτῆμων μοναχὸς ὡς ἀετὸς ἀνέρχεται πνευματικῶς μὴ τροχοπεδούμενος ἀπὸ ὑλικὰς μερίμνας. Ἐὰν δὲ συμβῇ νὰ ἔχη χρήματα ἢ ὑλικά πράγματα παραδίδει ταῦτα εἰς τὴν Ἱερὰν Μονήν. Ἐὰν ἔχη ἀκίνητον περιουσίαν, παρέχει εἰς τὴν Μονήν τὴν ἐπικαρπίαν αὐτῆς, κρατεῖ δὲ τὴν κυριότητα διὰ τὸ ἐνδεχόμενον ἀπομακρύνσεώς της ἀπὸ τὴν Μονήν, διὰ νὰ μὴ κατηγορηθῇ ἡ Μονὴ ὅτι ἐκμεταλλεῖται ξένην περιουσίαν.

Ἄρθρον 20

Ὁ Πνευματικὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Ὁ Πνευματικὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς διορίζεται ὑπὸ τοῦ ἐπιχωρείου Μητροπολίτου κατόπιν ἀποφάσεως τῆς ὁλομελείας τῆς ἀδελφότητος, λαμβανομένης κατὰ τὰ 2/3 τῶν μελῶν αὐτῆς.

Οὗτος δύναται νὰ προέρχεται ἐξ οἰασδῆποτε Μητροπόλεως ἢ ἐξ Ἁγίου Ὁρους ἢ ἐξ ἄλλης Μονῆς.

Διαμένει ἐκτὸς τοῦ οἰκήματος τῶν ἀδελφῶν καὶ διαιτᾶται κατ' ἴδιαν.

Ἐπιτελεῖ ἐφημεριακὰ καθήκοντα καὶ συνεργάζεται μετὰ τῆς Ἡγουμένης διὰ πνευματικὰ θέματα καὶ εἰς τὴν διαποίμανσιν τῶν ψυχῶν.

Ἄρθρον 21

Φιλοξενία τῶν προσκυνητῶν

Ἡ ἀδελφότης ὑπακούουσα εἰς τὸ ἀποστολικόν «τὴν φιλοξενίαν διώκοντες» καὶ ἀσπαζομένη τὴν ἀγιοπατερικὴν καὶ ἐν Ἁγίῳ Ὁρει ἀνέκαθεν τηρουμένην παράδοσιν, ἐπιμελεῖται τῆς φιλοξενίας προσώπων, τὰ ὅποια ἐπιζητοῦν τὴν πνευματικὴν τῶν ὠφέλειαν. Πρὸς τοῦτο:

α) Οἱ φιλοξενοῦμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ συμμετέχουν εἰς τὰς ἱερὰς ἀκολουθίας καὶ εἰς τὰς διακονίας τῶν ἀδελφῶν, ἐφ' ὅσον τοῦτο κρίνεται σκόπιμον.

β) Ὑποχρεοῦνται νὰ δίδουν στοιχεῖα ταυτότητος, ὅταν αὐτὰ τοὺς ζητηθοῦν.

γ) Διὰ λόγους ἀσφαλείας δὲν φιλοξενοῦνται ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ ἄτομα ψυχοπαθῆ.

δ) Ἡ φιλοξενία εἶναι εἰκοσιτετράωρος, παρατείνεται δὲ ἐφ' ὅσον τοῦτο κρίνεται σκόπιμον κατόπιν εὐλογίας τῆς Ἡγουμένης.

ε) Οἱ φιλοξενοῦμενοι ὀφείλουν νὰ συμπεριφέρονται κοσμίως καὶ εὐλαβῶς, τηροῦντες πᾶν ὅ,τι συμβάλλει εἰς τὴν ἡσυχίαν, διατηρεῖ τὴν εὐπρέπειαν καὶ δὲν παραβιάζει τὴν ἱερότητα τοῦ χώρου, ἀποκλειομένων παντελῶς ἀσέμνων ἀμφίσεων, κοσμικῶν ἀσμάτων, ἀπρεπῶν γελώτων καὶ θορύβων.

στ) Παντελῶς ἄγνωστα πρόσωπα δὲν φιλοξενοῦνται.

Ἄρθρον 22

Πειθαρχικὸς ἐλεγχος

Ὁ πειθαρχικὸς ἐλεγχος ἀσκεῖται κατὰ πρῶτον λόγον ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης, ἣτις καὶ ἐπιβάλλει τὰ ὑπὸ τῶν ἱερῶν Κανόνων προβλεπόμενα ἐπιτίμια, μετὰ διακρίσεως καὶ ἀγάπης, ἀποβλέπουσα εἰς τὴν διόρθωσιν τῆς σφαλλούσης ἀδελφῆς.

Εἰς περίπτωσιν ὑποτροπῆς ἢ βαρυτέρου τυχόν παραπτώματος, τὸν πειθαρχικὸν ἐλεγχον ἀσκεῖ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

Ἐὰν δὲ συμβῇ παράπτωμα ἐπισῦρον καὶ κανονικὰς κυρώσεις ἢ ἀπειλοῦν τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τῆς Μονῆς, τότε ἐπιλαμβάνεται τοῦ θέματος ἡ Σύναξις τῆς ἀδελφότητος.

Ἄρθρον 23

Ἡ Περιουσία τῆς Μονῆς

Ὡς περιουσία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς θεωρεῖται:

α) Ἡ περιγραφόμενη εἰς τὸ Κτηματολόγιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

β) Τὰ περιεχόμενα εἰς τὴν κυριότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἐξ ἀγορᾶς ἀκίνητα.

γ) Τὰ ὑπὸ τῶν εὐλαβῶν Χριστιανῶν δωρούμενα ἀκίνητα.

δ) Τὰ ὑπάρχοντα εἰς τὴν κυριότητα τῶν ἀδελφῶν καὶ μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν περιεχόμενα εἰς τὴν κυριότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Τὰ εἰς τὴν κυριότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς περιεχόμενα δύναται κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως νὰ ἐκποιηθοῦν ἀναλόγως πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ἀδελφότητος.

Ἄρθρον 24

Τὰ διακονήματα

Ἡ ἄσκησις διακονήματος εἶναι ἀπαραίτητος καὶ λίαν ὠφέλιμος. Ἄπασαι αἱ ἀδελφαὶ ἐξασκοῦν τὸ ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης καθορισθὲν δι' ἐκάστην διακόνημα, ληφθέντων ὑπ' ὄψιν τῶν δυνατοτήτων ἐκάστης. Οὐδεμία δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὸ ἐντελλόμενον αὐτῇ διακόνημα ἐκτὸς ἀσθενείας, ὅποτε αὕτη οἰκονομεῖται ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης.

Τὰ διακονήματα εἶναι προσωρινὰ καὶ ἐναλασσόμενα ἢ μεγαλυτέρας διαρκείας ὡς τὰ ἀπαιτοῦντα εἰδικὴν γνῶσιν καὶ ἐξάσκησιν.

Τὰ βασικὰ διακονήματα εἶναι:

Ἡ Οἰκονόμος, ἡ Γραμματεὺς, ἡ Ταμίας, ἡ Ἐκκλησιάρισσα, ἡ Ἀγιογράφος, ἡ ἱερογράφτρια, ἡ Ἀρχοντάρισσα, ἡ Μάγειρος, ἡ Τραπεζοκόμος, ἡ Κηπουρός, ἡ Βιβλιοθηκάριος, ἡ Κηπουρὸς κλπ.

Ἄρθρον 25

Τὰ βιβλία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τηροῦνται τὰ ἐξῆς βιβλία:

α) Βιβλίον Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων.

β) Βιβλίον Ταμείου.

γ) Βιβλίον Πρακτικῶν Συνεδριάσεων καὶ ἀποφάσεων τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς Ὀλομελείας τῆς Ἀδελφότητος.

δ) Βιβλίον δωρεῶν.

ε) Μοναχολόγιον.

στ) Βιβλίον Κτηματολογίου Ἱερᾶς Μονῆς (ἀκινήτου περιουσίας).

ζ) Βιβλίον ὑλικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Ἄρθρον 26

Οἱ πόροι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Ἔσοδα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἀποτελοῦν:

α) Τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως κηροῦ.

β) Τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως ἐργοχειρῶν.

γ) Τὰ ἐκ συντάξεως καὶ ἐνοικίων.

δ) Αἱ ἐκ πάσης φύσεως δωρεαί, εἰσφοραὶ ἢ κληρονομία.

ε) Αἱ κρατικαὶ ἐπιχορηγήσεις.

Ἄρθρον 27

Ἡ διάθεσις τῶν πόρων

Αἱ πρόσοδοι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς διατίθενται:

α) Διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

β) Διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν νέων ἐγκαταστάσεων.

γ) Διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ὑπαρχουσῶν ἐγκαταστάσεων καὶ τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

δ) Διὰ τὴν φιλοξενίαν.

ε) Διὰ τὴν ἐλεημοσύνας καὶ φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς.

Πᾶσα δαπάνη μὴ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Ἄρθρον 28

Αἱ πανηγύρεις

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἀγ. Νικολάου Τσιριλόβου πανηγυρίζει: Τὴν 20ὴν Μαΐου, ἡμέραν τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας.

Ἄρθρον 29

Ἡ σφραγίς

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ φέρει σφραγιδα κυκλικὴν μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ – ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ», ἐσωτερικῶς δὲ ἀπεικονίζεται ὁ Ἅγιος Νικόλαος καὶ ἐντὸς παρενθέσεως (ΤΣΙΡΙΛΟΒΟΥ).

Ἄρθρον 30

Ὁ παρῶν Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς τροποποιεῖται διὰ ἀποφάσεως τῶν 2/3 τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐγκρινόμενης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 31

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὸ ἐπίσημον δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ΤΟ ΗΓΟΥΜΕΝΟΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Η ΗΓΟΥΜΕΝΗ

Ἄντωνία Μοναχὴ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ἐμμέλεια Μοναχὴ

Φιλαρέτη Μοναχὴ

Ἄνθούσα Μοναχὴ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ-ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΣ (ΚΟΤΟΡΙ)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

**Ἐσωτερικός Κανονισμός
 τῆς «ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΑΓΙΑΣ
 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ-ΒΑΣΙΛΕΙΑ-
 ΔΟΣ (ΚΟΤΟΡΙ) ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ
 ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΤΟ-
 ΡΙΑΣ»**

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῆς Ὁμοουσίου καὶ Ἄδιαρέτου Τριάδος, πρεσβείαις τῆς Κυρίας Θεοτόκου, τῆς Ἁγίας ἐνδόξου Ὁσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευῆς, εὐχαῖς τοῦ ἰδρυτοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιμ. Σεβαστιανοῦ Στεφανοπούλου, τοῦ καὶ πνευματικοῦ πατρὸς τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱ. Μονῆς αὐτῆς, χρηματίσαντος, εὐλογία καὶ ἐντολῇ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καστορίας κ. Σεραφεῖμ, ἐν σωτηρίῳ ἔτει δισχιλιοστῶ τετάρτῳ, μηνὶ Ἰουνίῳ εἰκοστῇ τετάρτῃ, προβαίνομεν εἰς τὴν σύνταξιν Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Κοινοβιακῆς Μονῆς Ἁγίας Παρασκευῆς-Βασιλειάδος ἀφορῶντος εἰς τὴν ὀργάνωσιν, διοίκησιν καὶ προαγωγὴν τοῦ πνευματικοῦ βίου καὶ ἐν γένει τὴν λειτουργίαν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς, συμφώνως πρὸς τοὺς θεῖους καὶ Ἱεροὺς Κανόνας, τὰς μοναχικὰς παραδόσεις τῆς καθ' ἡμᾶς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Ἄρθρον 1

Σύστασις καὶ χαρακτῆρ τῆς Ἀδελφότητος

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίας Παρασκευῆς ἰδρύθη τὸ ἔτος 1990 (ΦΕΚ, 6/22-1-1990 τ.Β') καὶ λειτουργεῖ ὡς ἀνδρῶα κοινοβιακὴ Μονή, ἀποτελοῦσα ΝΠΔΔ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1, §4 τοῦ Νόμου 590/77. Ὑπάγεται δὲ εἰς τὴν πνευματικὴν ἐποπτεῖαν τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου Καστορίας.

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ θεωρεῖται ἐν ἐνεργείᾳ καὶ λειτουργίᾳ καὶ ἂν ἀκόμη ἀπομείνῃ ἐν αὐτῇ εἰς μόνον Ἀδελφός, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ὁποίου συγκεντρῶνεται ἅπασαι αἱ ἐξουσίαι καὶ τὰ καθήκοντα τὰ ἀναγραφόμενα εἰς τὸν παρόντα Κανονισμόν. Αὐτὸς δὲ ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἱ. Μονὴν κατὰ πάντα, ἤτοι εἰς πάσας τὰς πρὸς τρίτους σχέσεις, συναλλαγὰς, συνεργασίας, διαχειριστικὰς πράξεις κ.λπ.

Ἄρθρον 2

Σκοπὸς τῆς Ἀδελφότητος

Σκοπὸς τῆς Ἀδελφότητος εἶναι α) ὁ ἀγιασμός καὶ ἡ ἐν Χριστῶ τελείωσις αὐτῆς διὰ τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τῶν περὶ τῆς μοναχικῆς Πολιτείας Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν παραδόσεων τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, β) ἡ προβολὴ τοῦ Ὁρθ. μοναχικοῦ πνεύματος καὶ γ) ἡ ἀσκήσις τῆς φιλανθρωπίας πρὸς τοὺς πάσχοντα ἀδελφοὺς.

Ἄρθρον 3

Δικαιοδοσίαι τοῦ Ἐπισκόπου

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τελεῖ ὑπὸ τὴν Κανονικὴν, Ἐκκλησιαστικὴν καὶ Πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ κυριάρχου Μητροπολίτου Καστορίας, τοῦ ὁποῦ αἱ κανονικαὶ ἀρμοδιότητες ἔχουν οὕτως:

α) Μνημονεύεται ἐν πάσαις ταῖς Ἱεραῖς Ἀκολουθίαις, ὡς ὀρίζει ἡ τάξις τῆς κατ' Ἀνατολὰς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

β) Ἀσκεῖ τὴν ἀνωτάτην πνευματικὴν ἐποπτεῖαν πατρικῶς καὶ προστατευτικῶς καὶ παρακολουθεῖ τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

γ) Ἐγκρίνει τὴν ἐκλογὴν καὶ ἐγκαθιδρύει δι' εἰδικῆς τελετῆς τὸν ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος ἐκλεγέντα Ἡγούμενον.

δ) Ἐγκρίνει καὶ ἐπευλογεῖ τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ε) Ἐγκρίνει καὶ τελεῖ τὰς ῥασοφορίας τῶν δοκίμων Ἀδελφῶν καὶ τὰς χειροθεσίας τῶν ῥασοφόρων εἰς μεγαλοσχήμεους.

στ) Μερμῶν διὰ τὰς λατρευτικὰς ἀνάγκας τῆς Ἀδελφότητος καὶ διορίζει, προτάσει τῆς Ἀδελφότητος, τὸν κατάλληλον Ἐφημέριον καὶ τὸν Πνευματικὸν αὐτῆς.

ζ) Χορηγεῖ ἔγγραφον ἄδειαν ἀπουσίας εἰς τὸν Ἡγούμενον, προκειμένου αὐτὸς νὰ ἀπουσιάσῃ ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς πέραν τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν.

η) Ἐγκρίνει τὰς ὑπὸ τῆς Ὀλομελείας τῆς Ἀδελφότητος τροποποιήσεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

θ) Μερμῶν διὰ τὴν διαφύλαξιν τῆς ιερότητος καὶ τὴν ἡσυχίαν τοῦ χώρου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἀπὸ ἀπρεπεῖς θορύβους, χορούς, ἄσματα, διασκεδάσεις παντοίας καὶ ἄλλας ἐκδηλώσεις ἀπαδούσας εἰς τὰ χριστιανικὰ ἦθη καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἡσυχαστικῆς Κοινοβιακῆς ζωῆς.

ι) Ἀσκεῖ πειθαρχικὸν ἔλεγχον κατὰ πάσης τυχὸν παρεκτρεπομένου μοναχοῦ, κατὰ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς Νόμους, καθὼς καὶ κατὰ παντὸς μοναχοῦ μὴ πειθαρχοῦντος εἰς τὴν ἐκάστοτε διοίκησιν τῆς Μονῆς.

ια) Ἐγκρίνει τὴν μετάπεμψιν Ἀδελφοῦ τινος εἰς ἐτέραν Ἱερὰν Μονὴν ἢ τὴν ἐγκαταβίωσιν Ἀδελφοῦ ἐτέρας Μονῆς εἰς τὴν Μονὴν ταύτην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἄρθρον 4

Ἡ διοίκησις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Ἔργα διοικήσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι

α) Ὁ Ἡγούμενος

β) Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

γ) Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῆς Ἀδελφότητος.

Ἄρθρον 5

Ὁ Ἡγούμενος

Ὁ Ἡγούμενος εἶναι αἰρετὸς καὶ ἰσόβιος. Εἶναι ὁ κοινὸς τῶν Ἀδελφῶν Πνευματικὸς Πατήρ, ὅστις μερμῶν διὰ τοὺς μοναχοὺς ὡς ἄν τροφὸς θάλπη τὰ ἑαυτοῦ τέκνα (Α Θεσ. 2, 7). Ὀφείλει νὰ ἀσκῇ ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ ἐν ἐπιγνώσει τῶν ἑαυτοῦ καθηκόντων πᾶσαν τὴν πνευματικὴν ἐξουσίαν τὴν ἀπορρέουσιν ἐκ τοῦ ἀξιώματος αὐτοῦ, ἐποπτεῦν τὴν ἀκριβῆ τήρισιν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τῆς Ἀδελφότητος, μὴ ἐπιτρέπον μηδεμίαν παρέκκλησιν ἢ ἀλλοίωσιν τῶν κοινοβιακῶν θεσμῶν, τύπος καὶ ὑπογραμμὸς γενόμενος ἐν πᾶσι. Ἐν μέσῳ ἀδελφῶν ὁ Ἡγούμενος αὐτῶν ἔντιμος (Σοφία Σειράχ, κεφ. ι', στ. 20).

Ἐμπεπιστευμένος τὰς ψυχὰς τῶν Ἀδελφῶν, ὡς λόγον ὑπὲρ αὐτῶν ἀποδώσῃ τῷ Κυρίῳ, ὀφείλει νὰ ἀγιάζῃ πρῶτον ἑαυτόν, ἐπιδιδόμενος εἰς πνευματικὰς ἀσκήσεις πρὸς αὔξησιν ἀρετῆς καὶ δὴ τῆς θερμῆς καὶ ἐμπράκτου ἀγάπης πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους, τῆς ἐγκρατείας καὶ τῆς ταπεινοφροσύνης.

Τύπος Χριστοῦ ἐν πᾶσι, ἐτοίμως ἔχει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θεῖναι ὑπὲρ τῶν ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ αὐτοκλήτως ὑπ' αὐτὴν ἐστρατευμένων ψυχῶν.

Αὐτὸς, κατὰ τὸν Μέγαν Βασίλειον, ὀφείλει νὰ εἶναι ἀπλανὴς ὁδηγός, γνώστης τῶν Θείων Γραφῶν, ἀπερίσπαστος, ἀφιλάργυρος, ἀπράγμων, ἡσύχιος, ἀμνησικακος, ἀκενόδοξος, ἀνυπερήφανος, ἀκολάκευτος, ἀπερίτρεπτος, μηδὲν προτιμῶν τοῦ Θεοῦ (1152Α).

Σὺν πᾶσι τούτοις τηρεῖ ἀνύστακτον τὸν πόθον τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν, ἵνα ἀνημμένας τὰς λαμπάδας κρατοῦσαι ἀκούσωσιν τὴν μακαρίαν ἐκείνην φωνὴν «Ἴδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται, ἐξέλθετε εἰς ὑπάντησιν αὐτοῦ».

Ἄρθρον 6

Διοικητικά καὶ Πνευματικά ἀρμοδιότητες τοῦ Ἡγουμένου:

α) Ὁ Ἡγούμενος εἶναι ἡ ἀνωτέρα ἀρχὴ καὶ διοικητικὴ ἐξουσία τοῦ ἱεροῦ συστήματος τῆς Μονῆς καὶ κατὰ τοὺς κοινοβιακοὺς Κανόνες ὀφείλεται αὐτῷ ἢ κατὰ Θεὸν ὑπακοὴ παρὰ πάντων τῶν ἐν τῇ Μονῇ ἐνασκουμένων Ἀδελφῶν.

β) Αὐτὸς παρακολουθεῖ τὴν τήρησιν τῶν Τυπικῶν τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ τὰς κατὰ καιροὺς προγραμματιζομένας Ἱερὰς Ἀκολουθίας καὶ ἐργασίας.

γ) Προΐσταται τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς Συνελεύσεως τῆς Ἀδελφότητος. Καλεῖ κατὰ κανόνα ἅπαξ τοῦ μηνὸς ἢ καὶ ἐκτάκτως τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον καὶ περιστατικῶς τὴν ὀλομέλειαν τῆς Ἀδελφότητος.

δ) Ἐλέγχει τὸ Ταμεῖον, τὴν Γραμματεῖαν καὶ τὴν Οἰκονομικὴν Διαχείρισιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ε) Κανονίζει τὰ διακονήματα τῶν Ἀδελφῶν ἢ ἀναπροσαρμόζει αὐτά, ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη.

στ) Παρέχει ἄδειαν ἕως δέκα (10) ἡμερῶν εἰς τοὺς Ἀδελφούς. Πέραν τούτων ἡ ἄδεια χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

ζ) Ἐκπροσωπεῖ τὴν Μονὴν μετὰ ἀπὸ ἐγκρισιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἢ τῆς Ὀλομελείας τῆς Ἀδελφότητος αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τῆς ἀναπληρωτρίας αὐτῆς, ἐναντι κάθε ἐκκλησιαστικοῦ, διοικητικοῦ, δημοσίου, δικαστικοῦ, φορολογικοῦ, τραπεζικοῦ, ταμειακοῦ κ.λπ. ὀργάνου.

η) Δι' εἰδικὴν ὑπόθεσιν ἢ κατηγορίαν ὑποθέσεων δύναται, ἀποφάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, νὰ ἀναθέσῃ τὴν ἐκπροσώπησιν τῆς Ἀδελφότητος εἰς ἕτερον μέλος αὐτῆς ἢ καὶ νὰ προσλάβῃ εἰδικὸν νομικὸν σύμβουλον.

θ) Ὑπογράφει ὅλα τὰ ἐγγράφα καὶ τὰ πρακτικά, τὰς ἐντολὰς πρὸς τὸν ταμίαν διὰ δαπάνας ἢ εἰσπράξεις, καθὼς καὶ τὰ ἐντάλματα δι' ἀνάληψιν χρημάτων.

ι) Καταρτίζει τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῶν Συνάξεων τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς Ὀλομελείας τῆς Ἀδελφότητος.

ια) Συμμετέχει ὑποχρεωτικῶς εἰς τὰς Ἱερὰς Ἀκολουθίας καὶ τὴν κοινὴν Τράπεζαν.

ιβ) Ὑπογράφει πᾶν ἐξερχόμενον ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς θέτων ὑποκάτω τῆς ὑπογραφῆς αὐτοῦ τὴν φράσιν «καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί».

ιγ) Προτείνει εἰς τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τὴν πρόσ-

ληψιν δοκίμων, τὴν ρασοφορίαν τῶν δοκίμων καὶ τὴν χειροθεσίαν τῶν μοναχῶν.

ιδ) Ἀναπληροῦται ἐν τῇ ἀπουσίᾳ του α) διὰ θέματα τάξεως ὑπὸ τοῦ ἔχοντος τὰ πρεσβεῖα κουρᾶς Ἀδελφοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ β) διὰ θέματα διοικητικά ὑπὸ ἐνὸς τῶν Ἡγουμενοσυμβούλων ἢ ὑπὸ ἐτέρου Ἀδελφοῦ, ὃν τινα ἤθελεν ὀρίσει, κατὰ προτίμησιν ἐγγράφως, ὅστις καὶ ὑπογράφει ἀντ' αὐτοῦ...

ιε) Ὁ Ἡγούμενος ἐνεργεῖ μετ' ἐξουσίας, πλην «μὴ ἀναγκαστῶς, ἀλλ' ἐκουσίως», μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν τοῦ ποιμαίνειν τέχνην μετερχόμενος, διὰ νὰ ἐνοποιήσῃ τὴν πολλαπλότητα τῶν θελήσεων καὶ προσφέρῃ ἑαυτὸν «τύπον καὶ ὑπογραμμὸν τοῖς πᾶσι».

ιστ) Πάντα ὅσα ἀφοροῦν εἰς τὴν προσωπικὴν ζωὴν τῶν ἀδελφῶν ρυθμίζονται ὑπ' αὐτοῦ. Ἀφοῦ δὲ λάβει ὑπ' ὄψιν τοῦ τὴν χρεῖαν ἐκάστου ἀδελφοῦ, τὴν ἡλικίαν, τὴν γενέτειραν, τὴν ἀγωγὴν, τὴν παιδείαν, τὴν ὑγείαν, τὰ ἔτη τῆς μοναστικῆς ζωῆς του, ρυθμίζει τὸ προσωπικὸν ἐκάστου πρόγραμμα ἐν πνεύματι κατανοήσεως καὶ ἐλευθερίας, τὴν διατροφήν, τὸν ὕπνον, τὴν ἐνδυμασίαν, τὴν ἄσκησιν. Ἰδιαίτεραν δὲ φροντίδα λαμβάνει διὰ τοὺς ὑπερηλικίους καὶ τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ ἀδελφούς.

ιζ) Μεριμᾷ ὥστε οὐδεὶς γογγυσμὸς ἢ ψιθυρισμὸς ἢ καταλαλιὰ ἢ φιλονεικία, ἢ φατριασμὸς ἢ μερικὴ φιλία νὰ κυφορεῖται εἰς τὸ σῶμα τῆς ἀδελφότητος, ἀλλὰ τὰ πάντα νὰ ἐρχωνται εἰς φῶς, ὥστε πᾶσα δαιμονικὴ ἐνέργεια ἢ ἐμπαθὴς κίνησις νὰ πατάσεται ἐν τῷ γεννᾶσθαι.

ιθ) Συγκαλεῖ τοὺς ἀδελφούς εἰς καθορισμένον ἢ ἑξακτον χρόνον πρὸς διδασκαλίαν ἀγιογραφικὴν, ἀγιοπατερικὴν, συμβουλευτικὴν ἢ παραμυθητικὴν, καταρτίζων αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον κατὰ τῶν παθῶν καὶ τῶν δαιμόνων.

Ἄρθρον 7

Ἐκλογὴ τοῦ Ἡγουμένου

α) Ὁ Ἡγούμενος καθίσταται δι' ἐκλογῆς, ἐὰν ἡ Ἱερὰ Μονὴ ἔχει ἐγκαταβιοῦντας τουλάχιστον πέντε (5) ἀδελφούς, ἄλλως διορίζεται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, κατὰ τὰ ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ Νόμου 590 1977, ἄρθρον 39, παράγραφος 5, καὶ ὁ διορισμὸς ἰσχύει ἐφ' ὅσον εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν ἐγκαταβιοῦν ὀλιγώτεροι τῶν πέντε (5) ἀδελφῶν. Συμπληρουμένου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πέντε (5), συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ διορισμένου Ἡγουμένου,

γίνεται ἐκλογή τοῦ Ἡγουμένου, κατὰ τὰ ὀριζόμενα εἰς τὸν παρόντα Κανονισμόν. Ὁ δι' ἐκλογῆς ἀναδειχθεὶς Ἡγούμενος εἶναι ἰσόβιος, ἔστω καὶ ἂν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγκαταβιούντων μοναχῶν μειωθῇ κάτω τῶν πέντε.

β) Μετὰ τὴν κένωσιν τῆς θέσεως τοῦ Ἡγουμένου ὡς τοποτηρητῆς ἀναλαμβάνει ἀμέσως καὶ αὐτοδικαίως ὁ ἔχων τὰ πρεσβεῖα τῆς κουρᾶς ἀδελφός, ὅστις δύναται νὰ βοηθῆται ἐκ τινος τῶν Ἡγουμενοσυμβούλων.

γ) Ἡ ἐκλογή διεξάγεται τὸ ἀργότερον εἴκοσι (20) ἡμέρας μετὰ τὴν κένωσιν τῆς θέσεως, καὶ προαναγγέλλεται ἐπτὰ (7) ἡμέρας ἐνωρίτερον.

δ) Ὁργανον προετοιμασίας καὶ διεξαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς εἶναι ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη:

I) Ἐκ τοῦ πρώτου τῆ τάξει τῆς κουρᾶς Ἀδελφοῦ. Εἰς περίπτωσιν ἀδυναμίας αὐτοῦ τὴν θέσιν του λαμβάνει ὁ δεῦτερος τῆ τάξει.

II) Ἐκ τοῦ Οἰκονόμου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ

III) Ἐκ τοῦ Γραμματέως.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀνακοινώνει ἐπτὰ ἡμέρας ἐνωρίτερον τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς ἐκλογῆς καὶ ἀναρτᾷ τὴν ἀνακοίνωσιν εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Τραπέζης.

ε) Ἡ ἐκλογή γίνεται διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐντὸς τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, μετὰ ἀπὸ Θεία Λειτουργία καὶ κατόπιν τριημέρου προσευχῆς καὶ νηστείας. Εἰς ἕκαστον ψηφοφόρον ἀδελφὸν δίδεται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐντὸς φακέλλου, ἐσφραγισμένου διὰ τῆς σφραγίδος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ψηφοδέλτιον ἐπίσης ἐσφραγισμένον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶναι δακτυλογραφημένα τὰ ὀνόματα τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου τοῦ ἐκλέγεσθαι ἀδελφῶν. Ἐκαστος μοναχὸς σημειώνει διὰ σταυροῦ τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ, τὸν ὁποῖον θεωρεῖ ἄξιον διὰ τὴν θέσιν τοῦ Ἡγουμένου. Ὁ φάκελλος ἀφοῦ κλεισθῇ, ρίπτεται ἐντὸς κυτίου ἠλεγμένου ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐσφραγισμένου δι' ἰσπανικοῦ κηροῦ. Οἱ ἀδελφοὶ ψηφίζουν κατὰ σειρὰν πρεσβείων καὶ υπογράφουν εἰς εἰδικὸν Πρωτόκολλον ψηφοφορίας. Κατόπιν ἀποσφραγίζεται τὸ κυτίον καὶ ἀνοίγονται οἱ φάκελλοι ἐνώπιον τῆς ἀδελφότητος ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς. Μετὰ τὴν καταμέτρησιν, ἐκλέγεται ὡς Ἡγούμενος ὁ λαβὼν τὰς περισσοτέρας ψήφους. Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας ἐπαναλαμβάνεται τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἢ ἐκλογή μετὰ τῶν ἰσοψηφισάντων ἀδελφῶν. Ἐπὶ νέας δὲ ἰσοψηφίας ἐκλέγεται ὁ ἀρχαιότερος. Ἡ Ἐπιτροπὴ ὑποχρεοῦται νὰ συντάξῃ Πρακτικόν, ἐν ᾧ ἀναφέρονται αἱ ψήφοι ἐκάστου καὶ τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα, τὸ ὁποῖον υπογράφουν ἅπαν-

τες οἱ ψηφίσαντες ἀδελφοί, καὶ ὑποβάλλεται ἐντὸς τριημέρου εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην, ὅστις παρακαλεῖται νὰ εὐλογήσῃ τὸν ἐκλεγέντα καὶ νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐγκαθίδρυσιν αὐτοῦ ὡς Ἡγουμένου.

στ) Τῆς ἐκλογῆς ἀκολουθεῖ εὐχαριστήριος δέησις ἐν τῷ Καθολικῷ, μετὰ τὴν ὁποῖαν ὁ ἐκλεγείς ἀναλαμβάνει ἐγκύρως τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του.

Ἄρθρον 8

Χηρεία θέσεως τοῦ Ἡγουμένου

Ἡ θέσις τοῦ Ἡγουμένου χηρεύει:

α) Ἐνεκα θανάτου.

β) Ἐνεκα παραιτήσεως, ἢ ὁποῖα γίνεται δεκτὴ μὲ πλειοψηφία τῶν 4/5 τῆς ἀδελφότητος.

γ) Ἐνεκα παύσεως, ἤτοι: Ἐὰν συμβῇ ποτὲ ὁ Ἡγούμενος νὰ παραχαράτῃ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ μοναχικοῦ βίου ἢ νὰ ἀθετῇ τινὰς ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ, δὲν θὰ ἐξανίστανται πάντες οἱ ἀδελφοί, ἀλλὰ οἱ πρεσβύτεροι τῆ τάξει θὰ ὑπενθυμίζουν εἰς αὐτὸν ἠπίως καὶ μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ τὸ σφάλμα του καὶ θὰ ὑποβοηθοῦν αὐτὸν εἰς διόρθωσιν οὐχὶ ἅπαξ, ἀλλὰ πολλάκις. Καὶ μόνον ἐὰν τελικῶς ἐμμένῃ εἰς τὸ σφάλμα, τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ἐπιλαμβάνεται τοῦ θέματος καὶ συγκαλεῖ τὴν σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος. Ἡ σύναξις συγκαλεῖται καὶ ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τοῦ Ἡγουμένου εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του ἔνεκα βαρείας ἀσθενείας προκαλούσης ἀνικανότητα.

Ἄρθρον 9

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Ἀποτελεῖται ἐκ δύο Συμβούλων-μελῶν ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀδελφῶν εἶναι κάτω τῶν δεκαπέντε (15). Οἱ Σύμβουλοι αὐξάνονται εἰς τρεῖς, ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀδελφῶν ἀνέλθῃ εἰς εἴκοσι. Αὐξανομένης δὲ τῆς Ἀδελφότητος ἀνὰ δέκα, προστίθεται καὶ εἷς εἰσέτι Ἡγουμενοσύμβουλος.

Ὡς Ἡγουμενοσύμβουλοι ἐκλέγονται πρόσωπα διακρινόμενα ἐπ' ἀρετῆ καὶ διαθέτοντα διοικητικὰ προσόντα, εὐσεβῆ ζῆλον, αὐταπάρνησιν καὶ ταπεινὸν φρόνημα. Ἐκλέγονται ἀνὰ τετραετίαν καὶ εἶναι ἐπανεκλέξιμοι.

Ἄρθρον 10

Ἄρμοδιότητες τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου

α) Ἀποφασίζει περὶ πάντων ὅσα προβλέπει ὁ Κανονισμός. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν. Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ἀποψὶς μεθ' ἧς συντάσσεται ὁ Ἡγούμενος.

β) Συγκαλεῖ προτάσει τοῦ Ἡγουμένου τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Ἀδελφότητος.

γ) Συντάσσει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν καὶ ἀπολογισμόν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ ὑποβάλλει τοῦτον εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Καστορίας πρὸς ἔγκρισιν.

δ) Δύναται νὰ διαθέσῃ δαπάνην ὕψους 700 εὐρώ κατὰ κονδύλιον μηνιαίως (τοῦ ποσοῦ κυμαινομένου ἀναλόγως πρὸς τὸν ἰσχύοντα τιμάρθμον) ἄνευ συντάξεως Πρακτικοῦ. Ἀποδέχεται τὰς πρὸς τὴν Μονὴν δωρεάς.

ε) Ἀποφασίζει διὰ τὴν σύναψιν δανείων.

στ) Ἔχει δικαίωμα ἐλέγχου ἐπὶ τῶν διοικητικῶν πράξεων τοῦ Ἡγουμένου.

ζ) Ἐκλέγει ἓν μέλος αὐτῆς ὡς Οἰκονόμον διὰ μίαν τετραετίαν. Ὁ Ταμίας διενεργεῖ εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς διὰ γραμματίων θεωρουμένων δεόντως ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου καὶ ὑπογραφομένων ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου καὶ τοῦ Ταμίου.

θ) Ὅριζει τὸν Γραμματέα διὰ μίαν τετραετίαν, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι ἀπαραίτητον νὰ εἶναι μέλος τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Αὐτὸς μετέχει τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἄνευ δικαιώματος ψήφου. Φυλάττει ἐπιμελῶς τὰ ἀρχεῖα καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Καταρτίζει τὰ Πρακτικὰ τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς Ὀλομελείας τῆς ἀδελφότητος καὶ τὰ ὑπογράφει μετὰ τοῦ Ἡγουμένου.

ι) Εἰς τὰς Συνεδριάσεις τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἅπαντα τὰ μέλη αὐτοῦ ὀφείλουν νὰ ἐκφράζουν ἐλευθέρως τὰς ἀπόψεις των, συμπεριφερόμενα ἔναντι ἀλλήλων μετὰ σεβασμοῦ, πραότητος καὶ ταπεινοφροσύνης. Εἰς περίπτωσιν διαφωνίας αἱ ἀπόψεις τῶν διαφωνούντων καταχωρίζονται εἰς τὸ βιβλίον πρακτικῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ια) Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν. Ἐπὶ ἰσοψηφίας βαρύνει ἡ γνώμη τοῦ Ἡγουμένου.

Μέλος τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἐὰν ἀπουσιάσῃ ἀδικαιολογῶς εἰς τρεῖς συνεδριάσεις, καίτοι προσκαλούμενον, παύεται αὐτοδικαίως. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ἐπειδὴ θεωρεῖ τὴν ἀπείθειαν ὡς σιωπηρὰν παραί-

τησιν, παύει αὐτὴν ἀπὸ τῆς θέσεώς του καὶ ἀποφασίζει τὴν ἀντικατάστασιν αὐτοῦ δι' ἐκλογῆς. Εἰς περίπτωσιν παραιτήσεως μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἢ καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἀπερχομένου, εἰς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ γίνεται ἐκλογή νέου Ἡγουμενοσυμβούλου, τῶν ἐκλογῶν διενεργουμένων ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀπομακρύνσεώς του.

Ἄρθρον 11

Ἐκλογή Ἡγουμενοσυμβουλίου

α) Διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν Ἡγουμενοσυμβούλων ὁ Ἡγούμενος ἀνακοινώνει τὴν ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν εἰς τοὺς ἀδελφούς ἑπτὰ ἡμέρας ἐνωρίτερον. Τὰς ἐκλογὰς διενεργεῖ ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Ἡγουμένου, ὡς Προέδρου, τοῦ Οἰκονόμου καὶ τοῦ Γραμματέως.

β) Ἡ Ἐπιτροπὴ καταρτίζει κατὰστασιν μετὰ τὰ ὀνόματα τῶν ἀδελφῶν τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου, ἧτοι ἀπάντων τῶν μεγαλοσχῆμων καὶ ῥασοφόρων, καὶ ἀναγράφονται ἰσάριθμα τῶν ἀδελφῶν ψηφοδέλτια. Ἐκαστον ψηφοδέλτιον φέρει τὴν σφραγίδα τῆς Μονῆς.

γ) Αἱ ἐκλογαὶ διενεργοῦνται ἀπαρλλάκτως ὡς καὶ ἡ ἐκλογή τοῦ Ἡγουμένου. Οἱ δὲ ἀδελφοὶ ὑποχρεοῦνται νὰ θέσουν εἰς τὸ ψηφοδέλτιον τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ παραπλευρῶς δύο ὀνομάτων ἀδελφῶν, τοὺς ὁποίους θεωροῦν καταλλήλους. Κατόπιν ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ καταμετρά τὰ ἔγκυρα ψηφοδέλτια καὶ τοὺς σταυροὺς προτιμήσεως. Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι συνεκέντρωσαν τοὺς περισσοτέρους σταυροὺς ἐκλέγονται ὡς μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἰσοψηφία, ἐκλέγεται ὁ ἀρχαιότερος. Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐκλογῶν ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ συντάσσει Πρακτικὸν ἐκλογῆς Ἡγουμενοσυμβούλων, τὸ ὁποῖον ὑπογράφουν ἅπαντες οἱ ἀδελφοί, καὶ ἀντίγραφον τοῦ ὁποῖου ἀποστέλλεται πρὸς γνῶσιν καὶ εὐλογίαν εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην, ὁ ὁποῖος καὶ δι' ἐγγράφου του συγχαίρει καὶ ἐπευλογεῖ τὰς γενομένας ἐκλογὰς.

Ἄρθρον 12

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῆς Ἀδελφότητος

Τὴν ὀλομέλειαν συγκροτοῦν ἅπαντες οἱ ἀδελφοὶ τοῦ

Κοινοβίου, ρασοφόροι καὶ μεγάλοςχημοί. Οἱ δόκιμοι κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἱγουμενοῦ παρίστανται εἰς τὰς Συνεδριάσεις ἄνευ δικαιώματος ψήφου. Θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ, ὅταν εἶναι παρόντα τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν τῆς ἀδελφότητος. Συγκαλεῖται παρὰ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου προτάσει τοῦ Ἱγουμενοῦ:

α) Διὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἀπολογισμοῦ παρελθούσης χρήσεως καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ νέας χρήσεως κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου.

β) Διὰ τὴν ἀνάθεσιν τῶν διακονημάτων εἰς ἕκαστον ἀδελφὸν κατὰ τὸ τέλος τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου.

γ) Διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἱγουμενοῦ καὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου.

δ) Διὰ τὴν ἐνημέρωσιν τῆς ἀδελφότητος ἐπὶ ἐκτάκτων σοβαρῶν γεγονότων, θρησκευτικῶν, ἐθνικῶν, κοινωνικῶν.

ε) Διὰ λήψιν ἀποφάσεων εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις, ὅταν τοῦτο ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ ἐνὸς τετάρτου τῶν μελῶν τῆς ἀδελφότητος. Εἰς περίπτωσιν ἀρνήσεως παρὰ τοῦ Ἱγουμενοῦ συγκαλεῖται αὐτοδικαίως, μερίμνη τοῦ ἔχοντος τὰ πρεσβεῖα κουρᾶς ἀδελφοῦ ἐκ τῶν αἰτουμένων τὴν σύγκλησιν ἀδελφῶν.

στ) Διὰ συμπλήρωσιν ἢ κατάργησιν ἢ τροποποίησιν ἄρθρου ἢ ἄρθρων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, κατόπιν αἰτιολογημένης εἰσηγήσεως τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, ἐφ' ὅσον συμφωνήσουν πρὸς τοῦτο τὰ δύο τρίτα τῶν ἀδελφῶν.

ζ) Συγκαλεῖται ἐπίσης καὶ ὁσάκις γίνεται πνευματικὴ διδασκαλία παρὰ τοῦ Ἱγουμενοῦ ἢ ἐτέρου ἐκκλησιαστικοῦ καὶ πνευματικοῦ προσώπου ἢ καὶ ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

Ἄρθρον 13

Πρόσληψις καὶ δοκιμασία Ἀδελφῶν

α) Ἡ πρόσληψις τῶν προσερχομένων νὰ κοινοβιάσουν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ πρέπει νὰ γίνεται κατόπιν προσεκτικῆς δοκιμασίας τῆς ἐν γένει καταστάσεως, τῆς γνησιότητος τῶν προσθέσεων, τοῦ ἐνθέου ζήλου καὶ τῆς φρονήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων.

β) Ὁ προσερχόμενος ὀφείλει νὰ ἔχη νόμιμον ἡλικίαν, ἥτοι νὰ ἔχη συμπληρώσει τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας. Ἐὰν

ἔχη ἡλικίαν μικροτέραν τῆς νομίμου ἀπαιτεῖται ἐγγράφος συγκατάθεσις τῶν γονέων ἢ τοῦ κηδεμόνος αὐτοῦ.

γ) Ὁ ἐξ ἐγγάμων προερχόμενος δεόν νὰ μὴν ἔχη ἀνήλικα τέκνα, νὰ ἔχη δὲ παρέλθει τοῦλάχιστον τριετία ἀπὸ τῆς χηρείας αὐτοῦ.

δ) Οἱ ὑποψήφιοι γίνονται δεκτοὶ κατ' ἀρχὰς ὡς φιλοξενούμενοι ἐπ' ἀρκετόν, ἐπὶ μακρότερον δὲ διάστημα οἱ προερχόμενοι «ἐκ πονηροῦ βίου ἢ ἀδιαφορίας» ἢ ἔχοντες ἄγνοιαν ἢ ἐλλιπῆ πληροφόρησιν καὶ ἀγωγὴν περὶ τοῦ μοναχικοῦ βίου (Μ. Βασιλείου Ὅροι κατὰ πλάτος 13, ΕΠΕ, τόμ. 8, σελ. 242, στ. 15).

ε) Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο καταβάλλεται προσπάθεια «τὸν παρελθόντα βίον καταμανθάνειν» (Μ. Βασιλείου Ὅροι κατὰ πλάτος 13, ΕΠΕ, τόμ. 8, σελ. 242, στ. 15).

Κυρίως ἐρευνᾶται ἐὰν εἶναι βαπτισμένος Ὁρθόδοξος ἢ χρήζη κατηχήσεως, ἐὰν γνωρίζῃ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν καὶ τὰ ιδεώδη τοῦ μονήρους βίου, ἐὰν διαπνέεται ἀπὸ πόθον ἀπαρνήσεως τοῦ κοσμικοῦ φρονήματος καὶ τῆς ματαιότητος τοῦ κόσμου.

στ) Ἐὰν ἐπιθυμῇ βίον καθαρὸν, ἀκτήμονα, λιτόν, ἡσύχιον, ἐὰν ἀγαπᾷ τὴν προσευχὴν, τὴν ὑπακοήν, τὴν μελέτην, τὴν ἐργασίαν.

ζ) Ἐὰν δύναται νὰ ἐγκαταλείψῃ γονεῖς, περιουσίαν, ἀνέσεις, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν μετὰ τοῦ ἰδίου θελήματος.

η) Ἐὰν ἐτοίμασε τὴν ψυχὴν του εἰς πειρασμοὺς σωματικούς, ψυχικούς καὶ πνευματικούς καὶ μάλιστα ἀπροσδοκίτους.

θ) Ἐὰν πάσχη ἐξ ἀνιάτου νοσήματος ψυχικοῦ ἢ σωματικοῦ.

ι) Ἐὰν ἀγαπᾷ τὰς Ἱερὰς Ἀκολουθίας, τὴν ἄσκησιν, τὴν κοινὴν συμβίωσιν καὶ ἐὰν δύναται εἰς περίπτωσιν ἀνάγκης νὰ ἐπιβιώσῃ πνευματικῶς.

ια) Τέλος, ἐὰν προσέρχεται νὰ δουλεύσῃ τῷ Κυρίῳ δι' Αὐτὸν τὸν Κύριον καὶ μὴ κινούμενος ἀπλῶς ἐκ συμπαθείας εἰς τινα πνευματικὰ πρόσωπα.

ιβ) Μετὰ ἱκανὸν χρόνον ἐπικοινωνίας τοῦ ὑποψηφίου μὲ τὴν Ἱερὰν Μονὴν δύναται ὁ ὑποψήφιος νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ στάδιον τοῦ δοκίμου μοναχοῦ διὰ τὴν ἐκ τοῦ σύνεγγυς πλέον γνῶσιν τοῦ χαρακτήρος αὐτοῦ.

ιγ) Μετὰ παρέλευσιν τοῦλάχιστον ἐξαμήνου δι' ἐγγράφου αἰτήσεώς του πρὸς τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον αἰτεῖται τὴν συγκαταριθμησίν του εἰς τὴν τάξιν τῶν δοκίμων καὶ ἐγγράφεται εἰς τὸ Μητρῶον Δοκίμων.

ιδ) Ἡ δοκιμασία εἶναι ἔργο ἀποστολικὸ καὶ ὑπεύθυνο. Τὸ διεξάγει κυρίως ὁ Ἠγούμενος, ἀλλὰ συμμετέχουν ἐνεργῶς, τῇ προτροπῇ καὶ ὑποδειξίῃ τοῦ Ἠγουμένου καὶ ἄλλοι ἀδελφοί.

ιε) Εἰς τὸ στάδιον τῆς δοκιμασίας φέρει σεμνὴν λαϊκὴν ἐνδυμασίαν. Ὑποχρεοῦται δὲ ὁ δόκιμος νὰ ἀναφέρῃ τοὺς λογισμοὺς του εἰς τὸν Ἠγούμενον, νὰ δέχεται τὰς νουθεσίας καὶ διδαχὰς του καὶ νὰ ἀγωνίζεται σταθερῶς διὰ τὴν προσαρμογὴν του εἰς τὸ Κοινόβιον, τὴν ἀκατάκριτον ἀποδοχὴν τοῦ τρόπου λειτουργίας του, τὴν ὀλοπρόθυμον συμμετοχὴν του εἰς τὰς ἀνατιθεμένας αὐτῷ διακονίας, τὴν ἀβίαστον καὶ μετὰ χαρᾶς προσέλευσιν εἰς τὰς Ἱερὰς Ἀκολουθίας, τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν τάξιν, τὸ πρόγραμμα καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Κοινοβίου, τὴν εἰς τὰς θλίψεις ὑπομονὴν καὶ τὴν πολὺπλευρον ἐφαρμογὴν τῆς ἐντολῆς τῆς ἀγάπης.

ιστ) Ἡ διάρκεια τῆς δοκιμασίας εἶναι τριετής, δυναμένη νὰ συντηθῇ ἢ νὰ αὐξηθῇ ἀναλόγως τῆς ἡλικίας, τῆς πνευματικῆς ὠριμότητος ἢ ἄλλων ἐκτάκτων καὶ σοβαρῶν περιστάσεων.

ιζ) Ἐὰν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τριετοῦς δοκιμασίας διαπιστωθῇ ὅτι ὁ δόκιμος πάσχει ἢ ῥέπει πρὸς ψυχοπάθειαν, ἀπομακρύνεται τῆς ἀδελφότητος διὰ τὴν πρόληψιν σοβαροτέρων προβλημάτων.

ιη) Ὁ ἐγγραφεὶς εἰς τὸ δοκιμολόγιον παραδίδει ἅπαντα τὰ ἑαυτοῦ πρὸς φύλαξιν παρὰ τῆς ἀδελφότητος διὰ τὸ ἐνδεχόμενον τῆς οἰκειοθελοῦς ἢ ἐπιβεβλημένης ἀπομακρύνσεώς του ἀπὸ τὴν ἀδελφότητα πρὶν ἢ καταστῆ ρασοφόρος, ὥστε νὰ λάβῃ ὅ,τι κατέθεσεν εἰς εἶδος ἢ εἰς χρῆμα, ἐκτὸς ἐὰν παρέδωσέ τι, ἵνα χρησιμοποιηθῇ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Κοινοβίου.

ιθ) Δόκιμος μοναχός, ἐὰν εγκαταλείψῃ τὴν Ἱερὰν Μονήν, γίνεται ἐκ νέου δεκτός, ἐφ' ὅσον συμφωνήσουν πρὸς τοῦτο ὁ Ἠγούμενος, ὁ Πνευματικὸς καὶ τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον.

κ) Δόκιμοι μοναχοὶ ράθυμοι, καχύποπτοι, γογγυσταί, ἀνυπάκοοι, πείσμονες, διασπῶσαι τὴν ἐνότητα τῆς Ἀδελφότητος, λοιδοροὶ, κατήγοροι τοῦ Ἠγουμένου καὶ τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου, σκανδαλοποιοί, παραβιάζοντες τὸν Κανονισμὸν δὲν ρασοφοροῦνται. Ἐὰν δὲ παραμένουν ἀδιόρθωτοι καὶ μετὰ τὴν ρασοφορίαν, ἀποπέμπονται τοῦ Κοινοβίου.

κα) Δόκιμος μοναχός ἐὰν ἀσθενήσῃ ἕως θανάτου καὶ ζητήσῃ νὰ τελειωθῇ ὡς Μοναχός, δύναται, τῇ ὁμοφώνῳ ἀποφάσει, τοῦ Ἠγουμένου, τοῦ Πνευματικοῦ καὶ τοῦ

Ἠγουμενοσυμβουλίου, νὰ λάβῃ εὐχὴν ρασοφορίας ἢ τὸ Μέγα Σχῆμα. Μοναχὸς προερχόμενος ἐξ ἐτέρας Μονῆς δὲν γίνεται δεκτός, ἐκτὸς σπανιωτάτης ἐξαιρέσεως, διὰ τὴν ὁποίαν ἀποφαίνεται τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον.

Ἄρθρον 14

Ρασοφόρος Μοναχός

α) Ἡ προαγωγή τοῦ δοκίμου εἰς ρασοφόρον δὲν γίνεται κατὰ σειρὰν προσελεύσεως, ἀλλὰ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἠγουμένου, τοῦ Πνευματικοῦ καὶ τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου.

β) Μετὰ παρέλευσιν ἑξαμήνου ἕως τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς τοῦ δοκίμου εἰς τὸ Δοκιμολόγιον τῇ εἰσηγήσει τοῦ Πνευματικοῦ καὶ τοῦ Ἠγουμένου, τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον ἀποφασίζει τὴν εἰς ρασοφόρον προαγωγὴν του, διὰ Πρακτικοῦ, ἀντίγραφον τοῦ ὁποίου ἀποστέλλεται εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην, ὅστις καὶ καθορίζει τὴν ἡμέραν καὶ προβαίνει αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου του εἰς τὴν τέλεσιν τῆς ρασοφορίας.

γ) Ὁ ἀδελφὸς ἐνδύεται τὸ μοναχικὸν ἐνδυμα καὶ ἀλλάσσει ὄνομα. Λαμβάνει δὲ χώραν ἢ τελετὴ τῆς ρασοφορίας κατὰ προτίμησιν ἐν ὀλονυκτίῳ ἀγρυπνία καὶ δὴ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Θείας Λειτουργίας.

δ) Ἐὰν ρασοφόρος τις Μοναχός, ὦν ἐτοιμοθάνατος, ζητήσῃ τὸ Μέγα Σχῆμα, λαμβάνει τοῦτο, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἠγουμένου, τοῦ Πνευματικοῦ καὶ τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου.

Ἄρθρον 15

Μεγαλόσχημος Μοναχός

Μετὰ τὴν κανονικὴν δοκιμασίαν, ἡ χρονικὴ διάρκεια τῆς ὁποίας εἶναι ἀπεριόριστος, ὁ ρασοφόρος Μοναχός, ἐφ' ὅσον ἔχει δώσει διὰ τῆς καθ' ἡμέραν ζωῆς τῆς τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ ὑγιοῦς μοναχικοῦ φρονήματός του, τῆς συνεπειᾶς πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις του, τῆς ὑπακοῆς του, εἰς τὰ θέματα ἐγκρατείας του, τῆς ἀγάπης του πρὸς τὸν Ἠγούμενον καὶ τοὺς ἀδελφούς, τῆς εἰς τοὺς πειρασμοὺς ὑπομονῆς, τῆς ἐμμονῆς εἰς τὴν προσευχὴν, τὴν ἄσκησιν, τὴν διακονίαν, τῆς ἐν γένει ἀφοσιώσεώς του εἰς τὴν ἀδελφότητα, εἰσηγήσει τοῦ Ἠγουμένου καὶ τοῦ Πνευματικοῦ καὶ ἀποφάσει τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλί-

ου, προάγεται εἰς Μεγαλόσχημον. Πρὸς τοῦτο συντάσσεται Πρακτικὸν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἀντίγραφον τοῦ ὁποίου ἀποστέλλεται εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην, ὅστις καὶ καθορίζει τὴν ἡμέραν καὶ ἐπιτελεῖ αὐτοπροσώπως τὴν τελετὴν τοῦ Μεγάλου Σχήματος, κατὰ προτίμησιν ἐν παννύχῳ ἀγρυπνία.

Ὁ μεγαλόσχημος ὀφείλει ἰσόβιον ἐγκαταβίωσιν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν, ἐκτὸς ἐὰν σοβαροὶ λόγοι, πλὴν λόγου ἀποστασίας, ἐπιβάλλουν τὴν μετατόπισίν του.

Μέλος τοῦ Κοινοβίου, λαβὼν τὸ Μέγα Σχῆμα καὶ ἀποτελοῦν πρόσκομμα εἰς τὴν ἀδελφότητα, ἐὰν, παρὰ τὰς προσπάθειάς ἐπανορθώσεως, δὲν ἐπιδεικνύη μεταμέλειαν, ἀποπέμπεται ἐπ' ἀόριστον εἰς ἑτέραν Μονὴν ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς Ἀδελφότητος, μὲ ὁμόφωνον γνώμην τοῦ Ἡγουμένου, ὡς ἀνίαντον καὶ σεσηπὸς μέλος, «ἵνα μὴ τὸ κακὸν χειρὸν γένηται». Κατόπιν ἐγκρίσεως ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Ἄρθρον 16

Τάξις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

α) Κέντρον τῆς καθημερινῆς ζωῆς τοῦ μοναχοῦ εἶναι ὁ Ναός. Ἐκαστος ἀδελφὸς ὀφείλει πρωτίστως (ἐκτὸς μόνον περιπτώσεως ἀσθενείας) νὰ συμμετέχη εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας καὶ νὰ φροντίζῃ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῶν νὰ κατανοῇ τὰ νοήματα τῶν ψαλλομένων καὶ ἀναγινωσκομένων, διότι οὕτω θὰ δυνηθῇ διὰ τῆς πολυχρονίου ἐντρυφήσεώς της εἰς αὐτά, νὰ ἀποκτήσῃ νοῦν Χριστοῦ.

β) Κλίμα ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἐν γένει λατρευτικὴν ζωὴν καὶ τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀδιαλείπτου προσευχῆς ἀποτελεῖ ἡ σιωπὴ καὶ ἡ ἐν τῇ Μονῇ ἐπικράτησις ἀτμοσφαιρας πλήρους ἡσυχίας καὶ ἡρεμίας.

γ) Ἡ ἡμερονύκτιος Ἀκολουθία καὶ τὸ ὅλον λειτουργικὸν πρόγραμμα τελεῖται κατὰ τὴν τάξιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῆς μοναστικῆς παραδόσεως.

δ) Εἰς πάσας τὰς Ἱερὰς Ἀκολουθίας οἱ μοναχοὶ φέρουν, ἐν εὐπρεπεῖ καταστάσει, πλήρη τὴν μοναχικὴν αὐτῶν ἐνδυμασίαν, συμφώνως πρὸς τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῆς μοναχικῆς παραδόσεως.

ε) Ἱερὸς χώρος πλὴν τοῦ Ναοῦ θεωρεῖται καὶ ὁ χώρος τῆς Τραπεζῆς, δεδομένου ὅτι πάντα τὰ τοῦ μοναχοῦ ἀποβλέπουν εἰς τὴν κατὰ Χριστὸν τελειώσιν του. Διὰ

τὸν λόγον αὐτὸν οἱ μοναχοὶ ὑποχρεοῦνται νὰ τρώγουν ἐν σιωπῇ, παρακολουθοῦντες τὴν ἀνάγνωσιν, ἥτις καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου καὶ εἶναι ἐπιβεβλημένη. Ἄπαντες δὲ οἱ ἀδελφοί, ἐκτὸς τῶν ἐχόντων εἰδικὸν κώλυμα, ἤτοι ἀσθενεῖαν ἢ διακονίαν ἐκτὸς τῆς Μονῆς, ὀφείλουν νὰ συμμετέχουν εἰς τὴν κοινὴν Τράπεζαν.

στ) Εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τηροῦνται αὐστηρῶς πᾶσαι αἱ νηστεῖαι κατὰ τὰς Κανονικὰς διατάξεις. Εἰς τὴν Τράπεζαν ἐκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν (ἐκτὸς ἑορτῶν) δὲν παρατίθεται ἔλαιον.

ζ) Ὁ Πνευματικὸς πατὴρ τῆς Ἀδελφότητος εἶναι ὁ ἐκάστοτε Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Τῇ ἀδείᾳ καὶ εὐλογίᾳ τοῦ Καθηγουμένου καὶ ἐγκρίσει τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου δύναται Μοναχὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς νὰ συμβουλευτεῖ καὶ ἕτερον Πνευματικόν.

Ἄρθρον 17

Ἑσωτερικὴ κατάστασις τοῦ Κοινοβίου

Τὸ Ἱερὸν Κοινόβιον ἀποτελεῖ μικρὰν κοινωνίαν ἀτόμων, ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνηγμένων, ἵνα βιώσουν ἐν σώματι «κατάστασιν ἀσωμάτων».

Ὡς ἐκ τούτου πρόκειται διὰ πρότυπον χριστιανικὴν κοινωνίαν ἐμφανίζουσα διφυῆ χαρακτήρα. Εἶναι ἐπίγειος πολιτεία μὲ οὐράνιον πολίτευμα. Ἐπειδὴ δὲ εἶναι ἅπαντα κοινά, κοινόν «τὸ ἐγχείρημα τῆς σωτηρίας», διὰ τοῦτο ἐλλοχεύει ὁ κίνδυνος τῆς ἐξουθενώσεως τοῦ ἀτόμου ὑπὲρ τοῦ συνόλου. Ὁ κίνδυνος ὁμως αὐτὸς ἀποσοβεῖται, ὅταν ρυθμίζονται ἅπαντα κατὰ τὸ πνευματικὸν συμφέρον ἑνὸς ἐκάστου, εἰς τρόπον ὥστε τὸ σύνολον ὑπηρετεῖ ἕκαστον μέλος.

Ἡ τήρησις αὐτῆς τῆς ἰσορροπίας ἀπαιτεῖ παρὰ τοῦ ἰθύνοντος προσώπου νοῦν ἐχέφρονα, σύνεσιν, πεφωτισμένην διάνοιαν, μακρὰν πάσης ἐπάρσεως καὶ ἐπαράτου οἰήσεως.

α) Οἱ ἀδελφοὶ ὀφείλουν νὰ ζοῦν ὡς ἄγγελοι, ἀγνίζοντες ἑαυτοὺς καὶ μετὰ πάσης αὐταπαρνήσεως ἐπιδιδόμενοι εἰς τὴν διακονίαν τοῦ συνόλου, τὴν ὑπακοὴν ποιούμενοι ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καὶ οὐχὶ ἐξ ἀνάγκης, γνωρίζοντες ὅτι ἡ εὐλογία τοῦ Ἡγουμένου εἶναι ἡ διακρατούσα τὸ Κοινόβιον δύναμις καὶ ἡ διασφαλίζουσα τὴν ἐνότητά.

στ) Οἱ ἀδελφοὶ ὑπακούουν εὐαρέστως μετὰ υἱκῆς ἀφοσιώσεως καὶ ἐμπιστοσύνης, ἐπιτελοῦν προθύμως τὰ

προσταττόμενα, ἐξομολογούμενοι μετὰ πάσης εἰλικρινείας, γνωρίζοντες ὅτι «κακία ἀποσιωπηθεῖσα, νόσος ὑπουλος ἐστὶν ἐν τῇ ψυχῇ» (Μ. Βασιλείου Ὁροι κατὰ πλάτος 46, ΠΓ31, στ. 1036Α). Ἡ ἀποκρύπτουσα πράξις καὶ διαλογισμοὺς ἢ δυσανασχετῶν διότι ἄλλος ἀπεκάλυψε τὰς ἐνεργείας του εἶναι ἐχθρὸς τῆς ψυχῆς του.

ζ) Συμπεριφέρονται μετὰ τῶν μετὰ πάσης ἀπλότητος, ἀγάπης ἀδελφικῆς καὶ πνευματικῆς, καὶ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς ἀδελφούς καὶ δὴ τοὺς ὑπερηλίκους. Δὲν παρεμβαίνουν εἰς τὴν διακονίαν ἄλλου ἀδελφοῦ, οὐδὲ παρατηροῦν αὐτόν, ἐὰν κάτι δὲν ἐπιτελῆται ὀρθῶς, ἀλλὰ τὸ ἀναφέρουν εἰς τὸν Ἡγουμένον. Ἐπιδίδονται μετὰ πάσης προθυμίας εἰς τὰς διακονίας, προάγουν καὶ ἐπιμελοῦνται τὸ συμφέρον τῆς ἀδελφότητος.

η) Ἐπιδίδονται εἰς διακονίας ἀρμοδίας τῇ μοναχικῇ πολιτείᾳ καὶ μὴ διασπώντας αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἔργου τῆς προσευχῆς, μηδὲ θορυβῶδεις.

θ) Τηροῦν τὴν ἱεραρχίαν κατὰ τὰ πρεσβεῖα κουρᾶς.

ι) Προσέρχονται ἐγκαίρως εἰς τὰς ἀκολουθίας ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ, συμμετέχοντες ἐπιμελῶς εἰς τὰ τελούμενα.

ια) Σιτίζονται εἰς κοινὴν Τράπεζαν καὶ κοινὸν διαιτολόγιον ὑποχρεωτικῶς, ἐκτὸς λόγου ἀσθενείας, καὶ μόνον εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις ἢ δι' ἀσθένειαν σιτίζονται ἰδιαιτέρως. Ἐσθίου ἐν σιωπῇ καὶ ἀκροῶμενοι πνευματικὰς ἀναγνώσεις.

ιβ) Δὲν λαμβάνουν οὐδὲ προσφέρουν δῶρα ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Ἡγουμένου, ἐναποθέτουν δὲ εἰς τὴν κρίσιν αὐτοῦ τὸν τρόπον διαθέσεως παντὸς προσφερομένου πράγματος ἢ πάσης χρηματικῆς δωρεᾶς.

ιγ) Τηροῦν ἀπαρεγκλίτως τὰς ἀγίας νηστείας, ἀποκλειομένης τῆς κρεωφαγίας.

ιδ) Ἐπιμελοῦνται τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς σιωπῆς, ἀλλὰ καὶ συνέρχονται καὶ συζητοῦν πρὸς οἰκοδομὴν ἢ συμψάλλουν εἰς καταλλήλους χώρους, ἀποφεύγοντες τὰς συντυχίας κατὰ τὰς νυκτερινὰς ὥρας καὶ μὴ ἐπισκεπτόμενοι ἀκαίρως τὰ κελλιά τῶν ἀδελφῶν ἄνευ εὐλογίας τοῦ Ἡγουμένου.

ιε) Οὕτω συγκροτεῖται πολιτεία, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ δυνατοὶ προσφέρουν τὸ κατὰ δύναμιν καὶ οἱ ἀσθενεῖς λαμβάνουν τὸ κατ' ἀνάγκην.

ιστ) Οἱ ἀδελφοὶ καταλλήλως χειραγωγούμενοι δημιουργοῦν κλίμα ψυχικῆς ἀνέσεως, φιλαλληλίας, χαροποιῶ πένθους, κατανύξεως, συναγωνιζόμενοι καὶ ὄχι ἀνταγωνιζόμενοι «καθάπερ ἵπποι», ἀμιλλώμενοι, λίθοι συναρμοζόμενοι εἰς οἰκοδομὴν πνευματικῆς, μέλη συ-

ναρμολογούμενα εἰς σῶμα Χριστοῦ, λαμπάδες καιόμεναι καὶ ἐκπέμπουσαι φῶς Χριστοῦ, καθ' ὅσον «*φῶς Μοναχῶν Ἄγγελοι, φῶς δὲ ἀνθρώπων Μοναχοί*».

Ἄρθρον 18

Ἡ μετὰ τῶν ἐκτὸς Κοινοβίου σχέσις

Οἱ ἀδελφοὶ ὀφείλουν νὰ γνωρίζουν ὅτι ἅμα τῇ ἀναχωρήσει τῶν ἀπὸ τοῦ κόσμου, λησμονεῖται καὶ ὁ πρότερος αὐτῶν βίος, ἵνα θεμελιώσουν τὴν καινὴν ζωὴν ἐπὶ νέῳ θεμελίῳ. Οἱ συγγενεῖς τοῦ ἀδελφοῦ εἶναι συγγενεῖς ὅλης τῆς ἀδελφότητος καὶ ἢ πρὸς τούτους σχέσις δὲν διαφέρει τῶν σχέσεων πρὸς τοὺς λοιποὺς ἐπισκέπτας. Αἱ πρὸς τοὺς ἕξω σχέσεις δεόν νὰ εἶναι κόσμια, οἰκοδομητικαί, ἀσκανδάλιστοι. Ἀποφεύγονται αἱ ἐπισκέψεις συγγενῶν καὶ φίλων εἰς τὰ κελλία. Ἡ δὲ ἰδιωτικὴ ἀλληλογραφία διεξάγεται ἐν γνώσει καὶ κατὰ τὴν βούλησιν τοῦ Ἡγουμένου. Οἱ ἀδελφοὶ δὲν ζητοῦν δικαιοματικῶς ἕξοδον, ἀλλὰ τὸ Συμβούλιον τῆς εἰσηγήσει τοῦ Ἡγουμένου, παρέχει ἄδειαν διὰ λόγους σοβαροὺς ἢ διὰ προσκυνηματικὰς ἐπισκέψεις.

Ἄρθρον 19

Περιοσιὰ τῶν Μοναχῶν

Μία τῶν βασικῶν μοναχικῶν ἀρετῶν εἶναι ἡ ἀκτημοσύνη. Ὁ ἀκτῆμων μοναχὸς ὡς ἀετὸς ἀνέρχεται πνευματικῶς μὴ τροχοπεδούμενος ἀπὸ ὑλικὰς μερίμνας. Ἐὰν ἔχη ἀκίνητον περιουσίαν, πρὸ τῆς μοναχικῆς κουρᾶς, παρέχει εἰς τὴν Μονὴν τὴν ἐπικαρπίαν αὐτῆς, κρατεῖ δὲ τὴν κυριότητα διὰ τὸ ἐνδεχόμενον ἀπομακρύνσεώς του ἀπὸ τὴν Μονήν, διὰ νὰ μὴ κατηγορηθῇ ἡ Μονὴ ὅτι ἐκμεταλλεύεται ξένην περιουσίαν.

Ἄρθρον 20

Φιλοξενία τῶν προσκυνητῶν

Ἡ ἀδελφότης ὑπακούουσα εἰς τὸ ἀποστολικὸν «τὴν φιλοξενίαν διώκοντες» καὶ ἀσπαζομένη τὴν ἀγιοπατερικὴν καὶ ἐν Ἀγίῳ Ὁρει ἀνέκαθεν τηρουμένην παράδοσιν, ἐπιμελεῖται τῆς φιλοξενίας προσώπων, τὰ ὁποῖα ἐπιζητοῦν τὴν πνευματικὴν τῶν ὠφέλειαν.

Πρὸς τοῦτο:

α) Οἱ φιλοξενούμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ συμμετέχουν εἰς τὰς ἱερὰς ἀκολουθίας καὶ εἰς τὰς διακονίας τῶν ἀδελφῶν, ἐφ' ὅσον τοῦτο κρίνεται σκόπιμον.

β) Ὑποχρεοῦνται νὰ δίδουν στοιχεῖα ταυτότητος, ὅταν αὐτὰ τοὺς ζητηθοῦν.

γ) Διὰ λόγους ἀσφαλείας δὲν φιλοξενοῦνται ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ άτομα ψυχοπαθῆ.

δ) Ἡ φιλοξενία εἶναι εἰκοσιτετράωρος, παρατείνεται δὲ ἐφ' ὅσον τοῦτο κρίνεται σκόπιμον κατόπιν εὐλογίας τοῦ Ἡγουμένου.

ε) Οἱ φιλοξενούμενοι ὀφείλουν νὰ συμπεριφέρονται κοσμίως καὶ εὐλαβῶς, τηροῦντες πᾶν ὅ,τι συμβάλλει εἰς τὴν ἡσυχίαν, διατηρεῖ τὴν εὐπρέπειαν καὶ δὲν παραβιάζει τὴν ἱερότητα τοῦ χώρου, ἀποκλειομένων παντελῶς ἀσέμνων ἀμφιέσεων, κοσμικῶν ἀσμάτων, ἀπρεπῶν γελῶτων καὶ θορύβων.

στ) Παντελῶς ἄγνωστα πρόσωπα δὲν φιλοξενοῦνται.

Ἄρθρον 21

Πειθαρχικός ἔλεγχος

Ὁ πειθαρχικός ἔλεγχος ἀσκεῖται κατὰ πρῶτον λόγον ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου, ὅστις καὶ ἐπιβάλλει τὰ ὑπὸ τῶν ἱερῶν Κανόνων προβλεπόμενα ἐπιτίμια, μετὰ διακρίσεως καὶ ἀγάπης, ἀποβλέπων εἰς τὴν διόρθωσιν τοῦ σφάλματος ἀδελφοῦ.

Εἰς περίπτωσιν ὑποτροπῆς ἢ βαρυτέρου τυχόν παραπτώματος, τὸν πειθαρχικὸν ἔλεγχον ἀσκεῖ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

Ἐὰν δὲ συμβῆ παράπτωμα ἐπισύρον καὶ κανονικὰς κυρώσεις ἢ ἀπειλοῦν τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τῆς Μονῆς, τότε ἐπιλαμβάνεται τοῦ θέματος ἡ Σύναξις τῆς ἀδελφότητος καὶ ἀκολουθῶς ὁ οἰκείος Μητροπολίτης.

Ἄρθρον 22

Ἡ Περιουσία τῆς Μονῆς

Ὡς περιουσία τῆς Ἱερᾷς Μονῆς θεωρεῖται:

α) Ἡ πέριξ τῆς Ἱερᾷς Μονῆς περιοχὴ συνισταμένη ἐκ. 15 στρεμμάτων καὶ ἡ ἀγροτικὴ καὶ δασικὴ ἔκτασις αὐτῆς συνισταμένη ἐκ. 1000 στρεμμάτων.

β) Τὰ περιερχόμενα εἰς τὴν κυριότητα τῆς Ἱερᾷς Μονῆς ἐξ ἀγορᾶς ἀκίνητα.

γ) Τὰ ὑπὸ τῶν εὐλαβῶν Χριστιανῶν δωρούμενα ἀκίνητα.

δ) Τὰ ὑπάρχοντα εἰς τὴν κυριότητα τῶν ἀδελφῶν καὶ μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν περιερχόμενα εἰς τὴν κυριότητα τῆς Ἱερᾷς Μονῆς.

ιστ) Ἀγροκτῆματα τῆς Μονῆς συνεχόμενα αὐτῇ, ἀποτελοῦντα προστατευτικὴν ζώνην πέριξ τῆς Ἱερᾷς Μονῆς, οὐδέποτε πωλοῦνται, οἰαδήποτε μεγάλη οικονομικὴ ἀνάγκη καὶ ἂν ὑπάρξη. Παραμένουν ἔσασι εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν νομὴν καὶ κυριότητα τῆς Ἱερᾷς Μονῆς.

ιζ) Ἡ διαχείρισις τῶν ἀγροκτημάτων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν Ἱερὰν Μονήν, γίνεται μετὰ τὴν δέουσαν προσοχὴν καὶ μετὰ τὴν συναίσθησιν ὅτι πρόκειται περὶ ἱερῶν κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὸν Ἅγιον.

ιη) Οἰκῆματα δωρούμενα εἰς τὴν Ἱερὰν Μονήν καθίστανται μετόχια αὐτῆς ἀδεία καὶ εὐλογία τοῦ ἐπιχωρίου Ἀρχιερέως.

Τὰ εἰς τὴν κυριότητα τῆς Ἱερᾷς Μονῆς περιερχόμενα δύνανται κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως νὰ ἐκποιηθοῦν ἀναλόγως πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς Ἀδελφότητος.

Ἄρθρον 23

Τὰ διακονήματα

Ἡ ἄσκησις διακονήματος εἶναι ἀπαραίτητος καὶ λίαν ὠφέλιμος. Ἄπαντες οἱ ἀδελφοὶ ἐξασκοῦν τὸ ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου καθορισθὲν δι' ἕκαστον διακονήμα, ληφθέντων ὑπ' ὄψιν τῶν δυνατοτήτων ἐκάστου. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῆ τὸ ἐντελλόμενον αὐτῷ διακονήμα ἐκτὸς ἀσθενείας, ὅποτε οὗτος οικονομεῖται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου. Τὰ διακονήματα εἶναι προσωρινὰ καὶ ἐναλλασσόμενα ἢ μεγαλυτέρας διαρκείας ὡς τὰ ἀπαιτοῦντα εἰδικὴν γνῶσιν καὶ ἐξάσκησιν.

Τὰ βασικὰ διακονήματα εἶναι:

Ὁ Οἰκονόμος, ὁ Γραμματεὺς, ὁ Ταμίας, ὁ Ἐκκλησάρχης, ὁ Ἀγιογράφος, ὁ ἱερογράφος, ὁ Ἀρχοντάρχης, ὁ Μάγειρος, ὁ Τραπεζοκόμος, ὁ Κηπουρός, ὁ Βιβλιοθηκάριος, κ.λπ.

Ἄρθρον 24

Τὰ βιβλία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τηροῦνται τὰ ἑξῆς βιβλία:

- α) Βιβλίον Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων.
- β) Βιβλίον Ταμείου
- γ) Βιβλίον Πρακτικῶν Συνεδριάσεων καὶ ἀποφάσεων τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς Ὀλομελείας τῆς Ἀδελφότητος.
- δ) Βιβλίον δωρεῶν.
- ε) Μοναχολόγιον.
- στ) Βιβλίον Κτηματολογίου Ἱερᾶς Μονῆς (ἀκινήτου περιουσίας).
- ζ) Βιβλίον ὑλικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Ἄρθρον 25

Οἱ πόροι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Ἔσοδα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἀποτελοῦν:

- α) Τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως κηροῦ.
- β) Τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως ἐργοχειρῶν.
- γ) Τὰ ἐκ συντάξεως καὶ ἐνοικίων.
- ε) Αἱ ἐκ πάσης φύσεως δωρεαί, εἰσφοραὶ ἢ κληρονομίαί.
- στ) Αἱ κρατικά ἐπιχορηγήσεις.

Ἄρθρον 26

Ἡ διάθεσις τῶν πόρων

Αἱ πρόσοδοι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς διατίθενται:

- α) Διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.
  - β) Διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν νέων ἐγκαταστάσεων.
  - γ) Διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ὑπαρχουσῶν ἐγκαταστάσεων καὶ τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.
  - δ) Διὰ τὴν φιλοξενίαν.
  - ε) Δι' ἐλεημοσύνας καὶ φιλανθρωπικοὺς σκοπούς.
- Πᾶσα δαπάνη μὴ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Ἄρθρον 27

Αἱ πανηγύρεις

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίας Παρασκευῆς πανηγυρίζει:

Τὴν 26ὴν Ἰουλίου, ἡμέραν τοῦ Μαρτυρίου τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς τῆς Ἀθληφόρου, καὶ τὴν Δευτέρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Καθολικοῦ Αὐτῆς τιμωμένου ἐπ' Ὄνόματι τῆς Παναγίας Τριάδος.

Ἄρθρον 28

Ἡ σφραγίς

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ φέρει σφραγίδα κυκλικὴν μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ – ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ-ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΣ», ἐσωτερικῶς δὲ ἔχουσα τὴν μορφήν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς.

Ἄρθρον 29

Ὁ παρῶν Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς τροποποιεῖται δι' ἀποφάσεως τῶν 2/3 τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐγκρινόμενης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 30

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὸ ἐπίσημον δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ΤΟ ΗΓΟΥΜΕΝΟΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ

Ἄρχμ. Σεβαστιανὸς Ἀμανατίδης

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ἱερομ. Μόδεστος Διασάκης
Μον. Φιλόθεος Τζημόπουλος

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διάρκης Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παράγρ. 2 καὶ 59 παράγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς υποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορροεούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

3. Τὰς ὑφισταμένας Κοινωνικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 712/22.8.2005 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου.

5. Τὴν ἀπὸ 1.9.2005 Γνωμάτευσιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

6. Τὴν ἀπὸ 2.9.2005 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

1. Καταργεῖ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 92/121/22.1.1998 (Φ.Ε.Κ. 156/τ.Β'/24.2.1998) Ἰδρυτικὴν Πράξιν καὶ τὸν Κανονισμὸν Λειτουργίας τοῦ Ὁρθοδόξου Ἰδρύματος «Παιδείας καὶ Πολιτισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης» συμφώνως πρὸς τὸ 13ον ἄρθρον αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἡ λειτουργία αὐτοῦ καθίσταται ἀνέφικτος καὶ

2. Συνιστᾷ εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Θεσσαλονίκης Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ “ΑΓΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΠΑΛΑΜΑΣ”», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης καὶ θὰ ἐδρεύει εἰς τὴν πόλιν τῆς Θεσσαλονίκης. Ἡ ὀργάνωσις, ἡ διοίκησις, ἡ διαχειρίσις καὶ ἡ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Συστάσεως καὶ Λειτουργίας

τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:

«ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ “ΑΓΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΠΑΛΑΜΑΣ”»

Ἄρθρον 1

Συνίσταται στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Θεσσαλονίκης Ἐκκλησιαστικὸ Ἰδρυμα μὲ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ “ΑΓΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΠΑΛΑΜΑΣ”».

Τὸ Ἰδρυμα τοῦτο λειτουργεῖ ὡς ἀνεξάρτητος Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος. Ἐδρα τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ πόλις τῆς Θεσσαλονίκης.

**Σύστασις καὶ Λειτουργία
Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος
ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:
«ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΝ
ΙΔΡΥΜΑ “ΑΓΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΠΑΛΑΜΑΣ”
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ»**

ἄρθρον 2

Σκοποὶ τοῦ ἰδρύματος εἶναι: ἡ προαγωγή τῆς μελέτης καὶ ἔρευνας τῆς Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς καὶ Ἐκκλησιαστικῆς Παραδόσεως καὶ τοῦ Ὀρθοδόξου Πολιτισμοῦ, ἡ παροχὴ κάθε βαθμίδος ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐπαγγελματικῆς κατάρτισεως, ἡ φιλοξενία, ἡ ἐκπαίδευση καὶ ἀνταλλαγὴ ἐπιστημονικῶν καὶ ἱερατικῶν ἀποστολῶν ἀπὸ καὶ πρὸς ἄλλες Ὀρθόδοξες Ἐκκλησίες βαλκανικῶν καὶ μεσογειακῶν χωρῶν, στὰ πλαίσια θρησκευτικοῦ, προσκυνηματικοῦ ἢ συνεδριακοῦ τουρισμοῦ, ἡ διοργάνωση συνεδρίων σχετικῶν μὲ τοὺς ἀνωτέρω σκοποὺς, οἱ ἐκδόσεις βιβλίων, περιοδικῶν καὶ ἐν γένει ἐντύπων, οἱ ἐπιστημονικὲς ἐργασίες καὶ ἡ δημοσίευση τῶν πορισμάτων τῶν συνεδρίων, ἡ δημιουργία ἐκπαιδευτικῶν ἢ ἄλλων προγραμμάτων, πολυμέσων κ.λπ., ἡ ἐνταξὴ τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν σὲ ἐρευνητικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ προγράμματα χρηματοδοτούμενα ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση ἢ ἄλλους ἐθνικοὺς ἢ διεθνεῖς ὀργανισμοὺς καὶ ἡ συνεργασία μὲ ἄλλα ἰδρύματα ἔχοντα παρεμφερεῖς σκοποὺς.

Εἰδικότερα στοὺς σκοποὺς τοῦ Ἰδρύματος περιλαμβάνονται:

- α) ἡ λειτουργία τοῦ Κέντρου Ἐπαγγελματικῆς Κατάρτισεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης,
- β) ἡ λειτουργία τοῦ ἤδη ὑπάρχοντος Ἱεροῦ Ναοῦ γιὰ τίς ἐκπαιδευτικὲς ἀνάγκες τῶν φοιτῶντων στὸ Ἰδρυμα,
- γ) ἡ λειτουργία Συνεδριακοῦ Κέντρου,
- δ) ἡ λειτουργία Ξενώνα ἢ Ξενοδοχείου καὶ χώρου σίτισης - ἐστιατορίου ποῦ θὰ μπορεῖ νὰ χρησιμοποιεῖται καὶ ἀπὸ ἄλλους φορεῖς κατόπιν ἐγγράφου συμφωνίας μὲ τὴ Διοίκηση τοῦ Ἰδρύματος.
- ε) ἡ λειτουργία βιβλιοθηκῶν, ἐργαστηρίων, καθὼς καὶ τοῦ ὑφισταμένου κέντρου Ὀρθοδόξου Ἀγιολογίας,
- στ) ἡ λειτουργία Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς,
- ζ) ἡ παράλληλη λειτουργία τῆς Ἀνωτέρας Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς τῆς Θεσσαλονίκης καὶ οἰασθῆποτε ἄλλης βαθμίδος ἐκπαιδευτικῆς μονάδος, ἡ ὁποία θὰ ἦτο δυνατόν νὰ συγκροτηθεῖ καὶ νὰ λειτουργήσῃ στὸν χώρο Ἰδρύματος,
- η) ἡ παραγωγή ὀπτικοακουστικῶν μέσων ἢ ἠλεκτρονικῶν πολυμέσων, ὅπως ἐπίσης καὶ κάθε ἄλλη παρεμφερῆς πολιτιστικὴ δραστηριότητα, σύμφωνα μὲ ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, καὶ
- θ) ἡ σύσταση παρεμφερῶν μὲ τοὺς σκοποὺς τοῦ

Ἰδρύματος μὴ κυβερνητικῶν ὀργανώσεων (Μ.Κ.Ο.) μὲ ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

ἄρθρον 3

Τὸ Ἰδρυμα θὰ στεγασθεῖ στὰ κτίρια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ν. Πλαστήρα 65, Χαριλαοῦ Θεσσαλονίκης, ὅπου λειτουργεῖ ἤδη ἡ ἀνωτέρα Ἐκκλησιαστικὴ Σχολὴ Θεσσαλονίκης, στὸ κτίριο ποῦ προορίζεται γιὰ ἐκπαιδευτικοὺς σκοποὺς, ἡ ὁποία καὶ θὰ μισθώνει τὸν χώρο ὅπου στεγάζεται κατόπιν ἐγγράφου συμφωνίας μὲ τὴ Διοίκηση τοῦ Ἰδρύματος.

Εἰς τὰ ἐν λόγω κτίρια θὰ λειτουργήσουν καὶ τὰ κάτωθι τμήματα σπουδῶν καὶ ἐργαστηρίων:

- α) Τμῆμα μηχανοργάνωσης Ἱστορικῶν Ἀρχείων καὶ ἠλεκτρονικῆ ἐπεξεργασία ἀρχεῖακοῦ ὕλικου,
- β) Τμῆμα διατηρήσεως καὶ διαδόσεως Παραδοσιακῶν Τεχνῶν,
- γ) Τμῆμα Ἀγιογραφίας καὶ Συντηρήσεως Εἰκόνων καὶ Ἔργων Τέχνης πολιτιστικῆς κληρονομίας,
- δ) Τμῆμα Βιβλιοδεσίας,
- ε) Τμῆμα παραγωγῆς ὀπτικοακουστικῶν μέσων (CD ROM, πολυμέσων), ἐκπαιδευτικοῦ ὕλικου καὶ ἐφαρμογῶν πληροφορικῆς,
- στ) Κέντρο Ἐρευνας καὶ Μελετῶν,
- ζ) Τυπογραφεῖο,
- η) Τμῆμα Βυζαντινῆς καὶ Παραδοσιακῆς Μουσικῆς.

ἄρθρον 4

Τὸ Ἰδρυμα διοικεῖται ἀπὸ ἐπταμελὲς (7) Διοικητικὸ Συμβούλιο ποῦ ἀπαρτίζεται: α) ἀπὸ τὸν ἐκάστοτε Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης, ὡς Πρόεδρος, ἀναπληρούμενο ἀπὸ τὸν νόμιμο ἀναπληρωτὴ αὐτοῦ καὶ β) ἀπὸ ἕξι (6) μέλη κληρικοὺς ἢ λαϊκοὺς, ἄνδρες ἢ γυναῖκες, ποῦ διακρίνονται γιὰ τὰ πνευματικὰ τους ἐνδιαφέροντα καὶ τὴν ἐπιστημονικὴ τους κατάρτιση.

Ὅλα τὰ ἀνωτέρω μέλη διορίζονται ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, μὲ πρόταση τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης, γιὰ μία τριετία.

Οἱ διορισθέντες εἶναι δυνατόν νὰ ἐπαναδιορισθοῦν. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Ἰδρύματος συγκροτεῖται σὲ

σῶμα κατὰ τὴν πρώτη συνεδρία καὶ ἐκλέγει τὸν Ἀντιπρόεδρο, τὸν Ταμία καὶ τὸν Γραμματέα. Τὸ ἀξίωμα τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι τιμητικὸ καὶ ἄμισθο.

Ἄρθρον 5

Ἄρμοδιότητες τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

1. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο ἔχει τὶς παρακάτω ἀρμοδιότητες:

α) Ἀποφασίζει γιὰ κάθε θέμα ποῦ ἀποβλέπει στὴν ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

β) Συνεργάζεται μὲ τοὺς διάφορους πολιτιστικούς καὶ ἐπιστημονικούς συλλόγους, καθὼς ἐπίσης μὲ τὴν τοπικὴ αὐτοδιοίκηση καὶ τοὺς τοπικούς φορεῖς γιὰ τὴν προαγωγή καὶ ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

γ) Καταρτίζει τὸν ἐτήσιο προϋπολογισμό καὶ ἀπολογισμό αὐτοῦ καὶ ὑποβάλλει τούτους πρὸς ἔγκριση στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.

δ) Μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἐξεύρεση οικονομικῶν πόρων, ἀπαραίτητων γιὰ τὴν ὁμαλὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος.

ε) Ἀποφασίζει γιὰ κάθε ἄλλο θέμα, τὸ ὁποῖο δὲν προβλέπεται στὸν παρόντα κανονισμό.

στ) Διορίζει ἢ παύει τὰ μέλη τοῦ προσωπικοῦ, παρακολουθεῖ τὴν ἐν γένει ἐργασία τους καὶ ἀξιολογεῖ μαζὶ μὲ τὸν Διευθυντὴ τὴν ἀπόδοσή τους.

2. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο συνέρχεται τακτικῶς κατὰ μῆνα, ἐκτάκτως δὲ ὅποτε παρίσταται ἀνάγκη, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Προέδρου. Οἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται μὲ πλειοψηφία. Σὲ περίπτωση ἰσοψηφίας ὑπερισχέει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 6

Θέσπιση Θέσεων

1. Γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ Ἰδρύματος δημιουργοῦνται οἱ κάτωθι θέσεις:

α) Μία (1) θέση Διευθυντοῦ. Τὰ προσόντα γιὰ τὴν θέση τοῦ Διευθυντοῦ εἶναι:

– νὰ εἶναι κάτοχος πτυχίου Ἀνωτάτης Σχολῆς (κατὰ προτίμηση Θεολογικῆς ἢ Ἀνωτέρας Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς) μὲ δεκαετὴ τουλάχιστον ἐκπαιδευτικὴ ἢ ἐπαγγελματικὴ ἐμπειρία,

– νὰ ἔχει συγγραφικὴ δράση καὶ στοιχειώδη παιδαγωγικὴ κατάρτιση,

– νὰ ἔχει ἐμπειρία στὴν ἐφαρμογὴ προγραμμάτων Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως,

– νὰ γνωρίζει τουλάχιστον μία ξένη γλῶσσα, κατὰ προτίμηση τὴν Ἀγγλική,

– νὰ πιστεύει στὶς ὀρθόδοξες χριστιανικὲς ἀρχές καὶ πνευματικὲς ἀξίες, νὰ ἔχει ὀργανωτικὰ καὶ διοικητικὰ προσόντα, μὲ σύγχρονη ἀντίληψη στὴν ἐπικοινωνία μὲ τοὺς ὑφισταμένους του σύμφωνα μὲ τὰ σύγχρονα διευθυντικὰ δεδομένα.

Ἐπίσης γιὰ τὴν εὐρυθμὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος θεσπίζονται οἱ κατωτέρω θέσεις:

β) Μία (1) θέση προϊσταμένου λογιστηρίου πτυχιούχου ἀνωτάτης οικονομικῆς σχολῆς.

γ) Μία (1) θέση ὑπευθύνου ξενώνα καὶ ἐστιατορίου μὲ τὰ λοιπὰ ἀπαραίτητα ἐπιστημονικὰ προσόντα.

δ) Τέσσερις (4) θέσεις ὑπαλλήλων ὑποδοχῆς τοῦ ξενώνα μὲ πτυχίο σχολῆς διοίκησης τουριστικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἐπαρκῆ γνώση τουλάχιστον μίας ξένης γλῶσσας κατὰ προτίμηση ἀγγλικῆς.

ε) Οἱ κάτωθι θέσεις προσωπικοῦ:

– Πέντε (5) θέσεις ὑπαλλήλων ὑπηρεσίας δωματίων (καμαριέρες).

– Δύο (2) θέσεις μαγειρῶν.

– Δύο (2) θέσεις καθαριστριῶν σκευῶν μαγειρείου.

– Τρεῖς (3) θέσεις σερβιτόρων.

– Μία (1) θέση ἀποθηκαρίου.

– Μία (1) θέση συντηρητῆ.

– Μία (1) θέση ἐργάτου γενικῶν καθηκόντων.

στ) Πέντε (5) θέσεις διοικητικῶν ὑπαλλήλων.

2. Γιὰ τὴν πλήρωση τῶν ἀνωτέρω θέσεων ἐφαρμόζονται οἱ ἰσχύουσες διατάξεις τοῦ Κώδικα Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων καὶ πρέπει ἐπίσης νὰ συντρέχουν τὰ προσόντα τῶν ὑποψηφίων, τὰ ὁποῖα καὶ καθορίζονται ἀπὸ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Ἰδρύματος, εἶναι δὲ δυνατόν νὰ πληρωθοῦν οἱ θέσεις αὐτὲς ἀπὸ δημοσίους ὑπαλλήλους μὲ μετάταξη ἢ ἀπόσπαση. Δὲν ὑπάρχει ἀσυμβίβαστο, μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου νὰ κατέχει μία ἀπὸ τὶς θεσπιζόμενες θέσεις.

Ἄρθρον 7

1. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο διοικεῖ καὶ διαχειρίζεται

τὴν περιουσία τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἀποφασίζει γιὰ κάθε μέτρο τὸ ὁποῖο συμβάλλει στὴν εὐρυθμὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος, τηρεῖ δὲ τὰ κάτωθι διαχειριστικὰ βιβλία:

- α) Βιβλίο Πρωτοκόλλου,
- β) Βιβλίο Πρακτικῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου,
- γ) Βιβλίο Ταμείου,
- δ) Γραμμάτια εἰσπράξεων,
- ε) Ἐντάλματα πληρωμῶν καὶ κάθε ἀπαραίτητο λογιστικὸ βιβλίο.

Ὅλα τὰ παραπάνω Βιβλία θεωροῦνται ἀπὸ τὴν Ἱερά Μητρόπολη Θεσσαλονίκης καὶ φέρουν τὴν σφραγίδα της.

2. Ὁ Ταμίας τηρεῖ τὸ σχετικὸ βιβλίο ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ συντάσσει τὸν ἐτήσιο προϋπολογισμὸ τοῦ Ἰδρύματος, τὸν ὁποῖο ὑποβάλλει πρὸς ἔγκριση στὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Ἰδρύματος. Τὸ οικονομικὸ ἔτος συμβαδίζει μὲ τὸ πολιτικὸ, δηλαδὴ ἀρχίζει τὴν 1η Ἰανουαρίου καὶ λήγει τὴν 31η Δεκεμβρίου. Στὸ τέλος τοῦ οικονομικοῦ ἔτους ὁ Ταμίας ὑποβάλλει ἔκθεση - ἰσολογισμὸ στὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο πρὸς ἔλεγχο.

Ἄρθρον 8

Περιουσία καὶ πόροι τοῦ Ἰδρύματος

1. Τὸ δικαίωμα χρήσεως ὅλων τῶν ἀκινήτων, κτιρίων καὶ ἐγκαταστάσεων ποῦ ἀνήκουν στὸ κοινωφελὲς Ἰδρυμα «Γηροκομεῖον ὁ Ἅγιος Παντελεήμων» καὶ στὰ ὁποῖα οὐδέποτε τὸ ὡς ἄνω Ἰδρυμα ἀπώλεσε τὴν κυριότητα καὶ νομή.

Τὸ οἰκόπεδο μὲ τὰ κτίσματα ποῦ ὑπάρχουν σὲ αὐτὸ (Ἀνωτέρα Ἐκκλησιαστικὴ Σχολή, Συνεδριακὸ Κέντρο, Ξενώνας, Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίων Πάντων κ.ἄ. ἢ ποῦ πρόκειται νὰ ἀνεγερθοῦν σὲ αὐτὸ γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος θὰ παραχωρήσει κατὰ χρῆση μόνον πρὸς τὸ σήμερα συνιστώμενο Ἰδρυμα μὲ ἰδιαίτερη πράξη τοῦ ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης, ὅταν θὰ καταστεῖ ἰδιοκτῆτης ἢ Ἱερά Μητρόπολη Θεσσαλονίκης.

2. Ἐπίσης περιουσία καὶ πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α) Οἱ δωρεές σὲ μετρητὰ ἢ ἄλλα περιουσιακὰ στοιχεῖα ἢ πόροι οἰωνδῆποτε περιουσιακῶν στοιχείων μεταβιβαζομένων στὸ Ἰδρυμα μὲ πράξη τοῦ δωρητῆ, ὅταν αὐτὸς εὐρίσκεται ἐν ζωῇ ἢ μετὰ τὸν θάνατο αὐτοῦ, ἐὰν ἔτσι καθορίζεται μὲ διαθήκη ἢ ἄλλη πράξη αὐτοῦ.

β) Οἱ κληρονομίες, κληροδοσίες, δωρεές ἢ προϊόντα

ἐράνων τοὺς ὁποίους ἤθελε διενεργήσει τὸ Ἰδρυμα, καθὼς καὶ κάθε ἔσοδο τὸ ὁποῖο ἤθελε προκύψει ἀπὸ τὴν ἐκδοτικὴ ἢ ἄλλη δραστηριότητά του.

γ) Οἱ χορηγίες - ἐπιχορηγήσεις, τοῦ Κράτους, τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν τῆς Νομαρχιακῆς Αὐτοδιοικήσεως, τῶν Ὑπουργείων Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν, Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Ἐργασίας, ἢ ἄλλων Ὑπουργείων, τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων καὶ τῶν Ἱερῶν Μονῶν.

δ) Οἱ πόροι ἀπὸ τὴν ἀξιοποίηση προγραμμάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἢ ἄλλων Ὑπερεθνικῶν Φορέων (Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση - Unesco κλπ.).

ε) Στὴν περίπτωσι παροχῆς ἐκπαιδεύσεως μὲσω Σεμιναρίων ἢ ἐκπαιδευτικῶν προγραμμάτων πόροι τοῦ Ἰδρύματος θὰ εἶναι καὶ ἡ καταβολὴ διδάκτρων ἐκ μέρους τῶν συμμετεχόντων στὰ Σεμινάρια πρὸς ἀντιμετώπιση τῶν λειτουργικῶν ἐξόδων καὶ μόνο.

στ) Τὰ ἔσοδα ἀπὸ τὴ μίσθωση χώρων τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἀπὸ τὴν παροχὴ ὑπηρεσιῶν σὲ τρίτους ποῦ καλύπτουν τὰ λειτουργικὰ ἔξοδα καὶ μόνο.

3. Τὸ Ἰδρυμα αὐτὸ ὡς Ἐκκλησιαστικὸ, Πολιτιστικὸ καὶ Ἐπιστημονικὸ δὲν ἀποτελεῖ κερδοσκοπικὸ κατάστημα, ὅπως ἄλλωστε προκύπτει καὶ ἀπὸ τοὺς σκοποὺς του. Ἀντιθέτως ἀποτελεῖ κέντρο ἔρευνας καὶ προβληματισμοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας, καὶ κατὰ συνέπεια λειτουργεῖ γιὰ τὸ κοινὸ ὄφελος. Ἰσχύουν οἱ φορολογικὲς διατάξεις ποῦ ἀφοροῦν τὰ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα κοινωφελῆ ἰδρύματα.

Ἄρθρον 9

Οἱ ἀνωτέρω πόροι μὲ ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διατίθενται:

1. Γιὰ τὸν ἐξοπλισμὸ τοῦ Ἰδρύματος,
2. Γιὰ προμήθεια βιβλίων καὶ διοργάνωση συνεδρίων, ἐορτῶν καὶ ἐκδηλώσεων.
3. Γιὰ τὶς δαπάνες ἐπεκτάσεως συντηρήσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος.
4. Γιὰ τὴν ἀμοιβὴ τοῦ προσωπικοῦ.
5. Γιὰ τὴν ἐκδοσι βιβλίων καὶ χρηματοδότηση ἐιδικῶν προγραμμάτων.

Ἄρθρον 10

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει δική του σφραγιδα πού φέρει στὸ κέντρο της τὸν Ἅγιο Γρηγόριο Παλαμᾶ μὲ ἔτος ιδρύσεως 2005, κυκλικῶς δὲ ἀναγράφεται: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ - ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ “ΑΓΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΠΑΛΑΜΑΣ”».

Ἄρθρον 11

Γιὰ κάθε θέμα πού δὲν διαλαμβάνεται στὸν παρόντα κανονισμὸ ἀποφασίζει τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Ἰδρύματος μὲ ἔγκριση τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.

Ἄρθρον 12

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται μὲ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὕστερα ἀπὸ ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου πού ἐγκρίνεται ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.

Ἄρθρον 13

Τὸ Ἴδρυμα καταργεῖται μὲ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὕστερα ἀπὸ ἀπόφαση τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, ὅταν δὲν ἐκπληρώνει τὶς ἐκκλησιολογικὲς προϋποθέσεις του, ὅταν παρεκκλίνει τῶν σκοπῶν του, ἢ ὅταν καθίσταται ἀνέφικτη ἡ λειτουργία του, καθὼς καὶ σὲ κάθε περίπτωση πού ἐπιβάλλεται ἡ διάλυσή του μὲ βάση τὰ καλῶς νοούμενα συμφέροντα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Μετὰ τὴν

διάλυση τοῦ Ἰδρύματος ἀκολουθεῖ ἡ ἐκκαθάριση τῆς περιουσίας του, ἡ ὁποία διενεργεῖται ἀπὸ τὸ Διοικητικὸ του Συμβούλιο, ἢτοι ἡ ἐπιστροφή στοὺς δικαιούχους τῶν περιουσιακῶν τους στοιχείων (ἀκινήτων, κινητῶν κλπ.) πού τοῦ παραχωρήθηκαν κατὰ χρήση, ἡ ρευστοποίηση τοῦ τυχόν ἀπομένοντος ἐνεργητικοῦ τῆς περιουσίας του καὶ ἡ πληρωμὴ τῶν βεβαιωμένων χρηματικῶν του ὑποχρεώσεων. Τυχόν ἀπομένον περιουσιακὸ ὑπόλοιπο διατίθεται μὲ ἀπόφαση τῶν ἐκκαθαριστῶν σὲ ἄλλο κοινωφελὲς Ἴδρυμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης. Ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης εἶναι ἀρμόδιος γιὰ τὸν διορισμὸ νέων ἐκκαθαριστῶν, σὲ ἀντικατάσταση τυχόν παραιτουμένων ἢ ἐκλιπόντων.

Ἄρθρον 14

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του στὸ ἐπίσημο δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 15

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ αὐτοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθεῖ.

Ἀθήνα 2 Σεπτεμβρίου 2005

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Χριστιανουπόλεως Σεραφεῖμ

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παράγρ. 2 καὶ 59 παράγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».
2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορροεῦσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.
3. Τὰς ὑφισταμένας Κοινωνικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ.ΕΞ4071/5.7.2005 Ἀπόφασιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου.
5. Τὴν ἀπὸ 5.9.2005 Γνωμάτευσιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
6. Τὴν ἀπὸ 20.10.2005 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾶ εἰς τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν Ἐκκλησιαστικὸν Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «**ΙΔΡΥΜΑ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ ΘΗΛΕΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΝΟΗΤΙΚΗ ΥΣΤΕΡΗΣΗ ἢ ΜΕ ΣΥΝΔΡΟΜΟ DOWN, ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ**», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ θὰ ἐδρεύει εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ ὀργάνωσις, διοίκησις, διαχείρισις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Συστάσεως καὶ Λειτουργίας

Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:

**«ΙΔΡΥΜΑ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ ΘΗΛΕΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΝΟΗΤΙΚΗ ΥΣΤΕΡΗΣΗ
ἢ ΜΕ ΣΥΝΔΡΟΜΟ DOWN, ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ»**

Ἄρθρον 1

Συνιστᾶται διὰ τοῦ παρόντος Ἐκκλησιαστικὸν Ἴδρυμα, εἰς ἐκπλήρωσιν ὄρου δωρεᾶς τῆς Μαρίας Ἰωάννου Κόκκορη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 8140/1999 δωρητηρίου συμβολαίου τῆς Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Ἀλκηστῆς Ἀνδρικοπούλου - Χριστοδούλου, τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργεῖ ὡς αὐτοτελὴς καὶ ἀνεξάρτητη Ὑπηρεσία μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα, ὑπαγομένη στὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν - Χριστιανικὴ Ἀλληλεγγύη, μὲ τὴν ἐπωνυμία: «*Ἴδρυμα Περιθάλψεως Θηλέων Ἀτόμων μὲ νοητικὴ ὑστέρηση ἢ μὲ σύνδρομο Down*».

**Σύστασις καὶ Λειτουργία
Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος
ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:
«ΙΔΡΥΜΑ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ
ΘΗΛΕΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΝΟΗΤΙΚΗ
ΥΣΤΕΡΗΣΗ ἢ ΜΕ ΣΥΝΔΡΟΜΟ
DOWN, ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ
ΑΘΗΝΩΝ»**

Ἄρθρον 2

1. Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ συνεχῆς καὶ καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ ἔτους περιθαλψῆ θηλέων ἀτόμων ποὺ πάσχουν ἀπὸ νοητικὴ ὑστέρηση ἢ μὲ σύνδρομο Down χωρὶς ἰδιαίτερα ψυχολογικὰ ἢ κινητικὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἐν πάσῃ περιπτώσει στοιχειωδῶς νὰ αὐτοεξυπηρετοῦνται.

2. Τὸ Ἰδρυμα θὰ περιλαμβάνει, πλὴν τῶν ἄλλων, καὶ Τμῆμα Ἐκπαίδευσης καὶ ἀπασχόλησης τῶν τροφίμων, κατάλληλο γιὰ τὶς δυνατότητές τους, ὥστε οἱ συνθήκες διαβίωσης νὰ εἶναι εὐχάριστες καὶ δημιουργικὲς γιὰ τὶς τροφίμους.

3. Ἡ μονάδα θὰ ἐξοπλισθεῖ μὲ τὸν ἀναγκαῖο ἐξοπλισμὸ γιὰ τὴ συντήρηση, διαμονή, κίνηση καὶ περιθαλψῆ τῶν τροφίμων καὶ τὸ ἀναγκαῖο, σύμφωνα με τοὺς κανόνες ὑγιεινῆς, εἰδικευμένο καὶ ἀνειδίκευτο προσωπικόν.

Ἄρθρον 3

1. Οἱ τρόφιμοι στὸ Ἰδρυμα πρέπει νὰ εἶναι ὄρφανὲς ἐξ ἐνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ἢ ἀπὸ οικογένειες τελείως ἄπορες ἢ μὲ γονεῖς ποὺ λόγῳ γήρατος ἢ νόσου ἀδυνατοῦν νὰ τοὺς παράσχουν τὴ δέουσα φροντίδα. Δέον δὲ νὰ προτιμῶνται ἀπαρεγκλίτως τὰ πρόσωπα μὲ τὴ μεγαλύτερη ἀνάγκη περιθάλψεως.

2. Οἱ ὅροι εἰσόδου τῶν τροφίμων στὸ Ἰδρυμα, ἡ διάρκεια τῆς παραμονῆς των σὲ αὐτὸ καὶ οἱ ἐν γένει ὑποχρεώσεις τῶν γονέων ἢ κηδεμόνων τῶν τροφίμων θὰ ρυθμισθοῦν διὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 4

Ἐδρα τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ὁ Δῆμος Ἀθηναίων καὶ δὴ τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν (ὁδ. Ἁγίας Φιλοθέης ἀριθμ. 21), παράρτημα δὲ ὁ Δῆμος Γλυφάδας Ἀττικῆς. Τὸ παράρτημα τοῦ Ἰδρύματος στεγάζεται σὲ ἰδιόκτητο κτίριο, τὸ ὁποῖο ἀνήκει στὸ Ἰδρυμα ἐκ δωρεᾶς τῆς Μαρίας θυγατρὸς Ἰωάννου Κόκορη διὰ τοῦ εἰς τὸ ἄρθρο 1 τοῦ παρόντος ἀναφερομένου δωρητηρίου συμβολαίου καὶ κεῖται ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Ἀγαμέμνονος καὶ Προμηθέως τοῦ ὡς ἄνω Δήμου.

Ἄρθρον 5

Τὸ Ἰδρυμα ἔχει ἰδία σφραγίδα φέρουσα στὸ μέσον τὸ ἔτος συστάσεώς του καὶ πέριξ τὶς λέξεις «ΕΙΔΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ - ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ - Μ. ΚΟΚΚΟΡΗ».

Ἄρθρον 6

1. Τὸ Ἰδρυμα τελεῖ ὑπὸ τὴν Πνευματικὴ Ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀποτελουμένου:

α. Ἐκ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ὡς Προέδρου, ἀναπληρουμένου ὑπὸ τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

β. Ἐκ δύο (2) μελῶν, κληρικῶν ἢ λαϊκῶν, διοριζομένων, μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν τους διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου.

γ. Ἐκ δύο (2) μελῶν διοριζομένων, μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν τους, ὑπὸ τῆς δωρητριάς Μαρίας Κόκορη κατὰ τοὺς ὅρους τῆς δωρεᾶς (ὄρος 11ος τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 8140/1999 συμβολαίου τῆς συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Ἀλκηστης Ἀνδρικοπούλου - Χριστοδούλου).

2. Ἐὰν ἡ δωρητρία ἀδυνατεῖ γιὰ λόγους ὑγείας νὰ διορίσει τὰ δύο (2) μέλη τοῦ Συμβουλίου ἢ σὲ περίπτωση θανάτου τῆς δὲν ἔχει ὀρίσει τὰ μέλη αὐτὰ γιὰ τὸν μετὰ τὸν θάνατό της χρόνον, τότε, καὶ στίς δύο περιπτώσεις, θὰ διορίζονται τὰ μέλη αὐτά, μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν τους, μὲ αὐτοτελεῆ πράξη τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ.

3. Οἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφία τῶν παρόντων, ἐνῶ σὲ περίπτωση ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ γνώμη τοῦ Προέδρου.

4. Ἡ θητεία τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. εἶναι τριετής, τὰ δὲ μέλη δύνανται νὰ ἐπαναδιορίζονται.

Ἄρθρον 7

1. Κατὰ τὴν πρώτη συνεδρίαση τοῦ Δ.Σ. ἐκλέγεται, ἐκ τῶν μελῶν, ὁ Ἀντιπρόεδρος, ὁ Γραμματεὺς καὶ ὁ Ταμίας τοῦ Δ.Σ.

2. Τὸν Πρόεδρο ἀπόντα ἢ κωλυόμενο ἀναπληροῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ τούτου ἀπόντος ἢ κωλυόμενου, ἕτερον μέλος, ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὀριζόμενο.

Ἄρθρον 8

1. Στὸ Ἴδρυμα παραμένει εἰς αἰεὶ δωρεὰν ἢ θυγατέρα τῆς δωρητρίας Ἀλεξάνδρα θυγατέρα Δημητρίου Καφύρη καὶ δὴ μὲ εἰδικὴ φροντίδα καὶ περιθαλψῆ. Στὴν εἰδικὴ αὐτὴ φροντίδα συμπεριλαμβάνεται καὶ κάθε ἔκτακτη δαπάνη ἀνεξαρτήτως ποσοῦ γιὰ τὴν υἰγεία της, στὴν ὁποία κάθε συνετὸς γονεὺς θὰ προέβαινε.

2. Σὲ περίπτωσι κατὰ τὴν ὁποία δὲν λειτουργεῖ τὸ Ἴδρυμα καὶ ἡ δωρητρία ἀδυνατεῖ νὰ περιποιηθεῖ καὶ νὰ περιθάλψῃ τὴν κόρη της ἢ δὲν υφίσταται ἐν ζωῇ, ἡ δωροδόχος Ἀρχιεπισκοπὴ ἀναλαμβάνει μὲ δαπάνη της νὰ περιθάλψῃ σὲ κατάλληλο Ἴδρυμα τὴν θυγατέρα τῆς δωρητρίας γιὰ τὸ χρονικὸ διάστημα κατὰ τὸ ὁποῖο ἡ μονάδα τοῦ Ἰδρύματος δὲν ἔχει τεθεῖ σὲ λειτουργία καὶ δὴ μετὴν τῆς πῶς πάνω εἰδικῆς φροντίδας. Μετὰ τὴν λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τὴν φροντίδα τῆς ἀνωτέρω ἀναλαμβάνει ἢ λειτουργοῦσα μονάδα τοῦ Ἰδρύματος ἐφ' ὅρου ζωῆς της.

3. Καθιέρωσι ὁποιασδήποτε συμμετοχῆς ἢ ἄλλης ὑποχρέωσις τῶν τροφίμων ἢ τῶν οἰκείων τους στὴ δαπάνη εἴτε ἐφ' ἅπασι εἴτε περιοδικῶς δὲν ἰσχύει γιὰ τὴν θυγατέρα τῆς δωρητρίας.

Ἄρθρον 9

1. Τὸ Δ.Σ. εὐρίσκειται σὲ ἀπαρτία παρόντος τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του καὶ δύο (2) μελῶν αὐτοῦ.

2. Τὸ Δ.Σ. ἔχει τὶς κατωτέρω ἀρμοδιότητες:

α. Διοικεῖ καὶ διαχειρίζεται τὴν περιουσία τοῦ Ἰδρύματος.

β. Ἀποφασίζει γιὰ κάθε θέμα ποῦ ἀφορᾷ στὴν ἐκπλήρωσι τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ.

γ. Ἀποφασίζει γιὰ τὶς οικονομικὰς ὑποχρέωσις τῶν τροφίμων, ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος.

δ. Ψηφίζει τὸν ἐσωτερικὸν Κανονισμὸν τοῦ Ἰδρύματος.

ε. Συνεργάζεται μὲ τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς Ὄργανισμοὺς καὶ φορεῖς τοῦ Δημοσίου, τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως κ.λπ. πρὸς προαγωγή καὶ ἐπίτευξι τοῦ σκοποῦ του.

στ. Καταρτίζει τὸν ἐτήσιον Προϋπολογισμὸν καὶ Ἀπολογισμὸν τοῦ Ἰδρύματος καὶ ὑποβάλλει τούτους στὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς πρὸς ἔγκρισιν.

ζ. Μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἐξεύρεσι οικονομικῶν πόρων, ἀπαραίτητων γιὰ τὴν ὁμαλὴν λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος.

η. Ἀποφασίζει γιὰ κάθε ἄλλο θέμα γιὰ τὸ ὁποῖο δὲν γίνεται λόγος στὸν παρόντα κανονισμὸν.

3. Τὸ Δ.Σ. συνέρχεται τακτικῶς μὲν κατὰ μῆνα, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις παρίσταται ἀνάγκη κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 10

Ὁ Πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἴδρυμα ἐνώπιον πάσης Ἀρχῆς. Τοῦτο ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἐκπροσωπεῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος ἢ ἕτερον μέλος ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Μὲ ἀπόφασιν τοῦ Δ.Σ. δύναται νὰ ὀρισθεῖ καὶ μέλος τοῦ Δ.Σ. νὰ ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἴδρυμα γιὰ συγκεκριμένους ἐνέργειας ἢ θέματα.

Ἄρθρον 11

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει ἰδίαν διαχείρισι, τηρεῖ δὲ τὰ διαχειριστικὰ αὐτοῦ βιβλία συμφώνως πρὸς τὸ σύστημα τηρήσεως τῶν λογιστικῶν Βιβλίων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων, θεωρημένων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου, ἦτοι: Βιβλίον Πράξεων Διοικητικοῦ Συμβουλίου, Βιβλίον Πρωτοκόλλου, Βιβλίον Ταμείου, Βιβλίον Κινητῆς καὶ Ἀκινήτου Περιουσίας, Γραμμάτια Εἰσπράξεων καὶ Ἐντάλματα Πληρωμῶν, καθὼς καὶ Βιβλίον Περιθαλπομένων. Τὰ Γραμμάτια Εἰσπράξεων καὶ τὰ Ἐντάλματα Πληρωμῶν εἶναι ἐκτελεστὰ, ἐφ' ὅσον φέρουν ἀπαραιτήτως τὴν ὑπογραφήν τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου τοῦ Ἰδρύματος. Ὁ Πρόεδρος ὑπογράφει καὶ ὅλην τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 12

Ὁ Ταμίας σύμφωνα μὲ τὶς ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. θὰ προβαίνει σὲ ἀναλήψεις καὶ καταβολὰς χρημάτων διασφαλίζοντας τὴν περιουσία τοῦ Ἰδρύματος. Τὰ χρήματα κατατίθενται σὲ Τράπεζα ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἰδρύματος. Τὸ χρηματικὸν ποσὸν τὸ ὁποῖο δύναται νὰ φέρει εἰς χεῖρας

του ὁ Ταμίας καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἀναλήψεις χρημάτων γίνονται κατόπιν Ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 13

Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τὰ Πρακτικὰ συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐπιμελεῖται τῆς Ἀλληλογραφίας τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 14

1. Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α) πρόσοδοι ἐξ ἐράνων νομίμως διενεργουμένων, λαχειοφόρων ἀγορῶν, δισκοφοριῶν κ.λπ.

β) Εἰσφορὲς - Δωρεές.

γ) Κληρονομίες, κληροδοσίες, δωρεές παντὸς φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου.

δ) Εἰσφορὲς σὲ εἶδος ἢ σὲ χρῆμα παντὸς φιλανθρώπου.

ε) Εἰσφορὲς Ἱερῶν Ναῶν.

στ) Οἱ ἐκάστοτε ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ἢ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

ζ) Πᾶσα ἐπιχορήγηση ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ κράτους, τῆς Νομαρχιακῆς ἢ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἢ ἄλλου Νομικοῦ Προσώπου Ἰδιωτικοῦ ἢ Δημοσίου Δικαίου.

η) Εἰσφορὲς καὶ δωρεές τὶς ὁποῖες δύνανται νὰ προσφέρουν στὸ Ἰδρυμα καὶ ὅσοι ἐκ τῶν γονέων τῶν ὁποίων τὰ τέκνα θὰ φιλοξενοῦνται σ' αὐτό, ἐφ' ὅσον διαθέτουν ἀνάλογη οἰκονομικὴ δυνατότητα.

θ) Τόκοι ἀπὸ καταθέσεις τοῦ Ἰδρύματος, καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη πρόσοδος μὴ κατονομαζομένη ρητῶς ἐν τῷ παρόντι.

2. Οἱ πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται γιὰ τὴν συντήρηση, τὴν ὅλη λειτουργία αὐτοῦ καὶ γιὰ τὴν ἀμοιβὴ τοῦ ὑπηρετοῦντος ἐμμίσθου προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 15

1. Ὁ παρῶν κανονισμὸς τροποποιεῖται ἢ καταργεῖται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μὲ ἀιτιολογημένη γνώμη τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

2. Τὸ Ἰδρυμα διαλύεται μὲ ἀπόφαση τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, δημοσιευομένη στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως κατόπιν ἀιτιολογημένης προτάσεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος, ἢ δὲ περιουσία τοῦ Ἰδρύματος περιέρχεται αὐτοδικαίως στὸ Νομικὸ Πρόσωπο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 16

Ὁ παρῶν κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ στὸ Περιοδικὸ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ὁ Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς τοῦ Ἰδρύματος θὰ συνταχθεῖ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ τῆς συγκροτήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 17

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύνανται νὰ προσδιορισθεῖ.

Ἀθήνα 20 Ὀκτωβρίου 2005

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Χριστιανουπόλεως Σεραφεῖμ

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

**Κανονισμός 168/2005
«Περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ “ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ” ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»**

Ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 4 εδαφ. ε' καὶ η', 9 παρ. 2 καὶ 10 παράγρ. 5 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὶς σύγχρονες ἐξελίξεις (θετικές καὶ ἀρνητικές) τοῦ Ἀθλητικοῦ φαινομένου.

3. Τὸ γεγονός ὅτι ἡ Ἐκκλησία πρέπει νὰ ἐκφράζει ὑπεύθυνη γνώμη στὴν ἀναζήτηση τῆς ἀλήθειας στὰ ἐπὶ μέρους ἀνακύπτοντα προβλήματα ποῦ ἀπασχολοῦν τὸ ἀθλητικὸ κίνημα, μὲ γνώμονα τὴ Θεολογία τῆς.

4. Τὸ γεγονός ὅτι στοὺς ἀθλητικοὺς χώρους ἀσκοῦνται πολλοὶ νέοι κάθε ἡλικίας.

5. Τὴν ἀποκτηθεῖσα ἐμπειρία ἀπὸ τὴν ἑπταετὴ ἐργασία τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων «Ἀθήνα 2004».

6. Τὴν ἀνάγκη νὰ λειτουργεῖ ἐπὶ μονίμου βάσεως μιὰ Συμβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ, στὴν ὁποία θὰ συμμετέχουν ἀθλητές, δημοσιογράφοι καὶ εἰδικοί ἐπιστήμονες γιὰ τὴ μελέτη καὶ τὴ διερεύνηση τῶν θεμάτων ποῦ ἀνακύπτουν στὸν χώρο τοῦ Ἀθλητισμοῦ, ὥστε ἡ Ἱερά Σύνοδος νὰ ἔχει πλήρη καὶ ἐγκυρὴ ἐνημέρωση ἐπὶ τῶν θεμάτων αὐτῶν.

7. Τὴν ἀπὸ 20.10.2005 Γνωμοδότηση τοῦ Εἰδικοῦ Ἐπιστημονικοῦ Συμβούλου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

8. Τὴν ἀπὸ 3.12.2005 Ἀπόφαση Αὐτῆς,

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τὸν ὑπ' ἀριθμ. 168/2005 Κανονισμὸν ἔχοντα ὡς ἐξῆς:

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 168/2005
«Περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας
ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ “ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ”
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»**

Ἄρθρο 1

Σύστασις

Συνιστᾶται Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία «ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ», ἡ ὁποία ἀποτελεῖ συμβουλευτικὸ ὄργανο τῆς Ἐκκλησίας σὲ θέματα ποιμαντικῆς τῶν ἀθλητῶν καὶ τῶν ἄλλων συναφῶν μὲ τὸν ἀθλητισμὸ ζητημάτων.

Ἄρθρο 2

Σκοπός

Σκοπὸς τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι:

1. Ἡ διερεύνηση κάθε θέματος ποῦ ἀφορᾶ τὴν ποιμαντική τῶν ἀθλητῶν καὶ τὶς ἀναζητήσεις τοῦ σύγχρονου ἀθλητικοῦ κινήματος.

2. Ἡ εὐαίσθητοποίηση τῶν ἱερέων σὲ αὐτὴ τὴν ἐξειδικευμένη μορφή ποιμαντικῆς τῶν νέων.

3. Ἡ συνέχιση τῆς ἐπικοινωνίας μὲ τοὺς ἀρμοδίους ἀθλητικούς φορεῖς.

4. Ἡ κατάρτιση προγραμμάτων ἐπιμόρφωσης τῶν ἱερέων ποῦ ἐνδιαφέρονται γιὰ τὰ σχετικὰ θέματα.

Ἄρθρο 3

Συγκρότηση τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς

1. Ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐννέα (9) μέλη καὶ εἰδικότερα ἀπὸ (1) Κληρικὸ ὡς Πρόεδρος, καὶ ἀπὸ ὀκτώ (8) μέλη, κληρικὰ ἢ λαϊκὰ ἐξειδικευμένα στὸν ἀθλητισμό.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ συγκροτεῖται μὲ Πράξη τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τριετὴ θητεία, ἢ ὅποια δύνανται νὰ ἀνανεώνεται ἀπεριορίστως. Μὲ τὴν Πράξη διορισμοῦ τῶν τακτικῶν μελῶν ὀρίζονται καὶ τρία (3) ἀναπληρωματικὰ Μέλη, ὥστε νὰ ἀναπληρῶνουν τὰ τακτικά, ὅταν αὐτὰ λείπουν ἢ κωλύονται.

3. Τὸ ἀξίωμα τῶν μελῶν εἶναι τιμητικὸ καὶ ἄμισθο.

4. Πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ ἔργου τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, κατὰ τὴ διάρκεια τῆς θητείας τῆς, ἢ Δ.Ι.Σ., ὕστερα ἀπὸ πρόταση τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, δύνανται νὰ διορίζονται καὶ ἀριθμὸ Συμβούλων. Ὡς Σύμβουλοι ἐπιλέγονται προσωπικότητες ἀδιαμφισβήτου κύρους, ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως καὶ ἐξειδικευμένης γνώσεως, πρὸς τοὺς ὁποίους ἡ Ἐπιτροπὴ προσφεύγει συμβουλευτικῶς, ὅταν αὐτὴ κρίνει πρὸ τῆς ἐκδόσεως τελικοῦ πορίσματος γιὰ τὸ ἐκάστοτε ὑπὸ συζήτηση θέμα.

5. Στὴν Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ διορίζεται ὡς Γραμματεὺς ὁ Γραμματεὺς τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος, ἢ ἄλλος κληρικὸς ἢ λαϊκὸς ποῦ νὰ διαθέτει τὰ ἀπαραίτητα προσόντα, ἥτοι: ἐπιστημονικὴ κατάρτιση καὶ εἰδικὴ πείρα περὶ τὸ ἀντικείμενο τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς. Ὁ Γραμματεὺς διορίζεται ἀπὸ τὴ Δ.Ι.Σ., κατόπιν προτάσεως τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου.

Ἄρθρο 4

Ἀρμοδιότητες

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἔχει ἐνδεικτικὰ τὶς παρακάτω ἀρμοδιότητες:

1. Μελετᾶ, προτείνει καὶ ἐνημερώνει τὴν Ἱερὰ Σύνοδο γιὰ συγκεκριμένα προβλήματα ποῦ σχετίζονται μὲ τὸν Ἀθλητισμὸ καὶ γνωματεύει ἐπ' αὐτῶν, ὥστε νὰ ἔχει ἢ Ἱερὰ Σύνοδος ὑπεύθυνη καὶ τεκμηριωμένη ἐνημέρωση κατὰ τὴ λήψη τῶν ἐνδεικνυομένων ἀποφάσεων.

2. Παρακολουθεῖ καὶ ἐνημερώνεται ἐπὶ τῶν ἀντιστοιχῶν δεδομένων τῆς ἀλλοδαπῆς στὸ χῶρο τοῦ Ἀθλητισμοῦ, στὰ σημεῖα ποῦ συνάπτονται μὲ τὰ ἐνδιαφέροντα τῆς Ἐκκλησίας.

3. Ὄργανώνει σὲ συνεργασία μὲ ἄλλους φορεῖς, ἀκαδημαϊκοὺς, ἀθλητικούς, ἐκκλησιαστικούς, κοινωνικούς, Συνέδρια, Σεμινάρια, Ἡμερίδες, καὶ ἐνημερωτικὲς ὁμιλίες.

4. Προβαίνει σὲ ἐκλαϊκευτικὲς ἢ θεολογικὲς ἐκδόσεις γιὰ τὴν ἐνημέρωση τοῦ εὐρύτερου κοινοῦ.

5. Ἀποστέλλει ἐκπρόσωπο τῆς Ἐκκλησίας μὲ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου σὲ συνέδρια, ἐπιτροπὲς κ.λπ.

Ἄρθρο 5

Χῶρος ἐργασιῶν - Συνεδριάσεις

1. Χῶρος συνεδριάσεων τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι τὰ οἰκεῖα Γραφεῖα στὸ Συνοδικὸ Μέγαρο. Σὲ ἔκτακτες περιπτώσεις ἡ Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει καὶ ἀλλοῦ, κατὰ τὴν κρίση τοῦ Προέδρου τῆς.

2. Ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ συνέρχεται, κατόπιν ἐγγράφου προσκλήσεως τοῦ Προέδρου τῆς, ἅπαξ τοῦ μηνός, ἀλλὰ καὶ ἐκτάκτως ὅταν κριθεῖ τοῦτο ἀπαραίτητο ἀπὸ τὸν Πρόεδρο. Τὰ πρὸς συζήτηση θέματα εἴτε προτείνονται ἀπὸ τὴ Δ.Ι.Σ., εἴτε ὀρίζονται ἀπὸ τὸν Πρόεδρο. Μετὰ τὴ συζήτηση τῶν θεμάτων συντάσσεται ἐγγραφή γνωμοδότηση - πόρισμα, τὸ ὁποῖο ὑποβάλλεται στὴ Δ.Ι.Σ. γιὰ ἔγκριση.

3. Ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖται ὅτι εὐρίσκειται σὲ ἀπαρτία, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴ Συνεδρία παρίστανται πέντε τουλάχιστον μέλη αὐτῆς, ἀπαραιτήτως δὲ ὁ Πρόεδρος. Οἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, σὲ περίπτωσι δὲ ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου. Κάθε

μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς δικαιούται νὰ διατυπώσῃ αἰτιολογημένη τὴ μειοψηφία του, ἢ ὁποῖα καταχωρίζεται στὸ συντασσόμενο πρακτικό.

ἄρθρο 6
Πόροι

Πόροι τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι:

1. Ἡ ἐπιχορήγηση τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
2. Κάθε ἄλλη συνδρομὴ ἢ ἐπιχορήγηση ἀπὸ φυσικὸ ἢ νομικὸ πρόσωπο, ἰδιωτικὸ ἢ κρατικὸ φορέα τῆς ἡμεδαπῆς ἢ τῆς ἀλλοδαπῆς.
3. Ἡ διαχείριση τῶν πόρων διεξάγεται ἀπὸ τὴν Ε.Κ.Υ.Ο.

ἄρθρο 7

Ὁ Κανονισμὸς αὐτὸς τροποποιεῖται ἀπὸ τὴ Δ.Ι.Σ. ὕστερα ἀπὸ ὁμόφωνη ἀπόφαση τῶν μελῶν τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς.

ἄρθρο 8
Ἰσχὺς

Ἡ ἰσχὺς τοῦ Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἐπισήμου δελτίου «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ἄρθρο 9
Δαπάνη

Ἀπὸ τίς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ αὐτοῦ προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθεῖ.

Ἡ παρούσα νὰ δημοσιευθεῖ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ δελτίου «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθήνα 3 Νοεμβρίου 2005

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Χριστιανουπόλεως Σεραφεῖμ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ

ΠΡΑΞΙΣ ὑπ' ἀριθμ. 66/2004

Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης

Τὸ περὶ ἡμᾶς Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης κατὰ τὴν Συνεδριαν αὐτοῦ τῆς 16ης Σεπτεμβρίου 2004,

ἔχον ὑπ' ὄψει:

α. Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»,

β. Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 8/1978 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν»,

γ. Τὴν ἀνάγκην ὀργανώσεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας παρὰ τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων,

δ. Τὴν ἀνάγκην καθορισμοῦ τῶν Ὀργάνων Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ὅπως αὐτὰ προβλέπονται ἀπὸ τὸν Νόμον 1418/1984, τὸ Π.Δ. 609/1985 καὶ τὸ Π.Δ. 23/1993 διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὰ ὁποῖα χρηματοδοτοῦνται ἀπὸ τὰς Δημοσίους Ἐπενδύσεις, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰς ἐπενδύσεις τοῦ Γ' Κοινοτικοῦ Πλαισίου Στηρίξεως.

Ὅριζει τὰ ὡς κάτωθι:

1. Ὡς Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Π.Δ. 23/1993, ὀρίζεται τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης.

2. Ὡς Προϊσταμένη Ἀρχή, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἐπίσης τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης.

3. Ὡς Διευθύνουσα Ὑπηρεσία, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης.

4. Ὡς Ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία, ὀρίζονται τὰ μέλη τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, τὰ ὁποῖα ἀσκοῦν καὶ καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ κατ' ἀνάθεσιν. Ἐπιπλέον καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ, δύνανται νὰ ἀνατεθοῦν καὶ εἰς ἕτερα πρόσωπα, ἰδιώτας Μηχανικούς, οἵτινες δύνανται νὰ προσληφθοῦν ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, διὰ συμβάσεως ὠρισμένου ἔργου ἢ ὠρισμένου χρόνου, πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐργολαβιῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν δύνανται νὰ καλυφθῶσιν ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας.

5. Ὡς Τεχνικὸν Συμβούλιον, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται τὸ Τεχνικὸν Συμβούλιον τῆς οἰκείας Νομαρχίας, τὸ ὁποῖον γνωματεύει, εἰσηγεῖται καὶ ἐποπτεύει ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργων καὶ τυχόν ἀνακυψάντων διαφορῶν καὶ προβλημάτων ἐπ' αὐτῶν.

6. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμικοῦ πλαισίου ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων διέπει τὰς καταρτιθησομένας Συμβάσεις ἐκτελέσεως ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ἰσχύος τῶν διατάξεων του, ὡς συμβατικῶν ρητρῶν.

7. Διαφωνίαι, αἵτινες τυχόν νὰ προκύψουν, ἐπιλύονται εἰς τὰ ἀρμόδια Δικαστήρια, μὲ βάσιν τὴν καθ' ὑλὴν καὶ τόπον ἀρμοδιότητα, ὅπως αὕτη ὀρίζεται ἀπὸ τὸ Κ.Π.Α., μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῆς Προδικασίας, ὅπως αὕτη προβλέπεται διὰ τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ἀποφαινομένου ἐπὶ τῶν αἰτήσεων θε-

ραπείας, τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνώμης τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου.

8. Ἡ σύνταξις μελετῶν τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων, πραγματοποιεῖται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ἡ δὲ θεώρησις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου αὐτῆς.

9. Διὰ τὴν δημοπράτησιν τῶν ἔργων, αἱ συνταχθεῖσαι μελέται, ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, δηλαδὴ τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐγκρίνει καὶ τὴν σχετικὴν διακήρυξιν.

10. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία ἀδυνατεῖ νὰ συντάξῃ καὶ νὰ ἐκπονήσῃ τὰς σχετικὰς Μελέτας, δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐκπόνησις αὐτῶν εἰς εἰδικὸν ἔμπειρον ἐπὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργου Μηχανικόν, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς. Αἱ μελέται, αἱ ὁποῖαι συντάσσονται ὑπὸ τρίτων, θεωροῦνται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας καὶ ἐγκρίνονται ἀπὸ τὴν Προϊσταμένην Ἀρχήν.

Κατὰ ταῦτα ἡ ὀργάνωσις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, διὰ

τὴν ἐκτέλεσιν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Σερβίων καὶ Κοζάνης καθορίζεται ὡς κάτωθι:

1. Ἡ Προϊσταμένη Ἀρχὴ καὶ ἡ Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ εἶναι τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης.

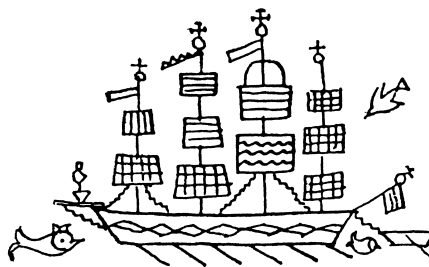
2. Ἡ Διευθύνουσα Ὑπηρεσία, εἶναι ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἡ ὁποία στελεχώνεται ἐκ Μηχανικῶν τοῦ πρώτου ὀριζομένου ὡς Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας ἡ ὁποία ἐνεργεῖ καὶ ὡς Ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία.

Ἡ παροῦσα Πράξις νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίαν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Κοζάνῃ τῇ 17ῃ Σεπτεμβρίου 2005

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Σερβίων καὶ Κοζάνης ΠΑΥΛΟΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Προκηρύξεις**Ἱερῶν Μητροπόλεων:**

**Νεαπόλεως
καὶ Σταυρουπόλεως
Μονεμβασίας
καὶ Σπάρτης
Ἄρτης
Ἡλείας
Αἰτωλίας
καὶ Ἀκαρνανίας
Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας
Θεσσαλιώτιδος
καὶ Φαναριοφερσάλων
Κυδωνίας
καὶ Ἀποκορώνου**

Κλητήρια ἐπιγράμματα

Ἱερᾶς Συνόδου

Ἱερὰ Μητρόπολις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Διακόνου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ζωοδόχου Πηγῆς Ἀμπελοκήπων,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Νεαπόλει τῇ 10ῃ Νοεμβρίου 2005

† Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως ΒΑΡΝΑΒΑΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Διακόνου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἀγίου Νικολάου Ξηροκρήνης,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Νεαπόλει τῇ 21ῃ Νοεμβρίου 2005

† Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως ΒΑΡΝΑΒΑΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἀγίου Σπυρίδωνος Ἐλαφονήσου,

Ἀγίου Γεωργίου Δάφνης,

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καλλιθέας καὶ

Ἀγίων Ταξιαρχῶν Λογκάστρας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Σπάρτῃ τῇ 11ῃ Νοεμβρίου 2005

† Ὁ Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἄρτης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τα-

κτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίων Ἀποστόλων Ἀμφιθέας,

Ἁγίων Ταξιαρχῶν Μικροσπηλιάς καὶ

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κουκουλίων,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ἄρτη τῆ 16ῃ Νοεμβρίου 2005

† Ὁ Ἄρτης ΙΓΝΑΤΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἡλείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις

1. Τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Νικολάου Γαστούνης,

Ζωοδόχου Πηγῆς Καλυβίων Ἥλιδος καὶ

Ἁγίου Δημητρίου Αὐγείου

2. Διακόνων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Σπυρίδωνος Πύργου καὶ

Εὐαγγελισμοῦ Ἀμαλιάδος,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Πύργῳ τῆ 22α Νοεμβρίου 2005

† Ὁ Ἡλείας ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Διακόνου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίας Παρασκευῆς Μεσολογγίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω

κενῆς θέσεως.

Ἐν Μεσολογγίῳ τῆ 1ῃ Δεκεμβρίου 2005

† Ὁ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας ΚΟΣΜΑΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν κατ' ἐπιλογὴν πληρῶσιν μιᾶς (1) θέσεως Ἐκκλησιαστικοῦ Ὑπαλλήλου κλάδου ΠΕ Διοικητικοῦ-Οἰκονομικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας, ἐγκριθεῖσα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. ΔΙΠΠ/Φ.ΕΓΚΡ. 10/15824 π.ἔ./28-7-2005 Ἀποφάσεως τῆς Τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἄρθρον 2 παρ. 1 τῆς Π.Υ.Σ., συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ 14 παραγρ. 2 περίπτωσις η' τοῦ Ν. 2190/1994, καλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς εἴκοσι (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», ὑποβάλουν τὰ προβλεπόμενα δικαιολογητικὰ εἰς τὰ ἐν Κυπαρισσίᾳ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως, διὰ τὴν κάλυψιν τῆς ὡς ἄνω θέσεως.

Ἐν Κυπαρισσίᾳ τῆ 1ῃ Δεκεμβρίου 2005

† Ὁ Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν κατ' ἐπιλογὴν πληρῶσιν μιᾶς (1) θέσεως Ἐκκλησιαστικοῦ Ὑπαλλήλου κλάδου ΠΕ Διοικητικοῦ-Οἰκονομικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων, ἐγκριθεῖσα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. ΔΙΠΠ/Φ.ΕΓΚΡ. 10/15824 π.ἔ./28-7-2005 Ἀποφάσεως τῆς Τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἄρθρον 2 παρ. 1 τῆς Π.Υ.Σ., συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ 14 παραγρ. 2 περίπτωσις η' τοῦ Ν. 2190/1994, καλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς εἴκοσι (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», ὑποβάλουν τὰ προβλεπόμενα δικαιολογητικὰ εἰς τὰ ἐν Καρδίτῃ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως, διὰ τὴν κάλυψιν τῆς ὡς ἄνω θέσεως.

Ἐν Καρδίτῃ τῆ 5ῃ Δεκεμβρίου 2005

† Ὁ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων

ΚΥΡΙΛΛΟΣ Β'

Ἱερὰ Μητρόπολις Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 34/2005 Πράξεως ἡμῶν προκηρῶσομεν τὴν Ἐφημεριακὴν θέσιν τῆς Ἐνορίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ «Προφήτου Ἥλιου» Καθιανῶν Κυδωνίας, προσκαλοῦμε δὲ τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανο-

νικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐνεργήσουν τὰ δέοντα διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Χανίοις τῆ 5ῃ Δεκεμβρίου 2005

† Ὁ Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΝ ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΘΕΣΠΙΣΜΑ

Ἐν Ἀθήναις τῆ 25ῃ Ὀκτωβρίου 2005

Πρὸς τὸν

Διάκονον π. Ἀλέξιον Πανώργιον

κατὰ κόσμον Εὐάγγελον τοῦ Ἀνδρέου,

Κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

(καὶ νῦν ἀγνώστου διαμονῆς)

Καλεῖσαι ἵνα ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοὺς Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῷ Συνοδικῷ Μεγάρῳ, κειμένῳ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἰωάννου Γενναδίου 14 καὶ Ἰασίου 1, τὴν 7ην Φεβρουαρίου 2006, ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 8ην μ.μ., ἵνα δικασθῆς κατηγορούμενος ἐπὶ: α) αὐτογνώμονι ἀποβολῆ τοῦ Ἱερατικοῦ σου Σχήματος, β) ἐκουσίᾳ παραιτήσῃ ἐκ τῆς Ἱερατικῆς σου Ἰδιότητος καὶ γ) σκανδαλισμῷ τῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν καὶ συγκεκριμένως ὅτι Κληρικὸς τυγχάνων τῆς κατ' Ἀνατολὰς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ δὴ Διάκονος Αὐτῆς, ὑπηρετῶν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίου Πολυκάρπου Βοτανικοῦ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, διὰ τῆς ἀπὸ 17ης Σεπτεμβρίου 2003 ἐπιστολῆς σου πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλον, ἐδήλωσες ὅτι παραιτεῖσαι ἐκ τῶν Διακονικῶν σου καθηκόντων ὀριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως, δήλωσιν ἦν καὶ ὑλοποίησας διὰ τῆς μὴ ἐνασκήσεως ἐκτοτε τῶν καθηκόντων σου, ἀποβαλὼν μάλιστα τὸ Ἱερατικὸν σου Σχῆμα, κυκλοφορῶν μετὰ τῆς λαϊκῆς περιβολῆς σου, προκαλῶν οὕτω διὰ τῆς ὡς ἄνω συμπεριφορᾶς σου τὸν σκανδαλισμὸν τῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν, ἐπὶ ἀδικήμασι σαφῶς προβλεπομένοις καὶ ρητῶς τιμωρούμενοις ὑπὸ τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων ΝΗ', ΞΒ' καὶ ΙΕ' τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Γ' τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου, Ζ' καὶ Ι' τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ ΙΣΤ' τῆς ἐν Σαρδικῇ Τοπικῆς Συνόδου ὡς καὶ ὑπὸ τῶν Γραφικῶν Λογίων Ματθ. ΙΗ' 6-9.

Προσεπιδηλοῦμεν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει ἀπειθείας σου καὶ μὴ ἐμφανίσεώς σου τῆ ὡς ἄνω ἡμέρα τε καὶ ὥρα, θέλεις δικασθῆ ἐρήμην.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Πρωτοβαθμίου
 Συνοδικοῦ Δικαστηρίου

† Ὁ Μεσσηνίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Τσιρίγκας

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΝ ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΘΕΣΠΙΣΜΑ

Ἐν Ἀθήναις τῆ 25ῃ Ὀκτωβρίου 2005

Πρὸς τὸν

Ἱεροδιάκονον π. Κυπριανὸν Κάνιγκ

κατὰ κόσμον Στέφανον τοῦ ROGER,

Κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

(καὶ νῦν ἀγνώστου διαμονῆς)

Καλεῖσαι ἵνα ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοὺς Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῷ Συνοδικῷ Μεγάρῳ, κειμένῳ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἰωάννου Γενναδίου 14 καὶ Ἰασίου 1, τὴν 7ην Φεβρουαρίου 2006, ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 8ην μ.μ., ἵνα δικασθῆς κατηγορούμενος ἐπὶ αὐθαρέτῳ ἐγκαταλείψει τῆς διακονικῆς σου θέσεως καὶ συγκεκριμένως ὅτι ἐνῶ μὲ ἀιτήσιν σου ἐζήτησες ἀπολυτήριον, προκειμένου ἵνα ἐνταχθῆς εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ ἐνῶ σοῦ ὑπεδείχθη ἡ Ἐκκλησιαστικὴ τάξις, ἥτις ἡ ἀνάγκη ὑποβολῆς αἰτήσεως πρὸς τοῦτο εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, τὸ ὁποῖον ἐὰν συνεφώνη θὰ διεβίβαζε τὴν αἴτησιν αὐτὴν εἰς τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν, προκειμένου ἵνα ικανοποιηθῆ τὸ ὡς ἄνω αἴτημά σου, οὐδὲν ἀπῆντησες εἰς τὴν σχετικὴν ὑπόδειξιν, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐνεφανίσθης εἰς τὴν θέσιν σου, ἐγκαταλείψας ἐκτοτε αὐτὴν, διακόψας πᾶσαν ἐπικοινωνίαν τόσοσιν μὲ τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν, ὅσον καὶ μὲ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ἀδικήματι σαφῶς προβλεπομένῳ καὶ ρητῶς τιμωρούμενῳ ὑπὸ τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων ΛΕ' τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Γ' τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Τοπικῆς Συνόδου.

Προσεπιδηλοῦμεν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει ἀπειθείας σου καὶ μὴ ἐμφανίσεώς σου τῆ ὡς ἄνω ἡμέρα τε καὶ ὥρα, θέλεις δικασθῆ ἐρήμην.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Πρωτοβαθμίου
 Συνοδικοῦ Δικαστηρίου

† Ὁ Μεσσηνίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Τσιρίγκας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ
«ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ»
ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΠΒ'
(2005)

ΕΟΡΤΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΗΜΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ - ΜΗΝΥΜΑΤΑ - ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝΤΑ

Ἱεράς Συνόδου, Μήνυμα πρὸς τὸν εὐσεβῆ λαὸν γιὰ τὸν ἑορτασμὸ τῆς 25ης Μαρτίου, σελ. 188. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Χαιρετισμὸς πρὸς τὸ Συνέδριον τῆς Παγκόσμιας Ψυχιατρικῆς Ἑταιρείας, σελ. 190. Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου **Βαρθολομαίου**, Πατριαρχικὴ Ἀπόδειξις ἐπὶ τῷ Ἁγίῳ Πάσχα, σελ. 259. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖον ἐπὶ τῇ Ἀναστάσει, σελ. 261. **Ἱεράς Συνόδου**, Τὰ αἷτια τοῦ διασχυρισμοῦ, σελ. 263. **Ἱεράς Συνόδου**, Οἱ ἀποφάσεις τῆς Ἱεραρχίας γιὰ τὴν αὐτοκάθαρση, σελ. 266. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Εὐχετήριον Τηλεγράφημα πρὸς τὸν Νέον Πάπα Ρώμης Βενέδικτον ΙΣΤ', σελ. 270. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Δήλωσις ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ Νέου Πάπα Ρώμης Βενέδικτου ΙΣΤ', σελ. 271, Archbishop of Athens and All Greece **Christodoulos**, Statement upon the Election of Benedict XVI, σελ. 272. **Ἱεράς Συνόδου**, Τὸ λαϊκὸ στοιχεῖο στὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, σελ. 355. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Δήλωσις μετ' ἀφορμὴν τῆ συμπλήρωσις 60 ἐτῶν ἀπὸ τῆ λήξει τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου, σελ. 358. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Πρότυπα γιὰ τὴ σύγχρονη πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ δραστηριότητα, σελ. 468. **Ἱεράς Συνόδου**, Εἰς τὸ ἐν Μυτιλήνῃ καὶ Γέρα Ἐπιστημονικὸν Θεολογικὸν Συνέδριον πρὸς τιμὴν καὶ μνήμην τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἐπισκόπου Ἄσσου, σελ. 534. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Γιὰ τὴν Παγκόσμια Ἡμέρα τῶν Προσφύγων, σελ. 536. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Γιὰ τὴν Διεθνή Ἡμέρα καταπολέμησις τῶν Ναρκωτικῶν, σελ. 537. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Στὸ 13ο Πανελλήνιο Δημοσιογραφικὸ Συνέδριον, σελ. 538. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Διὰ τὴν Ἡμερίδα Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων, σελ. 620. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Διὰ τὸν Διάλογον Ἐκκλησίας - Κοινωνίας, σελ. 622. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Πρὸς τοὺς Συνέδρους τοῦ Ζ' Πανελληνίου Συμποσίου Στελεχῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, σελ. 624. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Εἰς τὸ Δ' Ἐπιστημονικὸν Συνέδριον διὰ τὴν ταυτοποίησιν τῆς νήσου Κεφαλληνίας πρὸς τὴν Καινοδιαθηκικὴν Νῆσον Μελίτην, σελ. 626. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, πρὸς τοὺς μαθητὲς καὶ μαθήτριες τῶν Δημοτικῶν Σχολείων μετ' ἐνκαιρίαν τῆς ἐνάρξεως τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους 2005-2006, σελ. 628. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Πρὸς τοὺς Ἐκπαιδευτικοὺς τῶν σχολείων τῆς Ἀθήνας μετ' ἐνκαιρίαν τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους 2005-2006, σελ. 629. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Πρὸς τὸ Προεδρεῖον καὶ τὰ Μέλη τῆς ΙΖ' Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως διὰ θέματα αἰρέσεων καὶ παραθρησκείας, σελ. 788. Archbishop of Athens and All Greece **Christodoulos**, To the Members of the St. Irenaeus Joint Orthodox - Catholic Working Group, σελ. 790. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Πρὸς τοὺς μαθητὲς καὶ τίς μαθήτριες τῆς Α/θμιας καὶ Β/θμιας ἐκπαίδευσης ὄλων τῶν σχολείων τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὸν διαγωνισμὸν πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, σελ. 791. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Μήνυμα ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 70 ἐτῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Προκαθημένου τῆς Οὐκρανικῆς Ἐκκλησίας κ. Βλαδιμήρου, σελ. 788. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Μήνυμα στὸ Β' Πανρωσικὸ Συνέδριον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας στὴ Μόσχα, σελ. 794. Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου **Βαρθολομαίου**, Πατριαρχικὴ Ἀπόδειξις ἐπὶ

Ἐπιμέλεια
τοῦ

Δρος **Χρήστου Γ. Καραγιάννη**

τοῖς Χριστουγέννοις, σελ. 875. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Πρὸς τὸν Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖον, σελ. 877. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Πρὸς τὸ Λαό: Ἐνημέρωση γιὰ τὶς ἀληθινὲς ἐπιδιώξεις τῆς προτάσεως γιὰ «χωρισμὸ Ἐκκλησίας καὶ Κράτους», σελ. 878. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ τῆς Παγκοσμίου Ἡμέρας διὰ τὴν ἐξάλειψιν τῆς βίας κατὰ τῶν γυναικῶν, σελ. 880. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Γιὰ τὴν Παγκόσμια Ἡμέρα τοῦ Aids, σελ. 881. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Γιὰ τὴν Διεθνή Ἡμέρα γιὰ τὰ ἄτομα μὲ ἐιδικὲς ἀνάγκες, σελ. 881. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Γιὰ τὴν Ἡμέρα τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, σελ. 882. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Γιὰ τὴν Ἡμέρα τοῦ Παιδιοῦ – Ἡμέρα τῆς Unicef, σελ. 882.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἱεράς Συνόδου, πρὸς τὴν Πρεσβείαν τῶν Η.Π.Α. περὶ τῆς Θρησκευτικῆς Ἐλευθερίας ἐν Ἑλλάδι σελ. 5. **Πρωθυπουργοῦ τῆς Δημοκρατίας τῆς Ἑσθονίας**, πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν κ. Χριστόδουλον περὶ τῆς ὀνομασίας τῆς Π.Γ.Δ.Μ. σελ. 7. **Γραμματείας τοῦ Κράτους τοῦ Βατικανοῦ**, πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν κ. Χριστόδουλον περὶ τῆς ὀνομασίας τῆς Π.Γ.Δ.Μ. σελ. 8. **Ἐκκλησιῶν τῆς Μεταρρυθμίσεως**, πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν κ. Χριστόδουλον περὶ τῆς συγγραφῆς νέων βιβλίων στὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν σελ. 10. **Εὐρωπαϊοῦ Διαμεσολαβητοῦ**, Εὐχαριστήριος Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν κ. Χριστόδουλον, σελ. 96. **Ἱεράς Συνόδου**, Συγχαρητήριος Ἐπιστολὴ ἐπὶ τῇ ὀρκωμοσίᾳ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, σελ. 277. **Ἱεράς Συνόδου**, Περὶ τῆς στρατεύσεως τῶν ὑποψηφίων Κληρικῶν καὶ Μοναχῶν, σελ. 278. **Ἱεράς Συνόδου**, Διὰ τὴν Ἐπέτειον τοῦ Κυπριακοῦ Ἀγῶνος, σελ. 281. **Ἐκκλησίας Κύπρου**, Εὐχαριστήριος Ἐπιστολὴ σελ. 283. **Πρεσβείας τῆς Δημοκρατίας τῆς Ἰνδονησίας**, Εὐχαριστήριος Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Μακαριώτατον, σελ. 284. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Συλλυπητήρια τηλεγραφήματα διὰ τὴν ἐκδημίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου πρῶην Ἀμερικῆς Ἰακώβου, σελ. 285. Εὐχαριστήριος Ἐπιστολὴ τοῦ Μητροπολίτου Χόνγκ-Κόνγκ καὶ ΝΑ Ἀσίας, σελ. 449. **Ἱεράς Συνόδου**, Ἀποστολὴ πορισμάτων διοργανωθείσης ἡμερίδος πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης, σελ. 450. Διαμαρτυρία γιὰ ἐκδήλωσιν μὲ σατανιστικὸ περιεχόμενον, σελ. 456. Ἀρχιεπι-

σκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τῶν προβλημάτων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινωνιῶν, σελ. 459. Archbishop of Athens **Christoulos**, Letter to the President of the European Commission about the Social Problems of Europe, σελ. 462. Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου **Βαρθολομαίου**, Περὶ τῆς διαγραφῆς τοῦ Πατριάρχου Εἰρηναίου ἀπὸ τὰ δίπτυχα, σελ. 526. **Ἱεράς Συνόδου**, Ἐγκρισις ὑποτροφιῶν χορηγουμένων πρὸς Ἑλληνας καὶ ἀλλοδαπούς, σελ. 528. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Μ. Βρετανίας περὶ τῶν τρομοκρατικῶν ἐπιθέσεων εἰς Λονδίνον, σελ. 533. **Ἱεράς Συνόδου**, Πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην περὶ τῆς Φυλακίσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀχρίδος κ. Ἰωάννου, σελ. 609. **Ἱεράς Συνόδου**, Πρὸς τὸν Πατριάρχην Σερβίας διὰ τὴν φυλάκισιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀχρίδος κ. Ἰωάννου, σελ. 610. **Ἱεράς Συνόδου**, Πρὸς τὸν Γ.Γ. τοῦ Ο.Η.Ε. κ. Κόφφι Ἀνὰν περὶ τῆς Φυλακίσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀχρίδος κ. Ἰωάννου, σελ. 612. **Ἱεράς Συνόδου**, Εὐχαριστήριος Ἐπιστολὴ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, σελ. 614. **Ἱεράς Συνόδου**, Εὐχαριστήριος Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Πατριάρχην τῆς Γεωργίας, σελ. 615. **Ἱεράς Συνόδου**, Συλλυπητήριος Ἐπιστολὴ διὰ τὸν θάνατον τοῦ Roger Schutz, σελ. 616. **Ἱεράς Συνόδου**, Εὐχαριστήριος Ἐπιστολὴ τοῦ Προέδρου τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας, σελ. 617. **Ἱεράς Συνόδου**, Ἐπιστολὴ συμπαραστάσεως πρὸς τὸν Πρόεδρον τῶν Η.Π.Α., σελ. 618. **Ἱεράς Συνόδου**, Ἐκφρασις συμπαραστάσεως γιὰ τὴν πυρκαϊὰ στὸν ἱστορικὸ Ἱ. Ν. Ἀγ. Στεφάνου Ἀρναίας, σελ. 619. Ἀπαντητικαὶ Ἐπιστολαὶ Εὐρωπαϊῶν ἀξιωματούχων διὰ τὴν φυλάκισιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀχρίδος κ. Ἰωάννου, σελ. 691. Ἀπαντητικὴ Ἐπιστολὴ τοῦ Προέδρου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς κ. **José Manuel Barroso**, σελ. 886. **Ἱεράς Συνόδου**, Ἀπάντησις εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς Κυβερνήσεως τῶν Η.Π.Α. περὶ θρησκευτικῶν ἐλευθεριῶν, σελ. 888. **Ἱεράς Συνόδου**, Answer to the Report of the U.S. Government on religious freedom, σελ. 891.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

Ἐγκύκλιοι Ἱεράς Συνόδου: **2803**, Περὶ τῆς Συγκλήσεως Κληρικολαϊκῶν Συνελεύσεων, σελ. 91. **2805**, Προσευχὴ καὶ Μετάνοια διὰ τὰ πρόσφατα θλιβερά γεγονότα, σελ. 93. **2806** Ἐνημέρωσις περὶ τῆς ἀμέσως ληπτέων μέτρων τῆς Ι.Σ.Ι., σελ. 180, **2808**, Παραίνετικὴ καὶ Παραμυθητικὴ, σελ. 184. **2809**, Περὶ Ἱερατικῶν Κλίσεων, σελ.

273. **2811**, Ἐνημέρωσις περὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐλέγχου τῶν ἐκκλησιαστικῶν διαχειρίσεων ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς γενικῆς οἰκονομικῆς ἐπιθεωρήσεως, σελ. 275. **2812**, Περὶ τῆς δυνατότητος χειροτονίας ὑποψηφίων Κληρικῶν ἀσκούντων καὶ ἕτερα, πλὴν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἐπαγγέλματος, σελ. 443. **2814**, Ἀποστολὴ τῶν πορισμάτων τῆς ὑπὸ Ἱερᾶς Συνόδου διοργανωθείσης ἡμερίδος μὲ θέμα: «*Ἡ φιλανθρωπία τῆς Ἐκκλησίας, φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ*», σελ. 447. Περὶ καθορισμοῦ ἡμέρας ἀφιερωμένης εἰς τὸν πρόσφυγα καὶ τὸν μετανάστην, σελ. 787. **2825** «Περὶ λιτότητος καὶ ἀπλότητος εἰς τὴν συμπεριφορὰν καὶ τὴν ἀμφίεσιν Ἐπισκόπων, Πρεσβυτέρων καὶ Διακόνων», σελ. 883.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝΤΑ

Ἱερᾶς Συνόδου, Ἡ Ἐκκλησία ἐνθαρρύνει τὴ δωρεὰ ὀργάνων γιὰ μεταμόσχευση, σελ. 523. Ἀποφάσεις τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων δι' Ἀρχιερεῖς Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοὺς, σελ. 524. Ἀνακοίνωσις τελεσιδίκων, ὀριστικῶν καὶ ἀμετακλήτων ἀποφάσεων Συνοδικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων, σελ. 885.

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως, Νέαι Ἀσματικά Ἀκολουθία ἐγκριθεῖσαι ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ δεύτερον ἐξάμηνον τοῦ ἔτους 2004 σελ. 12. **Ἀρχιμ. Τιμοθέου Ἀνθη**, Τὸ κοινωνικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας Ἑλλάδος σήμερα, σελ. 192. Συνάντησις τῶν Γραμματέων τῶν Οἰκουμενικῶν Ἐπιτροπῶν στὸ Π.Σ.Ε., σελ. 286. **Κων/νου Ζορμπᾶ**, Τὸ θρησκευτικὸ φαινόμενον στὸν 21ο αἰῶνα, σελ. 359. **Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων**, Ἐκπρόσωποι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στοὺς Θεολογικοὺς Διαλόγους καὶ στοὺς λοιποὺς Οἰκουμενικοὺς Χριστιανικοὺς Ὄργανισμούς, σελ. 540. **Κων/νου Ζορμπᾶ**, Ὁ ρόλος τῶν Λαϊκῶν στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν Κοινωνία, σελ. 542. Διορθόδοξη ἐκπροσώπηση στὴν Ἱερὴν Ἐορτὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, σελ. 639. **Ἀρχιμ. Τιμοθέου Ἀνθη**, Ἐκθεσις Πεπραγμένων τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Κοινωνικῆς προνοίας καὶ Εὐποΐας, σελ. 796. **Συνοδικοῦ Γραφείου Ἀναπτύξεως Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων**, Μαθητικὸς Διαγωνισμὸς γιὰ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο, σελ. 799. **Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Αἱρέσεων**, ΙΖ' Πανορθόδοξος Συνδιάσκεψη Ἐντεταλμένων Ὁρθοδό-

ξων Ἐκκλησιῶν καὶ Ἱερῶν Μητροπόλεων διὰ θέματα αἱρέσεων καὶ παραθηροσκείας, σελ. 893.

ΠΙΝΑΚΕΣ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΠΡΟΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ ΕΚΛΟΓΙΜΩΝ

Συμπληρωματικὸς πίναξ Ὑποψηφίων 179. Τελικὸς πίναξ Ὑποψηφίων 607.

ΟΜΙΛΙΑΙ - ΛΟΓΟΙ

Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Ἡ ἐθνικὴ καὶ θρησκευτικὴ κληρονομία στὸν συγκλίνοντα κόσμον τῆς παγκοσμιοποίησης καὶ τῶν νέων τεχνολογιῶν, σελ. 361. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Τρία χρόνια «Ἀλληλεγγύης», σελ. 365. Σεβ. Μητροπολίτου Πατρῶν **Χρυσοστόμου**, Ἐνθρονιστήριος Λόγος, σελ. 367. Σεβ. Μητροπολίτου Χαλκίδος **Χρυσοστόμου**, Πανηγυρικὴ ὁμιλία κατὰ τὴν θ. Λειτουργία τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀπ. Παύλου, σελ. 544. Ἐνθρονιστήριος Λόγος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων **Κυρίλλου**, σελ. 630. Ἐνθρονιστήριος Λόγος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθήρων **Σεραφεῖμ**, σελ. 634. Θεοφ. Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως **Σεραφεῖμ**, Ἐπικήδειος Λόγος εἰς τὸν ἐν Κυρίῳ κοιμηθέντα ἀείμνηστον Μητροπολίτην Δράμας κυρὸν Διονύσιον (Κυράτσον), σελ. 693. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Ὁμιλία ἐπὶ τῇ ἐνθρονίσει τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων **Θεοφίλου**, σελ. 895. Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας **Κοσμά**, Ἐνθρονιστήριος Λόγος, σελ. 897. Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δράμας **Παύλου**, Ἐνθρονιστήριος Λόγος, σελ. 903.

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Ἡ Ἑλλὰς Ἀνθρωπιστικὴ Ὑπερδύναμις, σελ. 20. Ὁμιλία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Πεντέλης, σελ. 97. Ἐκκλησία καὶ Πολιτεία μέσα ἀπὸ τὰ Κείμενα τοῦ Ἀγῶνος, σελ. 197. Ἀνάστασις: Ἡ δοκιμασία τῆς λογικῆς, σελ. 289. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος καὶ ἡ Ἱερὴ Ἐορτὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, σελ. 471. Ἡ Θρησκευτικὴ Ἐλευθερία καὶ τὸ Δικαστήριον Ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, σελ. 548. Ἡ φυλάκιση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀχρίδος κ. Ἰωάννου, σελ. 642. Ἡ συζήτησις γιὰ τὴν ἀναβάθμισιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἀκαδημιῶν, σελ. 697.

Ἑλληνες, οἱ πλέον θρησκευόντες Εὐρωπαῖοι, σελ. 801.
Χριστούγεννα Ὁρθόδοξα καὶ Ἀνορθόδοξα, σελ. 908.

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἡ Ἀπονομή τοῦ Παρασήμερου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σὲ διακεκριμένες προσωπικότητες, σελ. 22.
Ἀρχιμ. **Κυρίλλου Μισιακούλη**, Βιογραφικὸν Σημείωμα τοῦ κ. Ἀναστασίου Μαρίνου, σελ. 23. **Σπυρίδωνος Τρωιάνου**, Ἀνάλυσις τοῦ ἔργου τοῦ κ. Ἀναστασίου Μαρίνου, σελ. 25. Εὐχαριστήριος Ἀντιφώνησις τοῦ κ. **Ἀναστασίου Μαρίνου**, σελ. 28. Ἀρχιμ. **Γαβριὴλ Παπανικολάου**, Βιογραφικὸν Σημείωμα τοῦ Πρωτοπρ. Ἰωάννου Ἀντωνοπούλου, σελ. 30. Ἀρχιμ. **Μάρκου Βασιλάκη**, Βιογραφικὸν Σημείωμα τοῦ Πρωτοπρ. Ἡλίας Μαρκαντώνη, σελ. 33. Πρωτοπρ. **Θωμᾶ Συνοδινού**, Βιογραφικὰ Σημειώματα τῶν Ἀρχιμ. Σπ. Δεναξῆ καὶ Φιλ. Θηραίου, σελ. 35. Ἀρχιμ. **Σεραφεῖμ Καλογεροπούλου**, Βιογραφικὸν Σημείωμα τοῦ ἀειμνήστου Ἀθανασίου Ἀκριδα, σελ. 39. Ὁ ἑορτασμός τῆς Μνήμης τοῦ Μεγάλου Φωτίου, σελ. 101. Ἀρχιμ. **Μάρκου Βασιλάκη**, Ὁμιλία κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Φωτίου, σελ. 103 **Παναγιώτου Ἐπαμ. Χριστινάκη**, Ἱεροὶ Κανόνες-Φώτιος-Σχίσμα τοῦ 1867, σελ. 109. Ἡ ἑκτακτος Σύγκλησις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἐκλογή Μητροπολίτου Πατρῶν, σελ. 199. Ὁ ἑορτασμός τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, σελ. 291. Ἀρχιμ. **Καλλινίκου Δεμενοπούλου**, Ὁμιλία κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς ἑορτῆς τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, σελ. 292. Σεβ. Μητροπολίτου Νέας Σμύρνης **Συμεών**, Πανηγυρικὴ Ὁμιλία διὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ὁρθοδοξίας, σελ. 296. Τὸ Συνέδριον τοῦ ΠΣΕ γιὰ τὴν Ἱεραποστολή, σελ. 376. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Ἱεραποστολή καὶ διάδοσις τοῦ Εὐαγγελικοῦ Λόγου, σελ. 377. Archbishop of Athens **Christodoulos**, Welcoming address to the XIII Conference on World Mission and Evangelism of W.C.C., σελ. 383. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Χαιρετισμὸς πρὸς τὸν Αἰδεσ. Δρα Samuel Kobia Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, σελ. 387. Address of Rev Dr. Samuel Kobia, General Secretary of the WCC during his official visit to H.B. Archbishop **Christodoulos** and the Church of Greece, σελ. 389. Ἡ ἑκτακτος Σύγκλησις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, σελ. 550. Βιογραφικὸν Σημείωμα τοῦ νέου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Κυρίλλου, σελ. 552. Βιογραφικὸν Ση-

μείωμα τοῦ νέου Μητροπολίτου Κυθήρων κ. Σεραφεῖμ, σελ. 553. Ἡ Σύνοδος τῶν Ὁρθοδόξων Προκαθημένων γιὰ τὸ πρόβλημα τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, σελ. 473. **Παναγιώτου Μπούμη**, Νομοκανονικὰ προβλήματα ἀπὸ τὶς πρόσφατες ἐξελίξεις στὸ Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων, σελ. 474. Βιογραφικὸ σημεῖωμα τοῦ νέου Πατριαρχου Ἱεροσολύμων κ. Θεοφίλου, σελ. 649. Συγχαρητήριοις ἐπιστολὴ διὰ τὴν ἐκλογήν τοῦ νέου Πατριαρχου Ἱεροσολύμων, σελ. 650. **Ἱερᾶς Συνόδου**, Ἡ Τακτικὴ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἐκλογή δύο νέων Μητροπολιτῶν, σελ. 699. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Εἰσήγησις ἐνώπιον τῆς Ι.Σ.Ι. Ὀκτωβρίου 2005, σελ. 704. Μητροπολίτου Θηβῶν καὶ Λεβαδείας **Ἱερωνύμου**, «Ἐξουσία καὶ Διακονία στὴν Ἐκκλησία», σελ. 712. Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἀγ. Βλασίου **Ἱεροθέου**, Ὑποβοηθούμενη ἀναπαραγωγή - Νέος νόμος, σελ. 714. Μητροπολίτου Κερκύρας **Νεκταρίου**, Ὁ Ἐπανευαγγελισμὸς σήμερα - Νέες προοπτικὲς, σελ. 716. Βιογραφικὸν σημεῖωμα νέου Μητροπολίτου Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Κοσμᾶ, σελ. 718. Βιογραφικὸν σημεῖωμα νέου Μητροπολίτου Δράμας κ. Παύλου, σελ. 719. Μητροπολίτου Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως **Βαρνάβα**, Παρουσίασις τοῦ βίου καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Μητροπολίτου πρ. Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Διονυσίου, σελ. 803. **Ἀναστασίου Μαρίνου**, Παρουσίασις τοῦ ἔργου τοῦ Καθηγητοῦ κ. Σπυρίδωνος Τρωιάνου, σελ. 808. **Κων/νου Ἀσπρογέρακα**, Παρουσίασις τοῦ βιογραφικοῦ σημειώματος καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Δρος Γεωργίου Κρίππα, σελ. 812. Ἀρχιμ. **Τιμοθέου Ἄνθη**, Βιογραφικὸν σημεῖωμα τοῦ Πανος. Ἀρχιμ. Νεκταρίου Μηλιῶνη, Ἐφημερίου τοῦ Ἱ. Ν. Ἀγ. Σάββα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀντικαρκινικοῦ Ἰνστιτούτου, σελ. 817. Ἀρχιμ. **Μάρκου Βασιλάκη**, Παρουσίασις τοῦ ἔργου καὶ τοῦ βιογραφικοῦ τοῦ Αἰδεσ. Πρωτοπρ. Κυριακοῦ Π. Τσουροῦ, Γραμματέως Σ.Ε. ἐπὶ τῶν Αἰρέσεων, σελ. 819. Παρουσίασις τοῦ Μηνολογίου τοῦ Αὐτοκράτορος Βασιλείου Β', σελ. 910.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Μακαριωτάτου καὶ τῶν μελῶν τῆς Δ.Ι.Σ. εἰς τὴν Συνοδικὴν καὶ Σταυροπηγιακὴν Ἱ. Μονὴν Ὁσίου Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου, σελ. 644. Ἡ ἐπίσκεψις τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχου κ. Βαρθολομαίου εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις Ἐδέσσης καὶ Φλωρίνης, σελ. 720. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Προσφώνησις στὸ ἀεροδρόμιο «Μακεδονία» ἀπὸ τῆ ἀφί-

ξει τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, σελ. 722. Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. **Βαρθολομαίου**. «*Ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου*», σελ. 724. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Πρόποσις εἰς παρατεθὲν γεῦμα πρὸς τιμὴν τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, σελ. 729. Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. **Βαρθολομαίου**, Πρόποσις κατὰ τὸ πρὸς τιμὴν Αὐτοῦ γεῦμα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, σελ. 731.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ

Ἀρχιμ. **Τιμοθέου Σακκά**, Ἐκθεσις Πεπραγμένων του Διορθοδόξου Μοναστικοῦ Συνεδρίου, σελ. 48.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ Ε.Ε.

Ἀρχιμ. **Χρυσοστόμου Σαββάτου**, Τὸ νέο εὐρωπαϊκὸ μοντέλο κοινωνίας καὶ ἡ συμβολὴ τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Εὐρώπης, σελ. 391.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΚΟΣΜΟΣ

Κων/νου Σκουτέρη, Ἐκθεση περὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς Διεθνoῦς Διασκέψεως «*Οἰκουμενισμὸς κατὰ τὸν 21ο αἰῶνα*» τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, σελ. 299. Πρωτοπρ. **Στεφάνου Ἀβραμίδη**, Οἱ ἀξιώσεις (Desiderata) τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἔναντι τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, σελ. 302. Ἀρχιμ. **Ἰγνατίου Σωτηριάδη**, Ἐκθεσις περὶ τοῦ ΙΒ' Διεθνoῦς Διαχριστιανικοῦ Συνεδρίου «*Ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος καὶ ὁ Μοναχισμὸς εἰς Ἅγιον Ὄρος*», σελ. 397. Ἀρχιμ. **Ἰγνατίου Σωτηριάδη**, Ἐκθεσις περὶ τοῦ Συνεδρίου τῶν ἀνὰ τὸν κόσμον Βενεδικτίνων Ἡγουμένων, σελ. 477. Ἀρχιμ. **Ἰγνατίου Σωτηριάδη**, Ἐκθεσις περὶ τοῦ ἐν Κρουπτοφέρρη Μοναστικοῦ Συνεδρίου, σελ. 478. Ἡ παρουσία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σὲ Ἐπιτροπὲς τοῦ Συμβουλίου Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν καὶ παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, σελ. 562. Δρος **Ἀντωνίου Παπαντωνίου**, Διεθνεῖς παρεμβάσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ Θεμάτων Μεταναστεύσεως, σελ. 821.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΝ

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

Σπυρίδωνος Τρωιάννου, Πνευματικὴ λύση τοῦ γάμου καὶ ἀναφυόμενα προβλήματα, σελ. 41. **Ἀναστασίου Μαρίνου**, Γνωμοδοτήσεις 17/2005, Μνημόσυνον ἐπὶ τοῦ Ἐπιχωρίου Ἀρχιερέως ὅταν οὗτος ἔχει τεθεῖ εἰς τὴν διάθε-

σιν τῆς Ἐκκλησίας, σελ. 126. **Ἀναστασίου Μαρίνου**, Γνωμοδοτήσεις 11/2005, Διορισμὸς ἀλλοδαποῦ Κληρικοῦ εἰς θέσιν Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου, σελ. 212. **Ἀναστασίου Μαρίνου**, Δυνατότης διώξεως Κληρικοῦ βάσει μαγνητοφωνημένων συνομιλιῶν, σελ. 214. **Σπυρίδωνος Τρωιάννου**, Σχολιασμὸς γνωμοδοτήσεως περὶ τοῦ γάμου τῶν παλαιοημερολογιτῶν, σελ. 398. **Ἀναστασίου Μαρίνου**, Ἐξουσία Μητροπολίτου τεθέντος ἐπὶ ἐξάμηνον εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐξουσία τοῦ Τοποτηρητοῦ, σελ. 479. Τὰ κρισιμότερα σημεῖα τῆς Ἀποφάσεως ἀρ. 25/2005 περὶ τῆς προβολῆς προσωπικῶν δεδομένων Κληρικῶν, σελ. 555. Αἴτηση θεραπείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐνώπιον τῆς Ἀρχῆς Προστασίας Προσωπικῶν Δεδομένων, σελ. 560. **Ἀναστασίου Μαρίνου**, Ὀλίγα τινὰ περὶ Μετοχιῶν, σελ. 651. **Παναγιώτου Μπούμη**, Οἱ ἀρμοδιότητες τῶν τοποτηρητῶν Πατριαρχικῶν θρόνων, σελ. 733. **Σπυρίδωνος Τρωιάννου**, Τὰ ὄρια τοῦ ἀκρωτικοῦ ἐλέγχου ἀπὸ τὸ Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας τῶν ἀποφάσεων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων, σελ. 824. **Ἀναστασίου Μαρίνου**, Περὶ τῆς διαχείρισεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, σελ. 828.

ΜΕΛΕΤΑΙ

Ἀρχιμ. **Ἐπιφανίου Οἰκονόμου καὶ Συμεὼν Βενετσάνου**, Τὸ 1ο «Φεστιβάλ» Ὁρθοδόξων Μέσων Μαζικῆς Ἐνημερώσεως στὴ Μόσχα, σελ. 45. **Παναγιώτου Μπούμη**, Προβλήματα τοῦ ὑποβαλλομένου χωρισμοῦ Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας στὴν Ἑλλάδα, σελ. 404. **Παναγιώτου Μπούμη**, Παρατηρήσεις σ' ἓνα Πατριαρχικὸ Γράμμα, σελ. 564. Μητροπολίτου Θηβῶν καὶ Λεβαδείας **Ἱερωσύμου**, Χωρισμὸς Ἐκκλησίας καὶ Κράτους, σελ. 914.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑΙ

κ. **Ἀναστασίου Μαρίνου**, Ἀθανασίου Ἀγγελοπούλου: «*Τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Δίκαια στὴν Ἑλλάδα σήμερα*», σελ. 830.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

(Συντάκτες Κων/νος Χολέβας, Χρῆστος Καραγιάννης)
Στὶς σελίδες 51, 131, 221, 313, 408, 481, 566, 654, 736, 832, 916.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Στὶς σελίδες 54, 134, 224, 316, 410, 483, 569, 657, 738, 834, 918.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κασσανδρείας**, σελ. 67. Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἄρτης**, σελ. 69. Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καὶ Κατερίνης**, σελ. 71. Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας**, σελ. 73. Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «*Ἐκκλησιαστικὴ Ἑστία τοῦ Ἐνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Κατωμερίου Μεγανησίου Λευκάδος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καὶ Ἰθάκης*», σελ. 75. Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος Μὴ Κερδοσκοπικοῦ Ὄργανισμοῦ - Φιλανθρωπικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «*Ἐκκλησιαστικὴ Διακονία Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου*», σελ. 80. Ἰδρυσις Πνευματικοῦ Κέντρου εἰς τὴν Ἐνορία Ἁγίου Δημητρίου, Μίστρου Εὐβοίας τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος**, σελ. 150. Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «*Παιδικὸς Σταθμὸς “Στὴν Παλάμη τοῦ Θεοῦ” τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καὶ Μήλου*», σελ. 154. Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «*Ἐκκλησιαστικὸν Εὐαγές Ἰδρυμα Παιδικῆς Μέριμνας “Παιδικὸς Σταθμὸς” τοῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Καματεροῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς*», σελ. 163. Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «*Κέντρον Προστασίας Οἰκογενείας (ΚΕ.ΠΟ) τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς*», σελ. 168. **Περίληψις Ἀποφάσεως Διορισμοῦ Νέου Ἀρχιγραμματέως**, σελ. 240. **Ἀμετάκλητες Ἀποφάσεις Συνοδικῶν Δικαστηρίων**, σελ. 241. Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «*Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας*», σελ. 243. Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζακύνθου**, σελ. 250. Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «*Ἐνοριακὸν Ἐκκλησιαστικὸν Μουσεῖον Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Ἄννης Δροσίδος Κύθνου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καὶ Μήλου*, σελ. 327. Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος**, σελ. 330. Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «*Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς-Ψαλτικῆς Τέχνης “Παῦλος ὁ Σκοπελίτης” τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος*», σελ. 332. Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων**, σελ. 336. Σύστασις Ἐκκλη-

σιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «*Ἐπικοινωνιακὸν καὶ Μορφωτικὸν Ἰδρυμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καὶ Νιγρίτης “Ὁ ἅγιος Νικήτας ὁ Νέος”*» σελ. 338. Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «*Σχολὴ Ἐκκλησιαστικῶν Τεχνῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου*», σελ. 344. Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «*Ἐργαστήριον Συντηρήσεως Εἰκόνων καὶ Κειμηλίων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου*», σελ. 347. Ἐγκρισις διορισμοῦ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος: «*“Παναγίας Σουμελᾶ” τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βεροίας καὶ Ναούσης*», σελ. 418. Διορισμὸς τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς **E.M.Y.E.E.**, σελ. 419. Τροποποίησις τοῦ συσταθέντος Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος μὲ τὴν ἐπωνυμίαν: «*Ἐκκλησιαστικὸν Γηροκομεῖον καὶ Ἀτόμων μὲ Εἰδικὰς Ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γυθείου καὶ Οἰτύλου “Οἱ Ἅγιοι Πάντες”*». Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δρυινοπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης**, σελ. 422. Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων**, σελ. 426. Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου**, σελ. 428. Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «*Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας*», σελ. 430. Ἐκτακτος Σύγκλησις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, σελ. 497. Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας**, σελ. 498. Τροποποίησις τοῦ κανονισμοῦ Λειτουργίας τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρκαλοχωρίου Καστελλίου καὶ Βιάννου**, σελ. 500. Τροποποίησις Κανονισμοῦ τοῦ «*Ὄργανισμοῦ Νεότητος καὶ Πολιτισμοῦ τῆς Ἱ. Μ. Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου*», σελ. 504. Κανονισμὸς ὑπ’ ἀριθμ. 164/2005. Τροποποίησις τοῦ Κανονισμοῦ 114/1998 «*Περὶ Συστάσεως καὶ Ὁργανώσεως Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*», σελ. 506. Τροποποίησις Κανονισμοῦ «*Ἐκκλησιαστικὸν Γηροκομεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος “Ὁ Ὅσιος Ἰωάννης ὁ Ρώσος”*», σελ. 508. Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου** σελ. 584. Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης**, σελ. 586. Τροποποίησις καὶ συμπλήρωσις Κανονισμοῦ Ἰδρύσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «*Γε-*

νικόν Φιλόπτωχον Ταμείον καὶ Ἐνοριακά τοιαῦτα τῆς **Ἱεράς Μητροπόλεως Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου**», σελ. 588. Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «**Τοπικὴ Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου**», σελ. 594. Ἄθως ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Διδυμοστεῖχου καὶ Ὁρεσιάδος, σελ. 670. Ἀποφάσεις Συνοδικῶν Δικαστηρίων, σελ. 671. Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «**Ἐνοριακὸν Πνευματικὸν Κέντρον Ἱεροῦ Ναοῦ Τιμίου Προδρόμου Νεοχωρίου τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Καρυστίας καὶ Σκύρου**», σελ. 672. Πρᾶξις καθιερώσεως «**Ἱεράς Μονῆς Εὐαγγελιστρίας Μάνδρας Ἀττικῆς τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Μεγάρων καὶ Σαλαμῖνος**», σελ. 675. Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς **Ἱεράς Μητροπόλεως Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς**, σελ. 676. Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «**Πνευματικὸν Κέντρον Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Κορίνθου**», σελ. 678. Κανονισμὸς 158/2003 «**Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 100/1998 Κανονισμοῦ "Περὶ συστάσεως Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν (Ε.Κ.Υ.Ο.)"**», σελ. 741. Κανονισμὸς ὑπ' ἀριθμ. 165/2005 «**Περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 125/1999 Κανονισμοῦ "Περὶ ἐσωτερικῆς διαρθρώσεως, λειτουργίας καὶ συστάσεως θέσεων προσωπικοῦ Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν (Ε.Κ.Υ.Ο.)"**», σελ. 755. Διοίκησις καὶ Λειτουργία Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «**Ἱερόθεϊος Δημόσια Ἐκκλησιαστικὴ Βιβλιοθήκη τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης "Ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος ὁ Ὑδραῖος"**», σελ. 767. Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «**Ὁρθόδοξον Ἰδρυμα Παιδείας καὶ Πολιτισμοῦ τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης**», σελ. 771. Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς **Ἱεράς Μητροπόλεως Μαντινείας καὶ Κυνουρίας**, σελ. 773. Λειτουργία Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «**Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμείον τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Ρόδου**», σελ. 775. Κανονισμὸς 166/2005 «**Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 152/2002 Κανονισμοῦ "Περὶ συστάσεως Ἀνωτάτης Ἐλεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος"**», σελ. 841. Κανονισμὸς 167/2005 «**Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 138/1988 Κα-**

νονισμοῦ "Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ὑπ' ἀριθμ. 3/1977 καὶ 6/1979 Κανονισμῶν" περὶ ἀρμοδιοτήτων, συνθέσεως καὶ λειτουργίας τοῦ **Ἀνωτάτου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκκλησίας (Α.Υ.Σ.Ε.)**», σελ. 843. Σύστασις καὶ Λειτουργία Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «**Μορφωτικὸν Ἰδρυμα τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου**», σελ. 845. Τροποποιήσις καὶ συμπλήρωσις τοῦ Κανονισμοῦ λειτουργίας τοῦ «**Ἰδρύματος στηριξέως πολυτέκνου οἰκογενείας τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου**», σελ. 853. Σύστασις καὶ λειτουργία Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «**Κέντρον Φροντίδος Ἡλικιωμένων – "Παναγία ἡ Ἀρμενιώτισσα"** τῆς **Ἱεράς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου**», σελ. 855. Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς **Ἱεράς Μητροπόλεως Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς**, σελ. 861. Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς **Ἱεράς Μητροπόλεως Σταγῶν καὶ Μετεώρων**, σελ. 863. Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς **Ἱεράς Μητροπόλεως Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας**, σελ. 865. Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς **Ἱεράς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν**, σελ. 867. Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς τῆς «**Ἱεράς Κοινοβιακῆς Μονῆς Ἁγ. Νικολάου Τσιριλόβου τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Καστορίας**», σελ. 923. Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς τῆς «**Ἱεράς Μονῆς Ἁγίας Παρασκευῆς-Βασιλειάδος (Κότορι) τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Καστορίας**», σελ. 934. Σύστασις καὶ Λειτουργία Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «**Ἐκπαιδευτικὸν Ἰδρυμα "Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς"** τῆς **Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης**», σελ. 945. Σύστασις καὶ Λειτουργία Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «**Ἰδρυμα Περιθάλψεως Θηλέων Ἀτόμων μὲ Νοητικὴ Ὑστέρηση ἢ μὲ Σύνδρομο Down, τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν**», σελ. 950. Κανονισμὸς 168/2005 «**Περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς "Ἀθλητισμοῦ"** τῆς **Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος**», σελ. 954. Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς **Ἱεράς Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης**, σελ. 957.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Προκηρῦξεις πληρώσεως κενῶν θέσεων 86, 173, 252, 439, 517, 598, 684, 781, 869, 959.

Κλητήρια Ἐπιγράμματα 255, 256, 872, 961.